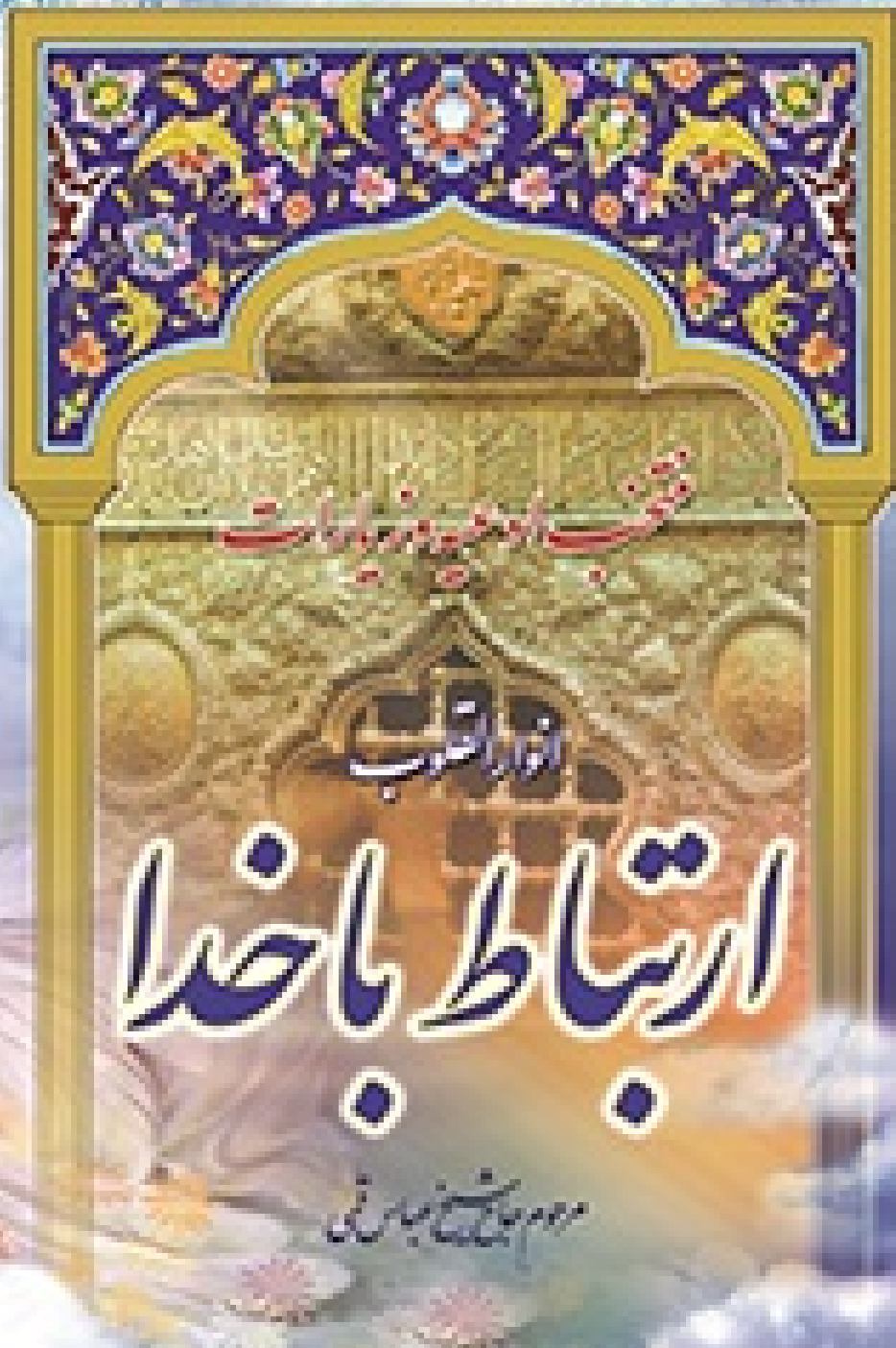

ذکر

کتابخانه جامعہ اسلامیہ

ارتباط با خدا

مولانا محمد علی ندوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منتخب ادعیه: انوار القلوب

نویسنده:

عباس قمی

ناشر چاپی:

زائر - آستانه مقدسه قم

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۹	منتخب ادعیه: انوار القلوب
۹	مشخصات کتاب
۱۰	اشاره
۱۵	فهرست
۲۱	سخن ما:
۳۱	سوره یس
۴۶	سوره الزّحمین
۵۵	سوره الواقعه
۶۵	سُورَةُ الْجُمُعَةِ
۶۹	سُورَةُ التَّبَا
۷۳	تعقیبات مشترکه
۷۷	نماز غفيله
۸۰	فضیلت شب و روز جمعه
۸۵	اعمال شب جمعه
۱۰۴	اعمال روز جمعه
۱۱۴	نماز استغائه به حضرت قائم (عج)
۱۲۰	نماز امام عصر (عج)
۱۲۵	نماز جعفر طیار (ع)
۱۳۰	نماز حاجت
۱۳۱	نماز فرزند برای پدر و مادر
۱۳۲	فضیلت ماه مبارک رجب
۱۳۵	اعمال مشترکه ماه رجب
۱۶۵	اعمال روز نیمه رجب

۱۶۸	فضیلت ماه شعبان
۱۷۱	اعمال مشترکه ماه شعبان
۱۹۴	اعمال شب نیمه شعبان
۲۰۳	اعمال شبهای ماه رمضان
۲۱۴	دعای افتتاح
۲۳۳	دعای سحر ماه رمضان
۲۴۰	دعای روزهای ماه مبارک رمضان
۲۵۷	اعمال مشترک شبهای قدر
۲۶۰	اعمال شب نوزدهم
۲۶۳	اعمال شب بیست و یکم
۲۶۴	اعمال شب بیست و سیم
۲۶۸	اعمال عید فطر
۲۷۰	نماز عید فطر
۲۷۲	زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم
۲۸۱	زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
۲۸۷	زیارت ائمه بقیع (ع)
۲۹۵	زیارت حضرت امیر (ع)
۳۲۹	زیارت امین الله
۳۳۵	زیارت جامعه کبیره
۳۶۴	زیارت مخصوص عید غدیر
۳۶۸	زیارت امام حسین (ع)
۳۸۵	صلوات بر امام حسین علیه السلام
۳۹۳	زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام
۴۰۶	زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه
۴۲۶	زیارت عاشورا
۴۳۹	زیارت کاظمین علیهما السلام

- ۴۵۱ زیارت مختص به امام محمدتقی علیه السلام
- ۴۵۳ دعای بعد از زیارت امام جواد علیه السلام
- ۴۵۹ زیارت حضرت رضا علیه السلام
- ۴۷۵ دعای بعد از زیارت امام رضا علیه السلام
- ۴۸۵ زیارت وداع امام رضا علیه السلام
- ۴۸۷ زیارت امام علی النقی علیه السلام
- ۵۰۳ زیارت امام حسن عسکری علیه السلام
- ۵۲۱ زیارت والده حضرت قائم علیه السلام
- ۵۲۹ زیارت حکیمه خاتون
- ۵۳۶ زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام
- ۵۵۵ صلوات بر حضرت صاحب علیه السلام
- ۵۵۸ زیارت وداع ائمه علیهم السلام
- ۵۶۳ زیارت اهل قبور
- ۵۶۵ زیارت حضرت معصومه علیها السلام
- ۵۷۲ زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام
- ۵۸۰ دعای کمیل
- ۶۰۷ دعای سمات
- ۶۲۶ دعای ندبه
- ۶۵۶ دعای توسل
- ۶۶۷ دعای جوشن کبیر
- ۷۳۴ حدیث شریف کساء
- ۷۴۸ آداب کفن میت
- ۷۵۰ نماز میت
- ۷۵۸ احکام دفن میت
- ۷۷۲ دعای قربانی
- ۷۷۳ اعمال روز عرفه و عید قربان

۷۷۴ اعمال شب اول هر ماه

۷۷۵ نماز اول ماه

۷۷۸ مناجات حضرت امير عليه السلام

۷۸۷ زيارت اربعين

۷۹۵ درباره مركز

مشخصات کتاب

سرشناسه: قمی، عباس، ۱۳۱۹ - ۱۲۵۴

عنوان و نام پدیدآور: منتخب ادعیه: انوار القلوب

مشخصات نشر: قم: آستانه مقدسه قم، انتشارات زائر، ۱۳۸۲.

مشخصات ظاهری: ۷۸۳ ص؛ ۱۲×۱۷ س م

شابک: ۳-۷۸-۶۴۰۱-۹۶۴

وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی قبلی

یادداشت: فارسی - عربی

یادداشت: این کتاب برگزیده ای از کتاب "مفاتیح الجنان" عباس قمی می باشد

یادداشت: فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

یادداشت: عنوان دیگر: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس

عنوان دیگر: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

عنوان دیگر: مفاتیح الجنان. برگزیده

عنوان دیگر: انوار القلوب (منتخب ادعیه)

موضوع: دعاها

موضوع: زیارتنامه ها

شناسه افزوده: آستانه مقدسه قم. انتشارات زائر

رده بندی کنگره: BP۲۶۷/۸/ق ۹م ۱۳۸۲۷۰۴۲۱۲۱۱۵۷

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۷۷۲

شماره کتابشناسی ملی : م ۷۰۵۱-۸۲

ص: ۱

اشاره

منتخب ادعيه

انوار القلوب

ص: ٢

قمی، عباس، ۱۲۵۴ _ ۱۳۱۹.

منتخب ادعیه: انوار القلوب. -- قم: آستانه مقدسه قم، انتشارات زائر، ۱۳۸۲.

ISBN ۹۶۴-۹۴۰۱-۷۸-۳سم ۱۷ × ۱۲ ص ۷۸۳

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

عنوان دیگر: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

فارسی - عربی.

این کتاب برگزیده ای از کتاب «مفاتیح الجنان» عباس قمی می باشد.

کتابنامه به صورت زیرنویس.

۱. دعاها. ۲. زیارتنامه ها. الف. آستانه مقدسه قم. انتشارات زائر. ب. عنوان. ج. عنوان: مفاتیح الجنان. برگزیده. د. عنوان: انوار القلوب (منتخب ادعیه).

۸/۲۶۷BP۷۷۲/۲۹۷/ق۹م۷۰۴۲۱۲۱۱۵۷

کتابخانه ملی ایران

۱۳۸۲

۷۰۵۱ _ ۸۲م

مشخصات کتاب

نام کتاب: انوار القلوب _ منتخب ادعیه

نویسنده: عباس قمی

ناشر: زائر _ آستانه مقدسه قم

لیتوگرافی: اعتماد _ قم

چاپخانه: اعتماد _ قم

تیراژ: ۴۰۰۰ نسخه

نوبت و سال چاپ: اول / بهار ۱۳۸۲

قیمت: ۱۲۰۰ تومان

شابک: ۹۶۴-۶۴۰۱-۷۸-۳

کلیه حقوق نشر برای آستانه مقدّسه قم محفوظ است

مرکز پخش: قم _ میدان شهداء (چهار راه بیمارستان)

تلفن ۷۷۴۲۵۱۹ _ ص. پ.: ۳۵۹۷ _ ۳۷۱۸۵

ص: ۳

فهرست ۱۱۰۰۰

سوره یس ۲۱۰۰۰

سوره الرَّحْمَنِ ۳۶۰۰۰

سوره الْوَاقِعَةِ ۴۵۰۰۰

سُورَةُ الْجُمُعَةِ ۵۵۰۰۰

سُورَةُ النَّبَاِ ۵۹۰۰۰

تعقیبات مشترکه ۶۳۰۰۰

نماز غفیله ۶۷۰۰۰

فضیلت شب و روز جمعه ۷۰۰۰۰

اعمال شب جمعه ۷۵۰۰۰

اعمال روز جمعه ۹۴۰۰۰

نماز استغاثه به حضرت قائم علیه السلام ۱۰۴۰۰۰

نماز امام عصر علیه السلام ۱۱۰۰۰۰

نماز جعفر طیار علیه السلام (۱۱۵۰۰۰

ص: ۵

نماز حاجت ... ۱۲۰

نماز فرزند برای پدر و مادر ... ۱۲۱

فضیلت ماه مبارک رجب ... ۱۲۲

اعمال مشترک ماه رجب ... ۱۲۵

اعمال روز نیمه رجب ... ۱۵۵

فضیلت ماه شعبان ... ۱۵۸

اعمال مشترک ماه شعبان ... ۱۶۱

اعمال شب نیمه شعبان ... ۱۸۴

اعمال شبهای ماه رمضان ... ۱۹۳

دعای افتتاح ... ۲۰۴

دعای سحر ماه رمضان ... ۲۲۳

دعای روزهای ماه مبارک رمضان ... ۲۳۰

دعای سحر دیگر ... ۲۴۵

اعمال مشترک شبهای قدر ... ۲۴۷

اعمال شب نوزدهم ... ۲۵۰

اعمال شب بیست و یکم ... ۲۵۳

ص: ۶

اعمال شب بیست و سیم ... ۲۵۴

اعمال عید فطر ... ۲۵۸

نماز عید فطر ... ۲۶۰

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم ... ۲۶۲

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام ... ۲۷۱

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام ... ۲۷۷

زیارت حضرت امیر علیه السلام ... ۲۸۵

زیارت امین الله ... ۳۱۹

زیارت جامعه کبیره ... ۳۲۵

زیارت مخصوص عید غدیر ... ۳۵۴

زیارت امام حسین علیه السلام ... ۳۵۸

صلوات بر امام حسین علیه السلام ... ۳۷۵

زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام ... ۳۸۳

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه ... ۳۹۶

زیارت عاشورا ... ۴۱۶

زیارت کاظمین علیهما السلام ... ۴۲۹

ص: ۷

- زیارت مختص به امام محمد تقی علیه السلام ... ۴۴۱
- دعای بعد از زیارت امام جواد علیه السلام ... ۴۴۳
- زیارت حضرت رضا علیه السلام ... ۴۴۹
- دعای بعد از زیارت امام رضا علیه السلام ... ۴۶۵
- زیارت وداع امام رضا علیه السلام ... ۴۷۵
- زیارت امام علی النقی علیه السلام ... ۴۷۷
- زیارت امام حسن عسکری علیه السلام ... ۴۹۳
- زیارت والده حضرت قائم علیه السلام ... ۵۱۱
- زیارت حکیمه خاتون ... ۵۱۹
- زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام ... ۵۲۶
- صلوات بر حضرت صاحب علیه السلام ... ۵۴۵
- زیارت وداع ائمه علیهم السلام ... ۵۴۸
- زیارت اهل قبور ... ۵۵۳
- زیارت حضرت معصومه علیها السلام ... ۵۵۵
- زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام ... ۵۶۲
- دعای کمیل ... ۵۷۰

دعای سمات ۵۹۷ ...

دعای ندبه ۶۱۶ ...

دعای توسل ۶۴۶ ...

دعای جوشن کبیر ۶۵۷ ...

حدیث شریف کساء ۷۲۴ ...

آداب کفن میت ۷۳۸ ...

نماز میت ۷۴۰ ...

احکام دفن میت ۷۴۸ ...

دعای قربانی ۷۶۲ ...

اعمال روز عرفه و عید قربان ۷۶۳ ...

اعمال شب اول هر ماه ۷۶۴ ...

نماز اول هر ماه ۷۶۵ ...

مناجات حضرت امیر علیه السلام ۷۶۸ ...

زیارت اربعین ۷۷۷ ...

ص: ۹

«وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ» (۱)

و پروردگار شما فرمود: بخوانید مرا تا جواب دهم به شما، آنان که از عبادت و بندگی من روی گردانی کردند به زودی (با ذلت و خواری) داخل جهنم می گردند.

دعا یعنی خواستن چیزی به وسیله ی موجودی پست تر از موجود برتر، به جهت فروتنی و درماندگی. (۲)

دعا روی آوردن بنده به سوی خداست، روی آوردن به

خدا یعنی روح عبادت و بندگی، اگر غایت از خلقت انسان، عبادت تعریف شده است «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ

ص: ۱۱

۱- ۱ _ غافر / ۶۰.

۲- ۱ _ ترجمه المراقبات، ج ۲، ص ۱۹۳.

إِلَّا لِيُعْبُدُونَ»^(۱) جوهره این عبادت، روح و نشاط آن دعا می باشد. دعا گرایش انسان به مبدأ هستی، خواستن با عقیده و ایمان، مجذوب معبود شدن، پالایش دل از آلودگی ها، سیراب شدن از زلال چشمه ی معنویت و غیر او را ندیدن است.

شهید مطهری قدس سره در کتاب «بیست گفتار» خود می فرماید: «دعا هم طلب است هم مطلوب، هم وسیله است و هم غایت، هم مقدمه است و هم نتیجه. اولیای خدا هیچ چیزی را به اندازه ی دعا خوش نداشتند. همه ی خواهش های خویش و آرزوهای دل را با محبوب واقعی در میان می گذاشتند».

در دعا پرواز روح و جان آدمی به سوی خدا صورت می گیرد. حقاً دعا بال پرواز است، بال راز و نیاز همراه با حرکت و پویایی؛ از مهمترین وسایل نزدیکی عبد به معبود

ص: ۱۲

و عاشق به معشوق حقیقی دعا است.

امام صادق علیه السلام می فرماید: «علیکم بالدعاء فإنکم لا تتقرّبون بمثله»^(۱) بر شما باد به دعا خواندن (خواستن از

خدا) به درستی که مانند دعا وسیله ی تقریبی ندارید.

عبادت، بندگی، تلاش برای بجای آوردن عبادات و راز و نیاز با پروردگار عالم نه تنها کاهش دهنده ی نیروهای بدن نیست؛ بلکه تقویت کننده ی روح ایمان و عقیده است. موجب حرکت و خروش است. اهل دعا، اهل صبر و مقاومت و حرکتند.

در دنیای پر تلاطم و ظلمانی که، هزاران مانع درونی و بیرونی، انسان در حال رشد را تهدید می کند. این چراغ پر فروغ دعا و زمزمه های عارفانه است که موجب ایمنی و سلامت است. دعا بارقه ی امید در این عصر تمدن لجام گسیخته و فضای آلوده است.

ص: ۱۳

چه زیبا فرموده اند که: «دعا اسلحه ی مؤمن است و ستون دین او».^(۱) امروز بشر با همه پیشرفتهای علمی و

مادی از نداشتن ارتباط با خداوند در اضطراب سختی بسر می برد.

پویایی برنامه های دینی به آن است که انسان را به سوی خدا راهنمایی می کند و دعا در آموزه های دینی ما دارای جایگاه بسیار ممتاز و برجسته ای است. به طوری که بخشی از درخواستهای بزرگ پیامبران در قرآن کریم در قالب دعا

آمده است و نماز که معراج مؤمن است و از آن موقعیت ویژه برخوردار است نیمی از آن را دعا تشکیل می دهد.

رهروان راه بندگی و عبودیت و نیایشگران در گاه الهی باید بدانند دعا دارای شرایط و آدابی است. ما در این مقال کوتاه به بعضی از شرایط آن اشاره می کنیم:

۱ _ معرفت و شناخت نسبت به خدا: دعا کننده باید اول،

ص: ۱۴

۱-۱ _ بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۸۸.

کسی را که از او چیزی می خواهد بشناسد: باید بر علم،

قدرت و مقدار توانایی درخواست شونده آگاهی داشته باشد؛ توجه داشته باشد که خدای متعال از هر بزرگی بزرگتر و از هر کریمی بزرگوارتر است پس از او _ که جز خیر و خوبی صادر نمی شود خیر و نیکی طلب نماید.

۲ _ حسن ظنّ به خدا داشته باشد: در روایات باب دعا وارد شده است که: «خدا به قدر حسن ظنّ افراد به ایشان خیر و خوبی عنایت می کند». پس باید دعا کننده بر این

باور باشد که حاجت او برآورده شده است بدانگونه که خواسته های به هنگام راز و نیاز خویش را در خانه آماده ببیند و از تردید در این رابطه از بدگمانی نسبت به شمول عنایت و لطف حق تعالی به او بپرهیزد.

۳ _ پاکی عقیده و عمل: خداوند استجاب دعا را تضمین فرموده است به شرط این که دعا کنندگان در عقیده و عمل دچار مشکل نباشند و از درستی و استواری در اعتقاد و

کردار برخوردار باشند ایمانشان راسخ و کردارشان پیراسته

از هر ناپاکی و تعدی و تجاوز به حق دیگران باشد و لذا انتظار استجاب دعای کسانی که به دیگران ظلم روا داشته باشند و یا غذای آنها حلال و درآمدشان پاک نباشد و یا بدزبان و زشت کردار و سرکش و ناپاک باشند... انتظاری بیهوده و نابجا خواهد بود.

دعا کننده باید دارای اعمال نیک باشد. دعا کردن بدون

عمل چون تیر انداختن بدون کمان است. دعایی که از قلب سخت و سنگین برآید به هدف اجابت نمی رسد.

۴_ صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم و آل پیامبر علیهم السلام: طبق آنچه از آیات و روایات به دست می آید صلوات امر بزرگی است و بزرگان فرموده اند از شئون ولایت است. یعنی: همانگونه که ایمان به ولایت و امامت داریم باید به امر دعا و صلوات هم ایمان داشته و التزام عملی خود را هم به آن

نشان دهیم.

دعای صلوات مستجاب شده است و لذا فرموده اند درخواستهای خود را به صلوات بیوشانید.

ص: ۱۶

روح صلوات آن است که دعا کننده بدانند اهل بیت علیهم السلام دارای مقام والایی هستند و ایشان واسطه های فیض و شفیعان درگاه الهی اند و خداوند متعال دعای کسی را می پذیرد که به آنها متوسل شود.

۵_ دعا کردن پیش از وقوع بلا: از آنجا که دعای قبل از بلا موجب پیشگیری می شود و انسان را از آثار سهمگین آن در امان نگه می دارد باید علاج بلا قبل از وقوع آن نمود. و لذا فرموده اند: «دعا هنگام سختی و بلا بهره کمی دارد». زمانی که انسان در سلامت و آسودگی است دعا کند و از خدا درخواست دفع بلاها و گرفتاریها آینده و بقای نعمت بر سلامت و آسودگی خاطر و آسایش و نیست حاضر را

نماید.

۶_ در هنگام دعا حالت تضرع داشتن: اظهار حالت درماندگی و نداری و بیچارگی و داشتن خضوع و خشوع قلبی در حال دعا، به صورتی که دست ها را بالا ببرد و با تن و جانی خاشع و خاضع در برابر خدای غنی مطلق به راز

ص: ۱۷

و نیاز پردازد و او را فراوان بخواند که در احادیث آمده است که خداوند متعال صدای بندگانی را که به دعا و

مناجات به سوی او بلند است بسیار دوست دارد. پس داشتن حالت تضرع در دعا چه در حال ایستاده و یا نشسته بسیار مطلوب و در استجاب آن مؤثر است.

۷_ زمان و مکان دعا: خوب است که دعا کننده توجه داشته باشد در مکان مقدس و زمان مناسب دعا کند، مثلاً در مسجد و یا مشاهد مشرفه ی ائمه و اولیا دعا کند، و شب و روز جمعه را برای دعا انتخاب کند که از امام باقر علیه السلام

نقل شده است: «خداوند متعال در هر شب جمعه _ از اول شب تا آخر شب _ از فراز عرش خود ندا می کند که: «آیا مؤمنی نیست که پیش از طلوع فجر پیش من از گناهانش توبه کند...؟». و یا آمده است که «خداوند متعال بر آوردن حاجات بنده ی مؤمنش را تا روز جمعه به تأخیر می اندازد».

۸_ توجه به معانی کلمات دعا: یعنی بداند و بفهمد چه

ص: ۱۸

می گوید و چه می خواهد و در آنچه می گوید صادق باشد، هر چه بر زبان می آورد همراه با اعتقاد و عمل باشد. زیرا خدا به رازهای دل آگاه است.

از حالت غفلت و بی توجهی پرهیزد و دقت تمام کند در معانی کلمات ادعیه ای که بر زبان جاری می سازد. چون اگر آنچه می گوید بدون توجه و ایمان و صداقت باشد مانند این می ماند که _ العیاذبالله _ مولای خود و سرور خویش را

مسخره کرده باشد. دعا تنها ادای لفظ و صورت ظاهری الفاظ نیست بلکه این توجه به معانی و مضامین الفاظ نورانی است که باطن و روح دعا است و موجب تقرب به درگاه الهی و ثواب و اجری عظیم می شود و رسیدن به معانی و مفاهیم کار دل است نه کار زبان تنها... .

مجموعه ی حاضر منتخبی از ادعیه ی مأثوره از اهل بیت علیهم السلام با عنوان «انوار القلوب» می باشد. که توسط

انتشارات زائر آستانه ی مقدسه حضرت فاطمه ی معصومه علیها السلام به چاپ رسیده. امید است کلیه ی

خوانندگان گرامی بتوانند بهره کافی را از آن برده، اُمت اسلامی و ناشر را نیز از دعای خیر خویش محروم نسازند.

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

انتشارات زائر

آستانه مقدّسه

ص: ۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يسآ ١ وَالْقُرْءَانَ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لِيُنذِرَ

به نام خداوند بخشاینده مهربان

یس (١) سوگند به قرآن استوار (٢) که تویی همانا از فرستادگان (٣) بر راهی راست (٤) (این قرآن) فرستاده خداوند عزیز مهربان است (٥) تا بیم دهی قومی را که بیم داده نشدند پدران ایشان پس آنانند ناآگاهان

قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ

(٦) همانا راست آمد سخن بر بیشتر ایشان، پس ایشان ایمان نمی آورند (٧) همانا نهادیم در گردنهای ایشان

زنجیرهایی که آن زنجیرها تا به چانه های ایشان پیوسته است و ایشان سردر هوا مانده و چشم برهم ننهند (۸) همانا نهادیم پیش روی ایشان سدی و از پشت سرشان سدی پس پوشانیدیمشان پس ایشان نینند (۹) و یکسان است بر ایشان

چه بترسانیشان یا ترسانیشان ایمان نیارند (۱۰) جز این نیست که می ترسانی آن را که پیروی ذکر کند و بترسد خدای مهربان را به نهان پس مزده ده او را به آمرزشی و مزدی گرامی (۱۱) همانا ما زنده کنیم مردگان را و نویسیم آنچه پیش فرستادند و آثار

أَغْلَا لَافِهِي إِلَى الْإِءْذَقَانِ فَهَمْ مُقْمَحُونَ

۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهَمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
۱۰ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذُّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ

ص: ۲۲

ایشان را و هر چیزی را فراهم کردیم در پیشوای آشکار (۱۲) و بزنی برای ایشان مثل یاران شهر [انطاکیه] را هنگامی که آمدند فرستادگانشان (۱۳) هنگامی که فرستادیم به سوی آنان دو تن پس تکذیبشان کردند پس تقویت کردیم آنان را به سومینی پس گفتند همانا ماییم به سوی شما فرستادگان (۱۴) گفتند نیستید شما جز مردمی مانند ما و نفرستاده است خدای مهربان چیزی را و نیستید شما جز دروغگویان (۱۵) گفتند پروردگار ما داند ماییم هر آینه به سوی شما

فرستادگان (۱۶) و نیست بر ما جز رساندن آشکار

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فَيَا إِمَامٍ مُّبِينٍ ۱۲ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۱۳ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا

إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ۱۴ قَالُوا مَا آتَيْنَاكُمْ إِلَّا بَشْرٌ مِثْلُهَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۱۵ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۱۶ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۱۷) گفتند همانا به فال بد گرفتیم شما را اگر کوتاه نیاید هر آینه سنگسارتان کنیم و البته رسد شما را از ما شکنجه ای دردناک (۱۸) گفتند فال بد شما همراه شما است آیا اگر یادآوری شوید

بلکه شما باید گروهی فرونی جویان (۱۹) و آمد از دورترین جای شهر مردی می دوید گفت ای قوم من پیروی کنید
فرستادگان را (۲۰) پیروی کنید آنان را که نخواهند از شما مزدی و ایشانند راه یافتگان (۲۱) و چه شود مرا که نپرستم آن را
که بیافرید مرا و به سوی او بازگردانیده شوید (۲۲) آیا برگیرم

۱۷ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۸ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُشْرِفُونَ ۱۹ وَجَاءَ مِنْ أَفْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۲۰ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۲۱ وَمَا
لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي

فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۲۲ أَأَتَّخِذُ مِنْ

ص: ۲۴

جز او خدایی را که اگر خواهدم خدای مهربان به رنجی بی نیاز نگرداندم شفاعت ایشان به چیزی و نه رها سازندم (۲۳) همانا من این هنگام در گمراهی آشکارم (۲۴) همانا ایمان آوردم به پروردگار شما پس صدای مرا بشنوید (۲۵) گفته شد به بهشت در آی گفت ای کاش قوم من می دانستند (۲۶) که آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی

داشتگان (۲۷) و نفرستادیم بر قومش پس از او لشکری از آسمان و نبودیم فرستندگان (۲۸) نبود آن جز

دُونِهِ إِلَهَةٌ إِنْ يُرَدَّنِ الرَّحْمَنُ بَصُرًا لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِدُونِ ۲۳ إِنْ لِي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۲۴ إِنْ آمَنْتُ

بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۲۵ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۲۶ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۲۷ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُودٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ۲۸ إِنْ كَانَتْ

ص: ۲۵

یک خروش که ناگهان ایشانند مردگان (۲۹) افسوس بر بندگان که نیایشان از پیغمبری جز آنکه هستند

بدو استهزاء کنندگان (۳۰) آیا ندیدند بسا نابود کردیم پیش از ایشان از قرنها که آنان به سوی ایشان باز نگردند (۳۱) و هر آینه همگانند با هم نزد ما احضار شدگان (۳۲) و آیتی برای ایشان زمین مرده است که زنده کردیمش و برون آوردیم از آن دانه ای که از آن می خورند (۳۳) و نهادیم در آن باغهایی از خرما، بنبها و انگورها

إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۲۹ يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۳۰ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۳۱ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٍ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۳۲ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ

أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۳۳ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ

ص: ۲۶

و بشکافیم در آن از چشمه‌ها (۳۴) تا خوردند از میوه آن و آنچه بساختنش دستهای ایشان پس آیا سپاس نگزارند (۳۵) منزّه است آنکه آفرید جفتها را همگی از آنچه می‌رویاند زمین و از خود ایشان و آنچه نمی‌دانند (۳۶) و آیتی برای ایشان شب است که برکنیم از آن روز را

ناگهان ایشان به تاریکی درآیند (۳۷) و خورشید روان است سوی آرامگاهی برایش این است اندازه نهادن عزتمند دانا (۳۸) و ماه را گردانیدیم منزلهایی

وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۳۴ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۳۵

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۳۶ وَ آيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسِيَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۳۷ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۳۸ وَالْقَمَرَ قَدْرَ نَافِثَاتٍ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۳۹

خرماکهن (خشکیده) (۳۹) نه مهر را

سزد که به ماه رسد و نه شب است پیشی گیرنده بر روز و هر کدامند در گردونه شناوران (۴۰) و آیتی است برای ایشان آنکه ما سوار کردیم نژاد انسان را در کشتی انباشته (۴۱) و آفریدیم برای ایشان از نمونه آن، آنچه را سوار شوند (۴۲) و اگر خواهیم غرقشان سازیم تا نه فریادرسی ایشان را باشد و نه رهانیده شوند (۴۳) جز رحمتی از ما و کامیابی تا زمانی (۴۴) و هنگامی که گفته شود بدیشان بترسید

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۳۹ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۴۰ وَ آيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ۴۱ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ

مَا يَرْكَبُونَ ۴۲ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ ۴۳ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۴۴ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا

آنچه را پیش روی شما و آنچه پشت سر شما است شاید شما رحم کرده شوید (۴۵) و نمی آیدشان از آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر هستند از آن روی گردانان (۴۶) و هنگامی که گفته شود بدیشان دهید از آنچه روزیتان داده است خدا گویند

آنان که کفر ورزیدند بدانان که ایمان آوردند آیا خورانیم آنان را اگر می خواست خدا می خورانیدش نیستید شما مگر در گمراهی آشکار (۴۷) و گویند چه هنگام است این وعده اگر هستید راستگویان (۴۸) ننگرند (چشم به راه نیستند) جز یک خروش

مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۴۵ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴۶ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا نُنْظَرُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۴۷ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۴۸ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً

ص: ۲۹

که بگیردشان در حالی که ایشان با هم ستیزه کنان (۴۹) پس نتوانند وصیت گذاردنی و نه به سوی خاندان خویش باز گردند (۵۰) و دمیده شد در صور که ناگاه ایشان از گورها به سوی پروردگار خویش باز گردند (۵۱) گویند وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه ما این است آنچه وعده داد خداوند مهربان و راست گفتند فرستادگان (۵۲) نبود آن جز یک خروش که ناگهان ایشانند همگان با هم نزد ما

احضار شدگان (۵۳) پس امروز نه ستم شود به کسی

وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۴۹ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ تَوْصِيَّتَهُ وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۵۰ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۵۱

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۵۲ إِنَّ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُخْضَرُونَ ۵۳ فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ

ص: ۳۰

چیزی و نه پاداش داده شوید جز آنچه بودید می کردید (۵۴) همانا یاران بهشت امروز در کار کامرانند (۵۵) آنان و همسرانشان در سایه های

بر اریکه هایند تکیه کنندگان (۵۶) آنان را است در آن میوه و آنان را است در آن هرچه می خواهند (۵۷) سلامی است گفتاری از پروردگار مهربان (۵۸) و جدا شوید امروز ای گنهکاران (۵۹) آیا پیمان نگرفتم از شما ای بنی آدم که نپرستید شیطان را که او شما را است

شَيْئاً وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۵۴ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ۵۵ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَعْرَائِكِ
مُتَّكِنُونَ ۵۶ لَهُمْ فِيهَا فَكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ۵۷ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۵۸ وَامْتَاَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۵۹ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا

بَيْنَادِمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ

دشمنی آشکار (۶۰) و آنکه مرا پرستید این است راه راست (۶۱) و هر آینه گمراه ساخت از شما گروهی بسیار را آیا نبودید به خرد یابید (۶۲) این است دوزخی که بودید وعده داده می شدید (۶۳) در آید در آن امروز بدانچه بودید ناسپاسی می کردید (۶۴) امروز مهر نهیم بر دهانهای ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهند پاهای ایشان بدانچه بودند

فراهم می کردند (۶۵) و اگر می خواستیم می گرفتیم بر دیدگان ایشان پس سبقت گرفتند به سوی راه ولی کجا بینند

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۶۰ وَأَنْ اِعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۶۱ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۶۲ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۶۳ اِضْلُوهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ

تَكْفُرُونَ ۶۴ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۶۵ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ۶۶ وَلَوْ (۶۶)

(۶۶) و اگر می خواستیم هر آینه مسخ می کردیم ایشان را با فرمانروایشان پس نتواند رفتن را و نه بازگردند (۶۷) و هر که را سالمند گردانیم بکاهیمش در آفرینش آیا به خرد نیابد (۶۸) و

نیاموختیم بدو شعر را و نسزد او را نیست او جز یادآوری و قرآنی آشکار (۶۹) تا بترساند آن را که زنده است و فرود آید سخن بر کافران (۷۰) آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما چهارپائی پس ایشانند آنها را دارندگان (۷۱) و رام کردیم آنها را برای ایشان پس از آنها است سواری ایشان و از آنها می خورند (۷۲) و برای

نَشَاءَ لِمَسِّ إِخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَيْطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يُرْجِعُونَ ۶۷ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۶۸ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ۶۹ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۷۰ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ۷۱

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

ایشان است در آنها سودهایی و آبشخورها پس آیا سپاس نگزارند (۷۳) و بگرفتند جز از خدا خدایانی شاید ایشان شوند (۷۴) نتوانندشان یاری کردن و ایشانند آنان را لشکری فراخواندگان (۷۵) پس اندوهگین نسازدت سخن ایشان همانا دانیم آنچه را نهان دارند و آنچه پدیدار کنند (۷۶) آیا ندیده است انسان که ما آفریدیمش از چکه آبی پس ناگهان او است دشمنی آشکار (۷۷) و بزد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را که زنده کند استخوانها را حالی که آنهاوند پوسیده (۷۸) بگو زنده کند

۷۲ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۷۳ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ۷۴ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ

لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ۷۵ فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۷۶ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۷۷ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۷۸ قُلْ

ص: ۳۴

آنها را آنکه پدید آورد آنها را نخستین بار و او است به هر آفرینشی دانا (۷۹) آنکه پدیدار نمود برای شما از درخت سبز آتشی پس

ناگهان شما دید از آن فروزندگان (۸۰) آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه بیافریند مانند آنها را بلی و اوست آفریننده دانا (۸۱) جز این نیست کار او گاهی که خواهد چیزی را که بدو گوید بشو پس می شود (۸۲) پس منزّه است آنکه به دستش پادشاهیهای همه چیز است و به سوی او باز گردانیده شوید (۸۳)

يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۷۹ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ۸۰ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۸۱ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۸۲ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۸۳ .

ص: ۳۵

سورة الرَّحْمَنِ

به نام خداوند بخشاینده مهربان

خدای مهربان (۱) پیاموخت قرآن (۲) بیافرید انسان (۳) پیاموخت او را بیان (۴) مهر و ماه به شمارند (۵) و ستاره و

درخت سجده کنانند (۶) و آسمان را برافراشت و بنهاد ترازو را (۷) که سرکشی نکنید در سنجش (۸) و بیا دارید سنجش را
به داد و نگاهید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۸۴ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۸۵ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۸۶ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۸۷ الشَّمْسُ ۸۸ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۸۸ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۸۹ وَالسَّمَاءَ
رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۹۰ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۹۱ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا ص: ۳۶

سنجش را (۹) و زمین را بنهاد برای جهانیان (۱۰) در آن

است میوه و خرما باین دارنده شکوفه ها (۱۱) و دانه دارنده برگ و خوشبو (۱۲) پس کدام نعمتهای پروردگارتان را شما تکذیب می کنید (۱۳) آفرید انسان را از گل خشکی ماند سفال پخته (۱۴) و آفرید پری را از آمیخته از آتش (۱۵) پس به کدامین نعمتهای پروردگارتان شما تکذیب می کنید (۱۶) پروردگار خاوران و پروردگار باختران (۱۷) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید

الْمِيزَانَ ۹۲ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۹۳ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۹۴ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۹۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۹۶ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۹۷ وَخَلَقَ الْجَانَّ

مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۹۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۹۹ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۱۰۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

ص: ۳۷

(۱۸) آمیخت دو دریا را بهم رسانده (۱۹) که میان آنها است فاصله تا ستم نکنند (۲۰) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۲۱) بیرون آید از آنها مروارید و مرجان (۲۲) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۲۳) و او

راست روندهای برافراشته در دریا مانند کوهها (۲۴) پس آیا می کنید به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۲۵) آنچه بر آن است نابود شود (۲۶) و بجای ماند روی پروردگار تو دارای مهتری و بزرگواری (۲۷) پس آیا به کدامین

۱۰۱ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۱۰۲ بَيْنَهُمَا

بَرْزَخٍ لَّا يَبْغِيَانِ ۱۰۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۰۴ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۱۰۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۰۶ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۱۰۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۰۸ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۱۰۹ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۱۱۰ فَبِأَيِّ

ص: ۳۸

نعمتهای تکذیب می کنید (۲۸) پُرسندش آنان که در آسمانها و زمینند هر روزی او در کاری است (۲۹) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۳۰) زود است بپردازیم به شما ای سنگینان (۳۱) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۳۲) ای گروه جن و انس اگر توانستید درون روید از اطراف آسمانها و زمین پس بروید نمی روید جز به فرمانروایی (۳۳) پس آیا

به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۱۱ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۱۱۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۱۳ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ ۱۱۴ فَبِأَيِّ آلَاءِ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۱۵ يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتِطَعْتُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْتُحِدُوا لَا تَتَّخِذُوا إِلَّا بَسِيْلًا ۱۱۶ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۴) ریخته شود بر شما شراره از آتش و مس پس یاری نشوید (۳۵) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۳۶) تا گاهی که بشکافد آسمان پس گردد گلی رنگ

چون روغن روان (۳۷) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۳۸) پس آن روز پرسش نشود از گناهش آدمی و نه پری (۳۹) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۴۰) شناخته شود گناهکاران به نشانشان پس گرفته شوند به پیشانیها و قدمها (۴۱) پس آیا به کدام

فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۱۱۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۱۹ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۱۲۰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۲۱
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ۱۲۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۲۳ يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَعْقَامِ
۱۲۴ فَبِأَيِّ

نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۴۲) این است دوزخی که تکذیب می کردند بدان گناهکاران (۴۳) گردش کنند
میان آن و میان آب جوشانی گرم (۴۴) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۴۵) و برای آنکه بترسد
از جایگاه پروردگار دو بهشت است (۴۶) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۴۷) دارندگان
شاخسارها (۴۸) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۴۹) در آنها است دو چشمه جاری شونده (۵۰)
پس آیا به

کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۵۱) در آنها است از هر میوه

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ۱۲۵ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكذَّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۱۲۶ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ ۱۲۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ۱۲۸ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

۱۲۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ۱۳۰ ذَوَاتَا أُفْنَانٍ ۱۳۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ۱۳۲ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۱۳۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ ۱۳۴ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فَاكِهَةٍ ۵۲) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۵۳) تکیه کنندگان بر جامه های خواب که آسترهای آنها است از استبرق و میوه دو بهشت است نزدیک (۵۴) پس آیا به کدامین

نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۵۵) در آنها است کوه چشمانی که نیامیخته است آه می پیش از ایشان و نه پری
(۵۶) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۵۷) گویا آنانند یاقوت و مرجان (۵۸) پس آیا به کدامین
نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۵۹) آیا هست پاداش نکوکاری

رَوْحَانِ ۱۳۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۳۶ مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرْشٍ بَطَانَتْهَا مَنْ إِسْتَبْرَقَ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانَ ۱۳۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ۱۳۸ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جِأُنَّ ۱۳۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۴۰ كَأَنَّ نَهْنَهُنَّ لِيَأْقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ ۱۴۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۴۲ هَلْ جَزَاءُ الْإِنْسَانِ إِذَا حَسَنَ

ص: ۴۲

جز نکوکاری (۶۰) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۶۱) و نزدیک آنهاست دو بهشت (۶۲) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۶۳) سبز سیاه فام (۶۴) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۶۵) در آنهاست دو چشمه جوشان (۶۶) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۶۷) در آنهاست میوه و خرمابنی و اناری (۶۸)

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۶۹) در آنهاست نکو زنانی زیباییان (۷۰) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما

إِلَّا الْأَعْيُنُ الْحَسَانُ ۱۴۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۴۴ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ ۱۴۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۴۶ مُدَّهَامَاتَانِ ۱۴۷ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۴۸ فِيهِمَا

عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ۱۴۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۵۰ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۱۵۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۵۲ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ
حَسَنَاتٌ ۱۵۳ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

تکذیب می کنید (۷۱) سفید پوستانی بازداشته در سراپرده ها (۷۲) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۷۳) نیامیخته است با آنان آدمی پیش از ایشان و نه پری (۷۴) پس آیا به کدامین

نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۷۵) تکیه کنندگان بر بالشهای سبز و زرتارهای نکو (زیبا) (۷۶) پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می کنید (۷۷) فرخنده باد نام پروردگار تو، خداوند شکوه و احترام (۷۸)

تُكذِّبَانِ ۱۵۴ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

۱۵۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۵۶ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا - حَيَّانُ ۱۵۷ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۵۸ مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حَسَانٍ ۱۵۹ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۱۶۰ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۱۶۱ ص: ۴۴

سوره الواقعة

به نام خداوند بخشاینده مهربان

گاهی که فرود آید فرودآینده آی (۱) نیست فرود آمدنش را دروغی (۲) فروآورنده و بالابرنده (۳) گاهی که بلرزد زمین لرزیدن (۴) و رانده شوند کوهها راندنی (۵) پس گردند گردی پراکنده (۶) و شوید گروههای سه گانه (۷)

پس یاران راست چیست یاران راست (۸) و یاران چپ چیست یاران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۱۶۲ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۱۶۳ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۱۶۴ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ

رَجًّا ۱۶۵ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۱۶۶ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۱۶۷ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۱۶۸ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۱۶۹ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ

ص: ۴۵

چپ (۹) و پیش آهنگان پیشی گیرندگان (۱۰) آنانند نزدیک شوندگان (۱۱) در بهشتهای نعمتها (۱۲) پاره ای از پیشینان (۱۳) و

اندکی از آیندگان (۱۴) بر تختهای بافته (۱۵) تکیه کنندگان بر آنها روی به روی (۱۶) بگردند بر ایشان پسرانی جاودانان (۱۷) با جامها و صراحیها و جامی از باده ای نمایان (۱۸) نه در دسر گیرند از آن و نه از آن خرد افتند (۱۹) و میوه ای از آنچه برگزینند

الْمَشَامِهَ ۱۷۰ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۱۷۱ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۱۷۲ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۱۷۳ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُمَّةِ الْوَالِيْنَ ۱۷۴ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۱۷۵ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۱۷۶ مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۱۷۷ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۱۷۸ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۱۷۹ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا

وَلَا يُنْفَوْنَ ۱۸۰ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ

ص: ۴۶

(۲۰) و گوشت مرغی از آنچه هوس کنند (۲۱) و زنان سفیداندام فراخ چشمان (۲۲) مانندگان مروارید پوشیده (۲۳) پاداشی بدانچه بودند می کردند (۲۴) نشنوند در آن بیهوده و نه گناه بستن را (۲۵) جز گفتار سلامی سلامی (۲۶) و یاران راست چه یاران راست (۲۷) زیر درخت سدری بی خار (۲۸)

و موردی به هم پیچیده (۲۹) و سایه ای شکیده (۳۰) و آبی ریزان (۳۱) و میوه ای فراوان (۳۲)

۱۸۱ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۱۸۲ وَحُورٌ عَيْنٍ ۱۸۳ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُوءِ الْمَكْنُونِ ۱۸۴ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۸۵ لَا يَسْمَعُونَ

فِيهَا لُغُؤًا وَلَا تَأْتِيَمًا ۱۸۶ إِلَّا قِيَلًا سَلَامًا سَلَامًا ۱۸۷ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۱۸۸ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ۱۸۹ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۱۹۰ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۱۹۱ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۱۹۲ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۱۹۳

ص: ۴۷

نابریده و نه بازداشته (۳۳) و زنانی افرشته (بلندبالا) (۳۴) همانا ما پدید آوردیمشان پدید

آوردنی (۳۵) پس گردانیدیمشان شوی نادیدگانی (۳۶) شوهر دوستانی همسالانی (۳۷) برای یاران راست (۳۸) گروهی از پیشینیان (۳۹) و گروهی از بازماندگان (۴۰) و یاران چپ چه یاران چپ (۴۱) در آتشی سوراخ کننده و آبی جوشان (۴۲) و سایه ای از دود (۴۳) نه خنک و نه گرمی (۴۴) همانا ایشان بودند پیش از این

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۱۹۴ وَفُرْشٍ مَرْفُوعَةٍ ۱۹۵ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ۱۹۶ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ۱۹۷ غُرْبًا أَتْرَابًا ۱۹۸ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۱۹۹ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۲۰۰ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۲۰۱ وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ ۲۰۲ فِي

سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۲۰۳ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ۲۰۴ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۲۰۵ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ

ص: ۴۸

هوسرانان (۴۵) و بودند اصرار می ورزیدند بر گناه (یا پیمان شکنی) بزرگ (۴۶) و بودند می گفتند آیا گاهی که مردیم و شدیم خاکی و استخوانهایی آیا ماییم برانگیختگان (۴۷) آیا و پدران ما پیشینان (۴۸) بگو همانا پیشینان و پسینان (۴۹) گرد آورده شوند به سوی وعده گاه روزی

دانسته (۵۰) سپس همانا شما از گمراهان تکذیب کنندگان (۵۱) همانا خورنده اید از درختی از زقوم (۵۲) پس آکنده اید از آن شکمها را (۵۳) پس آشامنده اید بر آن

مُتْرَفِينَ ۲۰۶ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۲۰۷ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۲۰۸ أَوْ آبَاؤُنَا الْأَعْوَالُونَ ۲۰۹ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۲۱۰ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۲۱۱
ثُمَّ إِنَّكُمْ أَئِهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۲۱۲ لَا تَأْكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ ۲۱۳ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۲۱۴ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ

از آب جوشان (۵۴) پس نوشیده اید نوشیدن اشتران تشنگی زده

(۵۵) این است پیشکش ایشان روز دین (۵۶) ما آفریدیمتان پس چرا تصدیق نمی کنید (۵۷) آیا دیدید آنچه را می ریزید (آب منی) (۵۸) آیا شما می آفریدش یا ما مییم آفرینندگان (۵۹) ما نهادیم میان شما مرگ را و نیستیم پیشی گرفته شدگان (۶۰) بر آنکه تبدیل کنیم مانندگان شما را و پدید آوریمتان در آنچه نمی دانید (۶۱) و همانا دانستید پیدایش نخستین را پس چرا یادآور نشوید

مِنَ الْحَمِيمِ ۲۱۵ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ۲۱۶ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۲۱۷ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۲۱۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۲۱۹
أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۲۲۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۲۲۱ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۲۲۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

ص: ۵۰

(۶۲) آیا پس دیدید آنچه را می کارید (۶۳) آیا شما کشتش کنید یا ماییم کشت آوران (۶۴) اگر خواهیم گردانیمش خشک
پس بمانید زمزمه کنان (۶۵) که ماییم زیانکاران (۶۶) بلکه ماییم ناکامان (۶۷) آیا

پس دیدید آبی را که نوشید (۶۸) آیا شما فرودش آوردید از ابر یا ماییم فرودآورندگان (۶۹) اگر میخواستیم می
گردانیدیمش تلخ کام پس چرا سپاس نگزارید (۷۰) آیا دیدید آتشی را که افروزید (۷۱) آیا

۲۲۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۲۲۴ أَأَنْتُمْ

تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۲۲۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۲۲۶ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ ۲۲۷ يٰلَيْلُ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۲۲۸ أَفَرَأَيْتُمُ
الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۲۲۹ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ۲۳۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ۲۳۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ
الَّتِي تُورُونَ ۲۳۲ أَأَنْتُمْ

ص: ۵۱

شما پدید آوردید درختش را یا ماییم پدید آرندگان (۷۲) ما گردانیمش یادآوری و بهره ای برای نیازمندان (۷۳) پس تسبیح گوی به نام پروردگار بزرگ خود (۷۴) پس سوگند نخورم به فرودگاه های ستارگان (۷۵) و همانا آن است سوگندی اگر بدانید گران (۷۶) همانا آن است قرآن گرامی (۷۷) در نامه ای پوشیده (۷۸) دست بدان نساینده جز پاک شدگان (۷۹) فرستادنی از پروردگار جهانیان (۸۰) پس

آیا بدین داستان شما پدید چابلسان (۸۱) و قرار دهید

أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ۲۳۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ۲۳۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۲۳۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ۲۳۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ

عَظِيمٍ ۲۳۷ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۲۳۸ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ۲۳۹ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۲۴۰ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲۴۱ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۲۴۲ وَتَجْعَلُونَ

ص: ۵۲

روزی خود را که تکذیب کنید (۸۲) پس چرا گاهی که رسد به گلوگاه (۸۳) و شما یید آن هنگام نگرانان (۸۴) و ماییم نزدیکتر بدو از شما

ولیکن نبینید (۸۵) پس چرا اگر هستید شما ناکیفرشدگان (۸۶) بازش گردانید اگر هستید راستگویان (۸۷) پس اگر بود از نزدیک شوندگان (۸۸) پس آرامش و روزی و بهشت نعمت (۸۹) و اما اگر بود از یاران راست (۹۰) پس سلامی تو را از یاران

رِزْقُكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ۲۴۳ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ۲۴۴ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ۲۴۵ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ۲۴۶
فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۲۴۷ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۴۸ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۲۴۹ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةُ نَعِيمٍ ۲۵۰ وَأَمَّا
إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ

الْيَمِينِ ۲۵۱ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ

ص: ۵۳

راست (۹۱) و اما اگر بود از تکذیب کنندگان گمراهان (۹۲) پس پیشکشی از آب جوشان (۹۳) و چشیدن دوزخ (۹۴) همانا این است حقّ یقین (۹۵) پس تسیح گوی به نام پروردگار خود که بزرگ است (۹۶)

الْيَمِينِ ۲۵۲ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ

الضَّالِّينَ ۲۵۳ فَنَزَلَ مِنْ حَمِيمٍ ۲۵۴ وَتَضَلَّيْهُ جَحِيمٍ ۲۵۵ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۲۵۶ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۲۵۷ .

ص: ۵۴

به نام خداوند بخشاینده مهربان

تسبیح گوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است پادشاه بزرگ عزتمند حکیم (۱) او است آنکه برانگیخت در ناخوانان پیمبری را از ایشان بخوانند بر ایشان آیتهای او را و پاک سازد ایشان را و بیاموزدشان کتاب و حکمت را و اگرچه بودند پیش از آن همانا در گمراهی آشکار

(۲) و دیگران از ایشان که هنوز نپوستند بدانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲۵۸ هُوَ

الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۲۵۹
وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ

ص: ۵۵

و او است عزتمند حکیم (۳) این است فضل خدا دهدش به هر که خواهد و خدا دارای فضلی است بزرگ (۴) مثل آنان که بار شدند تورات را سپس برنداشتندش

مانند خر است که بردارد کتابهایی زشت است مثل گروهی که تکذیب کردند آیتهای خدا را و خدا رهبری نکند گروه ستمگران را (۵) بگو ای آنان که جهود شدید اگر پندارید که شما دوستان خدایید جز مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۲۶۰ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۲۶۱ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۲۶۲ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ

لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِن

ص: ۵۶

هستید راستگویان (۶) و آرزو نکنندش هرگز بدانچه پیش آورده است دستهای آنان و خدا دانا است به ستمگران (۷) بگو همانا مرگی که گریزانند از آن پس همانا رسنده است به شما سپس باز گردانیده شوید به سوی دانای نهان و هویدا پس تا آگهی‌تان دهد شما بدانچه بودید می‌کردید (۸) ای آنان که ایمان آوردید هرگاه بانگ داده شوید برای نماز از

روز جمعه (آدینه) پس بشتابید به سوی یاد خدا و رها کنید سوداگری را این بهتر است برای شما اگر بدانید

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۶۳ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۲۶۴ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۲۶۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ص: ۵۷

(۹) سپس گاهی که پایان یافت نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجوید از فضل خدا و یاد کنید خدا

را بسیار شاید رستگار شوید (۱۰) و هر گاه ببینند سوداگری یا هوسرانی بروند به سویش و بگذرانند ایستاده بگو آنچه نزد خدا است بهتر است از هوسرانی و از سوداگری و خدا است بهتری روزی دهندگان (۱۱)

۲۶۶ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۲۶۷ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا
انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۲۶۸ ص: ۵۸

به نام خداوند بخشنده مهربان

از چه چیزند پرسش کنان (۱) از داستان (آگهی) بزرگ (۲) آنکه آنانند در آن اختلاف کنان (۳) نه چنین است زود است بدانند (۴) پس نه چنین است زود است بدانند (۵) آیا نگردانیدیم زمین را آرامگاهی (۶) و کوهها را میخهایی (۷) و آفریدیم شما را جفتهایی (۸) و گردانیدیم خواب شما را بیهوشی (یا آسایشی) (۹)

و گردانیدیم شب را پوشاکی (۱۰) و گردانیدیم روز را روزی گهی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۲۶۹ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۲۷۰ الَّذِي هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ۲۷۱ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

۲۷۲ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۲۷۳ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهَادًا ۲۷۴ وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۲۷۵ وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ۲۷۶ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۲۷۷ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَاسًا ۲۷۸ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۲۷۹

(۱۱) و بنیاد نهادیم فراز شما هفتگانه استوار (۱۲) و نهادیم چراغی درخشان (۱۳) و فرستادیم از فشرده ها آبی ریزان (۱۴) تا برون آیم بدان دانه و رُستنی (۱۵) و باغستانی پیچاپیچ (۱۶)

همانا روز جدا شدن است وعده گاهی (۱۷) روزی که دمیده شود در صور پس آیند گروههایی (۱۸) و گشوده شود آسمان پس بگردد درهایی (۱۹) و رانده شوند کوهها پس شوند سرابی (۲۰) همانا دوزخ است کمینگاهی (۲۱) برای سرکشان بازگشتگاهی (۲۲) ماندگانند در آن سالهایی

وَبَيْنَنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۲۸۰ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ۲۸۱ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۲۸۲ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۲۸۳ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۲۸۴ إِنَّ يَوْمَ الْفُضُولِ كَانَ مِيقَاتًا ۲۸۵ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَيَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۲۸۶ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۲۸۷ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۲۸۸ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

۲۸۹ لِلطَّاغِينَ مَابًا ۲۹۰ لَا يَبِينُ فِيهَا أَحْقَابًا

(۲۳) نجشند در آن خنکی و نه نوشابه ای (۲۴) مگر آبی جوشان و چرکی (۲۵) کیفی برابر (۲۶) که بودند ایشان امید نداشتند حسابی (۲۷) و تکذیب کردند آیت‌های ما را تکذیبی (۲۸) و هر چیزی را فرا آوردیم در نامه ای (۲۹) پس بچشید که هرگز نیفزاییم شما را جز عذابی (۳۰) همانا برای پرهیزکاران است بر خوردگاهی (۳۱) باغچه‌هایی

و تاکهایی (۳۲) و زنانی پستان برآمده همسالانی (۳۳) و جامی لبریز (۳۴) نشوند در آن یاوه و نه تکذیبی (۳۵) پاداشی از

۲۹۱ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۲۹۲ إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ۲۹۳ جَزَاءً وِفَاقًا ۲۹۴ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَزُجُونَ حِسَابًا ۲۹۵ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

كَذَابًا ۲۹۶ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۲۹۷ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۲۹۸ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۲۹۹ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۳۰۰ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۳۰۱ وَكَأَسَاءَ دِهَاقًا ۳۰۲ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۳۰۳ جَزَاءً مِمَّنْ

پروردگارت بخششی به شمار (۳۶) پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است خداوند مهربان که دارا نیستند از او خطابی (سخن)

گفتنی) (۳۷) روزی که پهای ایستند روح و فرشتگان به صفی سخن نگویند جز آنکه دستوری دهدش خواند و گوید درستی (۳۸) آن است روز حق تا هر که خواهد برگردد به سوی پروردگار خویش بازگشتگاهی (۳۹) همانا بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که بنگرد مرد آنچه پیش فرستاده است دو دستش و گوید کافر کاش می بودم خاکی (۴۰)

رَبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ۳۰۴ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۳۰۵ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۳۰۶ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا ۳۰۷ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ

مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۳۰۸ .

ص: ۶۲

خدایی به جز خدای یکتای عالم نیست و ما تسلیم حکم او هستیم معبودی به جز خدا نیست و ما جز او هیچ کس را پرستش نمی کنیم و طاعت ما خالص برای اوست هر چند خلاف میل مشرکان است خدایی به جز خدای ما نیست که پروردگار ما و پدران پیشین ما است خدایی به

جز خدا نیست که او یکتای یکتای یکتا است او به عهد خود وفا کند و بنده خود را یاری کند و سپاه خود را عزت دهد و به تنهایی لشکرهای مخالف را در هم شکنند پس مُلک هستی و ستایش خلق مختص اوست که زنده کند

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ

مُسْلِمُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوْلِيَّيْنَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ، أُنْجَزَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَعْرَابَ وَحْدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي

و بمیراند و باز بمیراند و زنده کند و او خود زنده

است که هرگز نمیرد هر خیر به دست اوست و قادر به هر چیز اوست. آمرزش می طلبم از خدا که جز او خدایی نیست جز او که زنده و پاینده است و من به درگاهش به توبه باز می گردم.

ای خدا مرا از نزد خود، به خود راهنمایی فرما و بر من از فضل و احسانت افاضه کن و رحمت را بر من منبسط گردان و برکات را بر من نازل نما منزهی تو که جز تو خدایی نیست تمام گناهانم را ببخش که جز تو کسی که گناه خلق را تمام بخشد

وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (پس بگو:) اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. (پس بگو:) اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ، وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ

فَضْلِكَ، وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ

ص: ۶۴

نیست خدایا درخواست می کنم از هر خیری که علم تو به آن محیط است و پناه می برم به تو از هر شری که علم تو به آن محیط است خدایا من از تو در تمام امور عافیت می طلبم و به تو پناه می برم از

خواری دنیا و عذاب آخرت و پناه می برم به نور بزرگواریت و به عزّت که عزّتی فوق آن نیست و تواناییت که هیچ چیز سربچی از آن نتواند کرد که مرا حفظ کنی از شرّ دنیا و آخرت و شرّ

الدُّنُوبَ كُلِّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَافِيَتَكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الآخِرَةِ، وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الكَرِيمِ، وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ، وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ، مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، وَمِنْ شَرِّ

دردها تمام دردهای عالم و از شرّ هر جانوری که تو مهارش را داری به درستی که پروردگارم بر روش درستی است و قدرت و نیرویی جز از خدای بلند رتبه بزرگ نتواند بود توکل و اعتماد می کنم بر آن زنده ای که هرگز نخواهد مُرد و سپاس مخصوص آن خدایی است که فرزندی ندارد و بر او شریکی در ملک و سلطنت نخواهد بود و یآوری که بر عزّتش افزاید نخواهد داشت و او را به بزرگی و بزرگواری یاد کن.

الْأَعْوَجَاعُ كُلُّهَا، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.
تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي

لَا يَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ، وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا.

(و یاد آر حال یونس را) از هنگامی که از میان قوم خود غضبناک بیرون رفت و

چنین پنداشت که ما او را هرگز در مَضِيقِه نمی افکنیم فریاد کرد که الهای خدایی جز ذات یکتای تو نیست تو از شرک منزهی و من از ستمکاران بر نفس خودم به حالم ترحم فرما پس ما دعای او را مستجاب کردیم و او را از گرداب غم نجات دادیم و ما اهل ایمان را این گونه نجات می دهیم.

و نزد خداست کلیدهای گشایش پنهانی که کسی

می خوانی مابین نماز مغرب و عشاء و آن دو رکعت است در رکعت اول بعد از حمد می خوانی:

وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُعَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ

نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ . (و در رکعت دوم بعد از حمد می خوانی): وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا

جز او بر آنها آگاه نیست و او هر چه در بیابان و دریاست همه را می داند و برگ‌های آنکه می داند و نیست دانه‌ای در تاریکیهای زمین و نیست هیچ تر و خشکی مگر آنکه در کتاب روشن علم خدا (یعنی قرآن) موجود است.

ای خدا از تو درخواست می کنم به حق اسرار پنهانی که جز تو کسی

دانای آن اسرار نیست که درود بر محمد صلی الله علیه و آله و آل او فرستی و حاجتهای من چنین و چنان را برآوری.

خدایا تو ولی

إِلَهُهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَشْقُطُ مِنْ وَرَقِهِ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبِّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ

مُبِينٍ . (پس دستها را به قنوت برمی داری و می گویی:) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا، (بجای این کلمه حاجت خود را ذکر می کنی پس می گویی:) اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ

ص: ۶۸

نعمت من هستی و قادر بر انجام مقصود من حاجتم را می دانی پس درخواستم از او این است که قسم به حق محمد و آل او
علیهم السلام که حاجتم را

بر آوری. و حاجت خود را می طلبی، بر آورده است انشاءالله.

نِعْمَتِي، وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي، تَعْلَمُ حَاجَتِي، فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِمَا قَضَيْتَهَا لِي.

(و حاجت خود را می طلبی که روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حقتعالی باو عطا فرماید
آنچه را که خواهد).

ص: ۶۹

فضیلت شب و روز جمعه

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است: بدان که شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام، به مزید رفعت و شرافت و نباهت. از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که: شب جمعه و روز جمعه، بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حقتعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند.

از حضرت صادق علیه السلام وارد شده که: هر که بمیرد مابین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه، خدا پناه دهد او را از فشار قبر.

و نیز از آن حضرت منقول است که: جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست؛ پس زنهارا! که ضایع نگردانی حرمت آن را و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حقتعالی در آن روز، و تقرب جو به سوی خدا به عملهای شایسته؛ و ترک نما جمیع محرمات خدا را؛ زیرا که خدا، ثواب طاعات را مضاعف می گرداند و

عقوبت گناهان را محو می نماید، و درجات مؤمنان را در دنیا و عقبی بلند می گرداند.

و شبش در فضیلت، مانند روز است. اگر توانی که شب جمعه را زنده داری به نماز و دعا تا صبح، بکن. به درستی که خداوند

عالم، در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان، به آسمان اول می فرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناهان ایشان را محو کنند. و حقتعالی، واسع العطا و کریم است.

و نیز در حدیث معتبر از آن حضرت مرویست که: گاه هست که مؤمن، دعا می کند برای حاجتی و حقتعالی، قضای حاجت او را تأخیر می کند تا اینکه در روز جمعه حاجت او را برآورد و برای فضیلت جمعه مضاعف گرداند. و فرمود که: چون برادران یوسف علیه السلام، از حضرت یعقوب علیه السلام، استدعای طلب آمرزش گناهان خود کردند. گفت: «سَوْفَ أَسْتَغْفِرَ لَكُمْ رَبِّي»؛ یعنی، بعد از این، استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود.

حضرت فرمود که: تأخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد.

و نیز از آن حضرت مرویست که: چون شب جمعه می آید، ماهیان دریا، سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا، گردن می کشند و حقتعالی را ندا می کنند که: پروردگارا! ما را عذاب مکن به گناه آدمیان.

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: حق

سبحانه و تعالی امر می نماید ملکی را که در هر شب جمعه، از

بالای عرش ندا می کند از اول شب تا آخر شب، از جانب ربّ اعلی که:

آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح، برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم؟

آیا بنده مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح، از گناه خود توبه کند، پس من توبه او را قبول کنم؟

آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم، و از من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح، پس روزی او را گشاده گردانم؟

آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم، تا او را عافیت کرامت کنم؟

آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح، از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را فرج دهم، پس دعایش را مستجاب گردانم؟

آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من سؤال کند پیش از صبح، برای دفع ستم ظالم، تا من از او برای او انتقام بکشم و حقش را به او برگردانم؟ پیوسته این ندا را می کند تا طلوع صبح.

ص: ۷۲

و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که: حقیقتاً، جمعه را از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شیش

را مثل روزش گردانیده و از جمله فضیلت روز جمعه آنست که، هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند برآورده می شود؛ و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند، چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند، خدا آن عذاب را از ایشان برمی گرداند. و امور مقدّره را، حقیقتاً، در شب جمعه مبرم و محکم می گرداند. پس شب جمعه، بهترین شبها؛ و روزش بهترین روزها است.

و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که: پرهیزید از گناه در

شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب، مضاعف است؛ چنانچه ثواب حسنات مضاعف است. و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند، حقیقتاً گناهان گذشته او را بیامزد؛ و هر که در شب جمعه، معصیتی را علانیه بکند، حقیقتاً او را به گناهان جمیع عمرش عذاب کند عذاب آن گناه را بر او مضاعف کند.

و به سند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که:

حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: روز جمعه، سید و بزرگتر روزها است؛ حقیقتاً در آن روز، ثواب حسنات را مضاعف می دهد و گناهان را محو می نماید و درجات را بلند می گرداند و دعوات را

مستجاب می گردانند و شدت ها و غم ها را زایل می گردانند و حاجتهای بزرگ را برمی آورد. و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان، زیاد می گرداند و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد می سازد؛ پس هر که بخواند خدا را در آن روز و

بشناسد حق و حرمت آن را، حق است بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند. پس اگر در روز جمعه یا شب آن، بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت، ایمن از عذاب الهی مبعوث می گردد. و هر که استخفاف به حرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیورد یا محرمات الهی را در آن به عمل آورد، بر خدا لازم است که او را به آتش جهنم بسوزاند؛ مگر آنکه توبه کند.

و به سندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که: آفتاب، طالع نگردیده است در روزی که بهتر از جمعه باشد. و چون مرغان در روز جمعه به یکدیگر برمی خورند، سلام می کنند و می گویند امروز، روز شایسته ای است.

و به سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که روز جمعه را دریابد، باید که به کاری به غیر از عبادت مشغول نگردد، زیرا که در آن روز، خدا گناه بندگان را می آمرزد و رحمت

خود را بر ایشان نازل می گرداند.

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا می کنیم به ذکر چند عمل:

اول: بسیار گفتن سُبْحَانَ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ و بسیار صلوات فرستادن. همانا روایت شده که:

جمعه، شبش نورانی است و روزش بسیار روشن؛ پس بسیار بگویید: سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ و بسیار صلوات بفرستید بر محمد و آل محمد علیهم السلام.

در روایت دیگر اقل صلوات در این شب صد مرتبه است؛ و آنچه زیاده کنی بهتر است.

و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که: صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه، برابر است با هزار حسنه و محو می کند

هزار سیئه را و بالا می برد هزار درجه.

و مستحب است که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله عليهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه.

و به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که:

بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و تعجیل فرما فرج ایشان را و نابود و هلاک گردان دشمن ایشان را از جنّ و انس از خلق اولین و آخرین.

چون عصر روز پنجشنبه می شود، ملائکه از آسمان به زیر

می آیند و با قلمهای طلا و صحیفه های نقره؛ و نمی نویسند در عصر پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب به غیر از صلوات بر محمد و آل محمد. و شیخ طوسی فرموده که: مستحب است در روز پنجشنبه، صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم هزار مرتبه. و مستحب است آنکه بگوید در آن:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ، وَأَهْلِكَ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنَّ
وَالْأَنْسِ مِنَ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ.

و گفتن این صلوات، صد مرتبه، از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد.

شیخ فرموده مستحب است که در آخر روز پنجشنبه، استغفار کنند به این نحو:

از خدای یکتا که هیچ خدایی جز آن ذات زنده پاینده ابد نیست

آمزش می طلبم و به درگاه او از گناه، به توبه باز می گردم توبه بنده ای که خاضع به درگاه توست و فقیر و عاجز و ناتوان است که از خود دفع شرّی نتواند کرد و نیز بر سود و زیان و موت و حیات و خیر و شرّ خود قادر نیست و بر محمد(ص) و عترت پاکش که همه از نیکان و برگزیدگان عالمند درود و تحیت فراوان فرست.

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ مِسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ، لَا يَسْتَطِيعُ لِنَفْسِهِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَلَا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا حَيَاةً وَلَا مَوْتًا وَلَا نُشُورًا، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَترَتِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا.

دوم: آنکه در شب جمعه این سوره ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار روایت شده: بنی اسرائیل، کهف، طسین، الم سجده، یس، ص، احقاف، واقعه، حم سجده، حم دخان، طور، اقتربت و جمعه.

ص: ۷۷

اگر فرصت ندارد، اختیار کند واقعه و سوره های قبل از آن را؛ زیرا که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که: هر که در هر شب جمعه، سوره بنی اسرائیل را بخواند، نمیرد تا به خدمت حضرت

قائم علیه السلام برسد و از اصحاب آن حضرت باشد.

و فرمود که: هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند، نمیرد مگر شهید؛ و حقتعالی او را در روز قیامت، با شهدا محشور گرداند و با ایشان باز دارد. و فرمود که: هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند، از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا به او نرسد؛ و در آخرت، خدا از بهشت آنقدر به او عطا کند که او راضی گردد، و زیاده از

رضا به او کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت، به او تزویج نماید.

و فرمود که: هر که سوره الم سجده را در هر شب جمعه بخواند، حقتعالی در قیامت، نامه او را به دست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقای محمد و آل او علیهم السلام باشد.

و به سند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقول است که: هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند، از خیر دنیا و عقبی، آن قدر به

او عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسلی یا ملک

مقربى؛ و داخل بهشت گردانند او را، با هر که خواهد از اهل خانه او؛ حتى خادمى که او را خدمت کرده است، اگرچه داخل عيال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد.

و از حضرت صادق عليه السلام منقول است که: هر که در شب جمعه يا روز جمعه، سوره احقاف را بخواند، در دنيا به او ترسى و بيمى نرسد و در آخرت، از فزع و ترس روز قيامت ايمن باشد.

و فرمود که: هر که، هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند، خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند و در دنيا بدحالى و تنگدستى نبيند و هيچ آفت از آفات دنيا به او نرسد و از رفقای حضرت اميرالمؤمنين عليه السلام باشد؛ و اين سوره مخصوص اميرالمؤمنين عليه السلام است.

و روايت است که: هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه، خواهد بود كفاره ما بين جمعه تا جمعه ديگر. و همين

فضيلت وارد شده از براى كسى که سوره كهف را هر شب جمعه بخواند و همچنين براى كسى که آن را، بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند.

و بدان که نمازهای بسيار در شب جمعه وارد شده و از آن جمله، نماز حضرت اميرالمؤمنين عليه السلام؛ و ديگر دو رکعت نماز،

در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذّا زلزلت. روایت شده که: هر که این نماز را بجا آورد، ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از

هولهای روز قیامت.

سوم: آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشاء، سوره جمعه بخواند و در دوم مغرب، توحید؛ و در دوم عشاء اعلیٰ بخواند.

چهارم: آنکه ترک کند خواندن شعر را؛ زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: مکروه است روایت شعر برای روزه دار و مُحْرِم و در حرم و در روز جمعه و در شبها. راوی گفت: هر چند شعر حقی باشد؟ فرمود: هر چند شعر

حقی باشد.

و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: هر که یک شعر بخواند و در شب جمعه یا در روز جمعه، در آن شب و در آن روز، بهره ای از ثواب به غیر آن نداشته باشد. و به روایت معتبر دیگر، در آن شب و در آن روز، نمازش مقبول نگردد.

پنجم: دعا در حق مؤمنین بسیار کند؛ چنانچه حضرت

زهرا علیها السلام دعا می نموده و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که مرده باشند طلب آمرزش کند، روایت شده که بهشت، برای او واجب گردد.

ص: ۸۰

بارخدایا از تو درخواست می کنم به حقّ ذات بزرگوارت

و نام بزرگت که بر محمد و آل محمد(ص) رحمت فرستی و از گناه بزرگ من درگذری.

ششم: آنکه بخواند دعاهای وارده در آن را، و آنها بسیار است و ما به ذکر قلیلی از آنها اکتفا می نماییم:

به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر

که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام، هفت مرتبه این دعا را بخواند، چون فارغ شود، آمرزیده شده باشد؛ و اگر در هر شب، چنین کند بهتر است. و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَاسْمِكَ الْعَظِيمِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي الْعَظِيمِ.

ص: ۸۱

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم منقول است که: هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند، در شب جمعه یا روز جمعه، اگر در آن شب یا آن روز بمیرد، داخل بهشت شود و دعا این است:

خدایا تویی پروردگار من و جز تو خدایی نیست تو آفریدی مرا و من بنده تو و فرزند کنیز توام و در سرپنجه قدرتت زبونم و موی جبین من به دست توست و به عهد تو تا بتوانم روز را شب می کنم و از شر هرچه

باید کرده ام به درگاه رضای تو پناه می آورم و؛ هبی به من نعمت فرا می رسد به نعمتهایت اعتراف می کنم و از من معصیت صادر می شود پس گناهانم به کرمت ببخش که کسی جز تو گناهانم را نتواند بخشید.

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ أُمَّتِكَ، وَفِي قَبْضَتِكَ وَنَاصِيَّتِي

بِيَدِكَ، أَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتِطَعْتُ، أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَيَّرْتَ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.

و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته اند که: مستحب است در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این

دعا بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل می کنیم و دعا این است:

خدایا هر کس برای ورود بر مخلوقی به امید لطف و احسانی خود را مهیا ساخته و برای جایزه و عطا می رود و خود را برای عرض حاجت آماده و مستعد می گرداند. من هم ای خدا اینگونه به درگاه تو آمده به امید عفو تو و درخواست عطا تو و جایزه و احسان تو پس مرا در دعا محروم مکن ای کسی که

هیچ سائلی را از درت محروم نخواهی کرد و عطایت کم نخواهد گشت ای خدا من نه به اعتماد بر عمل نیک خود به درگاه تو آمده ام و نه به هیچ مخلوق وارد شده امیدی دارم بلکه به درگاه تو به اقرار

اللَّهُمَّ مَنْ تَعَبَّأً وَتَهَيَّأً وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لَوْفَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَائِلِهِ

وَجَائِزَتِهِ، فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ تَعَبَّيْتُ وَاسْتَعَدَدْتُ رَجَاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَجَائِزَتِكَ، فَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي يَا مَنْ لَا يَخِيبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ، فَإِنِّي لَمْ آتِكَ بِثِقَةٍ بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ، وَلَا لَوْفَادِهِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ، أَتَيْتُكَ مُقَرَّأً عَلَى نَفْسِي

بدکاری و ستم بر نفس خود آمده ام و اعتراف می کنم که هیچ

حجّت و عذری بر گناه خود ندارم پس به درگاهت به امید عفو عظیمت آمده ام آن عفو و احسانی که به آن از همه خطاکاران درگذشتی و طول مدّت اصرار آنها بر گناه بزرگ مانع از عفو نگردید و بر آنها به رحمت بازگشتی پس ای خدایی که رحمتت واسع است و عفوَت بسیار عظیم ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ ای خدای بزرگ آتش غضبت را جز آبِ حِلْمَت خاموش نتواند کرد و از غضبت نجاتی جز تضرّع به درگاهت نیست

بِالْإِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ، مُعْتَرِفًا بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُذْرَ، أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ، فَلَمْ يَمْنَعَكَ طَوْلُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُزْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ، فَيَا مَنْ رَحِمْتَهُ

وَاسِعَةً، وَعَفُوهُ عَظِيمٌ، يَا عَظِيمٌ يَا عَظِيمٌ يَا عَظِيمٌ، لَا يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا جِلْمُكَ، وَلَا يُنْجِي مِنْ سَخَطِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ،

خدایا باز بر من ببخش و گشایشی در کارم عطا کن به قدرت کامله ای که هر شهر و دیار مرده را به آن زنده ساختی و مرا به غم و حسرت هلاک مکن تا دعایم مستجاب گردانی و به من بنما مستجاب شدن دعایم را و به من طعم آسایش و سلامت

(از عذابت را) تا آخر عمر بچشان و مرا به شماتت دشمن گرفتار مکن و دشمن را بر من مسلط مگردان و چیره مساز خدایا اگر تو مرا پست کنی آن کیست که مرا رفعت و بلندی بخشد و اگر تو مرا بلند مرتبه کنی آن کیست که مرا پست تواند کرد و اگر

فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُحْيِي

بِهِيََا مَيِّتَ الْبِلَادِ، وَلَا تُهْلِكْنِي غَمًّا حَيْثُ تَسْتَجِيبُ لِي، وَتُعَرِّفْنِي الْأَجَابَةَ فِي دُعَائِي، وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْعِافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي، وَلَا تُشِمِّتْ بِي عِدُوِّي، وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ، وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنِّي عُنُقِي. اللَّهُمَّ إِنَّ وَضْعَتِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ

تو مرا به غضب هلاک کنی آن کیست که در کار بنده ات با تو معارضه یا درخواستی تواند کرد و البته می دانم که در حکم تو هیچ ظلم و جوری نیست و در انتقام تو عجله و شتابی نخواهد بود آن کس در انتقام تعجیل کند که از فوت وقت بترسد و آنکس به ظلم نیازمند است که ضعیف و ناتوان باشد و تو ای خدا از این نواقض امکانی بی اندازه منزهی و از این عیوب مخلوق بسیار بزرگتر و برتری خدایا من به درگاه تو پناه آورده ام مرا پناه ده و از تو امان می طلبم مرا

امان ده و از تو روزی می خواهم مرا روزی ده و بر تو توکل می کنم

أَهْلَكْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَغْرِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ أَوْ يَسِيئاً لَكَ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ، وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ، وَإِنَّمَا يَعَجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفُوتَ،

وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ، وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيراً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِدْنِي، وَأَسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي، وَأَسْتَرْزُقُكَ فَأَرْزُقْنِي، وَأَتَوَكَّلُ

پس مرا کفایت فرما و از تو بر دشمنانم یاری می طلبم مرا یاری فرما و از تو مدد می خواهم مرا مدد فرما و از تو پوزش می خواهم پس مرا ببخش ای پروردگار من آمین آمین آمین.

ای خدایی که فضل و کرمت بر خلق دائم است، و دو دست عطا و بخششت به جانب بندگان دراز است، ای صاحب بخششهای بزرگ، درود فرست بر محمد و آلش که در اصل خلقت و فطرت بهترین

عَلَيْكَ فَكَفِّنِي، وَأَسْتَنْصِرُكَ عَلَى عَدُوِّي

فَأَنْصُرْنِي، وَأَسْتَعِينُ بِكَ فَأَعِنِّي، وَأَسْتَغْفِرُكَ يَا إِلَهِي فَاعْفُ لِي، آمِينَ آمِينَ آمِينَ.

هفتم: آنکه بخواند دعای کمیل را که در آینده خواهد آمد انشاءالله.

هشتم: آنکه بخواند دعای اَللّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى، که در شب عرفه نیز خوانده می شود.

نهم: آنکه ده مرتبه بگوید:

يَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ، يَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّيِّئَةِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَى

خلقند ای خدای بلند مرتبه در همین شب گناه مرا ببخش. و این ذکر شریف، در شب عید فطر نیز خوانده می شود.

سَجِيَّةً، وَاعْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعُلَى فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ.

دهم: انار تناول کند؛ چنانکه حضرت صادق علیه السلام در هر شب جمعه میل می فرمود و اگر در وقت خوابیدن بخورد، شاید بهتر باشد؛ چه آنکه روایت شده که: هر که در وقت خوابیدن انار

بخورد، ایمن خواهد بود در نفس خود تا صبح کند. و سزاوار است که هر گاه انار بخورد، دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند و بعد از آن بخورد؛ و در انار خود، دیگری را شریک نکند.

شیخ جعفر بن احمد قمی رحمه الله در کتاب عروس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که: هر که مابین دو رکعت نافله صبح و فریضه صبح صد مرتبه بگوید: سُبْحَانَ رَبِّي

الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ؛ اَسْتِغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ؛ حَقْتَعَالِي در بهشت مسکنی برای او بنا کند. و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که: مستحب است که در سحر شب جمعه، این دعا را بخوانند:

خدایا بر محمد و آتش رحمت فرست و همین صبگه مرا خشنودی خود عطا فرما و دلم را محلّ خوف خود و منقطع از غیر خود گردان تا به کسی غیر تو امیدوار

نباشم و از کسی جز تو نترسم خدایا بر محمد و آتش درود فرست و یقین ثابت به من عطا کن و اخلاص کامل و شرافت توحید و دوام و پیوستگی در قیام به طاعتت کرامت کن و دلم را محلّ مقام صبر و رضای به قضا و قدر خود قرار ده ای برآورنده حاجتهای سائلان ای

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْغَدَاةَ رِضَاكَ، وَأَشْرِكَنْ قَلْبِي خَوْفَكَ، وَأَقْطَعُهُ عَمَّنْ سِوَاكَ، حَتَّى لَا أَرْجُوَ وَلَا أَخَافُ إِلَّا
إِيَّاكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ، وَمَخْضَ الْأَخْلَاصِ، وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ، وَدَوَامَ الْإِسْتِقَامَةِ، وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ
وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ

وَالْقَدَرِ، يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ، يَا مَنْ

دانای ضمیر خاموشان بر محمد(ص) و آل او درود فرست و دعای مرا مستجاب گردان و گناهم ببخش و رزقم وسیع فرما و حاجتهای خود و برادران دینیم و اهل بیت و بستگانم همه را بر آور خدایا هر آرزوی بی شک ناکامی و حرمان است مگر آنکه به تو آرزومند است و هر همتی به یقین تباہ و نابود است مگر آنکه بر تو همت گمارد و راههای اندیشه همه بسته است مگر

راه به سوی تو پس تویی امید خلق، و پناه خلق در گاه توست ای بزرگترین مقصود و ای نیکوترین مطلوب ای خدا ای پناه گریختگان

يَعْلَمُ مَا فِي ضَمِيرِ الصَّامِتِينَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَاعْفِرْ ذَنْبِي، وَأَوْسِعْ رِزْقِي، وَأَفْضِ حَوَائِجِي

فِي نَفْسِي وَإِخْوَانِي فِي دِينِي وَأَهْلِي. إِلَهِي طُمُوحِ الْأَمَالِ قَدْ خَابَتْ إِلَّا لَدَيْكَ، وَمَعَاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ إِلَّا عَلَيْكَ، وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلَّا إِلَيْكَ، فَأَنْتَ الرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ الْمُلْتَجَاءُ، يَا أَكْرَمَ

من با بار سنگینی که بر دوش خود دارم به درگاه تو می‌گریزم و شفיעی به درگاه تو نمی‌یابم مگر معرفتم به عنایتهای تو

که تو نزدیکترین کسی که امیدواران عالم درگاهش را می‌طلبند و مشتاقان تمام به عطا و احسانش آرزومندند ای خدایی که عقلها را به نور معرفت دیده بگشودی و زبانها را به حمد و ثنات باز کردی و نعمت و احسانت را بر بندگان تا همه به حقشان برسند به حد کفایت بخشیدی درود فرست بر محمد(ص) و آل محمد(ص)

مَقْصُودٍ، وَأَجُودَ مَسْئُولٍ، هَرَبْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي يَا مَلَجًا الْهَارِبِينَ بِأَثْقَالِ الذُّنُوبِ أَحْمِلُهَا عَلَى ظَهْرِي، لَا أَجِدُ لِي إِلَيْكَ شَافِعًا سِوَى مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ رَجَاءُ الطَّالِبُونَ، وَأَمَلٌ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ، يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ، وَأَطْلَقَ الْأَلْسُنَ

بِحَمْدِهِ، وَجَعَلَ مَا أَمْتَنَ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي كِفَاءٍ لِتَأْدِيَةِ حَقِّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

و شیطان را بر عقل من راه مده و باطل را در کار من رهبر مگردان.

صبح کردم در عهد خدا و عهد فرشتگان خدا و پیغمبران و رسولان او(ع) و بر عهد حضرت محمد(ص)

و بر عهد جانشینانش که اهل بیت او هستند(ع) ایمان آوردم به سرّ و پنهان آل محمد(ع) و آشکار و ظاهر

وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَقْلِي سَبِيلًا، وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِي دَلِيلًا. (و چون صبح روز جمعه طالع شود، این دعا بخواند:) أَصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ

اللَّهِ، وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ، وَذِمَّةِ أَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَذِمَّةِ الْأَعْوَصِيَاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ

ص: ۹۲

و باطن آن بزرگواران و گواهی می‌دهم که آنها در مقام علم حق و اطاعت حق مانند محمد(ص) هستند.

آمزش می‌خواهم از خدا که هیچ‌خدایی جز آن ذات یکتا نیست و او زنده پاینده ابدی است و از گناه به درگاهش باز می‌گردم.

وَبَاطِنِهِمْ، وَأَشْهَدُ أَنَّهُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

(و روایت شده که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح، سه مرتبه بگوید:)

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

گناهانش آمرزیده شود، اگرچه بیشتر از کف دریا باشد.

ای خدا هر سخنی در این روز جمعه گفته ام و یا قسمی یاد کرده ام و یا نذری نموده ام در این روز همه آنها را موقوف به مشیت تو گردانیده ام (و به خواست تو انجامش مربوط است) پس هرچه را مشیتت دوست انجام یابد و هرچه مشیتت تو

نیست انجام نیابد خدایا مرا ببخش و از گناهانم در گذر خدایا

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا می شود به چند عمل:

اول: آنکه در نماز صبح آن، در رکعت اول، سوره جمعه

بخواند و در رکعت دوم توحید.

دوم: آنکه بعد از نماز صبح، پیش از آنکه سخن بگوید، این دعا بخواند تا کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر:

اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ، أَوْ حَلَفْتُ فِيهَا مِنْ حَلْفٍ، أَوْ نَذَرْتُ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ، فَمَسَّيْتُكَ بَيْنَ يَدَيِ ذَلِكِ كُلِّهِ، فَمَا شِئْتُ مِنْهُ أَنْ يَكُونَ كَانًا، وَمَا لَمْ تَسَأْ مِنْهُ لَمْ

يَكُنْ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي، اللَّهُمَّ

هر کس را تو بر او درود فرستادی من هم بر او درود می فرستم و هر کس را تو لعن و طرد کردی من هم بر او لعن می کنم.

خدایا من قصد درگاه تو کردم با حاجت خود به سوی تو در این روز

فقر و درماندگی و بینوایی وارد شدم که من به بخشش تو امیدوارترم تا به عمل خود و البته بخشش و رحمت وسیعتر از گناهان من

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ فَصَلَاتِي عَلَيْهِ، وَمَنْ لَعَنَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ.

و اقلًا در هر ماهی یک مرتبه، این عمل را بجا آورد.

و روایت است که: هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه، بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد، در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند. و شیخ طوسی روایت کرده است که: سنّت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه، بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَمَّدْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي، وَأَنْزَلْتُ إِلَيْكَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَفَاقَتِي

وَمَسْكَنَتِي، فَأَنَا لِمَغْفِرَتِكَ أَرْجِي مِنِّي

ص: ۹۵

است پس هر حاجتی دارم تو به کرمت ادا فرما که بر آن قادری و بر تو آسان است و من هم به درگاہت فقیر و محتاجم و من خیری هرگز غیر از جانب تو نیافته ام و شری از من غیر از تو کسی هرگز دفع نکرده است و من به هیچکس امید ندارم برای آخرتم و دنیایم و برای روز فقر و بیچارگیم

آن روزی که همه مردم مرا تنها در قبر می گذارند و جز تو کسی مرا از گناهم خالی نمی کند.

لِعَمَلِي، وَلَمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي، فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِ ذَلِكَ عَلَيْكَ، وَلِفَقْرِي إِلَيْكَ فَإِنِّي لَمْ أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ

إِلَّا مِنْكَ، وَلَمْ يَضِرْفَ عَنِّي سُوءٌ قَطُّ أَحَدٌ سِوَاكَ، وَلَسْتُ أَرْجُو لآخِرَتِي وَدُنْيَايَ وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي يَوْمَ يُفْرِدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَأُفْضِي إِلَيْكَ بِدُنْيِي سِوَاكَ.

سوم: روایت است که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح، در روز جمعه و غیر جمعه بگوید: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ**، نمیرد تا حضرت قائم را

دریابد؛ و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند، حقتعالی شصت حاجت او را برآورد: سی حاجت از حاجات دنیا و سی حاجت از حاجات آخرت.

چهارم: بعد از نماز صبح، سوره الرَّحْمَن بخواند و بعد از «فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ» بگوید: **لَا بِشَيْءٍ مِّنَ الْإِثْمِ رَبُّ أَكْذِبُ**.

پنجم: شیخ طوسی رحمه الله فرموده که: سنت است بعد از نماز

صبح روز جمعه، صد مرتبه توحید، و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد، و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره ها را بخواند: نساء، هود، صافات و الرَّحْمَان.

ششم: سوره احقاف و مؤمنین بخواند.

از حضرت صادق علیه السلام مرویست که: هر که، در هر شب جمعه یا هر روز جمعه، سوره احقاف بخواند، ترسی در دنیا به او نرسد و از فزع اکبر قیامت، ایمن گردد.

و نیز فرموده: هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید، خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را به سعادت؛ و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد.

هفتم: سوره قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ را بخواند پیش از طلوع آفتاب، ده مرتبه و دعا کند، تا دعایش مستجاب شود.

روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه می شد، آیه الکرسی می خواند تا ظهر، و چون از نمازها

فارغ می شد، شروع به خواندن سوره اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ. و بدان که از برای خواندن «آیه الکرسی عَلَي التَّنْزِيلِ»، در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده.

هشتم: غسل جمعه کند و آن، از سنّت های مؤکده است.

روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که: یا علی! در هر جمعه غسل کن، اگرچه باید که غذای روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل

کنی و گرسنه بمانی؛ زیرا که هیچ سنّتی بزرگتر از این نیست.

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند:

گواهی می‌دهم که خدایی جز ذات یگانه پروردگار بی‌انبار نیست و گواهی می‌دهم که محمد بنده (خاص) او و پیغمبر اوست بارخدا یا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا از توبه کنندگان و پاکان بگردان.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.

برای او طهارتی باشد تا جمعه آینده؛ یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود. احوط آنست که تا ممکن شود، غسل جمعه را ترک نکنند؛ و وقت آن، بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب، و هرچه به زوال نزدیک شود، بهتر است.

نهم: سر را به گل خطمی بشوید که امان می‌بخشد از بیسی و دیوانگی.

دهم: ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را

زیاد می کند و از گناه پاک می کند تا جمعه دیگر، و امان می بخشد از دیوانگی و خوره و پیسی؛ و در آن حین بخواند: بِسْمِ
اللَّهِ وَ بِاللَّهِ ؛ وَ عَلٰی سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ.

در گرفتن ناخن ابتدا کند به انگشت کوچک دست چپ، و ختم کند به انگشت کوچک دست راست. و همچنین کند در
گرفتن ناخنهای پای خود نیز؛ پس ریزه های ناخن را دفع کند.

یازدهم: بوی خوش به کار برد و جامه های پاکیزه خود را بپوشد.

دوازدهم: تصدق کند که موافق روایتی، صدقه در شب جمعه و روز آن، هزار برابر اوقات دیگر است.

سیزدهم: آنکه برای اهل و عیال، چیزهای نیکوی تازه از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند به آمدن جمعه.

چهاردهم: هنگامی که ناشتا است انار بخورد و هفت برگ

کاسنی پیش از زوال بخورد.

از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که: هر که، یک انار در روز جمعه، ناشتا بخورد، تا چهل روز دلش را نورانی

گرداند؛ و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز؛ و اگر سه انار بخورد، تا صد و بیست روز، و وسوسه شیطان را از او دور گرداند؛ و هر که وسوسه شیطان از او دور گردد، معصیت خدا نکند؛ و هر که معصیت خدا نکند، داخل بهشت شود. و شیخ در مصباح

فرموده: فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار، در روز جمعه و در شب آن.

پانزدهم: خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول به آموختن مسائل دین خود شود؛ نه آنکه روز جمعه را صرف کند به سیر و گشت و تفرّج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت با اراذل و بی عاران و مسخرگی و عیب گویی مردمان و خنده های قهقهه و خواندن اشعار و خوض در باطل و امثال اینها، که

مفاسدش زیاده از آنست که ذکر شود. از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: اُف باد بر مسلمانی که در هفته، روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نگرداند و برای این امر، خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد.

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم منقول است که: هر گاه ببینید که

ص: ۱۰۱

در روز جمعه، مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم نقل می کند، سنگریزه بر سرش بزنید.

شانزدهم: هزار مرتبه صلوات بفرستد؛

از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که: هیچ عبادتی در روز جمعه، نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل مطهر او صلی الله علیهم اجمعین. مؤلف گوید که: اگر فرصت نکرد، اقلاً صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت روی او نورانی شود.

و روایت شده که: هر که در روز جمعه، صد مرتبه صلوات

فرستد و صد مرتبه *أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ* بگوید و صد مرتبه توحید بخواند، البته آمرزیده شود. و نیز روایت است که: صلوات بر محمد و آل محمد در مابین ظهر و عصر، برابر است با هفتاد حج.

هفدهم: زیارت حضرت رسول و ائمه طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و بیاید کیفیت آن در باب زیارات.

هیجدهم: به زیارت اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی

ص: ۱۰۲

از ایشان برود که فضیلت دارد.

از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که: زیارت کنید مردگان را در روز جمعه، که می دانند کیست که به زیارت ایشان رفته است و شاد می شوند.

نوزدهم: دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است، بخواند و بیاید بعد از این در محل خودش انشاءالله.

بیستم: بدان که از برای روز جمعه، به غیر از نافله آن، (که

بیست رکعت است و کیفیت آن بنا بر مشهور آنست که: شش رکعت آن، در وقتی که آفتاب پهن شود بجا آورده شود؛ و شش رکعت دیگر وقت چاشت؛ و شش رکعت دیگر نزدیک زوال؛ و دو رکعت بعد از زوال، پیش از فریضه. و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد به نحوی که در کتب فقها و مصابیح ذکر شده.) نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسب است؛ اگرچه اکثر آنها

اختصاصی به جمعه ندارد؛ لکن در روز جمعه، بجا آوردن آنها افضل است از جمله آنهاست:

ص: ۱۰۳

نماز استغانه به حضرت قائم (عج)

سلام کامل و تمام خدای متعال سلام عام و شامل (مراتب کمال) و رحمتی پیوسته و برکاتی پاینده و کامل بر حجّت خدا و ولیّ او در روی زمین حق و شهرهای او و بر خلیفه او بر او خلق و بندگان خدا و بر پاک فرزند نبوت و باقیمانده برگزیده عترت حضرت صاحب

هرگاه کسی را مهمی باشد، پس دو رکعت نماز کند؛ در رکعت اول، حمد و *إِنَّا فَتَحْنَا* و در رکعت دوم، سوره *إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ* بخواند و بعد زیر آسمان رو به قبله بایستد و بگوید:

سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ الشَّامِلُ الْعَامُّ، وَصَلَوَاتُهُ الدَّائِمَةُ وَبَرَكَاتُهُ الْقَائِمَةُ التَّامَّةُ عَلَى حُجَّهِ اللَّهِ وَوَلِيِّهِ فِي أَرْضِهِ وَبِلَادِهِ،

وَخَلِيفَتِهِ عَلَى خَلْفِهِ وَعِبَادِهِ، وَسُلَالِهِ النَّبَوِّهِ وَبَقِيَّتِهِ الْعِترَةِ وَالصَّفْوَةِ، صَاحِبِ

الزمان و آشکار کننده ایمان و تعلیم دهنده احکام قرآن و پاک کننده زمین از جور و طغیان و ناشر بنیان عدل و احسان در طول و عرض جهان حجت قائم و مهدی منتظر برگزیده خدا و فرزند ائمه پاکان عالم و وصی فرزند اوصیای پسندیده پیغمبر خاتم که

رهنمای خلق و دارای مقام عصمت است فرزند امامانی که همه با مقام عصمت هادیان خلقند سلام بر تو ای عزت بخش اهل ایمان که در دوران ضعیف و ناتوانند سلام بر تو

الزَّمانِ، وَمُظْهِرِ الْإِيمَانِ، وَمُلَقِّنِ أَحْكَامِ الْقُرْآنِ، وَمُطَهِّرِ الْأَرْضِ، وَنَاشِرِ الْعَدْلِ فِي الطُّولِ وَالْعَرْضِ، وَالْحُجَّهِ الْقَائِمِ

الْمَهْدِيِّ، الْأِمَامِ الْمُنتَظَرِ الْمَرْضِيِّ، وَابْنِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ، الْوَصِيِّ ابْنِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ، الْهَادِي الْمَعْصُومِ ابْنِ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاهِ الْمَعْصُومِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعَزَّ الْمُؤْمِنِينَ الْمُسْتَضْعَفِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

ص: ۱۰۵

ای ذلیل کننده کافران متکبر ستمکار سلام بر تو ای مولای من ای صاحب زمان

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا بزرگ زنان عالم سلام بر تو ای فرزند امامان و حجتهای خدا که معصومانند و پیشوایان بر همه خلق سلام

يَا مُذِلَّ الْكَافِرِينَ الْمُتَكَبِّرِينَ الظَّالِمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَئِمَّةِ نَمِّهِ الْحُجَجِ

الْمَعْصُومِينَ وَالْأَئِمَّةِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامٌ

ص: ۱۰۶

بر تو ای مولای من سلام و تحیت خالصانه با ایمان به ولایت و امامت تو گواهی می دهم که تو پیشوای رهنمای عالمی به گفتار و کردار و تویی آن که جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد پس از آنکه پر از جور و بیسداد گردیده است پس خدا ظهورت را زود گرداند و خروجت را آسان و زمان سلطنت را نزدیک ساز و بسیار نماید یاران و یاورانت را

و وعده ظفری که به تو فرموده به زودی روا گرداند او راستگوترین سخنگویان است که خود فرموده ما می خواهیم بر اهل ایمان که بدان آنان را ضعیف و ناتوان کردند منت گذاشته و آنها

مُخْلِصٍ لَكَ فِي الْوِلَايَةِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ الْأِمَامُ الْمَهْدِيُّ قَوْلًا وَفِعْلًا، وَأَنْتَ الَّذِي تَمَلَأُ

الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا بَعْدَ مَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، فَعَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَكَ، وَسَهَّلَ مَخْرَجَكَ، وَقَرَّبَ زَمَانَكَ، وَكَثَّرَ أَنْصَارَكَ وَأَعْوَانَكَ، وَأَنْجَزَ لَكَ مَا وَعَدَكَ فَهُوَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ

را پیشوایان خلق قرار دهیم و وارث (اهل زمین) گردانیم ای مولای من ای

صاحب الزمان ای فرزند رسول خدا حاجتهای من آنکه (خدا بدارد مرا بر آنچه رضای اوست و خیر و سعادت دنیا و عقبی عطا فرماید)

پس تو در برآمدن حاجاتم به درگاه خدا شفاعت کن که من به شما در برآمدن حاجتم رو آورده ام زیرا می دانم که شما را نزد خدا شفاعت مقبول و مقام پسندیده بلند است پس به حق آن کس که شما را به فرمان خلافتش مخصوص کرد و برای حفظ اسرار علم خود برگزید و به حق آن شأن و مقامی که شما را

أَيُّمَهُ وَنَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ، يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا (و به جای کذا و کذا، حاجت خود را ذکر کند) فَاشْفَعْ لِي فِي نَجَاحِهَا، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي لِعِلْمِي أَنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ شَفَاعَةً مَقْبُولَةً وَمَقَامًا مَحْمُودًا،

فَبِحَقِّ مَنْ اخْتَصَّكُمْ بِأَمْرِهِ، وَارْتَضَاكُمْ لِسِرِّهِ، وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَيْنَكُمْ

ص: ۱۰۸

نزد خداست که از خدا درخواست کنید که همه مطالب و حوائج را برآورد و دعاهایم را مستجاب کند و غم و اندوهم برطرف گرداند.

وَبَيْنَهُ، سَلِ اللّٰهَ تَعَالٰى فِى نَجْحِ طَلِبَتِى

وَإِجَابَةِ دَعْوَتِى وَكَشْفِ كُرْبَتِى.

و بخواه هرچه خواهی که برآورده می شود انشاءالله تعالی.

ص: ۱۰۹

نماز امام عصر (عج)

هر کس را به سوی حقتعالی، حاجتی باشد، پس باید که بعد از نصف شب جمعه غسل کند و به جایی که نماز می خواند برود و دو رکعت نماز گزارد: در رکعت اول، بخواند سوره حمد را و چون به اَيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اَيَّاكَ نَسْتَعِينُ برسد، صد مرتبه آن را تکرار کند و بعد از آنکه صد مرتبه تمام شود، تتمه سوره حمد را

بخواند و بعد از تمام شدن سوره حمد، سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را یک مرتبه بخواند و رکوع و دو سجده بجا آورد و سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ را هفت مرتبه در رکوع بگوید؛ و سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَ بِحَمْدِهِ را، در هر یک از دو سجده، هفت مرتبه بگوید و بعد از آن، رکعت دوم را نیز مانند رکعت اول بجا آورد و بعد از تمام شدن نماز، این دعا را بخواند؛ پس به درستی که حقتعالی، البته حاجت او را برمی آورد،

هرگونه حاجتی که باشد؛ مگر آنکه حاجت او، در قطع کردن صله رحم باشد و دعا این است:

ص: ۱۱۰

خدایا اگر فرمانت برم ستایش از توست، و اگر نافرمانیت کردم حجت از توست، نسیم راحت از توست، و فرج از توست، منزّه است کسی که نعمت داد، و قدر دانست، منزّه است کسی که تقدیر کرد و آمرزید، خدایا اگر نافرمانیت کردم پس من به تحقیق فرمانت بردم در دوست ترین چیزها نزد تو که آن

ایمان به توست، فرزند به تو نبستم و برای تو شریکی نگرفتم منت از توست بدان بر من نه آنکه منتی دارم به تو من تو را نافرمانی کردم ای معبودم بدون

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَعْطَيْتَنِي لَكَ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَعْطَيْتَنِي لَكَ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَعْطَيْتَنِي لَكَ

الْفَرْجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ وَغَفَرَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ عَصِيْبَتِيكَ فَإِنِّي قَدْ أَعْطَيْتَكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ
الْإِيمَانُ بِكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلِذَا وَلَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكًا مِمَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَّا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ

مکابره و بی خروج از بندگیت و بی انکار

پروردگاریت ولكن فرمان هوای نفس بردم و شیطانم لغزاند از توست حجت بر من و بیان اگر عذابم کنی به گناههم، ستم نکردی بر من و اگر بیمارزم و رحمم کنی به راستی تو جوادی و کریمی.

ای ایمن کن از هر چیز و هر چیز از تو ترسان و در حذر است از تو خواهم

الْمُكَابَرَهُ وَلَا الْخُرُوجَ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودَ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيَانُ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِدُنُوبِي غَيْرُ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ (و بعد از آن تا نفس او وفا کند یا کریم یا کریم

مکزر بگوید و بعد از آنب گوید) يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ، أَسْأَلُكَ

ص: ۱۱۲

به امتیّت تو از هر چیز و ترس هر چیز از توست که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و اینکه به من بدهی امان برای خودم و اهلّم و فرزندم و همه آنچه به من نعمت دادی بدان تا نترسم و هم نهراسم از چیزی هرگز زیرا تو بر هر چیز توانایی و بس است

ما را خدا و چه خوب و کیلی است ای کفایت کن ابراهیم از نمرود و ای کفایت کن موسی از فرعون از تو خواهیم اینکه رحمت فرستی بر محمد

بَأْمِنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافَ وَلَا أَخِذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَبِيدًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِيَّ إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ وَيَا كَافِيَّ مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ص: ۱۱۳

و آل محمد و کفایت کنی مرا شرّ فلان پسر فلان.

وَأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِينِي شَرَّ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ

به جای فلان بن فلان، نام شخصی را که از ضرر او می ترسد و نام پدر او را بگویند و از حق تعالی طلب کند که ضرر او را دفع خواهد کرد انشاء الله تعالی. و بعد از آن، به سجده رود و

حاجت خود را مسئلت نماید و تضرّع و زاری کند اگر این نماز را بگزارد و این دعا را از روی اخلاص بخواند، گشوده می شود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او، و دعای او مستجاب می گردد.

ص: ۱۱۴

نماز جعفر طیار (ع)

و آن بسیار فضیلت دارد و عمده، آمرزش گناهان عظیمه است و افضل اوقات آن، صدر نهار جمعه است؛ و آن، چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام. در رکعت اول، بعد از حمد، إِذَا زُلْزِلَتْ می خوانند؛ و در رکعت دوم، سوره العاديات و در رکعت سوم، إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ؛ و در رکعت چهارم، قُلْ هُوَ

اللَّهُ أَحَدٌ. و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت، پانزده مرتبه می گوید: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ؛ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. و در رکوع، همین تسبیحات را ده مرتبه می گوید؛ و چون سر از رکوع برمی دارد، ده مرتبه؛ و در سجده اول، ده مرتبه؛ و بعد از سر برداشتن، ده مرتبه؛ و در سجده دوم، ده مرتبه؛ و بعد از سر برداشتن، پیش از آنکه برخیزد، ده مرتبه. در هر چهار رکعت چنین می کند که مجموع سیصد مرتبه شود. شیخ کلینی

از ابوسعید مدائنی روایت کرده که، حضرت صادق علیه السلام به من فرمود: آیا تعلیم نکنم تو را چیزی که بگویی آنرا در نماز جعفر؟ گفتم: بلی، تعلیم فرما. فرمود: چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی، بگو:

ص: ۱۱۵

منزه است که لباس عزت و وقار در بر اوست منزه است خدایی که به بزرگی خود بر ما کرم و احسان می فرماید منزه است خدایی که تسبیح روا نیست مگر برای او منزه است خدایی که علمش به هر چیز محیط

است منزه است خدای صاحب نعمت و منت منزه است خدای صاحب قدرت و مکرمت خدایا از تو درخواست می کنم به عهدهای عزت عرش تو (که اسرار علم توست) و منتهای رحمت کتاب تو (که حقایق توحید و معرفت است) و به اسم اعظم تو و به کلمات تام و کامل تو (که انبیا و اولیای تو اند) که از جهت صدق

سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ، سُبْحَانَ مَنْ

تَعَطَّفَ بِالْمَجِيدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يُبْغَى التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنُّعْمِ، سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ، وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا

ص: ۱۱۶

و راستی و عدالت به حدّ کمال رسید که بر محمّد(ص) و آل محمد(ص) درود فرستی و حاجت‌های مرا بر آوری.

وَعَدْلًا، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

به جای این کلمه، حاجات خود را بخواهد. شیخ و سید از

مفضّل بن عمر روایت کرده اند که گفت: دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند؛ پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند: یا رَبِّ یا رَبِّ به قدری که یک نفس وفا کند؛ یا رَبَّاهُ یا رَبَّاهُ به قدر یک نفس؛ رَبِّ رَبِّ باز به قدر یک نفس؛ یا اللَّهُ یا اللَّهُ باز به قدر یک نفس؛ یا حَيُّ یا حَيُّ به قدر یک نفس؛ یا رَحِيمٌ یا رَحِيمٌ باز به قدر یک نفس؛ یا رَحْمَنٌ یا رَحْمَنٌ هفت مرتبه؛

یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هفت مرتبه. پس خواندند:

ص: ۱۱۷

خدایا من به حُسن ستایش تو افتتاح سخن می کنم و زبان به ثنای تو می گشایم و مجد و بزرگواری تو را مدح می گویم در صورتی که مدح و ثنای تو را حدّ و نهایت نیست و کیست که به منتهای مجد و ثنای تو تواند رسید و مخلوق تو را کجا یارای آنکه به کُنه معرفت و مجد و بزرگی تو رسد چه زمانی بوده که تو ممدوح به فضل و احسان موصوف به مجد و کرامت نبوده ای تو بر

گنجهکاران به حلم و بردباری بسیار احسان کنی و هرچه ساکنان زمین از اطاعتت سرپیچی کنند باز تو بر آنها از لطف مهربان خواهی بود

اللَّهُمَّ إِنِّي أفتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ، وَأَنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ، وَأُمَجِّدُكَ وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ، وَأُثْنِي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَأَمَدَ مَجْدِكَ، وَأَنَا نِي لِحَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَهُ

مَجْدِكَ، وَأَيُّ زَمَنِ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ، مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ، عَوَادًا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ بِحِلْمِكَ، تَخَلَّفَ سِيَّكَ أَنْ أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ، فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ،

و به فضل و احسان بخشش خواهی کرد و به کرم عطا خواهی فرمود ای که به جز تو خدایی نیست که نعمت بخشنده و صاحب جلال و کرامتی.

جَوَاداً بِفَضْلِكَ، عَوَّاداً بِكَرَمِكَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِئْتِزَامِ.

آنگاه حوایج خود را از خدا بخواه که برآورده می شود، انشاءالله.

ص: ۱۱۹

در دعوات راوندی از حضرت سجاد علیه السلام نقل کرده که آن حضرت تعلیم فرمود به شخصی که چون حاجتی داشته باشی رو به قبله کن و دو رکعت نماز بخوان؛ پس ثنا گو خدا را، و بر رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم صلوات بفرست و بخوان آخر سوره حشر و شش آیه اول سوره حدید و دو آیه که در آل عمران است. پس

سؤال کن حاجت خود را، از خدا که خدا عطا می فرماید تو را. جناب راوندی فرموده: شاید دو آیه: **قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ** باشد یعنی تا **بِغَيْرِ حِسَابٍ** علامه مجلسی فرموده: شاید آیه **قُلِ اللَّهُمَّ** باشد با آیه **شَهِدَ اللَّهُ**.

نماز فرزند برای پدر و مادر

پروردگارا ببخش مرا و پدر و مادرم و مؤمنان را روزی که برپا شود حساب.

پروردگارا بیامرز مرا و پدر و مادرم را و هر که در خانه ام در آید با ایمان و مؤمنین و مؤمنات.

پروردگارا رحم کن به آنها چنانچه پروریدند مرا در کودکی.

نماز فرزند برای پدر و مادر دو رکعت است: در رکعت اول، فاتحه و ده مرتبه:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ و در رکعت دوم، فاتحه و ده مرتبه:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.

و چون سلام دهد، ده مرتبه بگوید:

رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا.

ص: ۱۲۱

فضیلت ماه مبارک رجب

بدان که این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت

تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده؛ بلکه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت به آن نمی رسد و قتال با کافران در این ماه حرام است؛ و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه ائمت من است. کسی که یک روز از ماه رجب را روزه دارد، مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد.

و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقول است که: هر که یک روز از ماه رجب را روزه بدارد، آتش جهنم یک ساله راه از او دور شود؛ و هر که سه روز از آن را روزه دارد، بهشت او را واجب گردد.

و همچنین فرمود که: رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر. هر که یک روز از رجب را روزه دارد، البته از آن نهر بیاشامد.

ص: ۱۲۲

و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: ماه رجب ماه استغفار امت من است؛ پس در این ماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است. و رجب را أَصَبِّ می گویند؛ زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته می شود؛ پس بسیار بگویید: اسْتَغْفِرُ اللَّهَ - وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ.

و ابن بابویه به سند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت:

رفتم به خدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود، چون نظر مبارک آن حضرت بر من افتاد فرمود که: آیا روزه گرفته ای در این ماه؟ گفتم: نه والله، ای فرزند رسول خدا!! فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آن را به غیر خدا کسی نمی داند؛ به درستی که این ماهی است که خدا آن را بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آن را عظیم نموده و برای روزه داشتن آن، گرامی داشتن را بر خود واجب

گردانیده.

پس گفتم: یا بن رسول الله! اگر در بقیه این ماه روزه بدارم،

ص: ۱۲۳

پاک و منزّه است خدای با جلال و با کرامت پاک و منزّه است آن خدایی که تسبیح جز برای او سزاوار نیست پاک و منزّه است خدای عزیز با اکرام پاک و منزّه است آن خدایی که جامه عزّت بر اوست و او اهل عزّت است.

آیا به بعضی از ثواب روزه داران آن فائز می گردم؟

فرمود: ای سالم! هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد،

خدا او را ایمن گرداند از شدت سکر و مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر؛ و هر که دو روز از آخر این ماه روزه دارد، بر صراط به آسانی بگذرد؛ و هر که سه روز از آخر این ماه را روزه دارد، ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای آن روز، و برات بیزاری از آتش جهنم به او عطا کنند.

و بدان که از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است. و روایت شده که اگر شخص قادر بر آن نباشد، هر روز صد

مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آن را دریابد:

سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُتَّبَعُ التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ.

ص: ۱۲۴

اعمال مشترک ماه رجب

ای خدایی که مالک حاجتهای فقیران و دانا به اسرار خاموشانی هر سؤال را همان لحظه می شنوی و پاسخش را آماده داری ای خدا وعده های تو همه صادق و نعمت فراوان و رحمت وسیع است پس از تو درخواست می کنم که بر محمد(ص)

آن است که متعلق به همه ماه است و اختصاصی به روز معین ندارد و آن چند امر است:

اول: آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را، که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غزه رجب خواند:

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ، وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ، لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ، وَجَوَابٌ عَتِيدٌ. اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ، وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ، وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ، فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ص: ۱۲۵

و آل محمد درود فرستی و حوائج مرا در دنیا و آخرت برآوری که البته تو بر هر چیز توانایی.

کسی که بر غیر تو وارد شود محروم است و آن که به غیر تو رو کند زیانکار است و هر که به درگاه غیر تو رود محتاج گشته و هر که از غیر فضل و کرم تو درخواست کرد بی برگ و نوا گردید درگاه لطف تو به روی مشتاقان باز و خیر و احسانت برای طالبان مبدول است و فضل و کرمت

وَأَلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

دوم: بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز

ماه رجب می خواندند:

خَابَ الْوَأْفِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ، وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ، وَضَاعَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا بِكَ، وَأَجِدَبَ الْمُتَتَّعُونَ إِلَّا مِنْ أَنْتَجَعَ فَضْلَكَ،
بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاعِبِينَ، وَخَيْرُكَ مَبْدُولٌ لِلطَّالِبِينَ، وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ

ص: ۱۲۶

مهیّا و رزقت برای اهل معصیت هم گسترده است و حلمت بر هر که رو به تو آورد متوجه است و عادتت احسان به بدکاران است و طریقه ات مدارا با سرکشان ای خدا مرا به راهیت رهبری فرما و مرا نصیب گردان کوشش جهدکنندگان به طاعتت را و از غافلان دور از رحمتت مگردان و از گناهان روز جزا در گذر.

لِلسَّائِلِينَ، وَنَيْلِكَ مُتَّاحٌ لِلْآمِلِينَ، وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ، وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ، عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ
وَسَبِيلُكَ الْإِقْتَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ، اللَّهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ، وَارْزُقْنِي

إِجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ، وَاعْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ.

سوم: شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: بخوان در ماه رجب:

ای خدا از تو درخواست می کنم که مرا صبر شکرگزاران عطا کنی و عمل خداترسان و یقین اهل

عبادت را نصیبم فرمایی ای خدا تو بلند مقام و بزرگی و من بنده بینوای فقیر توام تو غنی و ستوده صفات و من عبد ذلیل توام
ای خدا درود فرست بر محمد(ص) و آتش و منت گذار بر من به غنایت بر فقرم و به حلمت بر جهل و به توانایت بر ناتوانی
من ای توانای باعزت ای خدا درود فرست بر محمد(ص) و آتش

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لِمَكَ، وَعَمَلِ الْخَائِفِينَ مِنْكَ، وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لِمَكَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَأَنَا عَبْدُكَ
الْبَائِسُ الْفَقِيرُ، أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ، وَأَنَا الْعَبْدُ الدَّلِيلُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِي، وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي،
وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي، يَا قَوِي

يَا عَزِيزُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ص: ۱۲۸

که اوصیای پسندیده رسول تواند و مهمّاتِ امور دنیا و آخرت مرا کفایت فرمای مهربانترین مهربانان عالم.

ای خدای صاحب عطا‌های فراوان و نعمت‌های گوناگون و رحمت بی پایان و قدرت کامل بر هر

چیز و نعم بزرگ و موهبت‌های سترگ و بخشش‌های نیکو و عطا‌های عظیم ای خدایی که

الْأَوْلِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ، وَكَفَيْتَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

چهارم: و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز، این دعا را:

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ السَّابِغِ، وَالْأَلَاءِ الْوَازِعِ، وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ، وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ، وَالنَّعْمِ الْجَسِيمَةِ، وَالْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ، وَالْأَعْيَادِ الْجَمِيلَةِ، وَالْعَطَايَا الْجَزِيلَةَ.

ص: ۱۲۹

وصفت به مثال درنیاید و ماندی بر او تصوّر نشود و به هیچ

قدرتی مغلوب نگردد ای آن که خلق کردی و روزی دادی و الهام کردی و نطق دادی و ابداع کردی و شروع به آفرینش کردی و مقامت برتر است امور را نیکو تقدیر کردی و هر صورت نگاشتی محکم و هر حیّیت آوردی بلیغ و هر نعمت بخشیدی فراوان و عطایت افزون و جودت افزون از حدّ است ای که عزتت به مقام بلندی است که چشمهای بینای دل بدانجا نرسد و لطفت نزدیک به همه است تا آنکه در قوه فکرها خطور نکند ای آن که منفرد به ملک

يَا مَنْ لَا يُنْعَتُ بِمَثِيلٍ، وَلَا يُمَثَّلُ بِنَظِيرٍ، وَلَا يُغْلَبُ بِظَهِيرٍ. يَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ، وَالْهَمَّ فَأَنْطَقَ، وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ، وَعَلَا فَارْتَفَعَ، وَقَدَّرَ فَأَحْسَنَ، وَصَوَّرَ فَأَتَقَنَ، وَاحْتَجَّ فَأَبْلَغَ، وَأَنْعَمَ فَأَسْبَغَ، وَأَعْطَى فَأَجْزَلَ، وَمَنْحَ فَأَفْضَلَ. يَا مَنْ سَمَا فِي الْعِزِّ فَفَاتَ

نَوَاطِرَ الْأَعْيُنِ، وَدَنَا فِي اللَّطْفِ فَجَازَ هَوَاجِسَ الْأَعْفَاكِ. يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ

ص: ۱۳۰

و سلطنت عالمی پس تو را شریک در قدرت و شاهی نیست و در نعمت بخشی و بزرگواری بی ماندی که ضدی در شأن و جلال نداری ای آن که در بزرگی و هیبت عقول و اوهام عالی متحیر است و به کمتر پایه ادراک عظمت دیده صاحب نظران عاجز است ای آن که وجوه سران عالم

پیش هیبت متواضع و گردن عالمی مقابل عظمت خاضع و دل‌های خلق از ترست هراسان است از تو درخواست دارم به حق این ستایش که لایق غیر تو نیست که به آنچه وعده دادی

فَلَا نَدَّ لَهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطَانِهِ، وَتَفَرَّدَ بِالْآلَاءِ وَالْكَبْرِيَاءِ فَلَا ضِدَّ لَهُ فِي جَبْرُوتِ شَأْنِهِ،

يَا مَنْ حَارَتْ فِي كِبْرِيَاءِ هَيْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ الْأَوْهَامِ، وَأُنْحَسِرَتْ دُونَ إِدْرَاكِ عَظَمَتِهِ خَطَائِفُ أَبْصَارِ الْأَعْيَانِ، يَا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ، وَخَضَعَتِ الرَّقَابُ لِعَظَمَتِهِ، وَوَجَلَتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ، أَسْأَلُكَ بِهَذِهِ الْمَدْحَةِ الَّتِي لَا تَتَّبَعِي إِلَّا لَكَ، وَبِمَا وَأَيْتَ

ص: ۱۳۱

و بر خود لازم کردی که به دعاکنندگان باایمانت عطا کنی

و به آنچه اجابت آن را بر خود ضمانت کردی برای دعاکنندگان ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینایان عالم و سریعتر محاسبان ای صاحب اقتدار کامل درود فرست بر محمد(ص) خاتم پیغمبران و بر اهل بیت او و در این ماه بهترین قسمت را نصیب من گردان و در قصد و قدرت خیر و سعادت را بر من از اموری که حتم نموده ای گردان و مرا در خاتمه از آنان که

بِهِ عَلَي نَفْسِكَ إِدَاعِيكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَبِمَا ضَمِنْتَ الْأَجَابَةَ فِيهِ عَلَي نَفْسِكَ لِلدَّاعِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ، وَأَبْصَرَ النَّاطِرِينَ،
وَأَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ، صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

وَعَلَي أَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَقْسِمُ لِي فِي شَهْرِنَا هَذَا خَيْرَ مَا قَسَمْتَ، وَأَخْتِمُ لِي فِي قَضَائِكَ خَيْرَ مَا حَتَمْتَ، وَأَخْتِمُ لِي بِالسَّعَادَةِ فِيمَنْ

ص: ۱۳۲

ختم کارشان بر سعادت کردی قرار ده و مرا با وسعت و فراوانی زنده بدار و با سرور و نشاط و مغفرت بمیران و از سؤال و جواب در عالم برزخ تو خود متصدی نجاتم باش و نکیر و منکر را از من دفع کن و فرشته بشارت

را به چشم من بنما و طریقم را به سوی بهشت و رضوانت قرار ده و زندگانیم را خوش و مُلک کبیر نصیبم فرما و درود بر محمد و آلش بسیار فرست.

خَتَمْتَ، وَأَخِينِي مَا أَحْيَيْتَنِي مُؤْفُورًا، وَأَمْتِنِي مَسْرُورًا وَمَعْفُورًا، وَتَوَلَّ أَنْتَ

نَجَاتِي مِنْ مُسَاءَلِهِ الْبَزْخِ، وَادْرَأْ عَنِّي مُنْكَرًا وَنَكِيرًا، وَأَرِ عَيْنِي مُبَشِّرًا وَبَشِيرًا، وَاجْعَلْ لِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَانِكَ مَصِيرًا وَعَيْشًا قَرِيرًا، وَمُلْكًا كَبِيرًا، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا.

ص: ۱۳۳

به نام خداوند بخشاینده مهربان

ای خدا از تو درخواست می‌کنم به جمیع معانی آنچه صاحبان امرت دعا کنند آنان که بر سر تو امین و به امرت مستبشر و شاد خاطرند و به شرح توصیف قدرتت و به بیان عظمتت مشغولند درخواست می‌کنم به آنچه مشیتت در آن ناطق است که معدن اسرار کلمات خود

پنجم: شیخ روایت کرده است که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان بن سعید رضی الله عنه این توفیق شریف: بخوان در هر روز از ایام رجب:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ

بِهِ وِلَاةِ أَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ، الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ، الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ، الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ، أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ،

ص: ۱۳۴

قرارشان دادی و ارکان توحید تو و آیات و مقامات تواند که در آن آیات تعطیل نخواهد بود در هر مکان. هر که تو را شناسد به آن آیات شناسد و میان تو و آنها

جدایی نیست جز آنکه آنان بنده مخلوق تواند فتق و رتق آن آیات به دست تو و آغاز و انجامش به سوی توست پشتیبان دین تو و گواه و حامی و مدافع و نگهبان و مبلغان دین تواند که از تو و آنها آسمان و زمین تو پُر است برای آنکه آشکار شود که خدایی

وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِكَ، وَآيَاتِكَ وَمَقَامَاتِكَ الَّتِي لَا تَعْطِيلَ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ، لَا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ، فَتَقُّهَا وَرَتَّقُهَا بِيَدِكَ، بِيَدُوهَا مِنْكَ وَعَوْدُهَا إِلَيْكَ، أَعْضَادٌ وَأَشْهَادٌ وَمُنَاهُ وَأَدْوَادٌ وَحَفَظُهُ وَرُؤَادٌ، فَبِهِمْ مَلَائِةَ سَمَاءِكَ وَأَرْضِكَ حَتَّى ظَهَرَ أَنَّ لَا إِلَهَ

إِلَّا أَنْتَ، فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ، وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ

ص: ۱۳۵

جز تو نیست پس به آن درخواست می کنم و به مواقع عزّ و جلال و رحمانیت و به مقامات و نشانهای تو که درود فرستی بر محمد(ص) و آتش و بر ایمان و پایداریم بیفزایی ای نهان در عین آشکاری و ای پیدا در عین پنهانی ای جداکننده نور و ظلمت ای وصف شده اما نه به کنه ذات و ای شناخته شده نه به مشابه ای اندازه بخش

هر محدود و گواه هر مشهود و آفریننده هر موجود و به شمارآورنده هر معدود و فاقد گرداننده هر مفقود معبودی غیر

رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِيدَنِي إِيمَانًا وَتَثْبِيثًا. يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ، وَظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ
وَمَكْنُونِهِ، يَا مُفْرَقًا بَيْنَ النُّورِ

وَالدِّيُجُورِ، يَا مَوْصُوفًا بِغَيْرِ كُنْهِ، وَمَعْرُوفًا بِغَيْرِ شَبْهِهِ، حَادٌّ كُلِّ مَخْدُودٍ، وَشَاهِدٌ كُلِّ مَشْهُودٍ، وَمُوجِدٌ كُلِّ مَوْجُودٍ، وَمُخَصِّصٌ كُلِّ
مَعْدُودٍ، وَفَاقِدٌ كُلِّ مَفْقُودٍ، لَيْسَ دُونَكَ

ص: ۱۳۶

تو در عالم نیست تویی اهل کبریا و جلال و جود ای کسی که او را کیفیت نیست و دارای مکان نیست ای پنهان از هر دیده
ای وجود دائم

ابدی و ای پاینده و دانای همه امور عالم درود فرست بر محمد(ص) و آلش و بر بندگان برگزیده ات و بشرِ پرده درانت و
فرشتگان مقربت و خاموش صف زده و مهیبای فرمانت و در این ماه رجب معظم و بعد از این ماههای

مِنْ مَعْبُودٍ، أَهْلِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْجُودِ، يَا مَنْ لَا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُؤَيَّنُ بِأَيْنٍ، يَا مُحْتَجِبًا عَنْ كُلِّ عَيْنٍ، يَا دَيْمُومٌ يَا قَيُّومٌ وَعَالِمٌ كُلِّ
مَعْلُومٍ، صَبَلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَى عِبَادِكَ الْمُتَحَجِّبِينَ، وَبَشْرِكَ الْمُحْتَجِبِينَ، وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَالْبُهَمِ الصَّافِينَ الْحَيِّينَ،
وَبَارِكٌ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا

الْمُرَجَّبِ الْمُكْرَمِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ

ص: ۱۳۷

مکرم دیگر به ما برکت عطا کن و نعمت فراوان در آن به ما کرامت فرما و قسمت ما در این ماه بسیار گردان و سوگند ما را
بری ساز به حق اسم اعظم اعظم و باجلال و بزرگواری که آن اسم را بر روز نهادی روشن شد و بر شب قرار دادی تاریک
گشت و هر گناهی که ما می دانیم و نمی دانیم ببخش و ما را از گناهان با بهترین مقام عصمت

معصوم گردان و ما را به تقدیر خود کفایت فرما و به ما منت گذار به حسن نظرت و ما را به غیر خود وامگذار و ما را محروم
از خیر

الْحُرْمِ، وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ، وَأَجْزَلَ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ، وَأَبْرَزَ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ، بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْجَلِّ الْأَعْظَمِ، الَّذِي
وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ، وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ، وَاعْفِرْ لَنَا مَا تَعَلَّمْنَا وَمَا لَا نَعْلَمُ، وَاعْصِمْنَا مِنَ الدُّنُوبِ خَيْرَ الْعِصْمِ، وَاكْفِنَا كَوَافِي
قَدْرِكَ، وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظْرِكَ، وَلَا تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ، وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ،

ص: ۱۳۸

و احسانت مگردان و در آنچه سرنوشت عمر ما قرار داده ای برکت بخش و باطن ما را صالح گردان و به ما از جانب

خود امان عطا کن و ما را به حُسن ایمان بدار و عمل نیکو و ما را تا به ماه روزه و ما بعد آن از ایام و سالها عمر ده ای خدای صاحب جلال و بزرگواری.

ای خدا از تو درخواست می کنم به حقّ دو مولود در ماه رجب محمد بن علی دوم و فرزندش علی بن محمد وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا، وَأَصْلِحْ

لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا، وَأَعْظِنَا مِنْكَ الْإِيمَانَ، وَاسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ، وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصَّيَامِ، وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

ششم: و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ ابوالقاسم حسین بن روح رضی الله عنه این دعا در ایام رجب:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيٍّ بْنِ

ص: ۱۳۹

که برگزیده توست و به آنها تقرب می جویم به سوی تو بهترین تقرب را ای کسی که هر نیکی را از تو طلبند و به آنچه نزد توست همه مشتاقند از تو درخواست می کنم چون کسی که غریق گناه است و گناهانش او را به هلاکت کشیده و عیبهایش او را به گرو گرفته پس

دیرگاه بر خطا عادت کرده و کارش با غم و رنج و اندوه می گذرد از تو درخواست پذیرفتن توبه و حسن قبول آن و بیرون آمدن از گناه را دارد و اینکه از آتش دوزخش آزاد

مُحَمَّدِ الْمُتَنَجِّبِ، وَاتَّقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ الْقُرْبِ، يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ، وَفِيمَا

لَدَيْهِ رُغْبٌ، أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفِ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ، وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ، فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ، وَمِنَ الرَّزَايَا خُطُوبُهُ، يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ، وَحُسْنَ الْأَعْوَابِ، وَالتُّزْوَعِ عَنِ الْحَوْبَةِ، وَمِنَ النَّارِ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِهِ، وَالْعَفْوِ عَمَّا فِي رِبْقَتِهِ، فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِهِ

ص: ۱۴۰

سازی و هرچه به ذمه اوست عفو فرمایی که تو مولای منی و بزرگتر

آرزو و وثوقم تویی ای خدا و درخواست می کنم به مسائل شریفه و اسبابهای عالیه تو که مرا در این ماه غرق رحمت بی پایان گردانی و نعم فراوان عطا کنی و نفسی که به رزق تو قانع باشد بخشی تا روز فرود آمدن در قبر و منزل آخرت و آنچه نفوس به سویش می شتابند.

وَتَقِيهِ. اللَّهُمَّ وَأَشْيَأَ لِحُكِّكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ، وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ تَتَعَمَّدَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسْمِعِهِ، وَنِعْمَةٍ وَازْعِهِ، وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ، إِلَى نُزُولِ الْحَافِرَةِ، وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ، وَمَا هِيَ إِلَيْهِ صَائِرَةٌ.

هفتم: و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نائب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب به این زیارت می گویی چون داخل شدی:

ص: ۱۴۱

ستایش خدای راست که ما را به حضور اولیا و دوستانش در ماه رجب رسانید و بر ما از حق آنها واجب کرد آنچه واجب کرد و درود خدا بر محمد برگزیده (ص)

و بر اوصیای او که در پرده محجوبند بارخدایا پس چنانکه ما را به حضورشان رسانیدی به وعده گاه آنها هم که بهشت است برسان و به منزل و مأوای آنها ببر و در دار آنها که دار ابدی و بهشت مخلد است وارد گردان و سلام بر شما باد من قصد درگاه شما کردم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَشْهَدَنَا مَشْهَدًا أَوْ لِيَاثِهِ فِي رَجَبٍ، وَأَوْجَبَ عَلَيْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ، وَصَيَّرَ لِيَّ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُتَّجِبِ، وَعَلَى
أَوْصِيَاءِهِ الْحُجْبِ، اللَّهُمَّ فَكَمَا أَشْهَدْتَنَا مَشْهَدَهُمْ فَأَنْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ، وَأُورِدْنَا مَيُورِدَهُمْ، غَيْرَ مُحَلِّثِينَ عَنَّا وَرِدِّ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ
وَالْخُلْدِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ،

إِنِّي قَدْ قَصَدْتُكُمْ وَعَاطَمْتُكُمْ بِمَسْأَلَتِي

ص: ۱۴۲

و کرم شما را به گرو حاجت و سؤال خود گرفته ام و آن سؤال، آزاد شدنم از آتش دوزخ است و منزل یافتن با شما و با شیعیان پاکتان بر قرارگاه بهشتی و سلام بر شما باد که صبر در بلا کردید پس چه نیکو مقام بهشت را یافتید من سائل به درگاه شمایم و امیدم به خیری است که مفوض به شماست و عوض آن بر شماست پس به واسطه آن دل‌های شکسته

جبران می شود و مریض شفا می یابد و رحم ها زیاد یا کم می زاید من به حقیقت شما ایمان دارم و به قول شما تسلیم و بر خدا به شما

وَ حَاجَتِي وَ هِيَ فَكَأَنَّكَ رَقِيتِي مِنَ النَّارِ، وَالْمَقَرُّ مَعَكُمْ فِي دَارِ الْقَرَارِ، مَعَ شَيْعَتِكُمُ الْإِثْمَ بُرَارِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، أَنَا سَائِلُكُمْ وَأَمْلِكُكُمْ فِيمَا إِلَيْكُمْ

التَّفْوِيضُ، وَعَلَيْكُمْ التَّغْوِيضُ، فَبِكُمْ يُجْبَرُ الْمَهِيضُ، وَيُشْفَى الْمَرِيضُ، وَمَا تَزْدَادُ الْإِثْمَ زَحَامٌ وَمَا تَغِيضُ، إِنِّي بِسِرِّكُمْ مُؤْمِنٌ، وَلِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمٌ، وَعَلَى اللَّهِ بِكُمْ مُقْسِمٌ فِي

سوگند می کنم در بازگشتنم در حوایج وادی حوایجم و امضا و برآوردن حاجت‌هایم و بزرگ شدنش مطابق شئونی که مرا نزد شماست و مصلحت آنها و سلام بر شما سلام

وداع کننده که حاجت‌هایش نزد شما ودیعه است و از خدا درخواست می کند بازگشت به سوی شما را و سعی او به سوی شما منقطع بشود و از درگاه شما به سوی بهترین بازگشت رجوع کند به آستان با خیر و برکت و عیش وسیع و راحت و پاینده تا هنگام اجل و منزل و محلم را نیکو در

رَجْعِي بِحَوَائِجِي وَقَضَائِهَا وَإِنْجَاحِهَا وَإِبْرَاحِهَا وَبِشُؤْنِي لَدَيْكُمْ وَصِيَالِهَا، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُودِّعٌ، وَلَكُمْ حَوَائِجُهُ مُودِّعٌ، يَسْأَلُ اللَّهُ إِلَيْكُمْ الْمَرْجِعَ، وَسَيُعِيهِ إِلَيْكُمْ غَيْرَ مُنْقَطِعٍ، وَأَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ إِلَى جَنَابِ مُمَرِّعٍ، وَخَفِضٍ مُوسَّعٍ، وَدَعَاهِ

وَمَهْلٍ إِلَى حِينِ الْأَجَلِ، وَخَيْرِ مَصِيرٍ

ص: ۱۴۴

بهشت پر نعمت ازلی و زندگانی پسندیده و اکل و شرب دائم و ریح و سلسیل و آشامیدن گوارا که هیچ از آن ناگواری و ملال نباشد و رحمت خدا و برکاتش و تحیت و لطفش تا هنگام بازگشت به حضور شما و فائز شدن در بازگشت شما و محشور شدن در زمره شما و رحمت و برکات خدا بر شما باد

و درود او و تحیت و ثنای آن خدا و او ما را کفایت است و نیکو و کیلی است.

وَمَحَلٌّ فِي النَّعِيمِ الْأَزَلِّ، وَالْعَيْشِ الْمُقْتَبِلِ، وَدَوَامِ الْأَكْلِ، وَشُرْبِ الرَّحِيقِ وَالسَّلْسِلِ، وَعَلٌّ وَنَهْلٌ لَا سَأْمَ مِنْهُ وَلَا مَلَلٌ،

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكُمْ حَيْثُ الْعُودِ إِلَى حَضْرَتِكُمْ، وَالْفَوْزِ فِي كَرَّتِكُمْ، وَالْحَشْرِ فِي زُمْرَتِكُمْ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ، وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

ص: ۱۴۵

ای خدایی که از او امید هر خیر و احسان دارم و نزد هر شرّی از خشم او ایمنی می جویم ای آن که عطا می کنی بسیار را به کم ای آن که هر که سؤال کند عطا می کنی ای آن که به

هشتم: سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف به سجّاد است (برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نایبنا شد.) گفت: عرض کردم به حضرت صادق علیه السلام: فدای تو شوم این ماه رجبست؛ تعلیم بنما مرا دعایی که در آن حق تعالی مرا به آن نفع بخشد. حضرت فرمود: بنویس: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ. بگو در هر روز از رجب در

صبح و شام، در عقب نمازهای روز و شب:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

يَا مَنْ اَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ، وَاَمِنْ سَخَطِهِ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ، يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ، يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ، يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ

هر که سؤال نکند و تو را هم نشناسد باز از لطف و رحمت عطا می کنی عطا فرما مرا که از تو درخواست

می کنم جمیع خوبیهای دنیا جمیع خوبیهای آخرت را و دفع فرما از من به درخواستم از تو جمیع شرور دنیا و آخرت را زیرا عطای تو بی نقص است و از فضل کرمت بهره من بیفزای.

وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً، أُعْطِنِي

بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ، وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَسْأَلَتِي إِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ، فَإِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَّا أُعْطِيتَ، وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمٌ.

راوی گفت: پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در

پنجه چپ خود و خواند این دعا را به حال التجاء و تضرع به حرکت دادن انگشت سیابه دست راست. پس گفت بعد از این:

ص: ۱۴۷

ای صاحب جلال و بزرگواری ای صاحب نعمتها و جود ای صاحب عطا و کرم، به کرمت محاسنم را بر آتش دوزخ حرام گردان.

طلب آمرزش می کنم از خدایی که نیست معبودی جز او یکتا و

بی شریک است و به سوی او باز می گردم.

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا ذَا النِّعْمَاءِ وَالْجُودِ ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالطُّوْلِ ، حَرِّمْ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ .

نهم: از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که: هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

و ختم کند آن را به صدقه، ختم فرماید حق تعالی برای او به رحمت و مغفرت. و کسی که چهار صد مرتبه بگوید، بنویسد برای او اجر صد شهید.

ص: ۱۴۸

دهم: و نیز از آن حضرت مرویست که: کسی که بگوید در

ماه رجب، هزار مرتبه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بنویسد خداوند عزوجل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت.

یازدهم: روایت است کسی که در رجب در وقت صبح، هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید: اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَ تُبَّ عَلَيَّ؛ پس اگر در ماه رجب بمیرد، خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند به

برکت رجب.

دوازدهم: در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ، مِنْ جَمِيعِ الدُّنُوْبِ وَالْاِثْمِ؛ تا خداوند رحمان او را بیامرزد.

سیزدهم: سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم نقل کرده برای خواننده قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ده

ص: ۱۴۹

هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب. و نیز روایت

کرده که: هر که در روز جمعه ماه رجب، صد مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بخواند، برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند.

چهاردهم: سید روایت کرده که: هر که در ماه رجب یک روز روزه بدارد و چهار رکعت نماز گزارد، بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیه الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند یا دیده شود برای او.

پانزدهم: و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم که: هر که در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند مابین ظهر و عصر؛ بخواند در هر رکعتی حمد یک مرتبه و آیه الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ پنج مرتبه، پس ده مرتبه بگوید: اسْتَغْفِرُ اللَّهَ - الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَ اسْأَلُهُ التَّوْبَةَ، بنویسد حق تعالی برای او، از روزی که این نماز را گزارده

ص: ۱۵۰

تا روزی که بمیرد، هر روزی هزار حسنه؛ و عطا فرماید او را به

هر آیه ای که خوانده، شهری در بهشت از یاقوت سرخ، و به هر حرفی قصری در بهشت از دُر سفید، و تزویج فرماید او را حورالعین، و راضی شود از او به غیر سخط، و نوشته شود از عابدین، و ختم فرماید برای او به سعادت و مغفرت، الخبر.

شانزدهم: سه روز از این ماه را که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد؛ زیرا که روایت شده: هر که در یکی از ماههای حرام، این سه روز را روزه بدارد، حقتعالی برای او ثواب

نهد سال عبادت بنویسد.

هفدهم: در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند؛ به این طریق که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد، بخواند در هر رکعت، حمد یک مرتبه و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ یک مرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید:

ص: ۱۵۱

خدایی به جز خدای نیست که او یکتاست و انبازی ندارد پادشاهی

مر او را سزاست و ستایش سزاوار اوست زنده کند و بمیراند و او خود زنده ای است که هرگز نمیرد هر خیر به دست اوست و قادر به هر چیز اوست و بازگشت همه به سوی اوست و قدرت و نیرویی جز از خدای بلند رتبه بزرگ نتواند بود بارخدایا درود فرست بر محمد(ص) پیغمبر امی و آل پاکش.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ.

و بکشد دستها را به صورت خود. از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که: کسی که این عمل را بجا آورد، حقتعالی دعای او را مستجاب گرداند و ثواب شصت حج و شصت عمره به او عطا فرماید.

ص: ۱۵۲

هجدهم: از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که: کسی که در یک شب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ در دو رکعت نماز، پس گویا صد سال روزه گرفته در راه خدا؛ و

حقتعالی در بهشت صد قصر به او مرحمت فرماید، هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام .

نوزدهم: و نیز از آن حضرت مرویست که: هر که در یک شب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند، بخواند در هر رکعتی حمد و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ یک مرتبه و توحید سه مرتبه، بیامرزد حقتعالی هر گناهی که کرده، الخبر.

بیستم: علامه مجلسی در زادالمعاد فرموده که: از حضرت

امیرالمؤمنین علیه السلام منقول است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که: هر که، در هر شب و هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه، هر یک از حمد و آیه الکرسی و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخواند؛ و سه مرتبه بگوید: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۝

ص: ۱۵۳

وَاللَّهُ أَكْبَرُ؛ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

الْعَظِيمِ؛ و سه مرتبه بگوید: اَللّٰهُمَّ صَيِّلْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید: اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ و الْمُؤْمِنَاتِ؛ و چهارصد مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ - وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ؛ خداوند تعالی گناهانش را بیامرزد، اگرچه به عدد قطره های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد، الخبر.

و نیز علامه مجلسی فرموده که: در هر شب از شبهای این ماه، هزار مرتبه لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وارد شده است.

ص: ۱۵۴

اعمال روز نیمه رجب

ای خدا ای ذلیل کننده سرکشان جبار و ای عزت بخش اهل ایمان تویی پناه من هنگامی که مذاهب و افکار، مرا خسته و درمانده سازد تویی که به صرف رحمت و لطف مرا آفریدی در حالتی

که از خلقتم بی نیاز بودی و اگر رحمت شاملم نمی شد من از

روز نیمه رجب، روز مبارکیست و در آن چند عملست:

اول: غسل.

دوم: زیارت حضرت امام حسین علیه السلام .

سوم: نماز سلمان رضی الله عنه .

چهارم: چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید:

اللَّهُمَّ يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ، وَيَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينِي الْمَذَاهِبُ، وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً بِي، وَقَدْ كُنْتُ عَنْ

خَلْقِي غَتِيًّا، وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ

ص: ۱۵۵

هلاک شدگان بودم و تو مرا بر دشمنان یاری می دهی و اگر نصرت و یاری تو نبود همانا من در مقابل دشمن مفتضح و رسوا بودم ای فرستنده رحمت از معادن رحمت و ای پدیدآورنده برکت از موضعهای آن ای آن که ذات خود را به مقام شامخ بلند مخصوص گردانیده ای تا آنکه دوستانت به عزت و جلال تو سرافراز شوند و ای کسی که پادشاهان عالم

در مقابل عظمت طوق ذلت به گردن نهاده اند و همه از هیبت رسانند از تو درخواست می کنم به حق کینویت ذات که

الْهَالِكِينَ، وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي، وَلَوْلَا نَصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ، يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ

مَعَادِنِهَا، وَمُنْشِيَ الْبَرَكَهِ مِنْ مَوَاضِعِهَا، يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوحِ وَالرَّفْعِ فَأَوْ لِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ، وَيَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَدَلِّ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ، أَسْأَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي اشْتَفَقْتُهَا

ص: ۱۵۶

از کبریائیت مشتق گردانیدی و از کبریائیت که از عزّت مشتق نمودی و درخواست می کنم به حق عزّت که بر عرش
عالم وجود استیلا دادی و به آن عزّت همه عالم را به آن آفریدی تا همه در پیشگاه تو به بندگی مدعن و معترفند درود فرست
بر محمد(ص) و اهل بیت او.

مِنْ كِبْرِيَائِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَائِكَ الَّتِي اشْتَقَقْتَهَا مِنْ عِزَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي
اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَهُمْ لَكَ مُدْعُونَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ.

ص: ۱۵۷

بدان که شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوب است به حضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله وسلم؛ و آن حضرت این ماه را روزه می داشت و وصل می کرد به ماه رمضان و می فرمود: شعبان ماه من است؛ هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد، بهشت او را واجب شود.

و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: چون ماه شعبان داخل می شد، حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع می نمود و می فرمود: ای گروه اصحاب من! می دانید این چه ماهی است؟ این ماه شعبان است؛ و حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم می فرمود: شعبان، ماه من است، پس روزه بدارید در این ماه

برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب به سوی پروردگار خود؛ به حق آن خدایی که جان علی بن الحسین به دست قدرت اوست سوگند یاد می کنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام

شنیدم که فرمود: شنیدم از امیرالمؤمنین علیه السلام که: هر که، روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب به سوی خدا، دوست دارد خدا او را؛ و نزدیک گرداند او را به کرامت خود در روز قیامت؛ و بهشت را برای او واجب گرداند.

و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت: فرمود به من حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه و اطراف تو هستند به روزه شعبان.

گفتم: فدایت شوم، مگر می بینی در فضیلت آن چیزی؟ فرمود: بلی! به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم هرگاه می دید هلال شعبان را، امر می فرمود منادی را که ندا می کرد در مدینه: ای اهل مدینه! من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم به سوی

شما. می فرماید: آگاه باشید! به درستی که شعبان، ماه من است؛ پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من؛ یعنی روزه بدارد آن را.

پس گفت حضرت صادق علیه السلام که: امیرالمؤمنین علیه السلام

می فرمود که: فوت نشد از من روزه شعبانی از زمانی که شنیدم منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم ندا کرد در شعبان؛ و فوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم انشاء الله تعالی.

پس می فرمود: که روزه دو ماه که شعبان و رمضان باشد، توبه و مغفرت است از خدا.

و روایت کرده اسماعیل بن عبدالخالق که گفت: بودم نزد حضرت صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان. حضرت فرمود که: در فضیلت روزه شعبان چنین و چنان است؛ حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام می شود، پس روزه می گیرد شعبان را، نفع می بخشد او را و آمرزیده می شود.

ص: ۱۶۰

اعمال مشترک ماه شعبان

پس آن چند امر است:

اول: هر روز هفتاد مرتبه بگوید: **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - وَ أَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ.**

دوم: هر روز هفتاد مرتبه بگوید: **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ،**

وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. و در بعضی روایات، **الْحَيُّ الْقَيُّومُ** پیش از **الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ** است و عمل به هر دو خوبست.

و از این روایت مستفاد می شود که بهترین دعاها و ذکرها در این ماه استغفار است. و هر که، هر روز از این ماه استغفار کند هفتاد مرتبه، مثل آنست که هفتاد هزار در ماههای دیگر استغفار کند.

سوم: تصدق کند در این ماه اگرچه به نصف دانه خرمایی

باشد، تا حقتعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند.

ص: ۱۶۱

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: از آن جناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب.

فرمود: چرا غافلید از روزه شعبان؟

راوی عرض کرد: یا بن رسول الله! چه ثواب دارد کسی که یک روز از شعبان را روزه بدارد؟

فرمود: به خدا قسم بهشت ثواب اوست.

عرض کرد: یا بن رسول الله! بهترین اعمال در این ماه چیست؟

فرمود: تصدق و استغفار. هر که تصدق کند در ماه شعبان، حقتعالی آن را تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر بیچه اش را تربیت می کند، تا آنکه در روز قیامت برسد به صاحبش در حالتی که به قدر کوه اُحُد شده باشد.

چهارم: در تمام این ماه هزار بار بگوید: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،

وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. که ثواب بسیار دارد؛ از جمله آنکه: عبادت هزار

ص: ۱۶۲

ساله در نامه عملش بنویسند.

پنجم: در هر پنجشنبه این ماه، دو رکعت نماز کند؛ در هر رکعت بعد از حمد، صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد بار صلوات بفرستد، تا حق تعالی بر آورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود. و روزه اش نیز فضیلت دارد و روایت شده که:

در هر روز پنجشنبه این ماه شعبان زینت می کنند آسمانها را؛ پس ملائکه عرض می کنند: خداوندا پیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان.

و در خبر نبوی است که: هر که روز دوشنبه و پنجشنبه شعبان را روزه دارد، حق تعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت او را بر آورد.

ششم: در ایام ماه صلوات بسیار فرستد.

هفتم: در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را:

ص: ۱۶۳

خدایا درود فرست بر محمد و آلش که درخت نبوتند و محل رسالت و جایگاه رفت و آمد فرشتگان و معدن علم و حکمت و خاندان وحی اند خدایا درود فرست بر محمد(ص) و آلش که آنان کشتی دریای معرفتند و روان در اعماق آن دریا هر کس بر آن کشتی درآید از غرق ایمن است و هر کس در نیاید به دریای هلاکت غرق خواهد شد هر کس بر آنها تقدم جوید از دین خارج شود و هر کس از آنان عقب ماند نابود گردد و هر کس همراه آنان باشد ملحق به آنها خواهد شد خدایا درود فرست بر محمد

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَهُ

النُّبُوَّةَ، وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ، وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ، وَمَعِينِ الْعِلْمِ، وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ فِي الْلَّحِجِ الْغَامِرَةِ، يَا مَنْ مَنْ رَكِبَهَا، وَيَغْرُقُ مَنْ تَرَكَهَا، الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ، وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ، وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

ص: ۱۶۴

و آتش که حصار محکم امتند و فریادرس بیچارگان و درماندگان و پناه گریختگان و نگهبان عصمت طلبانند خدایا درود فرست بر محمد(ص) و آتش درود بسیار که آن درود موجب خوشنودی آنها باشد و ادای حق آنها بر ما شود به حول و قوه تو ای خدای عالمیان خدایا درود فرست بر محمد(ص) و آتش که پاکان

و نیکان و برگزیدگان عالمنده که بر ما واجب کردی

وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصَةِ بْنِ، وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَتَكِينَ، وَمَلَجَاءِ الْهَارِبِينَ، وَعِضِيْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً كَثِيرَةً تَكُونُ لَهُمْ

رِضًا، وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَدَاءً وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْإِيَّ بَرَارِ الْإِيَّ خِيَارِ، الَّذِينَ أَوْجَبْتَ

ص: ۱۶۵

حقوقشان را و طاعت و محبتشان را فرض نمودی خدایا درود فرست بر محمد و آلش و قلب مرا به طاعت پُر نور و معمور ساز
و مرا به عصیان خود رسوا و

خوار مگردان و روزیم کن که مواسات کنم با فقیران که رزقشان تنگ نمودی به وسعتی که از فضل و کرمت به من عطا
کردی تا عدالت تو را منتشر گردانم و مرا زنده بدار در سایه عنایت و این است شعبان ما رسول سید پیغمبران که این ماه را به
رحمت و رضا

حُقُوقَهُمْ، وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَوَلَّيْتَهُمْ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ، وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ، وَأَرْزُقْنِي
مُؤَاسَاةً مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ، وَأَخْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ، وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ
سَيِّدِ رُسُلِكَ شَعْبَانَ

الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ

ص: ۱۶۶

و خوشنودیت درپوشیده ای و رسولت(ص) جهد و کوشش بسیار به نماز و روزه در شبها و روزهای این ماه داشت و برای فروتنی به درگاه تو این ماه را تا به آخر محترم و گرامی می داشت ای خدا پس تو ما را هم یاری فرما بر پیروی سنتش و به شفاعتش نایل گردان خدایا و حضرتش را برای من شفیع مقبول الشفاعة قرار ده و طریق مستقیم هموار به سوی خود گردان و مرا پیرو آن بزرگوار ساز تا روزی که تو را ملاقات می کنم که روز قیامت است در آن روز از من خوشنود باشی و از گناهانم چشم پوشی

الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَدَأُ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيْلِيهِ وَأَيَّامِهِ بُخُوعًا لَكَ فِي إِكْرَامِهِ وَإِعْظَامِهِ إِلَى

مَحَلِّ حِمَامِهِ، اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْاسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ، وَنَبِيلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ، اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا، وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهْبِيعًا، وَاجْعَلْنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِيًا، وَعَنْ ذُنُوبِي غَاضِيًا،

ص: ۱۶۷

در حالی که لطف و رحمت را بر من حتم فرموده و مرا در منزل همیشگی بهشت ابد که محل خوبان است منزل دهی.

ای خدا درود فرست بر محمد و آلش و چون تو را بخوانم دعای مرا اجابت فرما و هرگاه تو را ندا کنم ندایم بشنو و چون با تو مناجات کنم به حالم توجه فرما که من به سوی تو گریخته ام و در حضور حضرت ایستاده

قَدْ أُوجِبَتْ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ، وَأَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْيَارِ.

هشتم: بخواند این مناجات مرویه از ابن خالویه را که نقل

کرده و گفته: این مناجات حضرت امیرالمؤمنین و امامان علیهم السلام از فرزندان او است که در ماه شعبان می خواندند:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ، وَاسْمِعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ، وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ، وَوَقَفْتُ بَيْنَ

ص: ۱۶۸

در حالی که به درگاہت به حال پریشانی تضرع و

زاری می کنم و به آنچه نزد توست چشم امید دارم و تو از دلم آگاهی و حاجتم را می دانی و ضمیر مرا می شناسی و هیچ امری از امور دنیا و آخرت من بر تو پنهان نیست و آنچه می خواهم که به زبان اظهار کنم و از حوائجم سخن گویم و آنچه برای حسن عاقبتم به تو امید دارم همه را می دانی و حکم تقدیر تو بر من ای سید من در باطن

يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا لَكَ، مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ، رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي، وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي، وَتَحْبُرُ حَاجَتِي، وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي، وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ، وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِيَ بِهِ مِنْ مَنَاطِقِي، وَأَتَفَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلَبَتِي، وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي، وَقَدْ

جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمْرِي مِنْ سَرِيرَتِي

ص: ۱۶۹

و ظاهرم تا آخر عمر جاری و نافذ است و هر زیادت و نقصان و سود و زیان بر من وارد آمد همه به دست توست نه غیر تو ای خدا اگر تو مرا از رزقت محروم سازی دیگر که تواند مرا روزی دهد و اگر تو مرا خوار گردانی که مرا یاری تواند کرد ای خدا به تو پناه می برم از غضب تو و

از ورود خشم و سخطت ای خدا اگر من لایق رحمت نیستم تو لایقی که بر من از فضل و کرم بی پایانت جود و بخشش کنی ای خدای من گویا من اکنون در حضور تو ایستاده ام و حُسن

وَعَلَانِيَتِي وَبَيْدِكَ لَا بَيْدٍ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرِّي، إِلَهِي إِنْ حَرَمْتَنِي

فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي، وَإِنْ خَدَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي، إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَيْخَطِكَ، إِلَهِي إِنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ، فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ، إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقْفَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظْلَمْتُ حُسْنُ

ص: ۱۷۰

تو کلم بر تو به سرم سایه لطف انداخته و آنچه از کرم و

احسان تو را شایسته است با من بجا آورده ای عفو و آمرزشت مرا فرا گرفته است ای خدا اگر تو ما را عفو کنی که از تو سزاوارتر به عفو است و اگر اجلم نزدیک شد و عمل صالحم مرا به تو نزدیک نکرد من هم اقرار به گناهام را وسیله عفو قرار داده ام خدایا من در توجهم به نفس خود بر خویش ستم کردم پس ای وای بر نفس من اگر تو او را نیامرزی ای خدا چنانکه لطف و احسانت در تمام مدت زندگی شامل حالم بود پس در مرگ مرا از احسانت محروم مساز

تَوَكَّلِي عَلَيْكَ، فَقُلْتُ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ، إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكِ، وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي، فَقَدْ جَعَلْتُ الْأَعْقَابَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسَيْلَتِي، إِلَهِي قَدْ

جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا، إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بُرُكَ عَلَيَّ أَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي،

ص: ۱۷۱

خدایا چگونه مایوس شوم از حُسن نظرت بعد از مرگم و حال آنکه تو تمام عمر با من جز نیکی و احسان نکردی ای خدا با من آن کُن که تو را شاید (نه آنچه مرا باید) و باز هم به فضل و کرم بر گنهکاری که در لجه گناه

از جهل و نادانی فرو رفته ترحم فرما ای خدا تو در دار دنیا گناهانم را از تمام خلق پنهان داشتی و من در آخرت به ستّاریت از دنیا محتاجترم و چون لطف کردی و گناهانم را بر هیچ بنده صالحی آشکار نکردی پس روز

إِلَهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ

مَمَاتِي، وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّنِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي، إِلَهِي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَعِيدَ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ، إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَحْوَجُ إِلَى سِتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِإِيَّاحِدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ

ص: ۱۷۲

قیامت هم مرا مفتضح و رسوا در حضور جمیع خلائق مگردان خدایا جود و بخشش بساط آرزوی مرا گسترده و عفو تو بهتر از عمل من است ای خدا آن روزی که میان بندگان حکم می کنی آن روز مرا به لقای خود شاد گردان ای خدا من چون کسی به درگاہت عذر می خواهم که به قبول عذر سخت محتاج است پس عذرم بپذیر ای کریمترین کسی که گنهکاران از او معذرت می طلبند ای خدا حاجتم را رد مکن و دست طمعم را از درگاہت

محروم برمگردان و امید و آرزویم از لطف و کرمت منقطع مساز

الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ، إِلَهِي جُودَكَ بَسِطْ أَمَلِي، وَعَفْوَكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي، إِلَهِي فَسِيرْنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ. إِلَهِي اعْتِدَارِي إِلَيْكَ اعْتِدَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْرِي

يَا أَكْرَمَ مَنْ اعْتَدَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ، إِلَهِي لَا تَرُدَّ حَاجَتِي، وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي، وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي، إِلَهِي

ای خدا اگر تو اراده خواری من داشتی به هدایت و احسانت سرفرازم نمی کردی و اگر می خواستی مرا رسوا سازی در دنیا معافم نمی فرمودی ای خدای من هرگز به تو این گمان نمی برم که حاجتی که به تو دارم و عمرم را در طلبش فانی کردم و باز روا نسازی ای خدا

حمد و ثنا مختصّ توست حمد ابدی و دائم سرمدی که همی بیفزاید و هرگز فنا نپذیرد چنانکه تو دوست بداری و بپسندی ای خدا اگر مرا به جرمم مؤاخذه کنی تو را به عفو و مؤاخذه می کنم و اگر مرا به گناهم بازخواست کنی تو را به مغفرتت بازخواست می کنم و اگر مرا به آتش دوزخ

لَوَأْرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي، وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي، إِلَهِي مَا أَظُنُّكَ

تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمُرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ، إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سِرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ، وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِدُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ، وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ

بری اهل آتش را آگاه خواهم کرد که من تو را دوست

می داشتم ای خدا اگر در مقابل طاعتت عملم اندک است در مقابل رجا و امید به کرمت آرزویم بسیار است ای خدا چگونه از درگاه لطفت محروم و ناامید برگردم در صورتی که به جود و احسان تو حُسن ظنّ بسیار داشتم که به حال ترخّم کرده و عاقبت از اهل نجاتم می گردانی ای خدا عمرم را با درد و غفلت از تو فانی ساختم و بفرسودم جوانیم را در مستی بُعد از تو ای خدا پس بیدار نشدم روزگاری را که مغرور

أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أُحِبُّكَ، إِلَهِي إِنْ كَانَ صَاحِبُ غُرْفِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمَلِي، إِلَهِي كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاهِ مَرْحُومًا

إِلَهِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمُرِي فِي شَرِّهِ السَّهْوِ عَنكَ، وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعِدِ مِنْكَ. إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي

ص: ۱۷۵

کرمت بودم و به راه سخت و غضبت می رفتم ای خدای من بنده تو فرزند بنده توأم که در پیشگاه حضورت ایستاده ام و کرم و رحمتت را به سویت وسیله خود قرار داده ام ای خدا منم بنده ای که به عذرخواهی به درگاهت آمده ام از اعمال

زشتی که به واسطه قلت حیا به حضورت و در نظرت بجا آورده ام و از تو عفو و بخشش می طلبم که عفو وصف کرم توست ای خدا من قدرتی که از بازگردم ندارم مگر آنکه تو به عشق و محبت مرا بیدار گردانی یا آنکه چنانکه

بِكَ، وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ. إِلَهِي

وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ، مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ، إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَتَّصِلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أُوَجِّهُكَ بِهِ مِنْ قَلْبِهِ
اسْتِيحْيَائِي مِنْ نَظْرِكَ، وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ، إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنِ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتِ
أَيَقْظُنِّي لِمَحَبَّتِكَ، وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ

ص: ۱۷۶

تو می خواهی باشم و شکر تو گویم چون مرا به کرمات داخل کردی و قلبم را از پلیدیهای غفلت پاک و پاکیزه گردانیدی ای خدا از لطف به حال من چنان بنگر که به کسی که او را خواندی و اجابت کرد و به کار طاعت و اداشتی و اطاعت نمود می نگری ای نزدیکی که هرگز دور از آن که فریفته توست نمی شوی و ای با جود و کرمی که هرگز بخل بر آن که امید احسانت دارد نمی کنی ای خدا به من دلی عطا کن که مشتاق مقام قرب تو باشد و زبانی که سخن صدقش به سوی تو بالا رود و نظر

حقیقتی که تقرب تو جوید ای خدا آن که به تو معروف

كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِذْخَالِي فِي كَرَمِكَ، وَلِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغُفْلَةِ عَنْكَ، إِلَهِي أَنْظِرْ إِلَيَّ نَظْرَ مَنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ، وَاسْتَتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ، يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهِ، وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ

عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ، إِلَهِي هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ، وَ لِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ، وَ نَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ، إِلَهِي إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ

ص: ۱۷۷

شد هرگز مجهول و بی نام نشود و هر که به تو پناه آورد هرگز خوار نگردد و هر که تو به او توجه کنی بنده دیگری نشود ای خدا هر که به تو راه یافت روشن شد و هر که به تو پناه برد پناه یافت و من به درگاه تو پناه آورده ام

پس تو ای خدا حُسن ظنِّ مرا به رحمتت نومید مساز و از فروغ رأفت و عنایتت مرا محجوب مگردان ای خدا مرا در میان اولیای خود مقام آن کس را بخش که به امید زیاد شدن محبّت توست ای خدا و مرا واله و حیران یاد خود برای

بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ، وَمَنْ لاذَ بِكَ غَيْرُ

مَخْذُولٍ، وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ. إِلَهِي إِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمْسَةَ تَبِيْرِ، وَإِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمْسَةَ تَجِيرٍ، وَقَدْ لُدْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ، وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ، إِلَهِي أَقْمِنِي فِي أَهْلِ وِلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ، إِلَهِي وَالْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلِي

یاد خود گردان و همتم را بر نشاط و فیروزی در اسماء خود و مقام قدس خویش موقوف ساز ای خدا به ذات پاکت و به حقی که تو را بر خلق است قسم که مرا به اهل طاعت ملحق ساز و منزل شایسته از مقام رضا و خوشنودیت عطا فرما که من قادر نیستم دفع شرّی از خود یا جلب نفعی برای خود کنم ای خدا من بنده ضعیف گنهکار و مملوکِ تائب پُر عیب و نقص توأم پس مرا از

آنان که روی از آنها می گردانی و به غفلت از

ذِكْرِكَ، وَهَمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَشْيَائِكَ وَمَحِلِّ قُدْسِكَ، إِلَهِي بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقَّتَنِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ، وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ، فَإِنِّي

لَأَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا، وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا، إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ المِذْنُبُ، وَمَمْلُوكُكَ المُنِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِي مِمَّنْ صَيَّرْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ، وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنِّي

ص: ۱۷۹

عفوت محجوب شدند قرار مده ای خدا مرا انقطاع کامل به سوی خود عطا فرما و روشن ساز دیده های دل ما را به نوری که به آن نور تو را مشاهده کند تا آنکه دیده بصیرت ما حجابهای نور

را بر دَرَد و به نور عظمت واصل گردد و جانهای ما به مقام قدس عزّت در پیوندد ای خدا مرا از آنان قرار ده که چون او را ندا کنی تو را اجابت می کند و چون به او متوجه شوی از تجلی جلال و عظمت مدهوش می گردد پس تو با او در باطن راز می گویی و او به عیان به کار تو مشغول است ای خدا بر حُسن ظنم به تو یأس و ناامیدی

عَفْوِكَ، إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ

إِلَيْكَ، وَأَنْزِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ، حَتَّى تَخْرُقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ، فَتَصِلَ إِلَى مَعِينِ الْعَظْمَةِ، وَتَصِيرَ أَرْوَاحِنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ، إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ، وَلَا حَظَّتْهُ فَصِيحَةٌ لِحِجَابِكَ، فَنَاجَيْتُهُ سِرًّا وَعَمَلًا لَكَ جَهْرًا، إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ

ص: ۱۸۰

مسلط مساز و دست امیدم از دامن کرم نیکویت جدا مگردان ای خدا اگر خطاهایم مرا نزد تو پست و خوار گردانیده همه به واسطه حسن اعتمادم به تو از من عفو کن ای خدا اگر گناهانم مرا از لطف و کرامت‌هایت دور کرده مقام یقینم مرا به کرم و عطوفتت تذکر می دهد و اگر غفلت مرا از مهربای لقای تو شدن به خواب غرور افکند معرفتم به نعمتهای بزرگوارت بیدار می گرداند

ای خدا اگر عقاب و انتقام تو مرا به آتش دوزخ خواند

الْأَيَّاسِ، وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ، إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَشَقَّتْ عَلَيَّ لِمَدِّكَ فَاصْرِفْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ، إِلَهِي إِنْ حَطَّتْ عَلَيَّ الذُّنُوبُ

مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ تَبَهَّنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ، إِلَهِي إِنْ أَنَامْتَنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ، فَقَدْ تَبَهَّنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ، إِلَهِي إِنْ دَعَانِي إِلَى النَّارِ

ص: ۱۸۱

ثواب و عنایتت مرا به سوی بهشت ابد دعوت کرد ای خدا پس من هرچه بخواهم از تو درخواست می کنم و به درگاه کرم
با ناله و زاری و شوق و رغبت می نالم و از تو می طلبم که

درود فرستی بر محمد(ص) و آل محمد و مرا از آنان قرار دهی که دائم به یاد توآند و هرگز عهد تو نشکنند و شکر و سپاست
را لحظه ای فراموش نکنند و امرت را سبک نشمرند ای خدا و مرا به نور مقام عزّت که بهجت و نشاطش از هر لذت بالاتر
است در پیوند تا آنکه شناسای تو باشم و از غیر تو رو بگردانم و از تو ترسان

عَظِيمٌ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلٌ

ثَوَابِكَ، إِلَهِي فَلَكَ أَسْأَلُ وَإِلَيْكَ أُبْتِهَلُ وَأَزْعَبُ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ،
وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ، وَلَا يَغْفُلُ عَن شُكْرِكَ، وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ، إِلَهِي وَالْحَقُّنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْإِيَّاهُ فَأَكُونُ لَكَ عَارِفًا، وَعَنْ
سِوَاكَ مُنْحَرِفًا، وَمِنْكَ خَائِفًا

ص: ۱۸۲

و مراقب فرمان باشم ای خدا صاحب جلال و بزرگواری و درود خدا بر رسولش محمد(ص) و بر اهل بیت پاکش و سلام و تحیت بسیار باد.

مُرَاقِبَا، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم
تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

و این از مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و مشتمل بر مضامین عالیه است و هر وقت که حضور قلبی باشد، خواندن آن مناسب است.

ص: ۱۸۳

ای کسی که بندگان در غم و اندوه های سخت به او پناه برند و در

مصائب و دردها به درگاه او زاری کنند ای دانای هر چه آشکار

شیخ در مصباح روایت کرده از ابویحیی، در ضمن خبری در فضیلت شب نیمه شعبان، که گفت: گفتم به مولای خودم حضرت صادق علیه السلام که: بهترین دعاها در این شب کدام است؟

فرمود: هر گاه بجای آوردی نماز عشا را، پس دو رکعت نماز گزار، بخوان در رکعت اول حمد و سوره حمد که قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ باشد؛ و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ است. پس چون سلام دادی، بگو سُبْحَانَ اللَّهِ سِوَى وَ سَهْ مَرْتَبَه، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِوَى وَ سَهْ مَرْتَبَه، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ سِوَى وَ چَهار مَرْتَبَه. پس بگو:

يَا مَنْ إِلَيْهِ مَلَجَ الْعِبَادُ فِي الْمُهَمَّاتِ، وَإِلَيْهِ

يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلَمَّاتِ، يَا عَالِمَ الْجَهْرِ

و پنهان است ای کسی که فکر و اندیشه دلها و رفت و آمد خیالات و خاطرات بر او پنهان نیست ای پروردگار خلاق و آفریدگان ای آن که ملکوت زمینها و آسمانها به دست قدرت توست تویی آن خدا که خدایی نیست جز تو من به کلمه توحید لا اله الا الله به تو ایمان آوردم پس ای خدای یگانه که جز تو خدایی نیست تو را در این شب از آنان قرار ده که نظر لطف

به او کرده و به حالش ترحم فرمودی و دعایش را اجابت کردی و دانستی توبه و بازگشت او را و توبه اش را پذیرفتی

وَالْخَفِيَّاتِ، يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ حَوَاطِرُ الْأَعْوْهَامِ وَتَصْرُفُ الْخَطَرَاتِ، يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ، يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

الْأَعْرَاضِ وَالسَّمَاوَاتِ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أُمْتُ إِلَيْكَ بِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرَتْ إِلَيْهِ فَرَحَمْتَهُ، وَسَمِعَتْ دُعَاءَهُ فَأَجَبْتَهُ، وَعَلِمَتْ اسْتِفَالَتَهُ فَأَقْلَبْتَهُ،

و درگذشتی از خطاهای گذشته و گناهان بزرگ او زیرا من از گناهانم به تو پناه آورده و در نهدان ساختن

عیبهایم به درگاه تو ملتجی شدم ای خدا پس تو به فضل و کرمات بر من جود و احسان فرما و به حلم و عفو گناهانم را بریز و مرا در این شب به کرامت کامل خود درپوش و مرا در این شب از اولیای خود قرار ده آنان که برای طاعتت برگزیدی و به کار عبادت انتخاب فرمودی و از خاصان و خالصان خود قرار دادی

وَتَجَاوَزْتَ عَنِّي سَالِفِ خَطِيئَتِي وَعَظِيمِ جَرِيرَتِي، فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي، وَلَحَيْأْتُ إِلَيْكَ فِي سِتْرِ عُيُوبِي، اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ، وَأَخْطُطُ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ، وَتَعَمَّدَنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ، وَأَجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ

الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ، وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ، وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصَفْوَتَكَ،

ص: ۱۸۶

ای خدا مرا از آنان قرار ده که از کوشش خود به سعادت رسیدند و از خیرات بهره وافر یافتند و از آنان که در زندگانی با وجود سلامت متنعم گردید و با فیروزی بهره مند شد و ای خدا شر اعمال گذشته ام را از من کفایت فرما و در آینده از آن که بر عصیانهایم بیفزایم مرا حفظ کن و محبوب من

گردان طاعت و عبادت را که موجب تقرب به حضرت توست ای سید من گریختگان به سوی تو می آیند و طالبان به درگاه تو التماس و درخواست می کنند و آنان که از گناه بازگشته و تائب گردند

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ، وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظُّهُ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ،

وَفَارَزَ فَعْنِمَ، وَاكْفِنِي شَرَّ مَا اسْلَفْتُ، وَاعْصِمْنِي مِنَ الْاِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ، وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَارْزُقْنِي عِنْدَكَ، سَيِّدِي إِلَيْكَ يَلْجَأُ الْهَارِبُ، وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطَّالِبُ، وَعَلَى كَرَمِكَ يُعَوَّلُ الْمُسْتَقِيلُ التَّائِبُ، أَذْبَتَ

ص: ۱۸۷

اعتمادشان بر کرم توست تو به بندگان دستور کرامت

و بزرگواری دادی و خود بزرگوارترین عالمی و به آنها امر به عفو و بخشش از یکدیگر کردی و تو خود بخشنده و مهربانی ای خدا مرا از امیدی که به کرمت دارم مأیوس مکن و از نعمت کاملت ناامید مگردان، و محروم مساز از قسمتهای بزرگت در این شب و مرا از مخلوقات شریرت در حفظ خود بدار ای خدا اگر من بر آنچه مسئلت کردم قابل نیستم تو اهل کرم و بخشش و آمرزشی

عِبَادَكَ بِالتَّكْرُمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ، وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ، وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَابِغِ نِعْمِكَ، وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ فِي هَذِهِ

اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةِ مَنْ شَرَّارِ بَرِيَّتِكَ، رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ،

ص: ۱۸۸

بر من به آنچه سزاوار مقام توست کرم فرما نه آنچه استحقاق من است چون به تو حُسن ظن و امیدواری دارم به امیدم نایل گردان و جانم به کرمت بسته است و تو مهربانترین مهربانان و بزرگوارترین

بزرگواران عالمی بارالها مرا مخصوص گردان از کرمت به قسمتهای بزرگ و من به عفو ترا از عقابت پناه می برم خدایا آن گناهانم را که خلق را از من محبوس و رزق را بر من تنگ می سازد ببخش تا به مصالح خوشنودی تو پردازم

وَجِدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا أَسْتَحِقُّهُ، فَقَدْ

حَسَنَ ظَنِّي بِكَ، وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ، وَعَلَقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ. اللَّهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلٍ قَسِيمِكَ، وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَاغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخُلُقَ، وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ، وَأَنْعَمَ

و به عطای بزرگت انعام بخش و به نعمتهای کاملت نیک بختم ساز که من به حریم قدس تو پناه آورده و خود را در معرض کرمت درآورده ام و به عفو از انتقامت و به حلمت از غضبت پناه بسته ام پس مرا آنچه درخواست کرده ام عطا فرما و به آنچه التماس نموده ام نایل ساز از تو سؤال می کنم به حق تو که از تو بزرگتری نیست.

بِجَزِيلِ عَطَائِكَ، وَأَسْعَدِ بِسَابِغِ نِعْمَائِكَ، فَقَدْ لُدْتُ بِحَرَمِكَ، وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ، وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ، فَجِدْ بِمَا سَأَلْتُكَ، وَأَنْلِ مَا التَّمَسْتُ مِنْكَ، أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ.

پس به سجده می روی و می گویی: یا رَبُّ بیست مرتبه،

یا اللَّهُ هفت مرتبه، لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هفت مرتبه، ما شاءَ اللَّهُ ده مرتبه، لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ده مرتبه. پس صلوات می فرستی بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و می خواهی از خدا حاجت خود را.

شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند که بخوان در این شب:

ص: ۱۹۰

خدایا متعزّضان، خود را در این شب به تو عرضه داشتند و قاصدان به درگاہت آمدند و طالبان آرزوی فضل و احسانت

دارند و برای تو در این شب لطفها و جایزه ها و عطاها و بخشش هاست که منتّ نهی بدانها به هر که می خواهی از بندگانت و آنها را از آنکه بدان اعتنایی نداشته ای باز داری اکنون من این بنده کوچک توأم که به تو آرزومندم از فضل و احسانت و اگر باشی تو ای مولای من تفضّل کنی در این شب بر

إِلٰهِي تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ، وَقَصَدَكَ الْقَاصِدُونَ، وَأَمَّلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ الطَّالِبُونَ، وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَحَاتُ
وَجَوَائِزُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ مِنْ تَشَاءٍ مِنْ عِبَادِكَ، وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةَ مِنْكَ، وَهَا أَنَا ذَا عَيْبِدُكَ

الْفَقِيرُ إِلَيْكَ، الْمُؤَمِّلُ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ، فَإِنْ كُنْتَ يَا مَوْلَايَ تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَيَّ

ص: ۱۹۱

یکی از خلقت و عطا کنی به او جایزه ای از مهربانی خود پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد(ص) که پاک و پاکیزه و نیک و فاضلند و بر من از فضل و احسانت بیخس ای پروردگار جهانیان و درود و رحمت خدا بر محمد(ص) خاتم پیغمبران و آل او که پاکیزه اند و سلام

و تحیت فراوان باد زیرا خدا حمید و مجید است بارخدایا من تو را می خوانم همچنان که امر فرمودی پس دعایم مستجاب کن همانطور که وعده فرمودی زیرا که تو خلف وعده نمی کنی.

أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعَدْتَ عَلَيْهِ بِعَائِدِهِ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ، وَجُدْ عَلَيَّ بِطَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ.

ص: ۱۹۲

اعمال شبهای ماه رمضان

بارخدا یا برای تو روزه گرفتم و بر روزی تو افطار کردم و بر تو توکل نمودم.

اعمالی که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است:

اول: افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند.

دوم: آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آنست که به خرما یا حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهارصد برابر گردد و به خرما و آب و رطب و لبن و حلوا و نبات و آب گرم، به هر کدام که افطار کند نیز خوبست.

سوم: در وقت افطار دعاهای وارده آنرا بخواند از جمله آنکه بگوید:

اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ، وَعَلَىٰ رِزْقِكَ افْطَرْتُ

وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ.

ص: ۱۹۳

بنام خدا بارخدا یا برای تو روزه گرفتیم و بر روزی تو افطار کردیم پس آن را از ما بپذیر به درستی که تو شنوا و دانایی. بنام خداوند بخشنده مهربان ای وسیع آمرزنده بیامرزمرا.

روایت شده که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه می خواست افطار کند می گفت:

بِسْمِ اللَّهِ اَللَّهُمَّ لَكَ صُومْنَا وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. چهارم: در لقمه اول بگوید: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي.

تا خداوند او را بیامرزد. و در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان، خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد می کند؛ پس از حقتعالی بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد.

پنجم: در وقت افطار، سوره قدر بخواند.

ششم: در وقت افطار تصدق کند؛ و افطار دهد روزه داران را،

ص: ۱۹۴

اگرچه به چند دانه خرما یا شربتیی آب باشد. و از حضرت

رسول صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که کسی که افطار دهد روزه داری را، از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار، بدون آنکه از اجر او چیز کم شود. و هم از برای او خواهد مثل آن عمل نیکویی که بجا آورد آن افطارکننده به قوه آن طعام. و آیه الله علامه حلی، در رساله سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود: هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمه ای در ماه رمضان، بنویسد حق تعالی برای او اجر کسی که سی بنده مؤمن آزاد کرده باشد، و

از برای او باشد نزد حق تعالی یک دعای مستجاب.

هفتم: در هر شب، خواندن هزار مرتبه اَنَا أَنْزَلْنَاهُ وَّارَدَ است.

هشتم: در هر شب صد مرتبه حم دَخَانَ را بخواند، اگر میسر شود.

نهم: سید روایت کرده که: هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان، آمرزیده شود گناهان چهل سال او:

ص: ۱۹۵

بارخدا یا ای پروردگار ماه رمضان ماهی که قرآن در آن نازل کردی و روزه را در آن ماه بر بندگانت فرض کردی درود فرست بر محمد و آل محمد قسمت من قرار بده حج بیت الحرام را در این سال و در هر سال و این گناهان بزرگ را برایم بیامرز پس به درستی که آنها به غیر از تو کسی نمی تواند بیامرزد ای بخشاینده ای بسیار دانا.

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ، الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَافْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ فِيهِ الصِّيَامَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَاعْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ.

از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام روایت شده که فرمودند: می گویی در ماه رمضان، بعد از هر فریضه:

ص: ۱۹۶

خدایا مرا روزی کن حج بیت الحرام در این سال و در همه سال مادامی که عمرم را باقی داری

با آسایش و عافیت و وسعت رزق و مرا دور مدار از آن موقف های عالی و مشاهد مشرفه و زیارت قبر پیغمبرت که درودت بر او و بر آتش باد و در جمیع احتیاجات دنیا و آخرتم یاری کن ای خدا از تو درخواست می کنم که در آنچه از قضا و قدرت اموری که در شب قدر حتمی قرار دادی

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ وَسِعَمِهِ رِزْقٍ، وَلَا تُخَلِّنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ، وَالْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ، وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَفِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَكُنْ

لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنْ

ص: ۱۹۷

که دیگر برگشت و تغییر و تبدیل نخواهد شد که مرا از آن حجاج بیت الحرامت قرار دهی که حجاجان پسندیده و سعیشان پذیرفته و گناهانشان آمرزیده است و اعمال بدشان بخشیده شده است و قرار ده در قضا و قدرت که عمر مرا طولانی و رزقم را وسیع و امانات و قرضم را

ادا فرمایی این دعا را اجابت فرما ای پروردگار عالم. ای خدای بلند مقام ای بزرگوار ای آمرزنده ای مهربان تویی خدای بزرگ که

الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتَبِنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ،

الْمَشْكُورِ سَعِيَّتِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدُرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَتُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي، وَتُوَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدِينِي، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. (و می خوانی عقب نمازهای فریضه) يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ، أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي

هیچ مثل و مانندی ندارد و به گفتار و کردار خلق شنوا و بیناست و این

ماه است که مقامش را عظیم کردی و کرامت و شرافت و فضیلتش بر سایر ماهها دادی و این ماه است که روزه اش را بر من واجب گردانیدی و این ماه رمضان است که در آن قرآن را نازل فرمودی برای راهنمایی مردم و روشن کردن راه هدایت و جدانمودن حق از باطل و شب قدر را در این ماه مقرر داشتی که آن شب بر هزار ماه برتری دارد پس ای خدایی که بر همه منت داری و هیچ کس بر تو منت ندارد بر من منت گزار در میان آن همه بندگان که منت گذارده ای

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، وَهَذَا شَهْرٌ عَظُمَتْهُ وَكَرُمَتْهُ وَشَرَّفَتْهُ وَفَضَّلَتْهُ عَلَى الشُّهُورِ، وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ، وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ

الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، فَيَاذَا الْمَنَّ وَلَا يُمْنُ عَلَيْكَ مِنْ عَلَيَّ بِفَكَاهِ

و از آتش دوزخ نجات بخش و به بهشت ابدت داخل گردان به حق رحمت بی پایانت ای مهربانترین مهربانان عالم.

ای خدا تو بر اهل قبور نشاط و سرور عطا کن، خدایا هر فقیر را بی نیاز گردان، خدایا هر گرسنه را سیر گردان، خدایا هر برهنه را لباس پوشان، خدایا دین هر

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِي مَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم نقل کرده اند که؛ آن حضرت فرمود: هر که این دعا را در ماه رمضان، بعد از هر نماز واجبی بخواند، حقتعالی بیامزد گناهان او را تا روز قیامت. و دعا این است:

اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ، اللَّهُمَّ أَعْنِ كُلَّ فَقِيرٍ، اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ، اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عَزِيَانٍ، اللَّهُمَّ أَفْضِلْ دِينِي

ص: ۲۰۰

مدیونی را ادا فرما، خدایا هر غمگینی را دلشاد ساز، خدایا هر غریبی را به وطن بازسان، خدایا هر اسیری را آزاد گردان، خدایا مفسد امور مسلمانان را اصلاح فرما، خدایا هر مریض را شفا عنایت کن، خدایا به غنای خود جلوی فقر ما را ببند، خدایا بدیهای حال ما را به خوبی صفات خودت تغییر ده، خدایا دین ما را ادا فرما و فقر ما را بدل به غنا و بی نیاز گردان که تو ای خدا بر هر چی توانایی.

كُلِّ مَدِينٍ، اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ، اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ، اللَّهُمَّ فَكِّ كُلَّ أَسِيرٍ، اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ،
اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ، اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ، اللَّهُمَّ عَيِّرْ سَوْءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ،
اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که: در هر شب ماه رمضان می خوانی:

بارخدايا من از تو مي خواهم كه مقرر كني در آنچه تقدير مي فرمايي از امر حتمي در فرمان حكيمانه از قضايي كه

برگشت ندارد و تبديل نمي يابد كه مرا از حجاج بيت الحرام بنويسي از آن گروه كه حجشان درست و سعي شان قدرداني شده و گناهانشان آمرزيده شده بديهاشان كفاره شده است و اينكه مقرر كني در قضا و قدرت كه عمرم را دراز بگرداني در خوبي و تندرستي و گشايش دهی در روزيم و قرار دهی مرا از

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي مَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمَكْفَرِ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَأَنْ تَجْعَلَ

فِي مَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ، وَتُوسِّعَ فِي رِزْقِي، وَتَجْعَلَنِي

ص: ۲۰۲

کسانی که دینت را به آنان نصرت می بخشی و دیگری را به جای من بدل نکنی.

پناه می برم به جلال وجه کریمت از اینکه ماه رمضان بگذرد یا سپیده این شام برآید و تو را حق مطالبه از عاقبت بدم باشد. یا گناهی که بر آن

عذابم بفرمایی.

مَمَّنْ تَتَّصِرُ بِهِ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي. (و نیز در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند:)

أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُصِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي

هَذِهِ وَلَكَ قَبِيلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ.

ص: ۲۰۳

دعای افتتاح

ای خدا من افتتاح ستایش را به حمد تو می کنم و به نعمت و احسانت راه حق و صواب را می جویم و یقین دارم که تو مهربانترین مهربانان عالمی در موقع عفو و بخشش و سخت ترین منتقمی در مقام عقاب و انتقام و بزرگترین جبارانی در جای بزرگی

و کبریایی ای خدا تو به ما اجازه دادی

که در هر شب ماه رمضان خوانده می شود:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغِيثُكَ بِحَمْدِكَ، وَأَسْتَدْعِيكَ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ، وَأَيُّقِنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، فِي مَوْضِعِ الْعُفْوِ وَالرَّحْمَةِ، وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقْمَةِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعُظْمَةِ، اللَّهُمَّ أَذِنْتَ لِي

ص: ۲۰۴

که به درگاهت دعا کنیم و حاجت طلبیم پس ای خدای شنوا سپاس مرا بپذیر و دعایم اجابت فرما و از لغزشم به کرمات درگذر که چه بسیار تو غصه و اندوهها را برطرف

کرده ای و هم و غمها را زایل ساخته ای و لغزشها بخشیده ای و رحمت ها منتشر بر خلق نموده ای و زنجیرهای بلا را در هم گسسته ای ستایش خدای را که جفت و فرزندی نگرفته و او را شریکی نیست در ملک وجود و قدرت کاملش بی نیاز از یار و مددکار است و بزرگترین تکبیر و ستایش را سزاوار

فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ، فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي، وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي، وَأَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي، فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُزَيْبِهِ قَدْ فَرَّجْتَهَا، وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا، وَعَثْرِهِ قَدْ أَقَلْتَهَا، وَرَحْمِهِ قَدْ نَشَرْتَهَا، وَخَلْقِهِ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ،

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا،

ص: ۲۰۵

اوست ستایش خدا راست به جمیع اوصاف کمالیه اش بر تمام نعمتهای بی شمارش ستایش خدا راست که در ملکش هیچ ضدّ و مخالفی ندارد و در امر و فرمائش خصمی کشمکش نتواند ستایش خدا را که در آفرینش او را شریک نباشد و در بزرگی و بزرگواری او را مانند نیست سپاس خدای راست که امرش در خلق نافذ و اوصافش آشکار و مجد و بزرگواریش به لطف

و کرمش پدیدار است و دست عنایتش به جود و بخشش بر خلق گشاده گنجینه های رحمتش نقصان نپذیرد و کثرت و عطا و بخشش

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا، عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ، وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ، وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِقِ فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ، الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدُهُ، الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ، وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ

ص: ۲۰۶

جز بر جود و کرامتش نیفزاید که او بسیار با عزت و اقتدار و بخشش است خدایا از تو درخواست می کنم

اندکی از بسیار حاجتم را با آنکه به او سخت حاجتمندم و تو از آن حاجت از ازل بی نیاز بودی و همان قلیل حاجت نزد من بسیار است و برای تو ادایش سهل و آسان ای خدا آمرزش تو از گناهم و گذشتت از خطاهایم و بخششت از ظلمم و پرده پوشیت بر عمل زشتم و حلم و بردباریت بر جرم و گناه بسیارم که به عمد یا خطا

إِلَّا جُوداً وَكَرَمًا، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ، مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي، وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي، وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي، وَسَتْرَكَ

عَلَى قَبِيحِ عَمَلِي، وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَمْدِي

ص: ۲۰۷

کردم مرا به طمع انداخت که از تو درخواست کنم چیزی را که استحقاق آن ندارم و تو به لطف و رحمت روزیم گردانیدی و قدرتت را در آن به من نشان دادی و اجابت را شناساندی تا با دل مطمئن تو را آنچه می خواستم تقاضا کردم و

اگر دیر حاجتم برآوردی از نادانی بر تو عتاب کردم در صورتی که تأخیر حاجتم مرا بهتر بوده چون تو دانا به عاقبت امور خلقی پس من هیچ مولای

أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ،

وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ، وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ، فَصَبَرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا، وَأَسْأَلُكَ لِسَبِّكَ مُسْتَأْنَسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا، مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ، فَلَمْ أَرِ مَوْلَى

ص: ۲۰۸

کریمی را بر بنده لثیمی صبورتر از تو بر خود ندیدم ای

پروردگار من مرا دعوت می کنی من از تو روی می گردانم تو محبت افزون می سازی و من با تو به خشم می آیم و با من دوستی و شفقت می فرمایی و من از جهل نمی پذیرم که گویا مرا بر تو حق نعمت و منت است (نه تو را بر من) و این ناسپاسی من مانع از افاضه رحمت و احسانت بر من نشد و از فضل و جود و کرمیت نکاست پس به حال این بنده نادانت ترحم کن و به فضل و احسانت بر او ببخش که تو بسیار با بخشش و کرمی ستایش مخصوص خداست

كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَيَّ عَبْدٍ لَيْسَ مِنْكَ عَلَيَّ، يَا رَبِّ، إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلَىٰ عَنكُمْ، وَتَتَجَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ، فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ، وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ،

فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ

ص: ۲۰۹

که مالک ملک است و روان ساز کشتیهای عالم و مسخر کننده بادها و پدید آورنده صبحگاهان از شب، حمکفرمای روز جزا و پروردگار عالمیان ستایش خدا را بر حلم او پس از عملش و ستایش خدا را بر عفو او پس از قدرتش و ستایش خدا را بر حلم و بردباری طولانی او در مقام غضبش در صورتی

که بر هر چه خواهد توانا است ستایش مخصوص خداست که آفریننده خلق و گستراننده خوان روزی بر خلق و پدید آورنده صبحگاهان و صاحب جلال و بزرگواری و فضل و انعام

مَالِكِ الْمَلِكِ، مُجْرِي الْفُلْكِ، مُسَخِّرِ الرِّيحِ، فَالِقِ الْأَسْبَاحِ، دَيَّانِ الدِّينِ، رَبِّ

الْعَالَمِينَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ، بَاسِطِ الرِّزْقِ، فَالِقِ الْأَسْبَاحِ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ،

ص: ۲۱۰

آن خدایی که از دور است و دیده نخواهد شد و به همه نزدیک است

ناظر رازهای پنهان است اوست بزرگوار و بلند مرتبه ستایش مخصوص خدایی است که نه کسی که مقابلش به خصومت برخیزد و نه شریکی که مانندش باشد و نه معینی که مددکار او شود عزیزان در مقابل عزّتش همه مقهورند و بزرگان همه در پیشگاه عظمتش فروتن و خاضعند و قدرت کاملش بر هر چه خواهد رسا است ستایش خدا را که چون او را ندا کنم جواب دهد و هر عیب و نقص را بر من بپوشاند در حالی که مرتکب معصیت او هستم و مرا نعمت بزرگ می بخشد و شکرش نمی گزارم پس چه بسیار

الَّذِي بَعِدَ فَلَا يُرَى، وَقَرَّبَ فَشَهِدَ النَّجْوَى، تَبَارَكَ وَتَعَالَى؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ، وَلَا شَيْبَةٌ يُشَاكِلُهُ، وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ، قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعْزَاءَ، وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءَ، فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِئُنِي حِينَ أُنَادِيهِ، وَيَسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ، وَيُعْظِمُ النُّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ، فَكَمْ مِنْ

ص: ۲۱۱

موهبت و بخشش گرانها مرا عطا کرد و امور هولناک سخت را از من دفع کرد و شادمانیهای شگفت انگیز را نمودارم ساخت پس من هم او را به ستایش ثنا گویم و به پاکی منزّه از هر غیب بودن یاد کنم ستایش مختصّ خدایی است که پرده ای که او نهاد کس ندرد و دری که بگشاید کس نبندد کسی که از او درخواست کند مردود نشود و هر که به او چشم

امید دارد محروم نخواهد شد ستایش خدا را که ترسناکان را ایمنی بخشد و صالحان را نجات دهد و ضعیفان را بلند گرداند و گردنکشان را خوار سازد پادشاهان را هلاک سازد و دیگران را به جای آنان بنشانند

مَوْهَبِهِ هِنِيئَهُ قَدْ أَعْطَانِي ، وَعَظِيمِهِ مَخُوفَهُ قَدْ كَفَانِي ، وَبَهْجِهِ مُوْنِقَهُ قَدْ أَرَانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا ، وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي لَا يُهْتِكُ حِجَابُهُ ، وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ ، وَلَا يُرَدُّ سَائِلُهُ ، وَلَا يُخَيَّبُ آمِلُهُ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ ، وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ ، وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ ، وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ ، وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخِرِينَ؛

ستایش خدای را که در هم شکننده سرکشان است و هلاک کننده ستمکاران است و دریابنده گریزندگان و به کیفر رساننده ظالمان فریادرس فریاد خواهان است و مرجع حاجت نیازمندان و محل اعتماد اهل ایمان ستایش خدای را که آسمان و ساکنانش از ترس او می نالند و زمین و اهلش بر خود می لرزند و دریا و هر که در اعماقش شناور است جوشان و خروشانند ستایش خدای را که ما را به این (دین توحید) هدایت کرد و اگر ما را خدا راهنمائی نمی کرد ما خود به آن هدایت نمی یافتیم

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ، مُبِيرِ الظَّالِمِينَ، مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ، نَكَالِ الظَّالِمِينَ، صَيْرِخِ الْمُسْتَضِيرِّينَ، مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ، مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاءُ وَسُكَّانُهَا، وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَّارُهَا،

وَتَمْوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبِحُ فِي عَمْرَاتِهَا، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا

ستایش مخصوص خداست که خلق می کند و کسی او را خلق نکرده و روزی می دهد و خود روزی نمی خواهد طعام می خوراند و خود از طعام مستغنی است زنده ها را می میراند و مرده ها را زنده می سازد و خود زنده ابدی است هر خیر و نیکوئی بدست اوست

و او بر هر چیز تواناست خدایا درود فرست بر محمد بنده مقربت و رسول و امین وحیت و برگزیده و حبیبیت و مختار تو از خلق و حافظ سرّ تو

لِنَهْتِدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يُخْلَقْ، وَيَرْزُقْ

وَلَا يَرْزُقُ، وَيُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ، وَيُمِيتُ الْأَمْيَاتَ، وَيُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَحَافِظِ سِرِّكَ،

ص: ۲۱۴

افزونتر و خوبتر و نیکوتر و کاملتر و خالص تر و نامی و مؤثرتر و خوشتر و پاک و پاکیزه تر و بلند مرتبه تر درودی بیش از آنچه درود و برکت و رحمت و تهنیت و تحیت فرستادی بر هر یک از بندگان خاصّ و پیغمبران و رسولانت و خاصان اهل کرامت و عزت از میان خلق خدایا درود فرست بر علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وصی پیغمبر خدای جهانیان و بنده خاص و ولی و دوستدار تو و برادر

وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَشْيَنِي وَأَكْثَرَ مَا صَيَّلَيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَيَّ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَأَهْلِ

الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ. اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَيَّ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي

رسولت و حجّت بر خلق تو و آیت و نشانه بزرگت و خبر با شأن و عظمتت و درود فرست بر صدّیقه طاهره حضرت فاطمه (ع)
سیده زنان عالم و هم درود فرست بر دو سبط پیغمبر رحمت

و دو پیشوای هدایت حضرت حسن (ع) و حسین (ع) و دو سید جوانان اهل بهشت و هم درود فرست بر امامان و پیشوایان
اسلام حضرت علی بن الحسین (ع) و محمد بن علی (ع) و جعفر بن محمد (ع) و موسی بن

رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، وَآيَتِكَ

الْكُبْرَى، وَالنَّبَاءَ الْعَظِيمَ، وَصَلُّ عَلَى الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَصَلُّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ، وَإِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَصَلُّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ؛ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ

ص: ۲۱۶

جعفر (ع) و علی بن موسی الرضا (ع) و محمد بن علی التّقی (ع) علی بن محمد التّقی (ع) و حسن بن علی العسکری (ع) و خلف او امام هادی و مهدی اینها حجت‌های تو بر بندگانت هستند و امین های تو در شهر و دیار عالم، درود بسیار و دائم بر آنان فرست خدایا درود فرست بر ولی خود صاحب الامر (ع) امام قائم منتظر و او را به سپاه فرشتگان مقربت فراگیر و به روح القدسش مؤید

بدار ای پروردگار عالمیان خدایا او را مقرر فرما تا دعوت به

جَعْفَرٍ، وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيَّ، حُجَّجَكَ عَلَى عِبَادِكَ، وَأَمْنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَاةً كَثِيرَةً

دَائِمَةً؛ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلِيَّ وَ لِيْ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمَيُّومِ، وَالْعَيْدِ الْمُنْتَنِرِ، وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقْرَبِينَ، وَأَيِّدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى

ص: ۲۱۷

کتاب آسمانی تو کند و به ترویج دین تو قیام فرماید و او را خلیفه خود در زمین گردان چنانکه پیشینیان او را امام و خلیفه گردانیدی و او را تمکین ده برای حفظ دین او که پسند توست و خوف او را پس از این

مدت بدل به ایمنی گردان تا تو را بپرستد و هیچ به تو شرک نیاورد خدا او را عزّت بخش و ما را به ظهورش عزیز گردان و او را یاری کن و ما را او یاری فرما و او را نصرت کامل با عزّت و اقتدار بخش و به آسانی جهان را به دست او فتح کن و از جانب خود او را سلطنت و قدرت عنایت فرما خدایا به دست او دینت را و سنت پیغمبرت را آشکار ساز تا

كِتَابِكَ، وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ، اسْتَخْلِفُهُ فِي

الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الدِّينَ مِنْ قَبْلِهِ، مَكَّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ، أَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا. اللَّهُمَّ
أَعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ، وَأَنْصُرْهُ وَأَنْصُرْ بِهِ، وَأَنْصُرْهُ نَصِيرًا عَزِيزًا، وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا، وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا. اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ
دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى

ص: ۲۱۸

آنکه دیگر چیزی از حق و حقیقت از ترس احدی از خلق مخفی نماند خدایا ما از تو امید و اشتیاق داریم که دولت با کرامت آن امام زمان را به ظهور آوری و اسلام و اهلش را به آن عزت بخشی و نفاق و اهل نفاق را ذلیل و خوار گردانی و ما را در آن دولت حقه اهل دعوت به طاعتت و از پیشوایان راه هدایت قرار دهی و به واسطه آن بزرگوار به کرامت دنیا و آخرت عطا فرمائی خدایا آنچه از حق که ما را به آن شناسا کردی به عمل آن هم وادار کن و آنچه نشناخته ام به معرفتش برسان خدایا پریشانی ما به آن

جمع گردان و پراکندگی امور ما را به وجود او اصلاح فرما و شکاف

لَا يَسْتَخْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَهُ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلِهِ كَرِيمِهِ تُعْزُبُ بِهَا الْأَيْسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُدِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا

كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَا، وَمَا قَصْرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَا، اللَّهُمَّ الْمُمِّ بِهْ شَعْنَا، وَاشْعَبْ بِهْ صَدْعَنَا،

و تفرقه های ما را اتحاد بخش و عده قلیل ما را بسیار گردان و ذلت ما را به وجودش بدل به عزت ساز و نیاز ما را بدل به بی نیازی گردان و دین ما را به برکتش ادا فرما و فقر ما را جبران فرما و نقص ما را مسدود ساز و مشکلات ما را به برکتش آسان گردان و به وجود او ما را رو

سفید گردان و اسیران ما را آزاد ساز و حاجت های ما روا گردان و وعده هائی که دادی منجز گردان و به برکتش دعاهاى ما مستجاب و درخواستهای ما عطا فرما و به آرزوهائی که در دنیا و آخرت داریم برسان و به مافوق آنچه مایلم عطا فرما ای بهترین سؤال شدگان و وسیع نظرتر

وَأَرْتُقْ بِهِ فَتَقْنَا، وَكَثُرَ بِهِ قَلَّتْنَا، وَأَعَزَّزُ بِهِ ذِلَّتْنَا، وَأَغْنِي بِهِ عَائِلْنَا، وَأَقْضِي بِهِ عَنْ مُعْرَمِنَا،

وَأَجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا، وَسُدِّ بِهِ خَلَّتْنَا، وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا، وَيَبِيضْ بِهِ وُجُوهَنَا، وَفُكِّ بِهِ أَسْرِنَا، وَأَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتْنَا، وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا، وَاسْتَجِبْ
بِهِ دَعْوَتَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا، وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا، يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، وَأَوْسَعَ

ص: ۲۲۰

از همه عطا کنندگان و به برکت او دردهای باطنی ما را شفا بخش به او

خشم دلهای ما را فرو نشان و به وجودش ما را با همه اختلاف که شده است به حق به التفات هدایت فرما که تو البته هر که را خواهی به راه راست هدایت می فرمائی و به ظهور او ما را نصرت بخش بر دشمنان تو و دشمنان ما ای خدای به حق این دعا را به کرمت مستجاب فرما بارالها به درگاه تو شکایت می کنیم از فقدان پیغمبرت درود خدا بر او و آتش باد و از غیبت امام ما و بسیاری دشمن ما و کمی عدد ما و فتنه های سخت بر ما و غلبه محیط روزگار بر ما پس درود بر

الْمُعْطِينَ، اِشْفِ بِهٖ صُدُورَنَا، وَاذْهَبْ بِهٖ غَيْظَ قُلُوبِنَا، وَاهْدِنَا بِهٖ لِمَا اِخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ، اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَاَنْصُرْنَا بِهٖ عَلٰى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا اِلٰهَ الْحَقِّ اٰمِيْنَ، اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَوَعْبِهِ

وَلِيِّنَا، وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا، وَقَلَّةَ عَدَدِنَا، وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا، وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا، فَصَلِّ عَلٰى

ص: ۲۲۱

محمد (ص) و آلش فرست و ما را در همه این امور یاری کن به فتح عاجلی از جانب خود و برطرف ساختن رنج و سختی و نصرت با اقتدار و عزت و سلطنت حقّه که تو آشکار گردانی و رحمتی از توجّهت که بر همه ما شامل گردد و لباس عافیت که ما را بیوشاند به حق رحمت نامنهایت ای مهربانترین مهربانان عالم.

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعِنَّا عَلَىٰ ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ، وَبِضُرِّ تَكْشِفُهُ، وَنَصِيرٍ تُعِزُّهُ، وَسُلْطَانٍ حَقٌّ تُظَهِّرُهُ، وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا، وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُبَسِّئُنَاهَا، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ص: ۲۲۲

خدایا من از تو در خواست می کنم به حق نورانی ترین مراتب انوارت در صورتی که تمام مراتب آن نورانی است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب نورانیتت خدایا از تو درخواست می کنم به حق نیکوترین مراتب جمالت در صورتی که تمام مراتب جمالت نیکو است خدایا پس درخواست

می کنم به حق تمام مراتب جمالت خدایا از تو درخواست میکنم به حق

از حضرت رضا علیه السلام نقل شده که فرموده اند این دعائی است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان می خواندند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاهُ وَكُلِّ بَهَائِكَ بَهِيٍّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ
وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

عالیترین مراتب جلالت در صورتی که تمام مراتب جلالت عالیست خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق بزرگترین مراتب عظمت در صورتی که

تمام مراتب عظمت بزرگ است خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب عظمت خدایا از تو درخواست می کنم به حق روشنترین مراتب نورت در صورتی که تمام مراتب نورت روشن است خدایا پس از تو درخواست میکنم به حق تمام مراتب نورت خدایا از تو درخواست می کنم به وسیع ترین مراتب رحمت که تمام مراتب رحمت وسیع است خدایا از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب رحمت خدایا از تو

جَلَالِكَ بِأَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَبِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي

درخواست می کنم به کامل ترین کلمات در صورتی که جمیع کلمات کامل است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب کمال خدایا از تو درخواست می کنم به عالی ترین مراتب کمال در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس از تو درخواست می کنم به حق تمام مراتب کمال خدایا

از تو درخواست می کنم به بزرگترین نامهایت در صورتی که تمام نامهایت بزرگ است خدایا پس از تو درخواست میکنم به حق تمام نامهایت خدایا از تو درخواست میکنم به

أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةً،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ

عالیترین مراتب عزت در صورتی که تمام مراتب آن نافذ است خدایا

پس درخواست میکنم به حق تمام مراتب عزت خدایا از تو درخواست میکنم به حق نافذترین مراتب مشیت در صورتی که تمام مراتب آن نافذ است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام مراتب مشیت خدایا از تو درخواست می کنم به آن قدرت کاملت که بر همه اشیا احاطه دارد در صورتی که تمام مراتب قدرت احاطه بر اشیا دارد خدایا پس درخواست می کنم به حق تمام مراتب قدرت خدایا درخواست میکنم به حق نافذترین مراتب علمت

عَزَّتِكَ بِأَعزِّهَا وَكُلُّ عَزَّتِكَ عَزِيزُهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَاضِيَةٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ

الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ

در صورتی که تمام مراتب علمت نافذ است خدایا درخواست می کنم به حق تمام مراتب علمت خدایا از تو درخواست می کنم به حق پسندیده ترین سخنهاست در صورتی که تمام سخنهاست پسندیده است خدایا پس درخواست می کنم به تمام سخنهاست خدایا از تو

درخواست می کنم به حق محبوب ترین حاجتی که برآورده ای در صورتی که تمام حاجت ها که برآورده ای محبوب است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام حاجاتی که برآورده ای خدایا از تو درخواست میکنم به شریفترین مراتب شرافت در صورتی که تمام

بِأَنْفِذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ

بِأَرْضَاةٍ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ

مراتب آن شریف است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام مراتب

شرافت خدایا از تو درخواست میکنم به ابدترین مقام پادشاهیت در صورتی که تمام آن ابدی است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام مقام پادشاهیت خدایا از تو درخواست میکنم به حق نیکوترین مراتب ملک در صورتیکه تمام مراتب آن نیکوست پس درخواست میکنم به تمام مراتب ملک خدایا از تو درخواست می کنم به حق عالیترین مراتب بلندت در صورتی که تمام مراتب آن عالی است خدایا پس درخواست میکنم به تمام مقامات بلندت خدایا از تو درخواست می کنم به حق قدیم ترین احسانهایت در صورتی که تمام احسان هایت قدیم است خدایا پس

كُلِّهِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطٰنِكَ بِاَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطٰنِكَ دَائِمًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِسُلْطٰنِكَ كُلِّهِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاخِرًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلِّ عُلُوِّكَ عَالًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ

اَسْأَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلِّهِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيْمًا، اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ

درخواست میکنم به تمام احسانهای خدایا از تو درخواست میکنم به حق گرامی ترین آیات در صورتی که تمام آیات گرامی است خدایا پس درخواست میکنم به حق تمام آیات خدایا از تو درخواست میکنم به حق هر چه که در آن شأن و جبروت جمع است و به حق هر شأنی تنها و هر جبروتی تنها خدایا از تو درخواست میکنم به حق آن

چیزی که اگر تو را به آن چیز بخوانم اجابت میکنی پس تو دعایم اجابت فرما ای خدا

أَسْأَلُكَ بِمَنْكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَخَيْدَةٍ وَجَبْرُوتٍ وَخَيْدَةٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ.

دعای روزهای ماه مبارک رمضان

خدایا روزه مرا در این روز مانند روزه داران حقیقی قرار ده و اقامه نمازم را مانند نماز گزاران واقعی مقرر فرما و مرا از خواب غافلان هوشیار ساز و هم در این روز جرم و گناهم را ببخش ای خدای عالمیان و از زشتیهایم عفو فرما ای عفو کننده از گناهکاران عالم خدایا

مرا در این روز به رضا و خشنودیت نزدیک ساز و از خشم و غضبت دور ساز و برای قرائت

(دعای روز اول) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ، وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ، وَتَبَهَّنِي فِيهِ عَن نُّومِهِ الْغَافِلِينَ، وَهَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ، وَاَعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ الْمُجْرِمِينَ. (دعای روز دوم) اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ، وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِمَاتِكَ، وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ

ص: ۲۳۰

آیات قرآنت موفق گردان به حق رحمت ای مهربانترین مهربانان عالم خدایا در این روز مرا هوش و بیداری نصیب فرما و از سفاقت و جهالت و کار باطل دور گردان و از هر خیری که در این روز نازل می فرمائی مرا نصیب بخش به حق جود و کرمت ای جود و بخشش دارترین عالم

خدایا مرا در این روز برای اقامه و انجام فرمانت قوت بخش، و حلاوت و شیرینی ذکرت را به من بچشان، و برای ادای شکر خود به کرمت مهیا ساز،

آيَاتِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (دعای روز سوم) اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذَّهْنَ وَالتَّنْبِيَةَ، وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ

وَالتَّمْوِيهِ، وَاجْعَلْ لِي نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ، بِجُودِكَ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ. (دعای روز چهارم) اَللّٰهُمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلٰى اِقَامَةِ اَمْرِكَ، وَاذْفِنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ، وَاوْزِعْنِي فِيهِ لِاِدَاءِ شُكْرِكَ بِكْرَمِكَ،

و در این روز به حفظ و پرده پوشی مرا از گناه محفوظ دار، ای بصیرترین بنیایان عالم. خدایا مرا در این روز از توبه

و استغفار کنندگان قرار ده، و از بندگان صالح مطیع خود مقرر فرما، و هم در این روز مرا از دوستان مقرب درگاه خود قرار ده، به حق لطف و رأفت ای مهربان ترین مهربانان عالم. ای خدا مرا در این روز به واسطه ارتکاب عصیان خوار مساز، و به ضرب تازیانه قهرت کیفر مکن، و از موجبات

وَاحْفَظْنِي فِيهِ بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ. (دعای روز پنجم) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ الْقَانِتِيْنَ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ اَوْلِيَّائِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ، بِرَأْفَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. (دعای روز ششم) اَللّٰهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي

فِيهِ لِتَعْرِضَ مَعْصِيَّتَكَ، وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نَقْمَتِكَ، وَزَخْرِخِي فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ

ص: ۲۳۲

خشم و غضبت دور گردان، به حق احسان و نعمت های تو به خلق ای منتهای آرزوی مشتاقان. ای خدا مرا در این روز بر روزه و اقامه نماز یاری کن، و از لغزش ها و گناهان دور ساز، و ذکر دائم نصییم فرما، به حق توفیق بخشی خود ای رهنمای گمراهان عالم.

ای خدا در این روز مرا ترحم به یتیمان، و اطعام به گرسنگان و افشا و انتشار سلام در مسلمانان و مصاحبت نیکان نصیب فرما به حق انعامت ای پناه آرزومندان عالم.

سَخَطِكَ، بِمَنْكَ وَأَيَادِيكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِيَيْنِ. (دعای روز هفتم) اللَّهُمَّ أَعِنِّي فِيهِ

عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ، وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَآثَامِهِ، وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ، بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ. (دعای روز هشتم)
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامِ، وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ، وَإِفْشَاءَ السَّلَامِ، وَصُحْبَةَ الْكِرَامِ، بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْأَمْلِيْنَ.

ص: ۲۳۳

ای خدا مرا نصیبی از رحمت واسعه خود

عطا فرما و به ادله روشن خود هدایت فرما و پیشانی مرا بگیر و به سوی رضا و خشنودی که جامع (هر نعمت) است سوق ده به حق دوستی و محبتت ای آرزوی مشتاقان ای خدا مرا در این روز از آنان که بر تو توکل کنند و نزد تو فوز و سعادت یابند و از مقربان درگاه تو باشند قرار ده به حق احسانت ای منتهای آرزوی

(دعای روز نهم) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ، وَاهْدِنِي فِيهِ لِبِرَاهِنِكَ السَّاطِعَةِ، وَخُذْ بِنَاصِيَّتِي اِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ، بِمَحَبَّتِكَ يَا اَمَلِ الْمُشْتَاقِيْنَ. (دعای روز دهم) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ

الْمُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيْكَ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ اِلَيْكَ، بِاِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ

ص: ۲۳۴

طالبان ای خدا در این روز احسان و نیکوئی را محبوب من و فسق و معاصی را ناپسند من قرار ده و در این روز خشم و آتش قهرت را بر من حرام گردان به یاری خود ای فریادرس فریادخواهان.

ای خدا در این روز مرا به زیور ستر و عفت نفس بیارای، و به جامه قناعت و کفاف بپوشان، و به کار عدل و انصاف بدار، و از هر چه ترسانم مرا ایمن ساز،

الطَّالِبِينَ. (دعای روز یازدهم) اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ اِلَيَّ

فِيهِ الْاِحْسَانَ، وَكَرِّهْ اِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنِّيرَانَ، بِعِيُوْذِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ. (دعای روز دوازدهم) اَللّٰهُمَّ زَيِّنِّيْ فِيهِ بِالسُّتْرِ وَالْعَفَافِ، وَاسْتُرْنِيْ فِيهِ بِبِلَاسِ الْقُنُوْعِ وَالْكَفَافِ، وَاَحْمِلْنِيْ فِيهِ عَلَيَّ الْعِيْدِلِ وَالْاِئْتِصَافِ، وَآمِنِّيْ فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا اَخَافُ،

ص: ۲۳۵

به نگهبانی خود ای نگهدار و عصمت بخش خداترسان عالم.

ای خدا در این روز مرا از پلیدی و کثافات پاک ساز، و بر حوادث خیر و شرّ قضا و قدرّت صبر و تحمل عطا کن، و بر تقوی و پرهیزکاری و مصاحبت نیکوکاران موفق دار، به یاری خود ای مایه شادی و اطمینان خاطر مسکینان. ای خدا در این روز مرا به لغزشهایم مؤاخذه مفرما، و عذر خبط و

خطاهایم بپذیر، و مرا هدف تیر بلاها

بِعِضِي مَتِكَ يَا عِضِي مَهَ الْخَائِفِينَ. (دعای روز سیزدهم) اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْاَءْقَدَارِ، وَصَبِّرْنِي فِيهِ عَلٰى كَاثِنَاتِ الْاَءْقَدَارِ، وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِلتَّقٰى وَصُحْبِهٖ

الْاَءْبْرَارِ، بَعُوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ. (دعای روز چهاردهم) اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ، وَاَقْلِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ، وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا

ص: ۲۳۶

و آفتها قرارمده، به حق عزت و جلالت ای عزت بخش اهل اسلام.

ای خدا در این روز طاعت بندگان خاشع خود را نصیب من گردان، و شرح صدر مردان فروتن خداترس را به من عطا بفرما،
به

حق امان بخشی خود ای ایمنی دل‌های ترسان. ای خدا در این روز مرا بر موافقت نیکان عالم مؤفق بدار، و از رفاقت اشرار
جهان دور گردان، و مرا در بهشت دارالقرار به رحمت منزل ده به حق الهیت و معبودیت ای خدای عالمیان. ای خدا در این
روز مرا به اعمال صالح راهنمائی کن،

وَالْآفَاتِ، بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ. (دعای روز

پانزدهم) اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ فِيْهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِيْنَ، وَاشْرَحْ فِيْهِ صَدْرِيْ بِإِنَابَةِ الْمُحِبِّيْنَ، بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِيْنَ. (دعای روز شانزدهم)
اَللّٰهُمَّ وَفَّقْنِيْ فِيْهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَمَّةِ بُرَارٍ، وَجَنِّبْنِيْ فِيْهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ، وَأَوْنِيْ فِيْهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِيْنَ.
(دعای روز هفدهم) اَللّٰهُمَّ اهْدِنِيْ فِيْهِ لِصَالِحِ

ص: ۲۳۷

و حاجتها و آرزوهایم برآورده، ساز ای کسی که نیازمند به شرح و سؤال بندگان نیستی ای خدائی که به سرایر خلق آگاهی درود فرست بر محمد و آل اطهار او ای خدا در این روز برای برکات سحرها بیدار و متنبه ساز، و دلم را به روشنی انوار سحر منور گردان، و تمام اعضا را برای آثار و برکات این روز مسخر فرما، به حق نور خود ای روشنی بخش

دلهای عارفان. ای خدا در این روز بهره

الأعمال، وأفض لي فيه الحوائج والآمال، يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَالسُّؤَالِ، يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. (دعای روز هجدهم) اللَّهُمَّ تَبَهَّنِي فِيهِ لِبركاتِ أسحاره،

وَنُورٍ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ نُورِهِ، وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ، بِنُورِكَ يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ. (دعای روز نوزدهم) اللَّهُمَّ وَفِّ

ص: ۲۳۸

مرا از برکاتش وافر گردان، و به سوی خیراتش راهم را سهل و آسان ساز، و از حسنات مقبول آن مرا محروم مساز، ای راهنمای به سوی دین حق آشکار. ای خدا در این روز به روی من درهای بهشت هایت را بگشا،

و درهای آتش دوزخ را به روی ما ببند، و مرا توفیق تلاوت قرآن عطا فرما، ای فرود آرنده وقار و سکینه بر دل‌های اهل ایمان. ای خدا در این روز مرا به سوی رضا و خشنودی خود راهنمایی کن، و

فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ، وَسَهْلٌ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ، وَلَا تَحْرِمْ نِي قَبُولَ حَسَنَاتِي، يَا

هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ. (دعای روز بیستم) اَللّٰهُمَّ افْتِحْ لِيْ فِيْهِ اَبْوَابَ الْجَنَّةِ، وَاغْلِقْ عَنِّيْ فِيْهِ اَبْوَابَ النَّارِ، وَوَقِّفْنِيْ فِيْهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، يَا مُنْزِلَ السَّكِيْنَةِ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ. (دعای روز بیست و یکم) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ فِيْهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ دَلِيْلًا، وَلَا تَجْعَلْ

شیطان را بر من مسلط مگردان، و بهشت را منزل

و مقامم قرار ده ای برآرنده حاجات طالبان. ای خدا در این روز به روی من درهای فضل و کرمت بگشا، و بر من برکات را نازل فرما، و بر موجبات رضا و خشنودیت مؤفقم بدار و در وسط بهشت هایت مرا مسکن ده ای پذیرنده دعای مضطرّ پریشان. ای خدا در این مرا از گناهان پاکیزه گردان، و از هر

لِّلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا، وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنزِلًا وَمَقِيلًا، يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ. (دعای روز بیست و دوم) اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ اَبْوَابَ فَضْلِكَ، وَانزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ، وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ، وَاسْكِنْنِي فِيهِ

بِحُبُوحَاتِ جَنَّتِكَ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ. (دعای روز بیست و سوم) اَللّٰهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَطَهِّرْنِي فِيهِ مِنْ

ص: ۲۴۰

عیب و نقص پاک ساز، و دلم در آزمایش، رتبه دل‌های اهل تقوی بخش ای پذیرنده عذر لغزشهای گناهکاران. ای خدا در این روز از تو در خواست می کنم آنچه را که رضای تو در آنست، و به تو پناه می برم از آنچه تو را ناپسند

است، و از تو توفیق می خواهم که در این روز همه را به فرمان تو باشم، و هیچ نافرمانی نکنم ای جود و عطابخش سؤال کنندگان. ای خدا مرا در این روز محبّ دوستان، و عدوّ و دشمن دشمنانت قرارده، و در راه و روش به طریقه و سنت

الْعُيُوبِ، وَامْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بَتَقْوَى الْقُلُوبِ، يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُدْنِبِينَ. (دعای

روز بیست و چهارم) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْـَٔلُكَ فِيْهِ مَائِزَةَ يَّيْكَ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا يُؤْذِيْكَ، وَاَسْـَٔلُكَ التَّوْفِيْقَ فِيْهِ لِيَّ اَنْ اَطِيْعَكَ
وَلَا اَعْصِيْكَ، يَا جَوَادَ السَّائِلِيْنَ . (دعای روز بیست و پنجم) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ فِيْهِ مُحِبًّا لِّاَوْلِيَاءِكَ، وَمُعَادِيًّا لِّاَعْدَائِكَ، مُسْتَتْنًا بِسُنَّةِ

ص: ۲۴۱

خاتم پیغمبرانت بدار، ای عصمت بخش دل‌های پیغمبران.

ای خدا در این روز سعیم را (در راه اطاعت) بپذیر، و گناهانم را در این روز ببخش، و عملم را در این روز ببخش، و عملم را مقبول، و عیبم را مستور گردان ای بهترین شنوای دعای خلق. ای خدا در این روز فضیله لیله القدر را نصیب من گردان، و تمام امور و کارهای مشکل مرا آسان گردان و عذرهایم را بپذیر و وزر و گناهانم محو و نابود ساز ای رؤف و مهربان در حق

خاتم أنبيائك، يا عاصم قلوب النبيين. (دعای روز بیست و ششم) اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا، وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا، وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا، وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا، يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ. (دعای روز بیست و هفتم) اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي

فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَصَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ، وَأَقْبَلْ مَعَاذِيرِي، وَحُطِّ عَنِّي الذَّنْبَ وَالْوِزْرَ، يَا رَوْفًا بِعِبَادِهِ

ص: ۲۴۲

صالحان. ای خدا در این روز به اعمال نافله و مستحبات مرا بهره وافر عطا فرما و به حاضر و آماده ساختن مسائل در حقم کرم فرما و وسیله مرا بین وسائل و اسباب به سوی حضرتت نزدیک ساز ای خدائی که سماجت و

الحاح بندگان تو را باز نخواهد داشت ای خدا در این روز مرا به رحمت خود درپوشان، و هم توفیق و حفظ از گناهان روزی فرما و دلم را از تاریکی های شکوک و اوهام باطل پاک دار، ای خدای مهربان بر اهل ایمان.

الصَّالِحِينَ. (دعای روز بیست و هشتم) اللَّهُمَّ وَفِّرْ

حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ، وَأَكْرِمْنِي فِيهِ بِإِحْضَارِ الْمَسَائِلِ، وَقَرِّبْ فِيهِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْإِحْطَاءُ الْمَلِحِينَ. (دعای روز بیست و نهم) اللَّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ، وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِضْمَةَ، وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَابِ التُّهْمَةِ، يَا رَحِيمًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ.

ص: ۲۴۳

ای خدا در این روز روزه مرا با جزای خیر و مقبول حضرتت قرار ده که پسند حضرتت و پسند رسالت گردد و فروع آن را به واسطه اصول آن محکم اساس گردان، به حق سید ما حضرت محمد و آل اطهارش و ستایش خدای را که پروردگار عالمیان است.

(دعای روز سیم) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ، عَلَيَّ مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ، مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْاَصُولِ، بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ص: ۲۴۴

ای آنکه هنگام بلا و رنج ملجأ و پناه و در سختی ها فریادرس منی من به درگاه تو می نالم و تو را فریادرس می دانم و به تو پناه آورده ام نه به کسی جز تو و از دری جز درگاهت گشایشی نمی طلبم پس تو ای خدا به فریادم رس و عقده های قلبم بگشا ای آنکه عمل اندک و ناچیز بندگان را می پذیری و از گناهکاران بسیار درمیگذری از من هم این عمل کم را بپذیر و از گناهان بسیارم درگذر که تو بسیار

مهربان و آمرزنده ای ای خدا من از تو درخواست می کنم ایمانی

يَا مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبِي، وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي، إِلَيْكَ فَرَعْتُ وَبِكَ اسْتَعَثْتُ، وَبِكَ لُذْتُ لَا أَلُذُ بِسِوَاكَ، وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ، فَأَعِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي، يَا مَنْ

يَقْبَلُ الْيَسِيرَ، وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ، إِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ، وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا

ثابت که همیشه در قلبم برقرار باشد و یقینی کامل تا بدانم که به آن چیزی جز آنچه قلم تقدیر تو نگاشته نخواهد رسید و مرا در زندگانی به هر چه قسمت کردی راضی و خشنود ساز ای مهربان ترین مهربانان عالم ای قوت و ذخیره روز رنج و غم من ای یار و یاور روز سختی من

و ای ولی نعمت من ای منتهای آرزوی من تویی که عیب و زشتیهای مرا می پوشانی و از هر چه هراسان و بیمناکم ایمن می سازی و لغزشهایم را عفو کرده و از خطاهایم در می گذاری ای خدا جرم و خطایم را ببخش ای مهربانترین مهربانان عالم.

تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينَا حَتَّىٰ أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي، وَرَضِّنِي مِنْ

الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي، وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي، وَيَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي، وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي، أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي، وَالْأَمْنُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي، فَاعْفُزْ لِي خَطِيئَتِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ص: ۲۴۶

اعمال مشترک شبهای قدر

بارخدایا من از تو درخواست می کنم به کتاب نازل شده تو و به حق آنچه در آن است و در آن نام بزرگ و نام های نیکوی
توست و آنچه بیم و امید توست که مرا از آزادشدگان خود از آتش قرار دهی.

و اما اعمالی که در شبهای قدر باید به جا آورد چند چیز است:

اول: غسل است که بهتر است مقارن غروب آفتاب باشد و

بهتر است که نماز شام را با غسل بخواند.

دوم: دو رکعت نماز است؛ در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراق هفتاد مرتبه «استغفر الله و اتوب
الیه» بگوید. در روایات نبوی است: از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد.

سوم: قرآن را بکشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ

اسْمُكَ الْأَعْظَمِ، وَأَسْمَاؤِكَ الْحُسْنَى، وَمَا يُخَافُ وَيُزْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ.

ص: ۲۴۷

خدایا به حق این قرآن، و به حق کسی که به او فرستادی آن را و به حق هر مؤمنی که در آن او را ستودی و به حق تو بر آنها که احدی شناساتر به حق تو از خودت نیست.

چهارم: آنکه مصحف شریف را بر سر بگذارد و بگوید:

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ، وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّخْتَهُ فِيْهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ، فَلَا اَحَدٌ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ.

ده مرتبه بگوید بِكَ يَااللَّهُ ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ ده مرتبه بِعَلِيِّ ده مرتبه بِفَاطِمَةَ ده مرتبه بِالْحَسَنِ

ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ده

مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ ده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ ده مرتبه بِالْحُجَّهِ

پس هر حاجت که داری طلب کن.

ص: ۲۴۸

پنجم: زیارت کند امام حسین علیه السلام را.

ششم: احیاء بدارد این شبها را. همانا روایت شده هر که احیاء کند شب قدر را، گناهان او آمرزیده شود هر چند به عدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و هم وزن دریاها باشد.

هفتم: صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد. و افضل آن است که در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید بخواند.

ص: ۲۴۹

اعمال شب نوزدهم

ای آنکه پیش از هر موجودی بوده پس همه چیز را بیافریده او می ماند و هر موجودی فانی می شود ای آنکه موجودی به ماندش نیست ای آنکه در آسمانهای بلند و نه در زمین های پست و نه در

بالای آنها و نه در زیر آنها و نه در بین آنها

اعمال شب نوزدهم چند چیز است:

اول: صد مرتبه **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.**

دوم: صد مرتبه **اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ.**

سوم: بخواند این دعا را:

يَا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ، ثُمَّ يَبْقَى وَيَفْنِي كُلَّ شَيْءٍ، يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَيَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى، وَلَا فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى، وَلَا فَوْقَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا بَيْنَهُنَّ

ص: ۲۵۰

معبود به حقی که پرستش شود جز او نیست ستایش تو راست ستایشی که جز تو نتواند آن را شمرد پس درود فرست بر محمد و آل محمد درودی که جز تو نتواند آن را شمرد. بار خدایا مقرر فرما در قضا و قدرت از امر حتمی که (کسی را از آن گریزی نیست و) در آنچه جدا کنی از امور حکیمانه در شب قدر و در قضائی که تغییر نمی کند و ردّ و بدل نمی شود که بنویسی مرا از حاجیان بیت الحرام،

آنان که حجتشان قبول و کوشش آنان قدردانی

إِلَهُ يُعْبَدُ غَيْرُهُ، لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ. چهارم: بخواند: اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدُرُ

مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ، وَفِيمَا تَفَرَّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَفِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ

ص: ۲۵۱

شود و آمرزیده گردد گناهانشان و جبران شود بدکرداریهایشان و مقرر فرما در آنچه قضا و قدر داری که دراز باشد عمرم و فراخ کنی بر من روزیم را

و بفرمایی با من چنین و چنان.

سَعِيهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ، الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي، وَتُوسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي، وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا.

(و به جای این کلمه حاجت خود را ذکر کند).

ص: ۲۵۲

اعمال شب بیست و یکم

فضیلتش زیادتراً از شب نوزدهم است و باید اعمال آن شب را از غسل و احیا و زیارت، و دو رکعت نماز با هفت قل هو الله، و قرآن به سر گرفتن، و صد رکعت نماز، و دعای جوشن کبیر و غیرها در این شب به عمل آورد.

ص: ۲۵۳

اعمال شب بیست و سیم

خدایا بوده باش برای ولیت حجه بن الحسن (ع) صلوات بر او بر پدران او در این ساعت و در هر ساعت سرپرست و نگهدار و پیشوا و یاور و راهنما و دیده بان تا او را در زمینت

(به سلطنت) بنشانی به رغبت مردم و بهره دهی او را مدت بسیار.

از احادیث بسیار مستفاد می شود که شب قدر همین است و

در این شب جمع امور بر وفق حکمت مقدر می گردد. از برای این شب غیر از اعمالی که در دو شب نوزدهم ذکر شد چند عمل دیگر است:

اول: خواندن سوره عنکبوت و روم.

دوم: خواندن حم و دخان.

سوم: خواندن سوره قدر هزار مرتبه.

چهارم: تکرار کند در این شب این دعا را:

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّهَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا
وَعَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا؛

ص: ۲۵۴

ای خدا مرا عمر طولانی ده و رزقم را وسیع گردان و تنم را سالم بدار و به آرزوهایم نایل ساز و اگر نام من در دفتر اهل شقاوت است محو گردان و از

اهل سعادت رقم زن که تو در کتاب آسمانی که بر پیمبر مرسل خود که رحمت بر او و آل او باد فرستادی فرمودی خدا هر چه را بخواهد محو و هر چه را بخواهد اثبات می کند و اصل کتاب آفرینش نزد اوست هر تصرف و تغییر در عالم تواند داد.

پنجم: بخواند: **اَللّٰهُمَّ اَمُدُّ لِيْ فِيْ عُمْرِيْ، وَاَوْسِعْ لِيْ فِيْ رِزْقِيْ، وَاَصْحَحْ لِيْ جِسْمِيْ، وَبَلِّغْنِيْ اَمَلِيْ، وَاِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاَمْحِنِيْ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ وَاكْتُبْنِيْ مِنَ السَّعِيْدَاءِ، فَاِنَّكَ قُلْتَ فِيْ كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلٰى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَمْحُوْا اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ**

الْكِتَابِ.

ص: ۲۵۵

ای خدائی که در عین پیدائی پنهانی، و ای که در عین پنهانی پیدائی، ای خدائی که از چشم ظاهر نهانی، و از دیده دل پنهان نیستی، و ای پیدای نادیدنی، ای آنکه هیچ حدّ و تعریف و مدح و توصیف به کینونت ذات و کنه حقیقت او نخواهد رسید ای غایب از نظر که همیشه حاضری، و ای حاضر که به چشم مشاهده نخواهی شد، هر که تو را طلبید به تو خواهد رسید و هیچ جای آسمان

و زمین و مابین زمین و آسمان یک لحظه جائی از تو خالی نیست و حیثیت علم و ادراک تو را کیفیت نیست و مکان و جایگاه و جهت برای

ششم: بخواند: اللهم اجعل فیما تقضی و الخ

هفتم: بخواند این دعا را که در اقبالست:

يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ، وَيَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ، وَيَا بَاطِنًا لَيْسَ يَخْفَى، وَيَا ظَاهِرًا لَيْسَ

يُرَى، يَا مَوْصُوفًا لَا يَبْلُغُ بِكَيْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ، وَيَا غَائِبًا غَيْرَ مَفْقُودٍ، وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ مَشْهُودٍ، يُطَلَّبُ فَيَصَابُ، وَلَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا طَرْفَةَ عَيْنٍ، لَا يَدْرِكُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُؤَيِّنُ بِأَيْنٍ

ص: ۲۵۶

تو نخواهد بود تو نور نورها، و شاه شاهان عالمی، علمت به تمام امور عالم محیط است، منزه خدائی که مثل و مانندش در ملک هستی

نیست، و شنوا و بیناست، منزه خدائی که او بدین اوصاف متصف است و جز او هیچ کس بدین اوصاف نیست.

وَلَا بِحَيْثٍ، أَنْتَ نُورُ النُّورِ وَرَبُّ الْأَرْبَابِ، أَحْطَتْ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ.

هشتم: آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند.

ص: ۲۵۷

اعمال عید فطر

خدای بزرگ است خدای بزرگ است معبودی به حق جز ذات پروردگار نیست و خدا بزرگتر است خدای بزرگتر است و ستایش مر خدا راست سپاس خدا راست

بر آنچه ما را هدایت و راهنمایی فرمود و شکر خدا را بر آنچه ما را بخشود

شب اول ماه شوال از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و

ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است:

اول: غسل است در وقتی که آفتاب غروب می کند.

دوم: احیای آن شب به نماز و دعا و استغفار و سؤال از حق تعالی و بیتوته در مسجد.

سوم: بخواند در عقب نماز مغرب و عشا و نماز صبح و

عقب نماز عید:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا، وَلَهُ الشُّكْرُ عَلَى مَا أَوْلَانَا

ص: ۲۵۸

ای صاحب منت و فضل ای صاحب جود و بخشش ای برگزیننده محمد و یاور او، رحمت فرست بر محمد و آل محمد(ع) و پیامرز برایم هر گناهی را که شمرده ای، و آن در دفتر اعمال و کتاب مبین ثبت شده است.

چهارم: آنکه چون نماز مغرب و نافله آن را خواند دست ها را به سوی آسمان بلند کند و بگوید:

يَا ذَا الْمَنِّ وَالطُّوْلِ ، يَا ذَا الْجُودِ ،

يَا مُصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَحْصَيْتَهُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

پس به سجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید: اَتُوبُ إِلَى اللَّهِ؛ پس هر حاجت که دارد از حق تعالی بخواهد.

ص: ۲۵۹

نماز عید فطر

ای خدا ای عظمت و کبریایی شایسته و مخصوص توست و جود و بخشش و جبروت به تو اختصاص دارد و لایق عفو و رحمت و سزاوار ترس از عصیان و آمرزش گناهان توئی از تو درخواست می کنم به حق این روز که برای مسلمین عید قرار دادی و برای محمد صلی علیه و آله ذخیره و زیادت مقام

گردانیدی درخواست دارم که درود بر محمد (ص) و آله فرستی

و آن دو رکعت است اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت، پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیر این قنوت بخواند:

اللَّهُمَّ أَهْيَلِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ، وَأَهْيَلِ الْجُودِ وَالْجَبْرُوتِ، وَأَهْيَلِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ، وَأَهْيَلِ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً، وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَمَزِيداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

ص: ۲۶۰

و مرا هم در هر سعادتى كه محمد(ص) و آل محمد(ع)

را داخل گردانيدى داخل سازى و از هر بدى كه محمد(ص) و آل محمد(ع) را خارج ساختى مرا نيز خارج گردانى كه درود بر محمد و آل او باد اى خدا من از تو درخواست مى كنم بهتر چيزى را كه بندگان شايسته ات از تو درخواست كردند و پناه مى برم به تو از آنچه بندگان صالحت به تو پناه مى برند.

وَأَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ شَوْءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَيِّمُوا تَكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ؛ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلَكَ عِبَادُكَ الصّٰلِحُوْنَ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصّٰلِحُوْنَ.

پس تكبير ششم بگويد و به ركوع رود و بعد از ركوع و سجود برخيزد به ركعت دوم؛ و بعد از حمد سوره و الشمس بخواند پس چهار تكبير بگويد و بعد از هر تكبيري آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تكبير پنجم بگويد و به ركوع رود. پس نماز را تمام كند و بعد از سلام تسبيح حضرت زهرا عليهاالسلام بفرستد.

ص: ۲۶۱

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم

پروردگارا من بر درگاه محترمی ایستاده ام از درهای سرای پیغمبر تو که درود تو بر او و آل اطهارش باد و تو خلق را از ورود در آن سرای بدون اذن منع کردی که فرمودی ای اهل ایمان شما در خانه های

بدان که مستحب است در حق قاطبه مردم به خصوص حجّاج، مشرف شدن به زیارت روضه مطهره و آستانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن

عبدالله صلی الله علیه و آله وسلم و ترک زیارت آن حضرت باعث آن می شود که جفا شود در حق او در روز قیامت.

چون خواستی داخل مسجد آن حضرت شوی و یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام ، پس بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَدْ مَنَعَتِ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ فَقُلْتُ،

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ

پیغمبر(ص) (و فرزندانش پاکش) بی اجازه داخل نشوید پروردگارا من به حرمت صاحب این خانه و این مشهد و حرم شریف معتقدم در غیب و مماتش چنانکه در حضور و حیات او و البته می دانم که پیغمبر تو و جانشینانش علیهم السلام همه نزد تو زنده ابدند و روزی می خورند و مقام مرا نزد قبر مطهر خود می بینند و سلام مرا شنیده و پاسخ می دهند و اکنون تو بر گوش من پرده افکنده ای که سخن آنها را نشنوم اما به لذت راز و نیاز با آنها در لطف به رویم گشودی و من خدایا نخست از تو اذن

النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِهِ، وَأَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَاءَكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ، يَرَوْنَ مَقَامِي، وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي، وَيَرُدُّونَ سِيَلامِي، وَأَنَّكَ حَاجِبْتَ عَنِّي سَمْعِي كَلَامَهُمْ، وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلَدِيدِ مُنَاجَاتِهِمْ، وَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ

ص: ۲۶۳

می طلبم و دوم اجازه از رسول تو که درود خدا بر او و آتش باد و نیز اجازه از جانشینان پیغمبرت امام

واجب الاطاعه بر من حضرتت...فلان بن فلان

و سوم از فرشتگان که مقیم این حرم شریفند و موکلند بر این بقعه مبارکه اذن می خواهم پس ای رسول خدا اذن می دهید تا داخل گردم آیا وارد شوم ای حجت

أَوَّلًا، وَأَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا، وَأَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتَكَ الْأِمَامَ الْمَفْرُوضِ عَلَيَّ طَاعَتُهُ... .

به جای فلان بن فلان نام ببرد آن امامی را که می خواهد زیارت کند، و همچنین نام پدرش را ببرد. مثلاً اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید: الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ

عَلَيْهِ السَّلَامُ؛ و اگر در زیارت امام رضا علیه السلام است بگوید: عَلِيٍّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ و هكذا. پس بگوید:

وَالْمَلَائِكَةَ الْمُؤَكَّلِينَ بِهَذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثًا، أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَدْخُلُ يَا حُجَّةَ

خدا آیا وارد شوم ای فرشتگان مقرب خدا که مقیمان این مشهد مبارکید رخصت ده ای مولای من به در آمدن من در حرم بهترین رخصتی که به هریک از اولیا و دوستانت داده ای که اگر من لایق نیستم تو لایق خواهی بود.

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر طریقت و آیین رسول خدا صلی الله علیه و آله، ای خدا بر من ببخش و به من ترحم کن و توبه ام بپذیر که تو بسیار توبه پذیر خلق و مهربان به بندگان.

اللَّهُ، أَذْخُلُ يَا مَلَائِكَهَ اللَّهُ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأَذِّنْ لِي يَا مَوْلَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذْنَتْ لِأَعْبَادٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ، فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِذَلِكَ. (پس ببوس عتبه مبارک که را و داخل شو و بگو:)

بِسْمِ اللَّهِ، وَبِاللَّهِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي،

وَارْحَمْنِي، وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ؛

سلام بر تو فرستاده پروردگار سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام بر تو ای محمد بن عبد الله سلام بر تو ای خاتم پیغمبران شهادت می دهم که تو فرمان رسالت خود را از جانب حق به خلق رسانیدی و نماز به یادداشتی و زکات به

فقیران عطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر کردی و عبادت حضرت احدیت را خالص برای خدا بجا آوردی

و داخل شو از در جبرئیل و مقدم دار پای راست را در وقت دخول. پس صد مرتبه الله اکبر بگو. پس دو رکعت نماز تحیت مسجد بگزار؛ و برو به سمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و

ببوس آن را و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسَالَهَ، وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا

ص: ۲۶۶

تا به مقام یقین و شهود رسیدی پس درود خدا بر تو و بر اهل بیت طاهرینت باد.

شهادت می دهم که خدائی جز خدا که یکتا و بی شریک است موجود نیست و شهادت می دهم که محمد(ص) بنده او و رسول اوست و ای رسول خدا من به یقین گواهی میدهم که تو رسول و فرستاده خدائی و محمد(ص) فرزند عبداللّه و هم گواهی می دهم که تو

رسالت های پروردگارت را که مأمور به ابلاغ آن بودی همه را به خلق رسانیدی

حَتَّىٰ آتَاكَ الْيَقِينَ، فَصَلَّوْا لِلَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ.

پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو به قبله؛ که دوش چپ به جانب قبر باشد و دوش راست به جانب

منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی صلی الله علیه و آله وسلم است و بگو:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رَسُولَاتِ رَبِّكَ

و امت را نصیحت و هدایت کامل فرمودی و در راه دین خدا جهاد کردی و خدا را عبادت کردی تا به مقام یقین

و شهود رسیدی و به حکمت و موعظه نیکو به خدا دعوت فرمودی و وظیفه رسالت را از حق ادا کردی و البته به رأفت و عطوفت کامل با اهل ایمان و شدت و سختی با کافران رفتار کردی تا آنکه خدا تو را به عالیترین مرتبه شرافت نیکویان عالم رسانید سپاس خدای را که ما امت را به واسطه رسالت از ورطه شرک و ضلالت نجات داد بارالها درود و تحیت تو

وَنَصَّيْحَتِ لِيَأْمُرَكَ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ، وَأَدَّيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ، وَأَنْتَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ، وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ، فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ،

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشُّرْكِ وَالضَّلَالَةِ؛ أَللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ

ص: ۲۶۸

و فرشتگان مقرب و پیمبران مرسل و بندگان صالحت و اهل آسمانها و زمینها و هر که تو را تسیح گفت از خلق اولین و آخرین ای پروردگار جهانیان باد بر محمد که بنده خاص توست و رسول و پیغمبر و امین سرّ رازدان و حبیب تو و بنده خالص تو و برگزیده مخصوص و پاکیزه روح ترین و مختار از تمام خلق توست ای خدا او را درجه رفیع و وسیله بهشت برین بر خلق عطا فرما

وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ، وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَأَهْلِ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ؛ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ، وَآتِهِ الْوَسِيلَةَ

ص: ۲۶۹

و او را مقام محمود که بر آن مقام خلق اولین و آخرین همه غبطه

می خورند مبعوث فرما ای خدا تو خود فرمودی و اگر مردم هنگامی که بر نفس خود ستم کردند به سوی تو می آمدند و از تو آموزش می طلبیدند و رسول خدا بر آنها طلب مغفرت می کرد خدا را بسیار توبه پذیر و مهربان می یافتند ای رسول خدا من به توجه و توسل به شما به درگاه خدا که پروردگار من و توسل ره آورده ام تا با توبه از گناهانم درگذرد.

مِنَ الْجَنَّةِ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَعْمَلُونَ وَالْآخِرُونَ؛ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ: وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا وَاِنِّيْ اَتَيْتُكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوْبِيْ، وَ اِنِّيْ اَتُوْجَّهُ بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ.

و حاجت خود را بطلب. به درستی که سزاوار است که برآورده شود ان شاءالله تعالی.

ص: ۲۷۰

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

ای آنکه خدایی که تو را خلق کرد پیش از خلقت بیازمود و در آن آزمایش بر هر

گونه بلا و مصیبت تو را شکبیا و بردبار گردانید و ما چنین پنداریم که دوستان شما هستیم و مقام بزرگی شما را تصدیق می کنیم و بر هر دستور و تعلیمات الهی که پدر شما و وصیّش که درود حق بر او و آتش باد برای ما آورد صبور و مطیع خواهیم بود پس ما درخواست می کنیم هر گاه که مصدّق و مؤمن به شما هستیم که ما را به واسطه این تصدیق به رسول و وصیّش خدا به شما ملحق فرماید

زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه مطهره و از برای زیارت آن ممتحنه [آزموده شده خدا] بگو:

يَا مُتَّحَنَّهُ امْتَحَنَكَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكَ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكَ فَوَجَدَكَ لِمَا امْتَحَنَكَ صَابِرَةً، وَزَعَمْنَا أَنَّ لَكَ أَوْلِيَاءَ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ
لِكُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوكَ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَتَى بِهِ وَصِيُّهُ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ إِن كُنَّا صَدَقْنَاكَ إِلَّا الْحَقَّتْنَا بِتَصَدِيقِنَا لَهُمَا

ص: ۲۷۱

تا به ما مژده رسد که به واسطه دوستی شما ما را از گناهان پاک سازد. سلام بر تو ای دختر رسول خدا سلام بر تو ای دختر پیغمبر خدا سلام بر تو ای دختر حبیب خدا سلام بر تو ای دختر دوست خاص خدا سلام بر تو ای دختر

بنده خالص خدا سلام بر تو ای دختر امین خدا سلام بر تو ای دختر بهترین خلق خدا سلام بر تو ای دختر بهترین پیغمبران

لُبِّشَّرَ أَوْ نَفْسَنَا بِأَنَّهَا قَدْ طَهَّرَنَا بِوِلَايَتِكَ: (آنکه بگوید:): أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِينِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ

ص: ۲۷۲

و رسولان و فرشتگان خدا سلام بر تو ای دختر

بهترین خلق سلام بر تو ای سیده زنان عالم از اولین و آخرین سلام بر تو ای زوجه ولی خدا (امیرالمؤمنین) و بهترین تمام خلق بعد از رسول سلام بر تو ای مادر حسن و حسین دو سید جوانان اهل بهشت سلام بر تو ای صدیقه طاهره که به راه دین شهید گردیدی سلام بر تو ای آن که خدا از تو خوشنود و تو از خدا خوشنودی

وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوْلِيْنَ وَالْآخِرِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحَسَنِ

وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَى شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّديقَةُ الشَّهِيدَةُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرَّاضِيَةُ الْمَرْضِيَّةُ،

ص: ۲۷۳

سلام بر تو ای صاحب فضیلت و پاکیزه صفات سلام بر تو ای انسیه حوراء سلام بر تو ای ذات متقی پاک گوهر سلام بر تو ای آنکه به الهام خدا دانا بودی سلام بر تو ای مظلوم (و دارای عصمت) که حق

تو را غصب کردند سلام بر تو ای ستم کشیده و مقهور دشمنان دین سلام بر تو ای فاطمه دختر رسول خدا و رحمت و برکات حق بر تو باد درود خدا بر تو و بر

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ، السَّلَامُ

عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْأَنْسِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّفِيَّةُ النَّفِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيْمَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْضُوبَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمُقْهَرَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ

ص: ۲۷۴

جسم و جان تو گواهی می دهد که چون تو از جهان رفتی با مقام یقین و دلیل روشن از جانب پروردگار بودی و هر که تو را مسرور و شاد ساخته رسول خدا که درود خدا بر او و آتش باد را شاد ساخته و هر که در حق تو جفا و ظلم کرد به رسول خدا که درود خدا بر او و آتش باد را آزرده است و هر که به تو پیوست به رسول خدا که درود خدا بر او و آتش باد پیوسته و هر که از تو بریده

از رسول خدا که درود خدا بر او و آتش باد بریده است زیرا

وَبَدَنِكَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى بَيْنِهِ مِنْ رَبِّكَ، وَأَنَّ مَنْ سَيَّرَكَ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ

آذَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ وَصَلَكَ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَأَنَّكَ

ص: ۲۷۵

تو پاره تن پیغمبر و روح مقدس آن بزرگواری خدا را گواه می گیرم و رسول او و فرشتگان را که من از آن کس راضیم که
شما از او راضی هستید و خشمگینم از هر که شما از او خشمگین هستید بیزارم از آنکه

شما از او بیزارید دوستم با آنکه شما با او دوستید و دشمنم با هر که شما با او دشمنید ناراضیم از هر که شما از او ناراضی
هستید محبوب من است هر که محبوب شماست و بر صدق گواهی من کافی است که گواه و محاسب و جزادهنده و ثواب
بخشنده است.

بِضَعَّةٍ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ، أَشْهَدُ

اللَّهُ وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ أَنِّي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيَ عَنْهُ، سَاخِطٌ عَلَى مَنْ سَخِطَ عَلَيْهِ، مَتَبَرِّئُ مِمَّنْ تَبَرَّأَتْ مِنْهُ، مُوَالٍ لِمَنْ وَآلِيَتِ، مُعَادٍ
لِمَنْ عَادَيْتِ، مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضَتْ، مُحِبٌّ لِمَنْ أَحَبَّتِ، وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيداً وَحَسِيباً وَجَازِياً وَثُمَّيَّاً.

پس صلوات می فرستی بر حضرت رسول و ائمه اطهار علیهم السلام .

زیارت ائمه بقیع (ع)

ای مولی و سروران من، ای فرزندان رسول خدا من بنده و فرزند

کنیز و خدمتگزار شما هستم که در حضور خوارم و در مقابل علو قدر و مقام شما ناتوان و معترفم به حق (امامت) شما اینک آمده ام سوی شما و قاصد حرم مطهر شما

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام؛ چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را، باید به عمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد، از غسل و طهارت و پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش، و رخصت طلبیدن در دخول و نحو اینها؛ و بگو:

يَا مَوَالِيَّ يَا أَبْنَاءَ رَسُولِ اللَّهِ؛ عَبْدُكُمْ وَأَبْنُ

أُمَّتِكُمْ، الدَّلِيلُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ، وَالْمُضْعَفُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكُمْ، وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكُمْ، جَاءَكُمْ مُشْتَجِرًا بِكُمْ قاصداً إِلَى حَرَمِكُمْ،

ص: ۲۷۷

برای تقرب به مقام شما و توسل به سوی خدای تعالی به توسط شما جسته ام پس آیا اجازه می دهید که به حرم شما در آیم
آیا داخل حرم شوم ای سروران من یا داخل شوم ای اولیای خدا آیا داخل شوم ای فرشتگان خدا که گرد حرم حلقه زده و
مقیم این آستان مبارکید؟

خدا بزرگ است چنانکه در اندیشه نمی گنجد و ستایش بسیار مخصوص اوست و صبح و شام خدا را تسبیح می گویم و
ستایش خاص خدای فرد یکتا و غنی الذات با مجد و کرامت

مُتَقَرِّبًا إِلَى مَقَامِكُمْ، مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكُمْ، أَدْخُلُ يَا مَوْلَى، أَدْخُلُ يَا أَوْلِيَاءِ

اللَّهِ، أَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُحَدِّقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهَذَا الْمَشْهَدِ

و بعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست را مقدم دار و بگو:

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْأَعَدِ الْمُتَفَضِّلِ

و نعمت بخشنده و مهربان است که بر من منت گزارد تا به زیارت سادات و امامان من مرا موفق ساخت و مرا از زیارتشان محروم نگردانید بلکه احسان وجود کرد.

سلام بر شما ای پیشوایان هدایت خلق سلام بر شما ای که اهل تقوای کامل هستید سلام

بر شما ای حجت‌های خدا بر اهل دنیا سلام بر شما ای نگهبانان خلایق به عدل، سلام بر شما

الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مَنْ بَطُولِهِ، وَسَهَّلَ زِيَارَةَ سَادَاتِي بِإِحْسَانِهِ، وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا، بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ.

پس نزدیک قبور مقدسه ایشان برو و پشت به قبله و رو به قبر ایشان کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْهُدَى، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ التَّقْوَى، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْحَجِجُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْقَوَّامُ فِي الْبَرِّيَّةِ بِالْقِسْطِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ

ص: ۲۷۹

صفا و اخلاص، سلام بر شما ای آل پیغمبر خدا، سلام بر شما ای اهل مناجات و رازدار خدا گواهی می دهم که شما تبلیغ دین و نصیحت خلق و صبر در بلا- و آزار خلق در راه خدا کردید و امت تکذیب مقام شما کردند و بدیها و آزار در حق شما کردند و همه را بخشیدید و گواهی می دهم که شما ییاد امامان هادی و راهنمای خلق و البته طاعت شما واجب و سخن شما صدق و حقیقت است و شما امت را دعوت به خدا کردید و آنها اجابت نکردند و امر

کردید و امتثال امر نکردند و شما یید ستونهای دین و ارکان

الصَّفْوَةِ، أَلْسَلَامٌ عَلَیْكُمْ آلَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامٌ عَلَیْكُمْ أَهْلَ النَّجْوَى، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فِی ذَاتِ اللَّهِ وَكَذَّبْتُمْ وَأُوسَىٰ ءِ إِلَیْكُمْ فَعَفَرْتُمْ، وَأَشْهَدُ

أَنَّكُمْ الْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ، وَأَنَّ طَاعَتَكُمْ مَفْرُوضَةٌ، وَأَنَّ قَوْلَكُمْ الصِّدْقُ، وَأَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا، وَأَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا، وَأَنَّكُمْ دَعَائِمُ الدِّینِ وَأَرْكَانُ

ص: ۲۸۰

زمین و پیوسته عنایت خدا شما را از صلب و ارحام پاکی به صلب و ارحام پاک دیگر منتقل ساخت که ابدا از دَنَس و آلودگی های جاهلیت پاک و منزّه گردید و اصلاً فتن و هواهای نفسانی در وجود شما شرک و

تصرف نکرد پاک و منزّهید و منشأ وجود شما پاک و پاکیزه است و خدای دیان به نعمت وجود شما بر ما منت گذاشت پس شما را در خاندانی قرار داد که به آن خاندان اذن خدا مقام بلند کرامت فرموده و ذکر نام خود را از آن بلند کرد و درود و تحیات ما را برای شما جدا واسطه رحمت خود و کفاره گناهان ما مقرر داشت هنگامی که

الْأَعْرُضِ لَمْ تَزَالُوا بِعَيْنِ اللَّهِ يَنْسُخُكُمْ مِنْ

أَصِيلَابِ كُلِّ مُطَهَّرٍ، وَيَتَّقُلُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ، لَمْ تُدَنَّسِكُمُ الْجَاهِلِيَّةُ الْجَهْلَاءُ، وَلَمْ تَشْرِكْ فِيكُمْ فِتْنُ الْأَعْهَوَاءِ، طَبَّئْتُمْ وَطَابَ مَبْتُئُكُمْ، مَنْ بَكُمْ عَلَيْنَا دِيَانُ الدِّينِ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تُزْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ، وَجَعَلَ صِيْلَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِدُنُوبِنَا إِذِ

ص: ۲۸۱

نعمت وجود شما را برای ما اختیار فرمود و خلقت ما را طیب و طاهر برای قبول ولایت شما گردانید و ما در نزد خدا معین و موسوم به علم شما و معترف به تصدیق و اعتقاد به ولایت شما هستیم و این مقام زیارت که اکنون ایستاده ام جایگاه کسی است که دارای اسراف و گناه و خطا و مسکنت است و اقرار می کند به جنایت خود و همه امیدش در این مقام خلاص خود است که به واسطه شفاعت شما خدا او را از سقوط در مهالک نجات دهد پس شما برای ما نزد خدا شفعت کنید که من از شوق و محبت بر شما وارد شدم زمانی که مردم دنیا از در خانه شما دور می شدند و آیات خدا را استهزاء

می کردند و بر آنها تکبر و سرکشی داشتند ای خدائی که همیشه حاضری و سهو نداری

اخْتَارَكُمُ اللَّهُ لَنَا وَطَيَّبَ خَلْقَنَا بِمَا مَنَّ عَلَيْنَا مِنْ وَلَايَتِكُمْ وَكُنَّا عِنْدَهُ مُسْمِينَ بِعِلْمِكُمْ، مُعْتَرِفِينَ بِتَضْيِدِيقِنَا إِيَّاكُمْ، وَهَذَا مَقَامٌ مَنْ أَسْرَفَ وَأَخْطَأَ وَاسْتَكَانَ وَأَقْرَبَ بِمَا جَنَى وَرَجَا بِمَقَامِهِ الْخَلَّاصَ وَأَنْ يَسْتَنْقِذَهُ بِكُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْكِ مِنَ الرَّدَى،
فَكُونُوا لِي شُفَعَاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا، يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسِيهُو،
وَدَائِمٌ

و پیوسته ناظری فراموشی در تو نیست و به تمام موجودات احاطه داری منت بر من تورا است که مرا موفق داشتی و به مقام اولیای خود به زیارتشان شناسا کردی وقتی که این درگاه را بندگان جاهل تو بستند و معرفت به نور ولایت نیافتند و حقش را سبک پنداشتند و میل به جانب دیگر نمودند پس منت از تو

بر من است و اقوام و طوایفی که مانند من به این نعمت ولایت اختصاص دادی ستایش تو را که من به این مقام زیارت اولیای خود نزد تو مذکور و در کتاب علم تو ثبت و مکتوبم پس مرا آنچه امیدوارم محروم مگردان و ناامید از اجابت دعایم مفرما به حق حرمت محمد و آل اطهارش که درود خدا

لَا يَلْهُو، وَمُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، لَكَ الْمَنْ بِمَا وَقَفْتَنِي، وَعَرَفْتَنِي بِمَا أَقَمْتَنِي عَلَيْهِ إِذْ صَدَّ عَنْهُ

عِبَادُكَ وَجَهَلُوا مَعْرِفَتَهُ، وَاسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ، وَمَالُوا إِلَى سِوَاهُ، فَكَانَتِ الْمِنَّةُ مِنْكَ عَلَيَّ مَعَ أَقْوَامٍ خَصَّصْتَهُمْ بِمَا خَصَّصْتَنِي بِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ إِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامِي هَذَا مَيِّدُ كُورًا مَكْتُوبًا فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ، وَلَا تُخَيِّبْنِي فِيمَا دَعَوْتُ، بِحُزْمِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، وَصَلَّى

بر او و آل او باد.

سلام بر شما باد ای پیشوایان هدایت و رحمت و برکات خدای بر شما باد وداع و بدرود می کنم با شما و به خدا می سپارم شما را و به شما سلام می دهم ایمان دارم به خدا و به پیغمبر و به آنچه شما آوردید و راهنمایی به آن فرمودید بار خدایا پس بنویس ما را از گواهان.

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

پس دعا کن از برای خود، به هر چه خواهی. و شیخ طوسی؛ در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بخوان یعنی؛ از برای هر امامی دو رکعت. و چون خواهی ایشان را وداع کنی، بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّمَّةَ الْهُدَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ ، وَأَفْرَأُ عَلَيْكُمْ السَّلَامَ ، آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَّلْتُمْ عَلَيْهِ ، أَللَّهُمَّ فَارْتَبِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ .

پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر تو را به زیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان.

ص: ۲۸۴

زیارت حضرت امیر (ع)

سلام بر رسول خدا که امین وحی خداست، و امین عزائم امور (یعنی امور بزرگ و اسرار مهم الهی) است خاتم انبیای سابق و فاتح و مبدأ علوم آسمانی و حقایق عقلی برای امم و دانشمندان آینده و اَرْفَع از تمام آنها و رحمت خدا و برکاتش بر او باد سلام بر صاحب وقار و سکینه سلام بر شخص مدفون در

مدینه طیبه سلام بر پیغمبر منصور مؤید سلام بر ابی القاسم

(چون به در رواق برسی، بایست و بگو:): **اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ اَمِيْنِ اللّٰهِ عَلٰی وَحِيّهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ، اَلْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ، وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ،**

وَالْمُهَيِّمِ نِ عَلٰی ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةً اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، اَلسَّلَامُ عَلٰی صَاحِبِ السَّكِيْنَةِ، اَلسَّلَامُ عَلٰی الْمَدْفُوْنِ بِالْمَدِيْنَةِ، اَلسَّلَامُ عَلٰی الْمَنْصُوْرِ الْمُوَيَّدِ، اَلسَّلَامُ عَلٰی اَبِي الْقَاسِمِ

ص: ۲۸۵

محمد بن عبدالله و رحمت و برکات خدای بر او باد.

شهادت می دهم که خدائی جز خدای یکتا نیست که او

را شریک نخواهد بود و شهادت می دهم که محمد(ص) بنده و فرستاده اوست که از جانب او به حق آمد و رسولان الهی را تصدیق به رسالتشان فرمود سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای حبیب خدا و سلام بر تو ای برگزیده خدا از خلق عالم سلام بر تو ای امیرالمؤمنین بنده (خاص) خدا و برادر

مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

پس داخل رواق شو؛ و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست بر در حرم و بگو:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَخَيْرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ، السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي

ص: ۲۸۶

رسول خدا ای مولای من ای امیر اهل ایمان بنده تو و فرزند بنده تو و فرزند کنیز تو به درگاه تو آمده و به عهد تو پناه آورده
و قاصد حرم مطهر توست و توجهش به مقام رفیع تو و به وسیله تو تقرب به درگاه خدا

می جوید آیا اذن می دهی ای مولای من در حرم مطهرت داخل شوم آیا ای امیرمؤمنان به حرمت داخل شوم ای حجت خدا به
حرمت داخل شوم ای امین سرّ خدا داخل شوم آیا ای فرشتگان مقیم ای درگاه داخل شوم در این مشهد

رَسُولِ اللَّهِ، يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،

عَبِيدُكَ وَابْنُ عَبِيدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِذِمَّتِكَ، قاصداً إِلَى حَرَمِكَ، مُتَوَجِّهاً إِلَى مَقَامِكَ، مُتَوَسِّلاً إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
بِكَ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ، أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَدْخُلْ يَا حُجَّةَ اللَّهِ، أَدْخُلْ يَا أَمِينَ اللَّهِ، أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا
الْمَشْهَدِ يَا مَوْلَايَ،

ای مولای من آیا اذن می‌دهی اذنی که به یکی از دوستانت خواهی داد و اگر من قابل نیستم از تو این عنایت شایسته است.
به نام خدا و به ذات او و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی الله علیه و آله بار الها مرا بیامرزد و بر من ترحم فرما و
توبه ام بپذیر که تو توبه پذیر
و مهربان به خلق هست.

أَتَأْذَنُ لِي بِالذُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذِنْتَ لِأَخِي مِنْ أَوْلِيَائِكَ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ لَهُ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلٌ لِدَلِيكَ.

پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش از پای چپ؛ و داخل شو. و در هر حال داخل شدن بگو:

بِسْمِ اللَّهِ، وَبِاللَّهِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ. (پس برو تا محاذی قبر مطهر و بگو:)

ص: ۲۸۸

سلام از جانب خدا بر محمد(ص) رسول خدا و

امین بر وحی و رسالت‌های خدا، و امور مهم و اسرار بزرگ حق و معدن وحی و تنزیل حق خاتم پیغمبران گذشته و فاتح علوم آسمانی برای آینده و عالیتر و کاملتر از همه شاهد و نگهبان بر خلق چراغ روشن عالم و سلام و برکات و رحمت خدا بر او باد بارالها درود فرست بر محمد(ص) و اهل بیت مظلومش افضل و اکمل و رفیع تر و شریف ترین

السَّلَامُ مِنَ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ أَمِينِ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَرِسَالَاتِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ وَمَعِيدِنِ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ، الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ، وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتَقْبَلَ، وَالْمُهَيِّمِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ، الشَّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ، السَّرَاجِ

الْمُنِيرِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ وَأَرْفَعَ وَأَشْرَفَ

ص: ۲۸۹

درود و رحمتی که بر احدی از رسولان و پیمبران و خاصّیان در گاهت فرستادی بار خدایا درود فرست بر امیر المؤمنین بنده(خاص) و بهترین خلق تو بعد از پیغمبرت و برادر رسالت و وصی حبیب تو

که او را از خلق عالم برگزیدی و راهنما گردانیدی بر هر که به رسالت و سفارتت مبعوث فرمودی و آنکه حاکم در دین خدا به عدل توست و فیصل حکم تو میان خلق است سلام و رحمت و برکات خدا بر او باد خدایا درود فرست بر پیشوایان از

مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَائِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ، وَأَخِي رَسُولِكَ، وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي أَنْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ، وَالذَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ، وَدَيَّانِ الدِّينِ بَعْدَ لِكَ، وَفَضْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَعْتَمَةِ مِنْ

ص: ۲۹۰

اولاد آن پیغمبر که نگهبانان دین به امر تواند بعد

از او و پاک و معصومند که تو آنان را برای یاری دینت پسندیده ای و حافظان اسرار تو و شاهدان بر خلق و نشان هدایت بر بندگان خود قرار دادی صلوات تو بر تمام آنان باد سلام بر امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب وصی رسول خدا و خلیفه او و قائم به امر او (یعنی حاکم و حافظ دین خدا) بعد از او امیرالمؤمنین و سید وصیین که رحمت و برکات خدا بر او باد سلام بر فاطمه

وُلْدِهِ الْقَوَّامِينَ بِأَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ، الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ ارْتَضَىٰ بَيْنَهُمْ أَنْصَارًا لِدِينِكَ، وَحَفَظَهُ لِسِرِّكَ، وَشُهِدَاءَ عَلِيٍّ خَلْقِكَ، وَأَعْلَامًا لِعِبَادِكَ، صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، السَّلَامُ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ

بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْقَائِمِ بِأَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ. السَّلَامُ عَلَيَّ فَاطِمَةَ

ص: ۲۹۱

دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله که سید زنان عالم است سلام بر حضرت حسن و حسین (ع) که این دو سید جوانان اهل بهشتند میان خلق عالم سلام بر امامان

راهنما سلام بر پیغمبران و رسولان سلام بر ائمه هدی که ودایع نبوت نزد آنهاست سلام بر بنده خاص محبوب خدا از تمام خلق سلام بر اهل هوش و فراست (یعنی ائمه هدی) سلام

بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِهِ

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَى الْأَعْتَمَةِ الرَّاشِدِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَى الْأَعْتَمَةِ الْمُسْتَوْدَعِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَى خَاصَّةِ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ، أَلْسَلَامُ عَلَى الْمُتَوَسِّمِينَ، أَلْسَلَامُ

ص: ۲۹۲

بر اهل ایمان آنان که به امر خدا (و نصرت دین خدا) قیام کردند و اولیای خدا را یاری نمودند و به ترسیدن آنها ترسیدند
سلام بر فرشتگان مقرب سلام بر ما (شیعیان) و بر بندگان شایسته خدا باد

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان، سلام بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای بنده خالص

خدا، سلام بر تو ای ولی خدا،

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِأَمْرِهِ وَوَارَوْا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَخَافُوا بِخَوْفِهِمْ، أَلَسَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ.

پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو به قبر و پشت به قبله کن و بگو:

أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ

ص: ۲۹۳

سلام بر تو ای حجت خدا، سلام بر تو ای پیشوای

هدایت خلق، سلام بر تو ای عَلم و نماینده اهل تقوی، سلام بر تو وصی نیکوی متقی پاکیزه وفادار، سلام بر تو ای پدر حضرت حسن و حسین (ع)، سلام بر تو ای ستون دین حق، سلام بر تو ای بزرگ اوصیاء پیغمبر و امین حضرت رب العالمین و حاکم روز جزا، (به امر خدا)، و بهترین اهل ایمان و سید صدیقان و خالصان (در محبت خدا)

عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ، أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى، أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلمَ التَّقَى، أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبِرُّ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْوَفِيُّ، أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ،

أَلَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ، وَأَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَدَيَانَ يَوْمِ الدِّينِ، وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ، وَسَيِّدَ الصِّدِّيقِينَ، وَالصَّفْوَةَ

ص: ۲۹۴

از ذریه پیغمبران و درگاه علم و حکمت پروردگار عالمیان و خزینه دار وحی خدا و گنجینه علم اهلی و ناصح و راهنمای امت پیغمبر خدا و تالی و ثانی رسول حق و مواسات کننده با رسول با جان خویش و ناطق به حجت الهی و دعوت کننده

به شریعت و آیین خدا و سالک بر طریقتش بارالها من گواهی میدهم که او آنچه را که رسول تو بر او بار علوم نهاد که به خلق برساند همه را کاملاً رسانید و رعایت آنچه باید محفوظ دارد از اسرار وحی کاملاً فرمود و حلال دین تو را حلال و حرام

مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ، وَبَابِ حِكْمِهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ، وَخَازِنَ وَحْيِهِ، وَعَيْبَةَ عِلْمِهِ، وَالنَّاصِحَ لِأُمَّةِ نَبِيِّهِ، وَالتَّالِيَ لِرَسُولِهِ، وَالْمُؤَاثِمَ لَهُ بِنَفْسِهِ، وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ، وَالِدَّاعِيَ إِلَى شَرِيْعَتِهِ، وَالْمَاضِيَ عَلَى سُنَّتِهِ؛ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَن رَّسُوْلِكَ مَا حُمِّلَ، وَرَعَى مَا اَسْتَحْفِظُ، وَحَفِظَ مَا اَسْتُوْدِعُ، وَحَلَّلَ حَالَكَ، وَحَرَّمَ

ص: ۲۹۵

آن را حرام گردانید و احکام دین تو را بپا داشت و با ناکثین که بیعت دین را شکستند در راه رضای تو جهاد کرد و هم با قاسطین در حکم تو و گردنکشان از فرمان تو کاملاً جهاد نمود و با صبر و تحمل شدید و خستگی ناپذیر و بی آنکه از ملامت بدکیشان درگاه تو باک داشته باشد خدایا درود فرست بر او بهترین درود و رحمتی که بر احدی از اولیا و اصفیای پیغمبران خود فرستادی بار خدایا این قبر مطهر ولی توست آن کس که اطاعتش را بر ما (امت) واجب فرمودی و به گردن

بندگان بیعت خلافتش را گذاردی، و او خلیفه توست که

حَرَامَكَ، وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ، وَجَاهَدَ النَّكَثِينَ فِي سَبِيلِكَ، وَالْقَاسِيَةَ طِينًا فِي حُكْمِكَ، وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ، صَابِرًا مُخْتَصِبًا لَا تَأْخُذُهُ
فِيكَ لَوْمَةٌ لَائِمٌ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ

وَأَصْفِيَائِكَ وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ؛ اللَّهُمَّ هَذَا قَبْرُ وَلِيِّكَ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ، وَجَعَلْتَ فِي أَعْنَاقِ عِبَادِكَ مُبَايَعَتَهُ، وَخَلَيْفَتِكَ الَّذِي

به عهده ولایت او می گیری و عطا می کنی و ثواب و عقاب می فرمائی، و من قصد زیارتش به طمع ثوابی که برای اولیای خود بر این زیارت مهیا داشته ای آمده ام پس به عظمت قدرش نزد تو و قرب و منزلتش نسبت به حضرتت که درود بر محمد و آتش فرست، و با من آن کن که تو سزاواری که تو البته اهل لطف و جود و کرمی، و سلام بر تو ای مولای من و بر دو تن همجوار تو در این بقعه که آدم و نوحند (ع) و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

بِهِ تَأْخُذُ وَتُعْطِي، وَبِهِ تُثِيبُ وَتُعَاقِبُ، وَقَدْ قَصَدْتُهُ طَمَعًا لِمَا أَعَدَدْتَهُ لِأَوْلِيَائِكَ،

فَبِعَظِيمِ قَدْرِهِ عِنْدَكَ، وَجَلِيلِ خَطَرِهِ لَمَدْيِكَ، وَقُرْبِ مَنَزَلَتِهِ مِنْكَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ الْكُرَمِ وَالْجُودِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَى صَاحِبَيْكَ آدَمَ وَنُوحَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

ص: ۲۹۷

ای مولای من بر تو وارد گردیده ام، و به توسل به سوی پروردگار در نیل مقاصدم می جویم و گواهی می دهم که هر کس به تو توسل جست ناامید نخواهد شد و آنکه به واسطه تو از خدا حاجت طلبد از درگاه (حق) باز نخواهد گشت پس تو ای بزرگوار بر من نزد خدا که پروردگار من و توسل شفاعت کن که حوایجم را برآورده و مشکلات امورم را آسان و شاداید و سختیهایم را برطرف و گناهانم را آمرزیده و رزقم وسیع

پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو:

يَا مَوْلَايَ اِلَيْكَ وُقُودِي، وَبِكَ اَتَوَسَّلُ اِلَى رَبِّي فِي بُلُوغِ مَقْصُودِي، وَاشْهَدُ اَنَّ الْمُتَوَسِّلَ بِكَ غَيْرُ خَائِبٍ، وَالطَّالِبَ بِكَ عَنْ مَعْرِفَةِ غَيْرِ مَرْدُودٍ اِلَّا بِقَضَاءِ حَوَائِجِهِ،

فَكُنْ لِي شَفِيعًا اِلَى اللّٰهِ رَبِّكَ وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي، وَتَيْسِيرِ اُمُورِي، وَكَشْفِ شِدَّتِي، وَغُفْرَانِ ذَنْبِي، وَسَعَةِ رِزْقِي،

ص: ۲۹۸

و عمرم دراز و مسئلتهايم در دنيا و آخرت اعطا گردد ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان اميرالمؤمنين ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان حسن و حسين (ع) ای خدای من لعنت فرست بر قاتلان ائمه هدی لعنت فرست و

آنان را به عذاب اليم معذب گردان عذابی که احدی را به آن سختی عذاب نکنی عذابی بسیار و لاینقطع و ابدی و به واسطه ظلم و جورى که در حق والیان امر تو کردند، و بر آنان عذابی مهیا ساز که به هیچ یک از خلق چنان عذاب وارد نسازی

وَتَطْوِيلِ عُمْرِي، وَإِعْطَاءِ سُؤْلِي فِي

آخِرَتِي وَدُنْيَايَ؛ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ؛ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ؛ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ الْاِئِمَّةِ، وَعَذَابُهُمْ عَذَاباً اَلِيماً لَا تُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، عَذَاباً كَثِيراً لَا اِنْقِطَاعَ لَهُ وَلَا اَجَلَ وَلَا اَمِيْدَ بِمَا شَاقُّوا وُلاَهَ اَمْرِكَ، وَاَعِزِّدْ لَهُمْ عَذَاباً لَمْ تُحِلَّهُ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ؛ اَللّٰهُمَّ

ای خدا و قاتلان یاران رسول و قاتلان انصار امیرالمؤمنین (علی «ع») و قاتلان حسن و حسین (ع) و قاتلان انصار حسن و حسین (ع) و قاتلان کسانی را که در راه دوستی آل محمد (ع) شهید شدند همه را به عذابی دردناک و مضاعف در پست ترین طبقات جهنم وارد گردان که هرگز عذاب آنها تخفیف نیابد، و در آن عذاب سخت نوید و مردود سر به زیر

انداخته و رسوا نزد پروردگار خود باشند ندامت و پشیمانی

وَأُدْخِلَ عَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ رَسُولِكَ، وَعَلَى قَتْلِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَعَلَى قَتْلِهِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَلَى قَتْلِهِ أَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَقَتْلِهِ مَنْ قُتِلَ فِي وِلَايَتِهِ

آلِ مُحَمَّدٍ أَجْمَعِينَ عَذَاباً أَلِيماً مُضَاعَفاً فِي أَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ، لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ مَلْعُونُونَ نَاكِسُوا رُؤُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ

ص: ۳۰۰

و ذلت طویل را آنجا معاینه کنند به کیفر اینکه کشتند عترت پیغمبران و رسولان و پیروان آنها را که بندگان شایسته تو بودند
ای خدا لعن فرست بر آنها در سرّ مستسرّ (عالم باطن)

خود و در عالم ظاهر در زمین و آسمان خود ای خدا مرا قدم صدق و ایمان ثابت نسبت به اولیای خود عطا کن و محبوب ساز
در دل من مشاهده مشرفه آنان را و مستقر آنها تا زمانی که مرا هم روز رحلت به آنها ملحق کنی و مرا در دنیا و آخرت از
پیروان ایشان مقرر فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

وَالْخِزْيَ الطَّوِيلَ لِقَتْلِهِمْ عِتْرَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَتْبَاعَهُمْ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ؛ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ فِي مُسْتَسِرِّ السَّرِّ، وَظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ فِي
أَرْضِكَ وَسَيَمَائِكَ؛ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ فِي أَوْلِيَائِكَ، وَحَبِّبْ إِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَمُسْتَقَرَّهُمْ حَتَّى تُلْحِقَنِي بِهِمْ وَتَجْعَلَنِي لَهُمْ
تَبَعًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ص: ۳۰۱

سلام بر تو ای اباعبداللّه، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین سلام بر تو ای پسر فاطمه زهرا
سیده زنان اهل بهشت، سلام بر تو ای پدر امامان راهنمای هدایت یافته، سلام

بر تو ای فرو ریزنده اشک چشمان، سلام بر تو ای صاحب مصیبت دائم،

پس ضریح را ببوس و پشت به قبله بایست؛ و رو به جانب قبر امام حسین علیه السلام کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا
الْأَعْيُنِ الْهَادِيْنَ الْمُهْدِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيحَ الدَّمْعِ السَّكْبِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ الرَّابِّهِ،

ص: ۳۰۲

سلام بر تو و بر جد و پدر بزرگوارت باد، سلام بر تو و بر

مادر اطهر و برادر گرامیت باد، سلام بر تو و بر امامان از ذریت و فرزندان باد، گواهی می دهیم که خدا خاک را به واسطه تو خوشبوی و نیکو گردانید و به وجود تو حقایق کتاب الهی واضح گردید، و خدا تو را و پدر و جد و برادر و فرزندان تو را مایه عبرت و هدایت خردمندان عالم قرار داد، ای حسین ای فرزند پاکان و نیکویان که تلاوت کتاب آسمانی مختص آنهاست، سلام خود را با توجه به سوی تو فرستادم صلوات و درود خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ جَدِّكَ وَأَبِيكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمِّكَ وَأَخِيكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ الْأَعْتَمَةِ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَبَنِيكَ،
أَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللَّهُ بِكَ التُّرَابَ، وَأَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ، وَجَعَلَكَ وَأَبَاكَ وَجَدَّكَ وَأَخَاكَ

وَبَنِيكَ عِبْرَةً لِأَوْلِي الْأَنْبَابِ، يَا بَنَ الْمَيَامِينِ الْأَعْطِيَابِ التَّلَايِنِ الْكِتَابِ، وَجَّهْتُ سَلَامِي إِلَيْكَ، صَلَوَاتُ اللَّهِ

ص: ۳۰۳

و سلام و تحیتش بر تو باد و قلوب پاکان از مردم را به سویت مشتاق گرداند و نومید نگشت هر کس به تو متمسک گشت و به درگاهت پناه آورد.

سلام بر پدر بزرگوار پیشوایان خلق و خلیل

مقام نبوت و مخصوص به برادری پیغمبر (ص)، سلام بر بزرگ دین و ایمان و کلمه رحمت و رحمن، سلام بر میزان اعمال و منقلب کننده احوال و شمشیر با قدرت حضرت ذوالجلال و ساقی

وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ، وَجَعَلَ أَفْنِدَةً مِنَ النَّاسِ

تَهْوِي إِلَيْكَ، مَا خَابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَلَجَأَ إِلَيْكَ. (پس برو نزد پای قبر بایست و بگو:)

السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْأَنْبِيَاءِ وَخَلِيلِ النَّبِيِّ وَالْمَخْضُوعِ بِالْأَخْوَةِ، السَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ وَالْإِيمَانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمَنِ، السَّلَامُ عَلَى مِيزَانِ الْأَعْمَالِ وَمُقَلِّبِ الْأَحْوَالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلَالِ وَسَاقِي

ص: ۳۰۴

(کوثر) و صهبای ناب سلسبیل، سلام بر شایسته ترین اهل ایمان و وارث علم پیغمبران و حاکم روز جزا، سلام بر شجره طیبه تقوی و شنوای سرّ و سخنان پنهان، سلام بر حجت بالغه خدا و نعمت واسعه و عذاب در هم شکننده صف دشمنان سلام بر راه روشن خدا و ستاره درخشان ولایت و پیشوای ناصح مهربان و روشنی بخش دل‌های قابل هدایت، سلام

و رحمت و برکات خدا بر او باد.

السُّلْسَبِيلِ الزُّلَمِ، السَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ، السَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ التَّقْوَى وَسَامِعِ السَّرِّ وَالنَّجْوَى، السَّلَامُ عَلَى حُجَّهِ

اللَّهِ الْبَالِغِهِ وَنِعْمَتِهِ السَّابِغِهِ وَنِعْمَتِهِ الدَّامِغِهِ، السَّلَامُ عَلَى الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَالنَّجْمِ اللَّائِحِ وَالْأَيِّمَامِ النَّاصِحِ وَالزُّنَادِ الْقَادِحِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ. (پس بگو:)

ص: ۳۰۵

خدایا درود فرست بر علی امیرالمؤمنین علیه السلام پسر حضرت ابوطالب برادر رسولت و دوستدار و یار و یاور و وصی و وزیر و مخزن علم و گنجینه اسرار و باب حکمت

رسول و ناطق به حجت و برهان پیغمبر(ص) و دعوت کننده خلق به شریعت و آیین او و خلیفه پیغمبر(ص) در میان امتش و رافع رنج و غم و اندوه از حضرتش و شکننده سپاه کفر و ذلیل کننده فاجران همان بزرگواری که منزلتش را به رسولت مانند هارون نسبت به موسی قرار دادی ای خدا دوست دار

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَنَاصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ، وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّهِ، وَبَابِ حِكْمَتِهِ، وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ، وَالِدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ، وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ، وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ، وَقَاصِمِ الْكُفْرَةِ، وَمُزْغِمِ الْفَجْرِه، الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ

بِمَنْزِلِهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى؛ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ

ص: ۳۰۶

هر که او را دوست دارد و دشمن بدار آن کس که او را دشمن بدارد و یاری کن هر که او را یاری کرد و خوار ساز هر که او را خوار گرداند و لعنت کن از خلق اولین و آخرین هر کس را که به عداوت او برخاست و درود فرست بر آن حضرت بهترین و کاملترین درودی که بر احدی از اوصیای رسولانت می فرستی ای پروردگار عالمیان.

سلام بر تو ای آدم صفتی و برگزیده خدا سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو ای پیامبر حق اسلام

وَاللّٰهُ، وَعِيَادٍ مِّنْ عِبَادِهِ، وَأَنْصِيْرٍ مِّنْ نّٰصِيْرِهِ، وَآخِذٍ مِّنْ خٰذِلِهِ، وَالْعَنُ مَن نّٰصَبَ لَهُ مِنَ الْاَءْوَلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ، وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ اَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ،

يٰرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ.

پس بگرد به جانب سر از برای زیارت حضرت آدم علیه السلام و حضرت نوح علیه السلام . و در زیارت آدم بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ،

ص: ۳۰۷

سلام بر تو ای امین وحی خدا سلام بر تو ای خلیفه

خداوند در روی زمین سلام بر پدر نوع بشر سلام بر تو و بر روح تو و بر جسم تو باد و بر پاکان از فرزندان و از ذریت تو باد و درود فرستد خدا بر تو درودی که آن را غیر رحمت و برکات خدا احصا نتواند کرد و رحمت و برکاتش بر تو باد

سلام بر تو ای پیغمبر خدا سلام بر تو

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِيْفَةَ اللّٰهِ فِيْ اَرْضِهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا الْبَشَرِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ، وَعَلَى الطَّاهِرِيْنَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَیْكَ صَلَاةً لَا يُحْصِيْهَا اِلَّا هُوَ وَرَحْمَةً اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ.

و در زیارت نوح علیه السلام بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ

ص: ۳۰۸

ای برگزیده خدا سلام یز تو ای ولی خدا سلام بر تو ای حبیب خدا سلام بر تو ای شیخ پیغمبران سلام بر تو باد ای امین وحی
خدا در روی زمین سلام خدا و رحمت حق بر تو باد و بر روح و بر جسم تو باد و بر

پاکان از فرزندان نیز سلام و رحمت و برکات خدا باد

يَا صَفِيَّ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ الْمُرْسَلِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ
اللَّهُ فِي أَرْضِهِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

پس شش رکعت نماز بخوان؛ دو رکعت برای امیرالمؤمنین علیه السلام، در رکعت اول بعد از سوره فاتحه الكتاب سوره
الرحمن بخوان؛ و در رکعت دوم سوره یس. و بعد از نماز،

تسبیحات حضرت فاطمه زهرا علیهاالسلام را بخوان و طلب آمرزش از خدا بکن و از برای خود دعا کن و بگو:

ص: ۳۰۹

بار خدایا به درستی که من این دو رکعت نماز را خواندم هدیه به سوی سید و آقای خودم و مولای من ولی تو و برادر
فرستاده و رسول تو حضرت امیرالمؤمنین و سید اوصیا علی بن ابیطالب که درود پروردگارا بر او بر آل گرامیش باد بار خدایا
رحمت فرست بر محمد و آل محمد

و بپذیر آن را از من و بر آن مرا جزا و پاداش مرحمت فرما از پاداش نیکوکاران خدایا برای تو نماز خواندم و برای تو رکوع
کردم و برای تو سجود کردم، یکتائی، تو را انبازی

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً مِنِّي إِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلِيِّكَ وَأَخِي

رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلِيَّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ؛ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا
مِنِّي وَاجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ؛ اللَّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحَدَاكَ لِأَشْرِيكَ

ص: ۳۱۰

نیست زیرا که نمی باشد نماز و رکوع و سجود

جز برای تو زیرا که توئی تو خدائی که نیست معبود به حقی جز تو بار خدایا بر محمد و آل محمد رحمت فرست و زیارتم را از من بپذیر و درخواستم را به حق محمد(ص) و آل طاهرینش به من عطا فرمای.

بار خدایا به درگاہت روی آوردم و به تو اعتصام و نگهداری خواستم و ای خدا بر تو توکل نمودم بار خدایا تو ثقه من و امید منی

لَكَ لِإِنَّهُ لَا تَكُونُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنِّي زِيَارَتِي، وَأَعْطِنِي سُؤْلِي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح گردان. پس سجده شکر بجا آور و در سجده بگو:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَبِكَ اعْتَصَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ؛ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي

ص: ۳۱۱

پس مرا آنچه که مهم است برای من کفایت فرما و آنچه را که تو بدان دانائی نسبت به من عزیز است پناهنده ات و ستایش والا است و خداوند جز تو نیست رحمت فرست بر محمد و آل محمد و فرج آنان را نزدیک گردان.

رحم کن خواری و تذلل مرا در پیشگاهت و زاریم را به درگاهت و وحشتم را از مردم و انسم را به تو ای کریم ای کریم ای کریم.

فَمَا كَفَنِي مَيَّا أَهْمَنِي وَمَيَّا لَا- يُهْمُنِي وَمَيَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، عَزَّ جَارُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرَّبَ فَرَجَهُمْ.

پس جانب راست صورت را بر زمین بگذار و بگو:

إِرْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ،

وَوَحْشَتِي مِنَ النَّاسِ، وَأُنْسِي بِكَ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، يَا كَرِيمُ. (پس جانب چپ را بر زمین گذار و بگو:)

معبود حقی سزاوار پرستش جز تو نیست پروردگارِ حَقِّ حَقِّ است سجده کردم به تو ای پروردگار از پرستش و بندگی بار خدایا به درستی که کردار و عمل من عبادت من ضعیف است پس آن را زیاد کن برایم ای کریم ای کریم.

ای خدا امر و فرمان تو بر همه عالم بالضروره ثابت

و لازم است و قضا و قدر تو حتم و قطعی است، و هیچ حول و قوه ای جز به واسطه تو کسی را نخواهد بود، بار خدایا پس آنچه را که بر ما به حکم قضا و یا به

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي حَقًّا حَقًّا، سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ تَعْبُدًا وَرِقًّا؛ اللَّهُمَّ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ لِي، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ.

سجده برو و صد مرتبه بگو: شکرا. بعد از آن، این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ أَمْرِكَ، وَلَا بُدَّ مِنْ قَدْرِكَ، وَلَا بُدَّ مِنْ قَضَائِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ؛ اللَّهُمَّ فَمَا قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ أَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا

ص: ۳۱۳

فرمان قدر معین فرموده ای به ما صبر و تحمل عطا فرما چنان صبری که غالب و قاهر شود و به مقام عالی بهشت رضوانت بالا برد و در حسنات و اعمال نیک ما و برتری یافتن ما و سیادت و شرف و بزرگی ما نعمت های ما در دنیا و آخرت و کرامت ما در دنیا و آخرت بیفزاید و از کارهای نیک ما خیری را ناقص مگذار ای خدا و آنچه به ما از عطا وجود خود می بخشی یا در حق ما برتری و فضیلت یا کرامت لطف می فرمائی با آنها هم شکر گزاری عطا فرما آن شکری که قاهر و غالب

باشد و ما را به درجات بلند بهشت رضوانت بالا برد

يَقْهَرُهُ وَيَدْمَعُهُ، وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ، يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا وَتَقْضِي لَنَا وَسُوءَ دِينِنَا وَشَرَفِنَا وَمَجْدِنَا وَنِعْمَاتِنَا وَكَرَامَتِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَلَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا؛ اَللّٰهُمَّ وَمَا اَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ،

أَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ فَضِيلِهِ، أَوْ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامِهِ فَأَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرًا يَقْهَرُهُ وَيَدْمَعُهُ، وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ وَفِي

ص: ۳۱۴

و در اعمال نیک و سیادت و بزرگی و شرافت و نعمتها و کرامت تو در دنیا و آخرت بر ما بیفزاید پروردگارا و آن نعمتها را که مایه شهوترانی و عیاشی و فتنه و فساد و بالنتیجه موجب عقاب و غضب تو و خواری دنیا و آخرت ما نگردد خدایا

ما پناه می بریم به تو از لغزش زبان و بدی مقام و سبکی میزان بار خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد(ع) و به ما در عالم بعد از مرگ حسناتمان را بنما و اعمال ما را مایه حسرت و پشیمانی به ما ارائه مفرما و هنگام قضای خود ما را خوار و ذلیل

حَسَنَاتِنَا وَسُوءَ دَدِنَا وَشَرَفِنَا وَنِعْمَاتِنَا وَكَرَامَتِنَا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْهُ لَنَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا فِتْنَةً وَلَا مَقْتًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِزْيًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرِهِ
اللِّسَانِ، وَسُوءِ الْمَقَامِ، وَخِفَةِ الْمِيزَانِ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ، وَلَا تُرِنَا أَعْمَالَنا حَسِيرَاتٍ، وَلَا
تُخْزِنَا عِنْدَ

ص: ۳۱۵

مساز و روزی که تو را ملاقات می کنیم آن روز ما را به اعمال زشتمان مفتضح مگردان و دلهای ما را تا روز محشر چنان گردان که دائم به یاد تو باشد و هرگز تو را فراموش نکند و چنان از تو ترسان باشد که گوئی تو را به چشم می بیند و درود فرست بر محمد و آل محمد و اعمال بد مرا به عمل نیکو مبدل ساز و اعمال نیک ما را موجب رفعت درجات و درجات را غرفه های بهشتی و غرفه ها را عالیترین مقامات مقرر فرما ای خدا و بر فقرای ما وسعت رزق عطا کن از آن وسعت و

رحمت که بر خود فرض فرمودی خدایا درود فرست بر محمد

فَضَائِكَ، وَلَا تَفْضَحْنَا بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ، وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذَكُّرَكَ وَلَا تَنْسَاكَ، وَتَخْشَاكَ كَأَنَّهَا تَرَكَ حَتَّى تَلْقَاكَ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ،

وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ، وَاجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرَفَاتٍ، وَاجْعَلْ غُرَفَاتِنَا عَالِيَاتٍ؛ اَللّهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سَيِّئَةٍ مَا قَضَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ص: ۳۱۶

و بر ما تا زنده ایم به کرامت و هدایت خود منت گزار و چون ما را میراندی بر ما ببخش و بقیه عمر ما را از گناه حفظ کن و در آنچه رزق ما کرده ای برکت ده و بر ادای تکالیفی که بر

ما نهاده ای ما را یاری فرما و بر آنچه به ما طاقت آن دادی ثبات قدم هم عطا فرما و از ما به ظلم و ستمکاری هایمان مؤاخذه مفرما و جهل و نادانی ما را قیاس مگیر و ما را به خطا و گناهانمان معذب به عذاب استدراج مگردان و آنچه از ایمان بر زبان داریم بهتر و کاملتر از آن را در قلوب ما ثابت بدار، و ما را نزد خود بزرگ و به چشم

وَأَلِ مُحَمَّدٍ، وَمَنْ عَلَيْنَا بِالْهُدَىٰ مِمَّا أُنْفَيْتَنَا، وَالْكَرَامَةَ مِمَّا أَحْيَيْتَنَا، وَالْكَرَامَةَ إِذَا تَوَفَّيْتَنَا، وَالْحِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِنَا، وَالْبَرَكَهَ فِيمَا رَزَقْتَنَا، وَالْعَوْنَ عَلَىٰ مِمَّا حَمَلْتَنَا، وَالثَّابِتَ عَلَىٰ مَا طَوَّقْتَنَا، وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا، وَلَا تُقَايِسِنَا بِجَهْلِنَا، وَلَا تَسْتَدْرِجْنَا بِخَطَايَانَا، وَاجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا فِي

قُلُوبِنَا، وَاجْعَلْنَا عُظْمَاءَ عِنْدَكَ، وَأَذِلَّهُ فِي

خودمان ناچیز و خوار ساز و به علمی که به ما عطا فرمودی ما را منتفع گردان و بر علم نافع ما بیفزا و پناه می برم به تو از قلبی که خاشع و چشمی که اشکبار نباشد و نمازی که پذیرفته نشود و از فتنه های بد ما را در پناه خود گیر ای ولی من در دنیا و آخرت.

أَنْفُسِنَا، وَانْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا، وَزِدْنَا عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ، وَمِنْ صَيْلَةٍ لَا تُقْبَلُ، أَجْرُنَا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

ص: ۳۱۸

زیارت امین الله

سلام بر تو ای امین پروردگار در زمین، و حجت خدای بر بندگانش، سلام بر تو ای امیر مؤمنان، گواهی می دهم که تو در راه خدا جهاد کردی و حق جهاد در دین خدا را بجا آوردی و دستورهای کتاب خدا را به کار بستى و سنت های رسولش که درود خدا

بر او و آتش باد را پیروی کردی و در پایان عمر که خدا تو را

به سندهای معتبر روایت شده از جابر، از امام محمد باقر علیه السلام؛ که امام زین العابدین علیه السلام به زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد و نزد قبر آن حضرت ایستاد و گریست و

گفت:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ، وَأَتَّبَعْتَ سُنْنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ

ص: ۳۱۹

به جوار رحمت خود دعوت فرمود و به اراده خود روح پاکت

را قبض کرد و بر دشمنانت حجت را الزام کرد با آنکه در وجود تو حجت‌های بالغه الهیه بر جمیع خلق بود بارالها تو جان مرا مطمئن به قدر و راضی به قضای خویش بگردان و مشتاق و حریص به ذکر و دعای خود فرما و دوستدار خاصان اولیای خویش و محبوب در بین اهل زمین و آسمان خود ساز، و با صبر و شکیبایی هنگام نزول بلاى خود شکر گزار مزید نعمت‌های ظاهر و متذکر نعمت‌های باطن خود گردان،

اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ، وَأَلْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ؛ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ، رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ، مُوَلَّعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ، مُحِبَّةً

لِصَفْوِهِ أَوْ لِيَائِكَ، مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ، صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ، شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ، ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آلَائِكَ،

ص: ۳۲۰

و مشتاق ابتهاج لقای خود فرما و مرا به تهیه زاد تقوی برای روز جزا و به طریقت اولیا و خاصان خود بدار و دور از طریقت دشمنان خویش ساز، و مرا به جای اشتغال به کار دنیا به حمد و ثنای خود مشغول دار.

ای خدا دلهای خاشعان و خداترسان در باره تو و اله و حیران است، و راههای مشتاقان به جانب تو باز است، و نشانه های آنان که قاصد کوی تو آند نشانهایی روشن است، و قلوب عارفان

مُشْتَاقَهُ إِلَى فَرْحِهِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَهُ التَّقْوَى

لِيَوْمِ جَزَائِكَ، مُسْتَتَنَّهُ بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ، مُفَارِقَهُ لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ، مَشْغُولَهُ عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَثَنَائِكَ،

پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت:

اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوْبَ الْمُخْتَبِيْنَ اِلَيْكَ وَالِهَهُ، وَسُبُلَ الرَّاٰغِبِيْنَ اِلَيْكَ شَارِعَهُ، وَاَعْلَامَ الْقَاصِدِيْنَ اِلَيْكَ وَاَصِحَّهُ، وَاَفْنِدَهُ

ص: ۳۲۱

از شهود جلالت هراسان و صدای دعای بندگان اهل دعا به درگاه تو بلند و درهای اجابت دعا به روی آنها باز است، و دعای اهل مناجات مستجاب و توبه آنان که به درگاه تو باز می گردند پذیرفته است، و چشم گریان آنان که از خوف تو گریانند مورد لطف و رحمت است و فریادرسی تو بر آنان که به درگاهت فریاد و دادخواهی کنند مهیا است، و یاریت، بر آنان که از تو یاری می طلبند مبذول است و وعده هایت برای بندگان منجز و محقق است و لغزش آنان که به درگاهت

برای عذرخواهی آیند بخشیده خواهد شد و عمل نیکوکاران

الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَهُ، وَأَصْوَاتَ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً، وَأَبْوَابَ الْأَجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَتِحَةً، وَدَعْوَةَ مَنْ نَجَاكَ مُسْتَجَابَةً، وَتَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةً، وَعَيْبَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةً، وَالْأَعْيَانَ لِمَنْ اسْتَعَاثَ

بِكَ مَوْجُودَةً، وَالْأَعْيَانَ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُولَةً، وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجِزَةً، وَزَلَلَ مِنْ اسْتِقَالِكَ مُقَالَهً، وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ

ص: ۳۲۲

نزد تو محفوظ است، و رزق جمیع خلق از جانب تو نازل و مزید عطایای تو به آنان واصل و گناهان آمرزش طلبان آمرزیده خواهد شد و حاجتهای خلق نزد تو برآورده است و سائلان از درگاهت نزد تو عطای وافر

و مزید احسان پی در پی است و مائده بر آنان که از خوان احسانت روزی می طلبند مهیا است، و سرچشمه ها برای تشنگان پر آب است. ای خدا دعای مرا مستجاب فرما، و حمد و ثنایم را بپذیر، و میان من و اولیاء و محبوبانم جمع

لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ، وَأَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ

مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ، وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ، وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ، وَحَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ، وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُؤَفَّرَةٌ، وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ، وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَيَّدَةٌ، وَمَنَاهِلَ الظَّمَاءِ مُتَرَعَّةٌ؛ اَللّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَاقْبَلْ ثَنَائِي، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ

ص: ۳۲۳

گردان به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین این دعا را اجابت فرما، که تو ای خدا ولی نعمتها و منتهای آمال و آرزوهایی و آخرین امید من هم در حیات دنیا و هم در سرای آخرت تو هستی.

تو معبود و سید و مولای منی، بیامرز دوستان ما را، و دشمنان ما را از ما دفع فرمای، و از آزار و اذیت ما بازشان دار و پدیدار کن سخن حق را و آن را برتر قرارده، و زیر پای کُن (نابود گردان) سخن باطل را، و

بگردان و قرار ده آن را پایینتر به درستی که تو بر هر چیزی توانایی.

أُولِيَّائِي، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِنَّكَ وَ لِي نَعْمَائِي، وَمُنْتَهَى مُنَايَ، وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ.

و در کامل الزیاره بعد از این زیارت، این فقرات نیز مسطور است:

أَنْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ اغْفِرْ لِيَّ وَأَوْلِيَّائِي، وَكُفِّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا، وَاشْغَلْهُمْ عَنَّا أَدَانَا، وَأَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا، وَأَذْخِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلَى إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ص: ۳۲۴

سلام بر شما ای خاندان نبوت، و موضع ودایع رسالت، و محل نزول ملائک و هبوط انوار وحی، و معدن

از حضرت امام علی النقی علیه السلام روایت شده که فرمود: چون به درگاه رسیدی، بایست و بگو شهادتین را؛ یعنی بگو:
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّ

مُحَمَّدًا صَيَّرَ لِي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، عِبَادَةً وَرَسُولَهُ. در حالتی که غسل کرده باشی. و چون داخل حرم شوی و قبر را ببینی، بایست و
سی مرتبه الله أكبر بگو. پس اندکی راه برو به آرام دل و آرام تن، و گامها را نزدیک یکدیگر گذار؛ پس بایست و سی مرتبه
الله أكبر بگو. پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه الله أكبر بگو؛ تا صد تکبیر تمام شود. پس بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ، وَمَوْضِعِ

الرِّسَالَةِ، وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ، وَمَهْبِطِ

رحمت حق، و گنجهای علم و معرفت الهی و صاحبان منتهای مقام حلم و اصول صفات کریمه و پیشوای امم و ممالک و ولی نعمتهای روحانی و ارکان بزرگواری و نیکوکاری و عماد نیکویان عالم و بزرگ و قاعد بندگان و ستونهای محکم شهرهای علم و درهای ایمان و امین اسرار خدای رحمان و فرزندان پیغمبران و برگزیده از رسولان و

عترت رسول خاتم(ص) که برگزیده خدای جهان است و بر شما باد رحمت و برکات خدا سلام بر شما امامان و راهنمایان طریق

الْوَحْيِ، وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَانَ الْعِلْمِ، وَمُنْتَهَى الْجِلْمِ وَأُصُولَ الْكَرَمِ، وَقَادَةَ الْأُئِمَّةِ وَأَوْلِيَاءَ النَّعْمِ، وَعَنَاصِرَ

الْأُمَّةِ بُرَارِ وَدَعَائِمِ الْأَعْيَارِ، وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ، وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأُئِمَّةَ الرَّحْمَنِ، وَسَيِّلَةَ النَّبِيِّينَ وَصِيَّةَ فُؤَادِ الْمُرْسَلِينَ، وَعِثْرَةَ خَيْرِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ . أَلْسَلَامٌ عَلَى أُمَّهِ

ص: ۳۲۶

هدایت و چراغهای تاریکیهای امت و پرچمداران علم و تقوی و خردمندان بزرگ و صاحبان عقل کامل و پناه

خلق عالم و وارثان پیغمبران حق و مثل اعلای الهی و صاحب دعوت به بهترین کمال و نیکوترین اعمال و حجت‌های بالغه الهی بر تمام اهل دنیا و آخرت و رحمت و برکات خدا بر شما باد سلام بر شما که دل‌هایتان محل معرفت خداست و مسکن برکت حق و معدن حکمت الهی و حافظان سرّ خدا و حامل کتاب خدا و اوصیای پیغمبر خدا و اولاد

الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى، وَأَعْلَامِ التَّقَى وَذَوِي النُّهَى، وَأَوْلِي الْحِجَى وَكَهْفِ الْوَرَى، وَوَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى، وَالِدَعْوَةِ الْحُسْنَى وَحُجَجِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوْلَى وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ؛ السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ

وَمَسَاكِينِ بَرَكَهِ اللَّهِ وَمَعَادِنِ حِكْمِهِ اللَّهِ وَحَفَظِهِ سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلِهِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ

ص: ۳۲۷

رسول خدا که درود و رحمت و برکات الهی بر او و بر آل او باد سلام بر شما که داعیان به سوی خدا هستید و راهنمایان طریق رضا و خشنودی حضرت احدیت و ثابت قدمان در اجرای فرمان خدا و تامّ و کامل در عشق و محبت خدا و صاحبان مقام اخلاص در توحید حضرت حق و آشکار کنندگان

امر و نهی ایزد متعال و شما یید بندگان گرامی و مقرب الهی که هرگز بر حکم او سبقت نگرفته و کاملاً مطابق فرمانش عمل می کنند سلام و رحمت خدا و برکات الهی

نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّتِهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ؛ أَلْسَلَامٌ عَلَيَّ

الدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَعْدَاءِ عَلَى مَرْضَاهِ اللَّهِ وَالْمُسْتَفْرِّينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّتِهِ اللَّهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُطَهِّرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ؛

بر شما باد سلام بر پیشوایان خلق که داعیان به سوی حق و رهبر و

رهنمای بزرگ و والیان و حامیان دین خدایید و اهل ذکر و فرمانداران از جانب خدا و آیات باقی و برگزیدگان خاص ربوبی و سپاه نیرومند الهی و مخزن علم ربّانی و حجت‌های بالغه و طریق روشن حضرت حق و نور خدا و برهان او سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد گواهی می‌دهم که جز خدای یکتا خدایی نیست و او از شرک و شریک منزّه است چنانکه خدا به یکتایی خود شهادت داده و فرشتگان و دانشمندان عالم شهادت دادند که جز آن خدای یکتای مقتدر حکیم

السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الدُّعَاءِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاهِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحُمَاهِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأُولَى الْأَمْرِ وَبَقِيَةِ اللَّهِ وَخَيْرَتِهِ وَحَزْبِهِ وَعَيْبِهِ
عَلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَتِهِ وَاللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ ؛ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

ص: ۳۲۹

خدایی نیست و نیز شهادت می دهم که محمد(ص) بنده خاص برگزیده و رسول پسندیده اوست که برای هدایت خلق و به دین و آیین ثابت حق فرستاد تا آنکه دین پاکش را مسلط و غالب بر تمام ادیان گرداند هر چند مشرکان ناپاک را آیین توحید ناگوار باشد و شهادت می دهم که محققا شما پیشوایان و امامان راهنما

و راهداران و دارای عصمت و نزد خدا گرامی و مقرب هستید و اهل تقوی و صدق و حقیقت و برگزیدگان و مطیعان خدا و نگهبانان فرمان او و کارکنان به اراده او فیروزند به کرامت و لطف او هستید خدا

الْحَكِيمِ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْأَنْبِيَاءَ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطِيعُونَ لِلَّهِ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِ الْعَامِلِينَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ

شما را به علم ازلی برای کشف عالم غیب خود برگزید و بر حفظ اسرار غیبی خویش انتخاب کرد و به توانایی و قدرت کامله مخصوص

گردانید و به هدایت خود عزت بخشید و به برهان و اشراق نور خود تخصیص داد و به روح کلی الهی مؤید فرمود و شما را به خلافت الهیه در زمین پسندیده و حجت و یاوران دین حق و حافظان سرّ، و گنج عمل لدنی و محل و دایع حکمت و مفسران وحی و ارکان علم توحید خود مقرر فرمود و گواه خلق و نماینده خود برای بندگان و علامت روشن در بلاد عالم و راهنمایان صراط مستقیم خود گردانید و شما

اضِيْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَازْتَصَاكُمْ لِعَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَاخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَاانْتَجَبَكُمْ لِنُورِهِ وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ، وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِيْ اَرْضِهِ وَحُجَجًا عَلٰى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصَارًا لِدِيْنِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ، وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَاَمْسَتْ اَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لَوْحِيهِ، وَاَرْكَانًا لِتَوْحِيْدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلٰى خَلْقِهِ، وَاَعْلَامًا لِعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِيْ بِلَادِهِ،

خانواده را معصوم از لغزش و ایمن از فتنه و پاک و منزّه از هر خلق ناشایسته گردانید و از شما به کلی رجس و ناپاکی را زایل فرمود و پاک و پاکیزه گردانید تا آنکه شما جلال خدا را به عظمت یاد کردید و شأن او را به کبریایی و لطف و کرمش را به مجد و بزرگی ستودید و ذکر خدا را بر دوام و عهد و میثاقش را برقرار داشتید و پیمان طاعتش را محکم نمودید

و پنهان و آشکارا خلق را نصیحت کردید و به راه حق با برهان و حکمت و پند و موعظت نیکو دعوت کردید و در راه رضای او از

وَأَدِلَّاءَ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللَّهُ مِنَ الزَّلَلِ وَأَمَنَكُم مِّنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُم مِّنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنكُمُ الرَّجْسَ وَطَهَّرَكُم

تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَّيْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ

ص: ۳۳۲

جان گذشتید و بر هر مصیبتی که از امت به شما رسید برای خدا صبر کردید نماز را بپا داشتید و زکات را ادا

نمودید و امر به معروف و نهی از منکر فرمودید و حق جهاد را در دین خدا بجا آوردید تا آنکه دعوت دین را آشکار ساخته و فرایض و احکامش را مُبیین و حدود را مقرر و شرایع و احکام و سنن آسمانی را استوار گردانید تا آنکه در اقامه دین، خدا را از خود خشنود ساختید و تسلیم قضا شده و هر حکمی از رسولان الهی در گذشت همه را تصدیق کردید پس هر

أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ فَرَائِضَهُ، وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَائِعَ أَحْكَامِهِ،

وَسَنَّتُمْ سُنَّتَهُ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا، وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ

ص: ۳۳۳

کس از طریق شما برگشت از دین خدا خارج شده و هر کس ملازم امر شما بود ملحق گشت و هر کس در حق شما مقصر بود محو و باطل گردید و حق با شما و در خاندان شما و مبدأش از شما و مرجعش به سوی شماست و اهل حق و معدن حق و حقیقت شماست و میراث نبوت نزد شماست و بازگشت خلق به سوی شما و حساب خلایق بر شما

است و فیصل حق از باطل نزد شما خواهد بود و آیات عظمت الهی نزد شما و عزایم اسرار نبوت در خاندان شما و نور خدا و برهان او نزد شما و امر خدای تعالی مربوط به امر شماست هر که شما را مولای خود شناخت خدا را مولای

رُسُلِهِ مَنْ مَضَى فَالرَّاعِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ، وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ

وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعِيدُهُ وَمِيرَاثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ، وَإِيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَآيَاتُ اللَّهِ لَعَدَائِكُمْ، وَعَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ، مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى

خویش دانسته و هر که شما را دشمن داشت خدا را دشمن داشته و هر که شما را دوست داشت خدا را دوست داشته و کسی که با شما کینه و

خشم ورزید با خدا خشم و کینه ورزیده و هر که چنگک به دامان شما زد به ذیل عنایت خدا چنگک زده است شما باید راه راست خدا و گواهان دار آخرت و شفیعان عالم قیامت شما را رحمت سرمت و آیت و نشان مستور در گنجینه و امانت و ودیعه لح محفوظ الهی و درگاه امتحان خلق هر کس رو به سوی شما آمد نجات ابد یافت و آنکه از این درگاه دور به هلاکت رسید شما خلق را به خدا می خوانید و بر

اللَّهِ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ وَمَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنتُمْ الصُّرَاطُ الْأَعْقَابُ وَشُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشَفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْضُوعَةُ، وَالْآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْإِيمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْمُتَبَتَّلِيُّ بِهِ النَّاسُ مَنْ

أَتَاكُمْ نَجَا وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ

ص: ۳۳۵

طریق او دلالت می کند و به خدا ایمان دارید و تسلیم او و مطیع فرمان اوید و به راه خدا خلق را هدایت کرده و به کلام او حکم می کنید هر که به ولایت شما گروید به سعادت رسید و آنکه با شما دشمنی کند هلاک شود و هر که منکر شما است نومید است و هر که از شما جدا است گمراه است و هر که به شما تمسک جست فیروز گردید و هر که به شما پناه آورد ایمن گردید و هر که مقام شما را تصدیق کرد سلامت یافت و هر که

به دامان طاعت شما دست زد هدایت یافت و هر که شما را پیروی کرد در بهشت ابد منزل یافت و هر که به راه خلاف شما شتافت به آتش دوزخ مسکن کرد و

تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدْلُونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تُسَلِّمُونَ بِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ، وَإِلَى سَبِيلِهِ تُزْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعَدَ مَنْ

وَالْأَكْمُ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ، وَخَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَأَمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ مِنْ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْوَاهُ، وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ

هر که منکر شما گردید کافر است و هر که با شما به جنگ برخاست مشرک است و هر که ردّ حکم شما کرد در پست ترین درکات جهنم

است گواهی می دهم که این مقام برای شما همیشه در سابق و لاحق زمان بوده و خواهد بود و نیز گواهی می دهم بر اینکه ارواح عالیه شما و نورانیت و طینت پاک شما ائمه طاهرين یکی است و آن ذوات طیب و طاهر عین یکدیگرند خدا شما را آفرید و محیط به عشر خود گردانید تا این زمان که به نعمت وجود شما بر ما منت گذاشت پس شما را در خاندان هایی قرار داد که امر به رفعتش فرمود و به ذکر نام خدا در آن

مَثْوَاهُ وَمَنْ جَحَدَكُمُ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا سَابِقٌ لَكُمْ فِيمَا مَضَى وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنَّ أَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ، طَابَتْ وَطَهَّرْتُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا فَجَعَلَ لَكُمْ بَعْزُهُمْ مُخَدِّقِينَ حَتَّى مَنَّا عَلَيْنَا

بِكُمْ فَجَعَلَ لَكُمْ فِي بُيُوتِ أَدْنَى اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ

ص: ۳۳۷

خاندانها فرمان داد و درود و صلوات ما را بر شما حکم گردانید و آنچه را مخصوص ما کرد از نعمت ولایت شما برای نیکویی فطرت و خلقت ما و پاکی نفوس ما بود و برای تزکیه و پاکیزگی ما و کفاره گناهان ما پس ما نزد خدا به فضیلت و برتری شما بر خلق از این پیش معترف و تسلیم و به تصدیق مقام شما معروف بودیم که خدای شما را به اشراف مقام اهل کرامت و عالی ترین منزلت مقربان و رفیع ترین درجات

پیغمبران خود نایل گرداند همان بلند مقامی که از سابقین و لاحقین کسی بدان نخواهد رسید، و فوق آن مرتبه احدی راه نیابد و ابدا پیشروی بدان پیش نرود و

وَيُذَكِّرُ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا حَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلَايَتِكُمْ طَيِّبًا لِحَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِّأَنفُسِنَا وَتَزْكِيَةً لَنَا وَكَفَّارَةً لِّدُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَضَيِّدِقِنَا إِيَّاكُمْ، فَبَلَغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ، وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ

ص: ۳۳۸

ابدا طمع نیل به آن مقام را هم کسی نکند تا آنجا که هیچ ملک مقرب و نبی مرسل و هیچ

صدیق و شهید و عالم و جاهل و پست و بلند و مؤمن صالح و فاجر طالح و جبار سرکشی و هیچ دیو گمراه و خلقی بین آنها نیست جز آنکه همه آنها را به جلالت قدر و عظمت شأن و بزرگواری و مقام رفیع شما شناسا گردانید و نور تام تمام و منزلت های نیکو و ثابت بودن مقام

فِي إِذْرَاكِه طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُّقْرَبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُّرْسَلٌ، وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ
صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ، وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفَهُمْ جَلَالَهُ أَمْرُكُمْ وَعِظَمُ

خَطَرِكُمْ وَكِبَرُ شَأْنِكُمْ وَتَمَامُ نُورِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ

ص: ۳۳۹

و شرافت رتبه و منزلت نزد خدا و کرامت مجد شما نزد حق و اختصاص و تقرب شما به حضرت احدیت و عزت و کرامت شما نزد حق همه را بر تما روشن ساخت پدر و مادرم و اهل و مال و خویشانم به فدای شما باد خدای متعال را گواه می گیرم و شما را نیز که من به ولایت الهیه شما و به هر چه شما ایمان داری من هم ایمان دارم و به دشمنان شما و به هر چه شما کافر به آن و منکر هستید من هم کافر و منکر آن هستم و من به جلالت شأن

شما و به گمراهی مخالفان شما بصیر و معتقدم و دوستداران شما را دوست دارم و دشمنان شما را دشمن داشته و با آنها عداوت می کنم، هر که تسلیم امر شما است با او تسلیم و با هر کس که با شما بجنگد جنگ خواهم کرد و هر

وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتِكُمْ لَدَيْهِ، وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمَّي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأُسْرَتِي أَشْهَدُ اللَّهَ

وَأُشْهِدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ بِهِ، كَافِرٌ بِعِدْوِكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبِصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكُمْ مِوَالٍ لَكُمْ
وَلِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٍ لِأَعْدَائِكُمْ، وَمُعَادٍ لَهُمْ سَلِمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَزْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا

چه را شما حق دانید حق می دانم، و آنچه را باطل گردانید ابطال میکنم من فرمان بردار شمایم و عارف به حق شما و اقرار به فضیلت و برتری شما دارم و متحمل و معتقد به

مقام علم و دانش شما و متلبس به عهد ولایت شما و معترف به حقانیت شما هستم و تصدیق و ایمان به رجعت و بازگشت شما دارم و منتظر امر و فرمان شما و چشم به راه دولت حقه شما هستم و سخن شما را اخذ کرده و امر شما را کار می بندم و به درگاه شما پناه آورده و به زیارت شما شتافته و به قبور و مرقد مطهر شما پناه آورده و بدان متوسل به حق می شویم و شما را شفیع خود به درگاه خدا می گردانم و به واسطه شما به خدا تقرب می جویم و در تمام احوال و جمیع امور حوایج و درخواستی که

حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِّمَا أُبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لِّكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقَرَّرٌ بِفَضْلِكُمْ مُخْتَمِلٌ لِّعِلْمِكُمْ مُخْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ،
مُصَيِّدٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِإِدْوَالِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ، مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لِّكُمْ لِأَنَّ عَائِدٌ بِقُبُورِكُمْ
مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ

وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي

از خدا دارم شما را مقدم داشته و به واسطه شما از خدای خود هر حاجت و مراد می طلبم من به ظاهر و باطن شما و به حاضر و غایب و اول و آخر شما ایمان دارم و در تمام امور مذکور تفویض و تسلیم فرمان شمایم و قلبم تسلیم شما و رأیم تابع رأی شما و نصرتم به تمام قوای اختیاری مهبیای نصرت شماست همیشه تا روزگاری که خدای تعالی دین خود را به ولایت و حکومت شما زنده گرداند و در آن ایام ربوبی

شما را به عالم باز گرداند و به شما برای اجرای عدل الهی تمکین و اقتدار در همه روی زمین بخشد پس من همه هنگام با شما بوده و خواهم بود نه با

وَحَوَائِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَأَوْلِيكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوَّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلَّمٌ فِيهِ

مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَبِعٌ وَنُصَيْرَتِي لَكُمْ مُعَيَّدَةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ، وَيَرُدُّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنْكُمْ فِي أَرْضِهِ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ

دشمنان شما به شما ایمان دارم و به آن دلیل که اول شما را دوست دارم به همان دلیل آخر شما را دوست می دارم و به سوی
خدای عزوجل از دشمنان شما برائت می جویم و از

بت جبت و طاغوت و شیاطین و حزب آنها که به شما ظلم کرده و حق شما را انکار کردند و کسانی که سرکشی از عهد
ولایت شما کردند و ارث شما را غصب کردند و در مقام شما شک و ریب داشته و منحرف از طریقه شما گردیدند از همه
بیزارم و از هر وسیله و پیشوایی غیر شما و از پیشوایانی که خلق را به

لَا مَعَ غَيْرِكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَكُمْ وَبَرَّيْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَالشَّيَاطِينِ وَحَزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ، الْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَالغَاصِبِينَ لِإِعْرَاقِكُمُ الشَّاكِينَ فِيكُمْ، الْمُنْحَرِفِينَ
عَنْكُمْ، وَمِنْ كُلِّ وِلِيٍّ دُونَكُمْ

وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأَعْتَمَةِ الَّذِينَ

ص: ۳۴۳

آتش دوزخ می خوانند از تمام آنان نیز بیزاری می جویم پس خدا مادامی که زنده ام مرا در ولایت و دوستی و دین و آیین شما ثابت بدارد و مرا موفق به طاعت شما و بهره مند از شفاعت شما گرداند و از خوبان دوستداران شما که به هر چه دعوت کردید پیروی کردند قرار دهد و از آنان که در پی آثار شما رفتند و سالک طریق شما بودند و به رهبری شما هدایت یافتند و به قیامت در زمره شما محشور شدند و

در رجعت شما به جهان بازگشتند و در دولت و سلطنت شما به حکومت و ملک رسیدند و به شرف عافیت به واسطه شما رسیدند و در ایام

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَجَبَّتْنِي اللَّهُ أَبَدًا مَا حَيِّتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَقْفَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي

شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مُوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ وَيَسْئَلُكَ سَبِيلَكُمْ وَيَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَيُحْسِرُ فِي زَمْرَتِكُمْ وَيَكُرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَيَمْلِكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُسْرِفُ فِي

ص: ۳۴۴

پادشاهی شما تمکن و اقتدار یافتند و فردای قیامت چشمشان روشن به جمال شما گردید خدا مرا از آنها مقرر فرماید پدر و مادرم و جان و اهل و مالم به

فدای شما باد هر کس که اراده خداشناسی و اشتیاق به خدا در دل یافت به پیروی شما شتافت و هر کس خدا را به یگانگی شناخت به تعلیم شما پذیرفت و هر کس خدا طلب گردید به توجه به شما گردید ای پیشوایان من صفات کمالیه شما آنقدر است که ثنای شما را نتوانم کرد و به کینه مدح و توصیف قدر و منزلت شما نتوانم رسید و شما باید نور قلب خوبان و هدایت کنندگان نکوکاران و حجت‌های خدای مقتدر جبار خدا به شما افتتاح عالم ایجاد کرد و به

عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكِّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ عَدَا بُرُؤَيْتِكُمْ بِأَبِي أُنْتُمْ وَأُمَّيْ وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَأَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَدَهُ قَبْلَ عَنكُمْ وَمَنْ قَصَّيْدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَيَّوَالِي لَأُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ، وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَعْيَارِ، وَهُدَاهُ الْأَعْيَارِ بُرَارٍ وَحُجُجٌ

الْجَبَّارِ، بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ

شما نیز ختم کتاب آفرینش فرمود و به واسطه شما خدا بر ما باران رحمت نازل کرد و به واسطه شما آسمان را بیاداشت تا بر زمین جز به امرش فرو نیاید و به واسطه شما غم و اندوه و رنجها از دلها برطرف می گردد و اسرار نازل بر پیغمبران و نزول فرشتگان نزد شما بر جد بزرگوار شما

بر برادرت روح الامین نازل گردید خدا به شما مقامی عطا کرد که

به احدی از اهل عالم عطا نکرد هر شخص با شرافتی پیش شرف مقام شما سر فرود آورد و هر سرکش متکبری به اطاعت شما سر

يُنَزِّلُ الْغَيْثَ، وَبِكُمْ يُمسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَبِكُمْ يَنْفُسُ الْهَمَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ
وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ

و اگر زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد به جای «وإلى جدكم» بگو:

وَإِلَى أُخِيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ آتَاكُمْ اللَّهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاطًا كُلُّ شَرِيفٍ لَشَرَفِكُمْ وَبَخَعُ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ

نهاد و هر جبار گردن فرازی در مقابل فضل و کمال شما خاضع و همه چیز پیش شما فروتن گشت و زمین به نور شما روشن گردید و رستگاران عالم به ولایت و محبت شما رستگار شدند پیروی شما سلوک راه بهشت و رضوان و انکار ولایت شما خشم و غضب خدای رحمان است پدر و مادر و جان و اهل و مال همه فدای شما باد در حلقه ذاکران عالم از سماوات و ارض همه جا ذکر خیر شماست نامهای شما در میان نامها و جسد پاک شما در میان اجساد و روح بزرگ شما

در میان ارواح و نفوس قدسی شما در میان نفوس و آثار وجودی شما

لِطَاعَتِكُمْ، وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ، وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسَلِّمُكَ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وَوَلَايَتِكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي

وَمَالِي، ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ، وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ، وَأَنْفُسُكُمْ فِي

در میان آثار و قبور مطهر شما در میان قبرها پس چقدر نامهای شما شیرین و نفوس شما با کرامت شأن و مقامتان بزرگ و قدر و منزلت شما با جلال و عهد شما باوفاترین عهد و وعد و پیمان شما راست و با حقیقت سخن شما نور بخش دلها و امر و فرمان شما هدایت و ارشاد

خلق کار شما نیکو و عادت شما نیکی و احسان فطرت شما کرم و بخشش و شأن ذاتی شما حق و صدق و مرافت و شفقت قول و دستور شما حکم حتمی لازم الاجرا رأی و اندیشه شما علم و دانش و بردباری و مآل اندیشی است اگر ذکر از خیر و نیکویی

النُّفُوسِ وَأَثَارُكُمْ فِي الْأَثَارِ، وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحَلَى أَسْمَاءَكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ

وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَ خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدِكُمْ كَلَامِكُمْ نُورًا، وَأَمْرَكُمْ رُشْدًا وَوَصِيَّتِكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلِكُمُ الْخَيْرُ، وَعَادَتُكُمْ الْأَيْحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمْ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمْ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنَّ

ص: ۳۴۸

شود اول مقام نیکی را دارید و اصل و فرع و معدن و محل و مبدأ و منتهای هر

خیر و نیکویی شما پدید پدر و مادر و جانم نثار شما باد چگونه مدح و ثنای شما را توان وصف کرد و شئون رفیع و جملیتان را توان به شما آورد؟ در صورتی که به واسطه شما خدا ما را از ذلت نجات داد و غم و اندوههای شدید ما را برطرف ساخت و از وادی مهالک عالم و آتش و دوزخ رهانید پدر و مادر و جانم فدای شما به واسطه ولایت و پیشوایی شما خدا معالم و حقایق دین را به ما آموخت و هر آنچه از امور دنیای ما فاسد و پریشان بود اصلاح فرمود و به واسطه ولایت و پیشوایی شما کلمه به حد کمال رسید و

ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوْلَاهُ وَأَضَلَّهُ وَفَرَعَهُ وَمَعِيدُهُ وَمَيَّأُوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمْرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ، وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي

بِمُؤَالَتِكُمْ عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُؤَالَتِكُمْ

ص: ۳۴۹

نعمت بزرگ دین به خلق عطا گردید و پراکندگی امت با الفت و اتحاد مبدل گشت و به ولایت و دوستی شما طاعت فریضه خلق پذیرفته می شود و خدا دوستی شما را بر خلق واجب کرد و به شما درجات رفیع و مقام محمود و منزلت عالی معلوم نزد خدای عزوجل و جاه و عزت بزرگ و شأن عظیم و مقام شفاعت مقبول اعطا گردید پروردگارا

ما به آنچه نازل فرمودی ایمان آوردیم و رسول تو را پیروی کردیم پس تو مرا از گواهان ثبت فرما پروردگارا دلهای ما را که به حق هدایت فرمودی دیگر به باطل مایل نگردان و به ما از لطف ازلی خود

تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَاتْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُؤَالَاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمْ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالذَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ،

وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّانُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا

رحمتی کامل عطا فرما که همانا تویی عطا بخش بسیار بی عوض و منت. منزهی پروردگارا، محققا وعده پروردگار ما انجام خواهد یافت

ای ولی خدا همانا بین من و خدای عزوجل گناہانی است که جز رضا و شفاعت شما آن گناہان را محو نخواهد ساخت پس قسم به حق آن کس که بر سر خود شما را امین گردانید و سرپرست امور بندگان خود قرار داد و اطاعت شما را به طاعت مقرون ساخت که شما از خدا بر من بخشش و آمرزش طلبید و شفیع من باشید که من مطیع فرمان شمایم و هر کس شما را اطاعت کند خدا را اطاعت کرده و کسی

وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا؛ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عِزًّا وَجَلًّا ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ فَبِحَقِّ مَنْ ائْتَمَنَكُمْ عَلَى سِرِّهِ، وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ، وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي، فَإِنِّي لَكُمْ

مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ

ص: ۳۵۱

که شما را نافرمانی کند معصیت خدا کرده و کسی که شما را دوست دارد خدا را دوست داشته و کسی که با شما دشمنی دارد با خدا دشمنی داشته پروردگارا من اگر شفیعیانی به تو نزدیکتر از محمد(ص) و آل محمد(ص) که همه اخیار و پیشوایان نیکوکار هستند می یافتم آنها را به درگاه تو شفیع قرار میدادم پس تو را قسم به حق آنها که آن را تو بر خود لازم گردانیدی از تو درخواست می کنم که مرا داخل در جمله

عارفان به مقام آنها و به حق آنها کرده و در زمره رحمت شدگان به شفاعتشان قرار دهی که تویی ای خدا مهربانترین مهربانان
عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ، وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ، وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ؛ أَللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفْعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ

مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَيِّمَةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفْعَائِي، فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجِبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمْلَةِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي زُمْرَةِ الْمَرْحُومِينَ بِشَفَاعَتِهِمْ، إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ،

ص: ۳۵۲

عالم و درود خدا بر محمد(ص) و آل طاهرینش باد و سلام و تحیت بسیار باد و ما را خدا کفایت است و نیکو
و کیل و نگهبانی است.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ .

ص: ۳۵۳

علم و حکمت او و ناطق به حجت و برهان او و دعوت کننده خلق به شریعت مقدسه و باقی بر طریقت و سنت و جانشین او بر امت او آن که بزرگ مسلمانان و امیر اهل ایمان و پیشوای آبرومندان و روسفیدان عالم درود و رحمتی ای خدا بر آن حضرت فرست که افضل باشد از هر تحیت و رحمتی که بر یکی از خلقان و خاصان درگاہت و اوصیای پیغمبرانست فرستادی پروردگارا من گواهی می دهم که محققاً آن حضرت آنچه را باید از طرف پیغمبرت به امت تبلیغ کند کاملاً تبلیغ

کرد و رعایت آنچه باید محفوظ دارد نمود و آنچه بدو

حِكْمَتِهِ، وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ، وَالِدَّاعِي إِلَى شَرِيْعَتِهِ، وَالْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ، وَخَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ، سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ، وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَقَائِدِ
الْعُرَى الْمُحَجَّلِينَ، أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفِيائِكَ

وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ؛ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا حُمِّلَ، وَرَعَى مَا اسْتُحْفِظَ، وَحَفِظَ

به ودیعه سپرده شده نگهبانی کرد و حلال تو را حلال و حرامت را حرام دانست و احکام تو را بپا داشت و خلق را به راه تو دعوت کرد و با دوستان تو دوستی و با دشمنانت دشمنی کرد و با عهد شکنان دین تو و عدول کنندگان و سرکشان از فرمان تو جهاد کرد و با کمال صبر و

تحمل همیشه رو به سوی تو داشت و هرگز از خدا دور نگردانید و در راه خدا ملامت بدگویان او را از فرمانت باز نداشت تا آنکه در کار فرمان قضای تو به مقام رضا و خشنودیت نائل شد و با اخلاص کامل تو را پرستش کرد و در نصیحت و دلالت خلق به راه حق

مَا اسْتُوْدِعَ، وَحَلَّلَ حَلَالَكَ، وَحَرَّمَ حَرَامَكَ، وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ، وَدَعَا إِلَى

سَبِيلِكَ، وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ، وَعَادَى أَعْدَاءَكَ، وَجَاهَدَ النَّكَائِينَ عَنِ سَبِيلِكَ، وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنِ أَمْرِكَ، صَابِرًا مُّحْتَسِبًا مُّقْبِلًا
غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَّائِمٍ حَتَّىٰ بَلَغَ فِي ذَٰلِكَ الرِّضَا، وَسَلَّمْ إِلَيْكَ الْقَضَاءَ، وَعَبَدَكَ مُخْلِصًا، وَنَصَحَ لَكَ

ص: ۳۵۶

برای رضای تو تا هنگام رحلت کوشش کرد پس آنگاه که او را قبض

روح فرمودی با مقام شهادت و ولایت و تقوای کامل مقام رضای تو بود و با تزکیه نفس و هادی و مهدی امت خدایا درود و رحمت فرست بر محمد و بر او نیکوتر رحمتی که بر یکی از پیمبرانت و خاصان درگاهت فرستادی ای پروردگار عالم هستی.

مُجْتَهِداً حَتَّىٰ آتَاهُ الْيَقِينُ، فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ

شَهِيداً سَيِّعِداً وَ لِيَا تَقِيّاً رَضِيّاً زَكِيّاً هَادِياً مَهْدِياً؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ، وَعَلَيْهِ اَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيَاءِكَ وَ اَصْفِيَاءِكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

ص: ۳۵۷

زیارت امام حسین (ع)

به نام خدا و به ذات خدا، بار پروردگارا قرار ده آن را نور و طهور و نگهبانی از هر بد و شفا از هر درد و بیماری و آفت و بدی بار پروردگارا پاک فرمای بدان دلم را و بگشای سینه ام را و آسان فرما بدان کارم را.

اذن دخول حرم امام حسین علیه السلام :

چون قصد می کنی زیارت حضرت امام حسین علیه السلام غسل کن و در اثنای غسل بگو:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَطَهْرًا وَحِزْزًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسِقْمٍ وَأَفِّهِ وَعَاهِهِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي، وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي، وَسَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي.

و چون از غسل فارغ شوی بپوش جامه پاک و دو رکعت نماز بجای آور و چون از نماز فارغ شوی روانه شو به جانب حائر به

ص: ۳۵۸

خدا بزرگتر از حد اندیشه و توصیف است و حمد و ثنای بسیار مخصوص خداست و صبح و شام او را تسبیح و تنزیه می‌کنم ستایش خدایی را که ما را بر این درگاه رهنمایی کرد که اگر خدا ما را هدایت نمی‌فرمود ما به خود راه نمی‌یافتیم همانا رسولان پروردگار به حق آمدند. تحیت و سلام بر تو ای رسول خدا درود و سلام

بر تو ای پیغمبر خدا، سلام بر تو

حال آرامی و وقار و با دل خاشع و دیده گریان و بسیار بگو ذکر **اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** چون به در حائر رسیدی بایست و بگو:

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ. (پس بگو:) **أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ**

ص: ۳۵۹

ای خاتم پیغمبران، سلام بر تو ای سید رسولان، سلام بر تو ای حبیب خدا، سلام بر تو ای امیر اهل ایمان، سلام بر تو ای سید اوصیای

پیغمبران، سلام بر تو ای پیشوای روسفیدان و آبرومندان عالم، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا بزرگ زنان عالم، سلام و تحیت بر تو و بر امامان از فرزندان تو باد، سلام بر تو ای وصی و جانشین امیرالمؤمنین، سلام بر تو

يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيَّةِيْنَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَعْيُنِ مِنْ وُلْدِكَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا وَصِيَّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ

ای صدیق شهید، سلام بر شما ای فرشتگان مقیم در این آستان شریف، سلام بر شما ای ملائک پروردگار که به گرد قبر مطهر حسین علیه السلام حلقه زده اید، سلام و تحیت ابدی از من بر شما باد مادامی که شب و روز در جهان برقرار است. سلام و تحیت بر تو ای ابا عبدالله الحسین (ع)

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین من بنده طاعت تو و بنده زاده

أَيُّهَا الصَّدِيقُ الشَّهِيدُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَقَامِ الشَّرِيفِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ رَبِّي الْمُخَدِّقِينَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكُمْ

مِنِّي أَيْدَاءً مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ. (پس می گویی:) أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، عَبْدُكَ وَابْنُ

و کنیز زاده به درگاه تو مقرر و معترف به بندگی فرمان تو و بی هیچ مخالفت با شما و دوست دوستان و دشمن دشمنان شما آمده ام به قصد زیارتت در این حرم شریف و پناه آورده ام

به مشهد و مدفن مبارکت و بدین قصد به درگاهت تقرب می طلبم آیا داخل شوم ای رسول خدا (ص)؟ آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا؟ آیا داخل شوم ای امیرالمؤمنین؟ آیا داخل شوم ای بزرگ اوصیای پیغمبران؟ آیا داخل شوم ای فاطمه زهرا سید زنان عالم؟ آیا داخل شوم ای مولای من ای اباعبدالله؟

عَبْدِكَ، وَابْنِ أُمَّتِكَ، الْمُقَرَّبِ بِالرَّقِ، وَالتَّارِكِ لِلْخِلَافِ عَلَيْكُمْ، وَالْمُوَالِي لَوَلِيِّكُمْ، وَالْمُعَادِي لِعِدُوِّكُمْ، قَصِيْدَ حَرَمِكَ، وَاشْتِجَارَ بِمَشْهَدِكَ، وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِقَصْدِكَ، أَدْخُلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَدْخُلْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَدْخُلْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَدْخُلْ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ، أَدْخُلْ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ

الْعَالَمِينَ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

آیا داخل شوم ای مولای من ای فرزند گرامی رسول خدا؟

سپاس مخصوص پروردگار و خدای یگانه و یکتا و فرد و بی نیاز است آن خدایی که مرا به ولایت و دوستی تو رهبری فرمود و مرا به زیارتت مخصوص گردانید و توجه به آستانت را برایم آسان گردانید.

سلام ما بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا، سلام ما بر تو ای وارث حلم نوح فرستاده خدا،

أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ

پس اگر دلت خاشع و دیده ات گریان شد آن علامت رُخَصَّتْ و اجازه است. پس داخل شو و بگو:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِي هَدَانِي لِوَلَايَتِكَ، وَخَصَّنِي بِزِيَارَتِكَ، وَسَهَّلَ لِي قَصْدَكَ.

پس می روی تا در قبه مطهره و بایست محاذی بالای سر و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ،

ص: ۳۶۳

سلام ما بر تو ای وارث مقام ابراهیم دوست مقرب خدا، سلام ما بر تو ای وارث جلال موسی کلیم خدا، سلام ما بر تو ای وارث قدس عیسی روح پاک خدا، سلام ما بر تو ای وارث محمد مصطفی محبوب خاص خدا، سلام ما بر تو ای وارث ولایت امیرالمؤمنین، سلام ما بر تو ای فرزند گرامی محمد مصطفی،

سلام ما بر تو ای فرزند ارجمند علی مرتضی، سلام ما بر تو ای فرزند عزیز فاطمه زهرا، سلام ما بر تو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای زاده پاک خدیجه کبری، سلام بر تو ای خون پاک خدا و فرزند شهید راه خدا، سلام بر تو ای شهیدی که یارانت همه کشته شدند و کسی برای انتقام خون پاکت باقی نماند گواهی می دهم که تو ارکان نماز

را بپاداشتی و زکات و امر به معروف و نهی از منکر را استوار ساختی و خدا و رسول را تا هنگام شهادت اطاعت کردی، لعنت خدا بر آن گروهی که تو را شهید کردند لعنت خدا بر آن گروهی که در حق شما ظلم کردند لعنت خدا بر آن گروهی که ظلم ظالمان را درباره شما شنیدند و راضی شدند ای مولای من ای اباعبدالله گواهی می دهم که شما

يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا ثَارَ

اللَّهِ وَابْنَ شَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُورَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتْلُكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلْمُكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمْعُكَ بِذَلِكَ فَرَضَيْتَ بِهِ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ

در اصلاّب عالی پاک پدران و ارحام مطهر مادران نور پاک الهی بودید و هرگز مقام توحید کامل شما آلوده به ناپاکی های جاهلیت نگردید و غباری از شرکهای عصر شرک و جهالت بر دامن شما ننشست و گواهی می دهم که شما ننگهبان دین و ارکان اهل ایمان و گواهی می دهم که شما ییاد امام بزرگوار و منزّه و پسندیده و رهبر و راهنمای خلق و گواهی می دهم که هر یک از امامان فرزندان تو روح زهد و تقوی

بودند و پرچم هدایت و وسیله محکم و حجت کامل خدا برای اهل

نوراً فی الأئضیلاب الشامخه والأرحام المطهره، لم تُنجسک الجاهلیه بأنجاسها، ولم تُلبسک من مدلهمات ثیابها، وأشهد أنّک من دعائم الدین، وأرکان المؤمنین،

وأشهد أنّک الأمام البُرّ التقی الرضی الزکیّ الهادی المهدی، وأشهد أنّ الأئمه من ولدک کلمه التقوی، وأعلام الهدی، والعزوه الوثقی، والحجه علی أهل

عالم من خدا و فرشتگان و رسولان را گواه می گیرم که به امامت شما ایمان دارم و به رجعت شما از روی یقین معتقدم و هر قدمی که در راه

دین بردارم و هر عملی که در زندگانی به انجام رسانم به دوستی شماست دلم تسلیم قلب پاک شما و کارم تابع امر مبارک شما است درود و رحمت خدای متعال بر روانهای پاک و ابدان شریف و بر حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد.

الدُّنْيَا، وَأَشْهَدُ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَايَابِكُمْ مُوقِنٌ، بِشَرَايِعِ دِينِي، وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلِيمٌ، وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، وَعَلَى أَزْوَاجِكُمْ، وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ، وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ، وَعَلَى شَاهِدِكُمْ، وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَ
عَلَى ظَاهِرِكُمْ

وَعَلَى بَاطِنِكُمْ.

ص: ۳۶۷

پدر و مادرم فدای تو ای فرزند رسول خدا پدر و مادرم فدایت ای اباعبدالله چقدر به واسطه ظلم و ستمهای امت به وجود مبارک بزرگت عزاداری و مصیبت و غم و اندوه بر ما شیعیان وارد آمده و بر جمیع اهل آسمان ها و زمین پس خدا لعنت کند امتی را که اسبها را زین و لگام کردند و مهبای

جنگ و قتال با تو گشتند ای مولای من ای اباعبدالله من قصد حرم شریف کرده ام و به مشهد و مدفن مقدست روی آورده ام و از خدا

پس ببنداز خود را بر روی قبر و بیوس آنرا و بگو:

بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ

الرَّزِيئَةُ، وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِحُكْمِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أُسَيْرَجْتُ وَالْجَمْتُ وَتَهَيَّأْتُ لِقِتَالِكَ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، فَصَدْتُ حَرَمَكَ، وَأَتَيْتُ إِلَى مَشْهَدِكَ، أَسْأَلُ اللَّهَ

ص: ۳۶۸

به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست میکنم که درود و رحمت بر محمد و آل محمد فرستد و مرا هم

در دنیا و آخرت با شما قرین و همنشین بگرداند.

الهی من نماز و رکوع و سجود به درگاه تو ذات یکتای بی شریک به اخلاص بجای آوردم زیرا نماز و رکوع و سجود روا جز برای تو نیست که تویی البته آن یگانه خدایی که جز تو خدایی نیست پروردگارا درود و تحیت فرست بر

بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ، وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدَيْهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگذار و بخوان در آن دو رکعت، هر سوره که خواهی. پس چون از نماز فارغ شدی بگو:

ص: ۳۶۹

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، لِإِنَّ الصَّلَاةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ، لِإِنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

ص: ٣٧٠

محمد و آل محمد و بر آن ارواح پاک از من بهترین سلام و تحیت را برسان و از آن بزرگواران به من جواب سلامشان را بازگردان پروردگارا و این دو رکعت نماز هدیه است از من به سوی مولای من حضرت

حسین بن علی علیهما السلام پروردگارا درود و تحیت فرست بر محمد و بر او و این عمل را از من بپذیر و بر آن اجر و پاداشی بهتر از آنچه امید و آرزو به حضرتت دارم و امید تولای تو و مولای اهل ایمان حضرت حسین را دارم عطا فرما ای دوستدار اهل ایمان

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْبِئُهُمْ عَنِّي أَفْضَلَ

السَّلَامَ وَالتَّحِيَّةَ، وَارْزُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ؛ اللَّهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَأَجِرْنِي عَلَيَّ ذَلِكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ.

پس برخیز و برو پایین پای آن حضرت و بایست نزد سر علی بن الحسین علیهما السلام و بگو:

سلام ما بر تو ای فرزند عزیز رسول خدا سلام ما بر تو ای زاده پاک پیغمبر خدا سلام ما بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین سلام ما بر تو ای نیکو فرزند حضرت حسین شهید سلام بر تو ای شهید راه خدا سلام بر تو ای مظلوم فرزند امام مظلوم خدا لعنت کند

گروهی که تو را کشتند و یا در حق شما ظلم کردند و یا آنکه آن ظلم را درباره شما شنیدند و راضی شدند.

الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ نَبِيِّ اللَّهِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ، لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ. پس بیفکن خود را بر روی قبرش و بیوس آنرا و بگو:

سلام ما بر تو ای ولی خدا و پسر ولی خدا چقدر به واسطه ظلم و ستمهای امت به وجود مبارک بزرگت عزاداری و مصیبت و اندوه بر ما

شیعیان و بر جمیع مسلمانان وارد آمد پس خدا لعنت کند امتی را که تو را شهید کردند و به سوی خدا و به سوی تو از آنان بیزاری می جویم.

سلام بر شما ای یاران و دوستان خدا سلام ما بر شما ای مشتاقان و برگزیدگان خدا سلام ما

الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَوَلِيِّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتَكَ، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ.

پس بیا از دری که پایین پای علی بن الحسین علیهما السلام است و متوجه شو به سوی سایر شهداء و بگو:

الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّاءَهُ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ، اَلْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ، اَلْسَّلَامُ

بر شما ای یاری کنندگان رسول خدا سلام ما بر شما ای یاران امیرالمؤمنین سلام ما بر شما ای ناصران فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام ما بر شما ای یاوران حسن مجتبی فرزند پاک و مهربان علی مرتضی سلام بر شما ای یاوران

باوفای حضرت ابی عبدالله الحسین (ع) جان من و پدر و مادرم فدای شما باد خوشا بر احوال شما خوشا بر آن سرزمین پاکی که در آن مدفون شدید به خدا قسم شما به فیروزی بزرگ رسیدید کاش من هم در رکاب شما بودم و به آن فیروزی بزرگ نائل می شدم.

عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ

يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
الْوَلِيِّ النَّاصِحِ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَزِيدِ اللَّهِ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا،
فِيالْيَتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأُفُوزَ مَعَكُمْ.

ص: ۳۷۳

پس برگرد به بالای سر امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد و پدر و مادر و برادران خود؛ زیرا که در آن روضه مطهره رد نمی شود دعای دعا کننده و نه سؤالِ سؤال کننده.

ص: ۳۷۴

صلوات بر امام حسین علیه السلام

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر حسین شهید مظلوم کشته اشک چشمان شیعیان و اسیر رنج مصیبتها، درودی فرست که با نشو و نما و افزاینده و با برکت باشد و اولش بالا رود و آخرش نفاد و تمامی و انقطاع نیابد بهتر از هر درودی که بر احدی از فرزندان

پیغمبران و رسولانت فرستادی ای پروردگار عالمیان خدایا

می ایستی پشت سر، نزد کتف شریف آن حضرت و صلوات می فرستی بدین طریق:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ، وَأَسِّرِ الْكُرْبَاتِ، صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً يَصْعَدُ أَوْلَاهَا وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهَا أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ؛ اللَّهُمَّ

ص: ۳۷۵

دروود فرست بر امام شهید که به ظلم و ستم

کشته شد و بی یار و یاور ماند و آن بزرگ و پیشوای اهل زهد و عبادت وصی و جانشین امام با صدق و ایمان آن پاک روان
قدسی پاکیزه و روح مبارک و پسندیده و مرضی خدا آن جان با تقوا و زهد رهبر بزرگ عالم مجاهد از حریم شرع خدا
پیشوای هادی خلق به راه حق سبط پیغمبر اکرم و نور چشم زهرای بتول صلی الله علیه و آله و سلم پروردگارا

صَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ الشَّهِيدِ الْمُقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمَخْدُولِ، وَالسَّيِّدِ الْقَائِدِ، وَالْعَابِدِ الزَّاهِدِ وَالْوَصِيِّ الْخَلِيفَةِ الْأَئِمَّةِ الصِّدِّيقِ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ
الطَّيِّبِ الْمُبَارَكِ، وَالرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ، وَالتَّقِيِّ الْهَادِي

الْمُهْدِيِّ الزَّاهِدِ الذَّائِدِ الْمُجَاهِدِ الْعَالِمِ، إِمَامِ الْهُدَى، سَبْطِ الرَّسُولِ وَقُرَّةِ عَيْنِ الْبُتُولِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اللَّهُمَّ

ص: ۳۷۶

درود فرست بر آقا و مولای من که همیشه به طاعت اشتغال داشت و از عصیان منع می کرد و در راه رضای تو با منتهای قدرت می کوشید و کاملاً روی به جانب ایمان و آیین حضرتت آورد و عذر کسی را در مخالفت امرت نمی پذیرفت در باطن و ظاهر بندگانت را به سوی تو

می خواند و به راه تو هدایت می فرمود و در حضور حضرتت قیام کرد بنیان جور و ظلم را به طریق صواب ویران و منهدم کرد و سنت و طریقه حق طبق کتاب خدا احیا کرد و عمری در رنج و الم با رضا و خشنودیت زیست کرد و با کوشش سخت در راه طاعت تو و اولیای تو از جهان درگذشت و جان

صَلِّ عَلَي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ، وَنَهَى عَن مَعْصِيَتِكَ، وَبَالَغَ فِي

رِضْوَانِكَ، وَأَقْبَلَ عَلَي إِيمَانِكَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيكَ عُذْرًا سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْعُو الْعِبَادَ إِلَيْكَ، وَيَدُلُّهُمْ عَلَيْكَ، وَقَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَهْدِيُمُ الْجُورَ بِالصَّوَابِ، وَيُحْيِي السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ، فَعَاشَ فِي رِضْوَانِكَ مَكْدُودًا، وَمَضَى عَلَي طَاعَتِكَ وَفِي أَوْلِيَائِكَ مَكْدُوحًا، وَقَضَى

به سوی تو تسلیم کرد لحظه ای در شب و روز نافرمانی تو نکرد بلکه با قوم

منافق و کافر در راه تو جهاد سخت کرد پروردگارا بهترین پاداش اهل صدق و نیکوکاران را به او اعطا فرما و بر دشمنانش عذاب سخت و مضاعف و بر قاتلانش عقاب شدید مقرر گردان که او همانا با حال لطف و مدارا و بزرگواری با دشمن قتال کرد و به مظلومی کشته شد و به رحمت از جهان در گذشت در حالیکه به قاتلان خود می فرمود که من فرزند رسول خدا محمد و پسر آن که به فقیران زکات داد و خدا را پرستش کرد باز قوم ترحم نکردند عمدا و به قصد و غرض دشمنی با اسلام و ایمان او را شهید کردند در حالی که در امر

إِلَيْكَ مَفْقُودًا، لَمْ يَعْصِكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ، نَيْلُ جَاهِدٍ فِيكَ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَفَّارَ؛ اللَّهُمَّ فَاجْزِهِ خَيْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِينَ الْأُمَّةِ بُرَارٍ،
وَضَاعِفٌ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَ لِقَاتِلِهِ الْعِقَابَ، فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيمًا، وَقُتِلَ مَظْلُومًا، وَمَضَى مَرْحُومًا، يَقُولُ: أَا ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدٍ،

وَابْنُ مَنْ زَكَّى وَعَبَدَ، فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمِدِ، قَتَلُوهُ عَلَى الْإِيمَانِ، وَأَطَاعُوا

قتلش شیطان را اطاعت کردند و خدا را در نظر نیاوردند پروردگارا پس درود فرست بر آقا و مولای من درودی که به آن درود نامش را بلند گردانی و بر کارش او را مظفر و مصور گردانی و به نصرتش تعجیل فرمایی و او را به نیکوترین انواع فضایل در قیامت مخصوص گردان و بر مقام شرافتش در اعلی

علین بیفزا و او را به رتبه بلندترین اهل شرافت و کرامت برسان و از رحمت با شرافت او را در مقام شریف مقربان در گاهت به عالیترین رتبه رفیع نایل گردان و او را به مقام

فِي قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ، وَلَمْ يُرَاقِبُوا فِيهِ الرَّحْمَانَ؛ اَللّٰهُمَّ فَضِّلْ عَلٰى سَيِّدِي

وَمَوْلَايَ صِيْلَةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ، وَتُظْهِرُ بِهَا اَمْرَهُ، وَتُعَجِّلُ بِهَا نَصِيْرَهُ، وَاخْصِيْضُهُ بِأَفْضَلِ قِسْمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَزِدْهُ شَرْفًا فِيْ اَعْلَى عَلِّيْنَ، وَبَلِّغْهُ اَعْلَى شَرَفِ الْمُكْرَمِيْنَ، وَاَرْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِيْ شَرَفِ الْمُقْرَبِيْنَ فِي الرَّفِيْعِ الْاَعْلَى، وَبَلِّغْهُ

ص: ۳۷۹

وسيله و منزلت با جلال و عزت و برتری و فضیلت و

کرامت بزرگ برسان پروردگارا و نیکوتر پاداشی که امام را از رعیت دهی از ما به آن حضرت عطا فرما و درود فرست بر آقا و مولای من آنچه ذکر شد و آنچه ذکر نشد ای آقا و مولای من کرم کن و مرا در حزب خود و زمره خویش داخل ساز و از پروردگار من و پروردگار تو بر من عطا و بخشش درخواست کن که تو بزرگوار را نزد خدا جاه و قدر و منزلت بلندی است که اگر از خدا درخواست کنی عطا کند و اگر

الْوَسِيْلَةَ، وَالْمَنْزِلَةَ الْجَلِيْلَةَ، وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ، وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيْلَةَ؛ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا اَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ اِمَامًا عَن رَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايْ كُلَّمَا ذُكِرَ وَكُلَّمَا لَمْ يُدْكَرْ، يَا سَيِّدِيْ وَمَوْلَايْ اَدْخِلْنِيْ فِيْ

حَرْبِكَ وَزُمْرَتِكَ، وَاسْتَوْهِنِيْ مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّيْ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جَاهًا وَقَدْرًا وَمَنْزِلَةً رَفِيْعَةً، اِنْ سَأَلْتَ اُعْطِيْتِ، وَ اِنْ

ص: ۳۸۰

شفاعت کنی بپذیر خدا را خدا را یاد کن درباره بنده و غلامت و مرا در شدائد و سختیها و امور هولناک که من بر خود از عمل بد و کار زشت و گناه بزرگ فراهم کرده ام مرا به خود وامگذار که تمام آرزو و امید و وثوق و اعتماد و

توسل من به درگاه خدا پروردگار من و تو، تو بزرگواری هیچ کس به درگاه خدا توسل نجسته به کسی که او نزد حقش عظیمتر و احترامش لازم تر و قدر و منزلتش بلندتر از شما اهل بیت پیغمبر باشد خدا مرا دور از شما خاندان و عنایت

شَفَعْتَ شُفَعْتَ، اللَّهُ اللَّهُ فِي عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ

لَا تُخَلِّنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي، وَقَبِيحِ فِعْلِي، وَعَظِيمِ جُرْمِي، فَإِنَّكَ أَمَلِي وَرَجَائِي وَثِقَتِي وَمُعْتَمِدِي وَوَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّي، وَرَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا، وَلَا أَوْجَبُ حُرْمَةً، وَلَا أَجَلُ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ لَا خَلْفَنِي اللَّهُ

ص: ۳۸۱

شما به واسطه گناهانم نگرداند و مرا با شما بزرگواران در بهشت عدن که برای شما اهل بیت و اولیای خود مهیا گردانیده
همنشین قرار دهد که خدا بهترین آمرزندگان و مهربانترین مهربانان است پروردگارا از ما به آن بزرگوار سلام و تحیت بسیار
برسان و پاسخ تحیات ما سلام از جانب او به ما بازگردان که تو صاحب جود و کرمی و درود فرست بر او هر آنچه سلام و
تحیت ذکر شد و آنچه ذکر نشد ای پروردگار عالمیان.

عَنْكُمْ بِذُنُوبِي، وَجَمَعَنِي وَ إِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عَدْنِ الَّتِي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ؛ اللَّهُمَّ أُنَبِّغْ سَيِّدِي
وَمَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَارْدُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ،

وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ وَكُلَّمَا لَمْ يُذَكَّرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

ص: ۳۸۲

زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام

سلام خدا و سلام فرشتگان مقرب خدا و رسولان خدا و بندگان شایسته خدا و سلام تمام شهیدان راه خدا و صادقان

با ایمان کامل و نفوس پاکیزه پاک و نکو سیرت در آنچه صبح و شام سلام همه آنان بر تو باد ای فرزند امیرالمؤمنین گواهی می دهم برای تو که حضرتت، مقام تسلیم و تصدیق و وفاداری و خیرخواهی در حد کمال داشتی نسبت به حضرت حسین فرزند

چون وارد روضه مطهره حضرت شدی بایست و بگو:

سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ ، وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ ، وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ ، وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصَّادِقِينَ ، وَالزَّكَايَاتِ الطَّيِّبَاتِ فِيمَا تَعْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالتَّصَدِيقِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلْفِ

ص: ۳۸۳

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سبط برگزیده رسول و رهبر دانای خلق و وصی پیغمبر و رساننده حکم خدا به خلق آن امام مظلوم جور و جفا کشیده پس خدا تو را از جانب رسولش و از جانب امیرالمؤمنین و از حضرت حسن و حسین صلوات الله علیهم بهترین پاداش عطا کند و به واسطه آن صبر و تحمل مصائبی که در یاری برادرت کردی پس دار سعادت عقبی تو را نیکوست خدا

لعنت کند کسانی را که قدر حق تو را ندانستند، و از جهل هتک

النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ، وَالسَّبِيحِ الْمُنتَجِبِ، وَالِدَلِيلِ الْعَالِمِ، وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ، وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَزِمِ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنْ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَفْضَلَ

الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَهَلَ حَقَّكَ، وَاسْتَخَفَّ

احترامت کردند و خدا لعنت کند کسی را که بین تو و آب فرات حائل گردید گواهی می دهد که تو مظلوم کشته شدی و خدا آنچه را وعده داده محققا به تو عطا کند ای فرزند امیرالمؤمنین من به زیارت شما آمده ام درحالی که بر شما واردم و قلبم تسلیم امر شما و تابع فرمان شما و من

پیرو شما و برای یاری شما مهیا هستم تا هنگامی که فرمان خدا فرا رسد که او بهترین حکم کنندگان است پس من با شما هستم و با تمام قوای خود با شما هستم نه با دشمنان شما من به شما ایمان دارم و به بازگشت شما نیز ایمان دارم و به دین و آیین دشمنان شما

بِحُرْمَتِكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُومًا ،

وَأَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ ، جِئْتُكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِقْدًا إِلَيْكُمْ وَقَلْبِي مُسَلِّمٌ لَكُمْ وَتَابِعٌ ، وَأَنَا لَكُمْ تَابِعٌ ، وَنُصَيْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ ، إِنِّي بِكُمْ وَيَا أَيُّهَا بَنُوكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ، وَبِمَنْ

و مخالفان شما و قاتلان شما از کافران و منکرانم خدا بکشد

امتی را که به دست و زبان شما را کشتند.

سلام بر تو ای بنده شایسته حق و مطیع امر خدا و رسول خدا و مطیع امیرالمؤمنین و حضرت حسن و حسین صلوات الله و سلامه علیهم، سلام بر تو و رحمت و برکات خدا و مغفرت و رضا و خشنودی خدا بر روح و جسم شما باد گواهی می دهم

خَالَفَكُمْ وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ ، قَتَلَ اللَّهُ أُمَّه قَتَلْتُمْ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسِنِ .

پس داخل روضه شو و خود را به ضریح بچسبان و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَيِّمِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْحَسَنِ

وَ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ سَلَّمَ ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ وَ عَلَي رُوحِكَ وَ بَدَنِكَ ، أَشْهَدُ

ص: ۳۸۶

و خدا را گواه می گیرم که تو از جهان درگذشتی با همان مقام رفیع شهادت که شهدای بدر یافتند و دیگر جهاد کنندگان در راه خدا که همه خیر خواهان دین خدا بر علیه دشمنان خدا جهاد کامل و با دوستان خدا و دفاع از محبان خدا

منتهای نصرت و یاری را کردند پس خدا به شما بهتر و بیشتر و کامل ترین پاداشی عطا کند که به احدی از کسانی که به عهدش وفا کردند و دعوتش را اجابت کردند و از ولی امر حق و خلفای الهی اطاعت کردند عطا فرماید گواهی می دهم که

وَأَشْهَدُ اللَّهَ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَيَّ مَا مَضَى بِهِ

الْبِدْرِيُّونَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، أَلْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِي جِهَادِ أَعْدَائِهِ ، أَلْمُبَالِغُونَ فِي نُصْرِهِ أَوْ لِيَائِهِ ، أَلذَّابُونَ عَنِ أَحْبَائِهِ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ ، وَأَكْثَرَ الْجَزَاءِ ، وَأَوْفَرَ الْجَزَاءِ ، وَأَوْفَى جَزَاءِ أَحَدٍ مِمَّنْ وَفَى بِنِعْتِهِ ، وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتُهُ ، وَأَطَاعَ وُلاَّهُ أَمْرِهِ ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ

ص: ۳۸۷

تو نهایت کوشش را در نصیحت و کمال جهد و اهتمام را در راه دین خدا ادا کردی تا آنکه خدایت در مقام رفیع شهیدان مبعوث کرد و روح پاکت را با ارواح پاک سعادت‌مندان عالم محشور و از بهشت بهترین منزل و نیکوترین غرفه بهشتی عطا کند و نام شریف‌ت را در عالم بلند گرداند و با پیغمبران و صادقان در ایمان و شهیدان و صالحان که اینها بهترین رفیقانند

محشور فرماید گواهی می‌دهم که تو هیچ سستی و کوتاهی نکردی

بَالِغَتَ فِي النَّصِيحَةِ ، وَأَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ ، فَبَعَثَكَ اللَّهُ فِي الشُّهَدَاءِ ، وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ ، وَأَعْطَاكَ مِنْ جَنَّاتِهِ أَمْثَلَهَا مَنَزَلًا ،

وَأَفْضَلَهَا عُزْفًا ، وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ ، وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أَوْلِيَاكَ رَفِيقًا ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْكُلْ ،

ص: ۳۸۸

و در کار خود با بصیرت و حجت از جهان درگذشتی و همیشه در اعمالت اقتدا به صالحان و پیروی از رسولان خدا کردی
پس خدا بین ما و تو بزرگوار و بین رسول خدا و اولیا و دوستان خدا در منزلهای بهشتی اهل

خضوع و تقوی جمع گرداند که خدا مهربانترین مهربانان عالم است.

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد، و بر من دیگر در این مکان گرامی و مشهد معظم گناهی باقی مگذار تمام
گناهانم را ببخش و بیمارز و هم و غم را

وَأَنْتَكَ مَضِيَّتْ عَلَيَّ بِصِيرِهِ مِنْ أَمْرِكَ ، مُقْتَدِيًّا

بِالصَّالِحِينَ ، وَ مُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّينَ ، فَجَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُولِهِ وَأَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُحِبِّينَ فَإِنَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ .

پس برو سمت بالا سر و دو رکعت نماز بخوان و بگو در عقب نماز:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَلَا تَدْعُ لِي فِي هَذَا الْمَكَانِ الْمُكْرَمِ وَالْمَشْهَدِ الْمُعْظَمِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ ، وَلَا هَمًّا

برطرف ساز تمام مرض و دردهایم را شفا عنایت فرما و هر عیب و عار مرا پرده پوشی کن و رزقم را وسیع ساز، و از هر خوف و هراسم ایمنی کامل بخش پریشانیهایم همه را اصلاح فرما، و غایب مرا محفوظ بدار و لقایش نزدیک و تمام حاجتهای دنیا و آخرتم را که رضای تو و صلاح من در

آن است همه را روا گردان ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای اباالفضل العباس فرزند

إِلَّا فَرَجْتَهُ ، وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا اسْتَرْتَهُ ، وَلَا رِزْقًا إِلَّا بَسَطْتَهُ ، وَلَا خَوْفًا إِلَّا آمَنْتَهُ ، وَلَا شَمَلًا إِلَّا جَمَعْتَهُ ، وَلَا غَائِبًا

إِلَّا - حَفِظْتَهُ وَأَدْنَيْتَهُ ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَى وَلِي فِيهَا صِيْلَاحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ . پس
بر گرد به سوی ضریح و نزد پاها بایست و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ ابْنَ

ص: ۳۹۰

امیرالمؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبر اسلام سلام بر تو ای فرزند اول کسی که اسلام اختیار کرد و

در رتبه ایمان بر همه امت تقدم و برتری داشت و در دین خدا از همه کس پایدارتر و در حفظ اسلام از همه مراقبتش بیشتر بود گواهی می دهیم که تو در راه خدا و رسول و برادرت خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که حضرت حسین مساوات و مواسات نمودی باری خدا لعنت کند امتی را که هتک حرمت شما و ریختن خون شما و حرمت اسلام را حلال شمردند

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِ ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا ، وَأَقْدَمِهِمْ إِيمَانًا ، وَأَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللَّهِ ، وَأَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلَامِ . أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِإِيَّتِيكَ فَنِعْمَ الْإِيخُ الْمُوَاسِي ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَلَعَنَ

اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ ، وَأَنْتَهَكْتَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ ،

ص: ۳۹۱

پس شما (در راه وفای با برادرت حسین «ع» نیکو صبر و تحمل و جهاد و حمایت و نصرت و دفاع کامل از حریم برادر و امر پروردگارش را اطاعت کردی و در راه فداکاری آن حضرت و ثواب بزرگ نصرت و یاری او که دیگران رو گردانیدند تو مشتاقانه شتافتی و ثواب عظیم و نام نیکو در دو عالم یافتی و خدایت در بهشت نعیم با

پدران بزرگوارت ملحق گرداند پروردگارا من خود را مهیا بر زیارت اولیا و دوستان تو نموده ام به اشتیاق ثواب و به امید مغفرت و لطف و احسان بزرگ تو پس از تو درخواستم این است که

فِنِعْمِ الصَّابِرِ الْمُجَاهِدِ الْمُحَامِي النَّاصِرِ وَالْأَعُوذِ الدَّافِعِ عَنْ أَخِيهِ ، الْمُجِيبِ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ ، الرَّاعِبِ فِيمَا زَهَدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنْ

الثَّوَابِ الْجَزِيلِ ، وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ ، وَأَلْحَقَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ . اَللَّهُمَّ اِنِّي تَعَرَّضْتُ لِزِيَارَةِ اَوْ لِيَاثِكَ رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ ، وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ اِحْسَانِكَ ، فَاسْأَلُكَ اَنْ

دروود فرستی بر محمد و آلش و به واسطه آنها همیشه روزی مرا وسیع و زندگانیم را پایدار و خوش بگردانی

و زیارتم را به شفاعتش بپذیری و حیات طیب نصیبم فرمایی و مرا در وصف اهل کرامت درج فرمایی و از خوبان و سعادت‌مندان که چون از زیارت مشهد محبان و دوستانت بازگردند رستگار و حاجت روا شده و مستوجب قطعی آمرزش گناه شده اند و عیوب و زشتیهایشان مستور و هم و غمشان برطرف گردیده از آنان قرارم دهی که تو ای خدا اهل تقوا و مغفرتی.

تُصَلِّئِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ، وَأَنْ تَجْعَلَ رِزْقِي بِهِمْ دَارًا ، وَعَيْشِي بِهِمْ قَارًا ، وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً ، وَحَيَاتِي بِهِمْ طَيِّبَةً ، وَأُذْرَجْنِي إِدْرَاجَ الْمُكْرَمِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيَارَةِ مَشَاهِدِ أَحْبَابِكَ

مُفْلِحًا مُنْجِحًا قَدْ اسْتَوْجَبَ غُفْرَانَ الذُّنُوبِ ، وَسَتَرَ الْعُيُوبِ ، وَكَشَفَ الْكُرُوبِ ، إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ .

ص: ۳۹۳

ای تو ای بزرگوار تقاضای وداع می کنم و از خدا به واسطه تو درخواست توجه و لطف خاص دارم و بر تو تحیت و سلام خوانده در

حالی که به خدا و رسول و کتاب او و ایمان آورده و به هر چه از اوامر و نواهی که از جانب خدا آورده ایمان دارم پروردگارا تو مرا با گواهان و اهل ایمان ثابت مقدر فرما پروردگارا این زیارت را آخرین عهدم از قبر مطهر فرزند برادر پیغمبرت صلی الله علیه و آله قرار مده و همیشه تا در حیات

و چون خواهی وداع کنی آن حضرت را، پس برو به نزد قبر شریف و بگو(این را که در روایت ابو حمزه ثمالی است و علما نیز

ذکر کرده اند):

أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُمَّ وَأَسْتَوْعِيكَ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ ، آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتَابِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ أَبَدًا

ص: ۳۹۴

مرا باقی داری زیارتش نصیصم گردان و مرا با آن حضرت و با پدران بزرگوارش در بهشت برین محشور گردان و میان من و او و رسول اکرم و اولیای دین خود ائمه هدی شناسایی برقرار دار پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و بمیران مرا بر ایمان (به وحدانیت) خود و تصدیق به رسالت پیغمبر و ولایت و دوستی علی (ع) و ائمه طاهرین از فرزندان علی علیهم السلام و بر تبری و بیزاری از دشمنان اینها که من ای خدا

به این و عقیده خوشنودم و درود خدا بر محمد و آل محمد باد.

مَا أَبْقَيْتَنِي ، وَأَحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ فِي الْجَنَانِ ، وَعَرَّفَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَائِكَ ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّيْ عَلٰى الْاِيْمَانِ بِكَ ،

وَالْتَضَيْتَنِي بِرَسُولِكَ ، وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَاَلْوَالِيَةِ مِنْ وُلْدِهِ ، وَالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ ، فَإِنِّي قَدْ رَضِيْتُ يَا رَبِّي بِجَدِّكَ ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ .

ص: ۳۹۵

زیارت امام حسین علیه السلام در روز عرفه

خدا بزرگتر از هر حد و وصف است و ستایش مخصوص خداست و آن ذات یکتا را صبح و شام تنزیه و تسبیح می گوئیم و ستایش خدا را که ما را به این درگاه هدایت فرمود و اگر خدا ما را هدایت نمی فرمود ما به خود راه به این آستان قدس نمی یافتیم همانا رسولان پروردگار ما به حق آمدند

چون خواستی آن حضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد تو را که از فرات غسل کنی و اگر نه از هر آبی که تو را ممکن باشد. و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و قصد زیارت آن حضرت کن در حالتی که به آرامی و وقار و تأنی باشی. پس چون به در حایر برسی بگو **اللَّهُ أَكْبَرُ**؛ و بگو:

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ،

ص: ۳۹۶

سلام بر رسول خدا صلى الله عليه و آله سلام بر امير المؤمنين (ع) سلام بر فاطمه زهرا سيده زنان عالم سلام بر حسن

و حسين عليهما السلام سلام بر علي بن الحسين (زين العابدين) سلام بر محمد بن علي الباقر سلام بر جعفر بن محمد الصادق سلام بر موسى بن جعفر سلام بر حضرت علي بن موسى سلام بر محمد بن علي التقي

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ، السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ بْنِ

مُوسَى ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ،

سلام بر علی بن محمد النقی سلام بر حسن بن علی العسکری سلام بر خلف صالح امام منتظر سلام بر تو ای اباعبدالله سلام بر تو ای فرزند رسول خدا من غلام و چاکرت فرزند غلام و کنیز و چاکر درگاهت، دوستدار دوستان و دشمن بداندیشان توأم، به مشهد و حرم مطهرت پناه آورده و به قصد زیارتت به سوی

خدا تقرب می جویم. ستایش خدای را که مرا به معرفت مقام ولایت هدایت فرمود و به زیارت حضرتت

السَّلَامُ عَلَی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ، السَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ، السَّلَامُ عَلَی الْخَلْفِ الصَّالِحِ الْمُنتَظَرِ ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ ،

عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ ، الْمُوَالِي لَوْ لِيَّكَ ، الْمُعَادِي لِعَدُوِّكَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ إِلَى اللَّهِ بِقَصْدِكَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانِي لَوْلَايَتِكَ ، وَخَصَّنِي

مخصوص گردانید و قصد درگاہت را بر من سهل و آسان داشت.

سلام بر تو ای وارث علوم آدم (ع) برگزیده

خدا سلام بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا سلام بر تو ای وارث ابراهیم خلیل خدا سلام بر تو ای وارث شجاعت موسای کلیم و سخنگوی خدا سلام بر تو ای وارث زهد و مقامات عیسای روح پاک الهی سالم بر و ای وارث معرفت حضرت محمد حبیب خدا

بِزِيَارَتِكَ ، وَسَهَّلَ لِي قَصْدَكَ .

پس داخل روضه شو و بایست محاذی و روبروی سر و بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ اَدَمَ صَفْوَهَ اللّٰهِ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰهِ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِیْمِ اللّٰهِ ،

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ عِیْسَى رُوحِ اللّٰهِ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیْبِ اللّٰهِ ،

ص: ۳۹۹

سلام بر تو ای وارث امیرالمؤمنین سلام بر تو ای وارث مقام تقرب فاطمه زهرا سلام بر تو ای فرزند محمد مصطفی (ص) سلام
بر تو ای فرزند علی مرتضی (ع) سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سلام بر تو ای فرزند خدیجه کبری سلام

بر تو ای کسی که از خون پاک تو و پدر بزرگوارت خدا به شمشیر امام انتقام می کشد و خدا از ظلم و ستم وارد بر تو
دادخواهی می کند گواهی می دهم که تو نماز را بیاداشتی

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ،

أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُونَ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ ،

ص: ۴۰۰

و زکات دادی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی

و خدا را تا هنگام رحلت اطاعت کردی پس خدا لعنت کند امتی را که تو را مقتول کردند و امتی را که به تو ظلم و ستم کردند و خدا لعنت کند امتی را که شنیدند و بدان راضی و خوشنود شدند ای مولای من ای ابی عبدالله خدا را گواه می گیرم و ملائکه و پیمبران و رسولان خدا را که من ایمان به شما دارم و به رجعت شما یقین دارم در همه طریق آیین و خاتمه تمام عملم و هنگام رفتنم به سوی

وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَأَطَعْتَ اللَّهَ حَيْثُ أَتَاكَ الْيَقِينُ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتِكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتِكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَرَضَيْتُ بِهِ ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ ،

أُشْهِدُ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ ، وَيَا أَيُّهَا بَعْضُ الْمُؤْمِنِينَ ، بِشَرَايِعِ دِينِي ، وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي ، وَمُنْقَلَبِي إِلَى

ص: ۴۰۱

پروردگرم پس درود خدا بر شما و بر ارواح پاک و اجساد شریف شما و افراد حاضر و غایب و ظاهر و باطن شما باد سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران و ای فرزند سید اوصیا و ای فرزند

امام اهل تقوا و قائد و پیشوای روسفیدان عالم به سوی بهشت های پر ناز و نعمت ابدی و چگونه به این اوصاف و مقامات مذکور نباشی در صورتی که تو درگاه هدایت و امام اهل تقوا

رَبِّي ، فَصَلِّوْا تُ اللّٰهِ عَلَيِّكُمْ ، وَعَلَى

أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ ، وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ ، وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ ؛ أَلْسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ، وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ، وَابْنَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ ، وَابْنَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ، وَكَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَأَنْتَ بَابُ الْهُدَى ، وَإِمَامُ التَّقَى ،

ص: ۴۰۲

و عروه محکم و حجت اتم خدا بر اهل عالمی و پنجم آل عبا هستی تو را دست رحمت ازلی غذا داد و از پستان ایمان شیر نوشانید و در دامن اسلام تربیت یافتی باری جان من به فراق تو ناشاد است و به زنده بودنت یقین دارم درود خدا بر تو و بر پدران و فرزندان پاک تو باد سلام بر تو ای آنکه اشک چشمان جاری است و ای

کسی که همیشه قرین با مصیبت و رنج مرتب بوده ای خدا لعنت کند

وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى ، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا ، وَخَامِسُ أَضْيَاحِ الْكِسَاءِ ، عَدَّتْكَ يَدُ الرَّحْمَةِ ، وَرَضَعْتَ مِنْ نَدَى الْإِيمَانِ ، وَرَبَّيْتِ فِي حَجْرِ الْأَيْسَلَامِ ، فَالْنَفْسُ غَيْرُ

رَاضِيَةٍ بِفِرَاقِكَ ، وَلَا شَاكَّةٍ فِي حَيَاتِكَ ، صَيَلَمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ ؛ أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا صَيْرِجَ الْعَبْرَةِ السَّكْبَةِ ، وَقَرِينَ الْمُصِيبَةِ الرَّائِبَةِ ، لَعَنَ اللَّهُ

ص: ۴۰۳

امتی را که حتک احترام تو را حلال شمردند و تو را که درود حق بر تو باد به قهر و ظلم به قتل رسانیدند و به سبب قتل تو جان رسول خدا را که درود خدا بر او باد سخت محزون و

خشمگین ساختند و کتاب خدا را به واسطه فقدانت به کلی متروک و مهجور گردانیدند سلام خدا بر تو و بر بزرگوار جد و پدر و مادر و برادر و امامان از فرزندان پاکت باد و بر آنان که با تو به درجه شهادت رسیدند و بر فرشتگان که به گرد قبر مطهرت حلقه زده و بر زواران از اهل ایمان که برای قبول

أُمَّهُ اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ ، فَقُتِلَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ مَقْهُورًا ، وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ بِكَ مَوْتُورًا ، وَأَصْبَحَ كِتَابُ اللَّهِ بِفَقْدِكَ مَهْجُورًا ؛
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى خِدِّكَ وَأَبِيكَ ، وَأُمِّكَ وَأَخِيكَ ، وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ ، وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ
الْحَافِينَ بِقَبْرِكَ ،

وَالشَّاهِدِينَ لِزُورِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ

دعای شیعیان در جوارت حضور یافتند و باز هم سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد و پدر و مادرم به فدایت ای فرزند رسول خدا(ص) پدر و مادرم به فدایت ای اباعبدالله همانا تعزیت بسیار بزرگ و مصیبت در اسلام بر ما و تمام اهل آسمانها و زمین عظیم و سخت بود پس خدا لعنت کند آن جماعتی را که اسبها را برای جنگ با حضرت زین و لجام

کردند و بر تو به ناگاه هجوم آوردند و برای قتال با تو مهیا گشتند ای مولای من ای اباعبدالله من عزم حرم مطهرت کردم

عَلَى دُعَايِ شِيعَتِكَ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، يَا أَبَايَ أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا

عَبْدِ اللَّهِ ، لَقَدْ عَظَمَتِ الرِّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَهَيَّأَتْ لِقِتَالِكَ ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ ، قَصَدْتُ حَرَمَكَ

، و به مشهد شریف آمدم از خدا به حق شأن و مقامی که تو را نزد اوست درخواست

می کنم که درود بر محمد و آله اطهارش فرستد و مرا هم با شما در دنیا و آخرت به لطف و جود و کرمش همنشین قرار دهد.

ای پروردگار من نماز خواندم و رکوع و سجود بجای آوردم برای تو

وَأَتَيْتُ مَشْهَدَكَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ ، وَبِالْمَحَلِّ الَّذِي لَكَ لَعَدَيْهِ أَنْ يُصَيِّبَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَنِي
مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَكَرَمِهِ .

پس ببوس ضریح را و دو رکعت نماز بخوان در بالای سر و

در این دو رکعت هر سوره که می خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ

ص: ۴۰۶

خدای یکتای بی شریک که هرگز نماز و رکوع و سجود خلق جز برای تو روا نیست چون تویی خدایی که جز تو خدایی نیست پروردگارا رحمت فرست بر محمد(ص) و آل اطهارش و برسان از من بر روح

پاک آن بزرگواران بر من تحیت و سلام آنها را پروردگارا این دو رکعت نماز هدیه ای است از من به سوی سید و مولای من و امام من و پیشوایم حضرت حسین بن علی علیها السلام خدایا

وَخَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لِإِنَّ الصَّلَاةَ

وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ ، لِإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ ، وَاَرُدُّ عَلَيَّ مِنْهُمْ التَّحِيَّةَ وَالسَّلَامَ ؛ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةً مِنِّي اِلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَاِمَامِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ؛ اَللّٰهُمَّ

ص: ۴۰۷

درود فرست بر محمد و آل محمد و این را از من بپذیر و پاداش و ثوابش بیش از آنچه به کرم تو و ولی تو آرزو و امید دارم
عطا فرما ای مهربانترین مهربانان عالم.

سلام بر تو ای فرزند رسول خدا سلام بر تو ای زاده

پاک پیغمبر خدا سلام بر تو ای گرامی فرزند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي ، وَاجْزِنِي عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَجْهِكَ ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس برخیز و برو به سوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را. و سر آن
جناب در نزد پای ابی عبدالله علیه السلام است؛ پس بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ رَسُولِ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ

ص: ۴۰۸

امیرالمؤمنین سلام بر تو ای نیکو فرزند حسین شهید سلام

بر تو ای شهید فرزند شهید سلام بر تو ای شهید مظلوم فرزند امام مظلوم خدا لعنت کند امتی را که به قتل رسانیدند تو را و لعنت آنان که در حق تو ظلم و ستم کردند و لعنت کند قومی که شنیدند و بدان بر شما راضی و شادمان گردیدند سلام بر تو ای مولای من سلام بر تو ای ولی خدا فرزند ولی خدا همانا مصیبت وارد بر تو بسیار عظیم و تعزیت سخت

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ابْنُ الشَّهِيدِ ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنُ الْمَظْلُومِ ، لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ

أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَوَلِيِّهِ ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتْ

ص: ۴۰۹

جانگداز بود بر ما و بر جمیع اهل ایمان پس خدا لعنت کند امتی را که تو را به قتل رسانیدند و من از آن به سوی خدا و به سوی شما در دنیا و آخرت بیزاری می جویم.

سلام بر شما ای یاران و دوستان خدا و محبان حق سلام بر شما ای خاصان خدا و دوستان خالص حق سلام بر شما ای ناصران دین خدا سلام بر شما ای یاری کنندگان فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام بر شما ای یاری کنندگان امام حسن مجتبی ولی حق و ناصح خلق سلام بر شما ای یاری کنندگان

الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ ،

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتِكَ ، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ . پس توجه کن به جانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّاءَهُ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ ، وَأَنْصَارَ نَبِيِّهِ ، وَأَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَأَنْصَارَ

ابی عبدالله حسین شهید مظلوم درود و رحمت خدا بر جمیع شما باد پدر و مادرم فدای شما باد که چه نیکو بودید و چه خاک پاک شریفی شما را در برگرفت و به خدا سوگند که سعادت و فیروزی بزرگ نصیب شما گردید ای کاش من هم با شما

بودم تا در بهشت ابد با شما

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أُنصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ ، أَلْسَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أُنصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، يَا أَبَايَ أُنْتُمْ وَأُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُرْتُمْ وَاللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا ، يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجَنَانِ مَعَ

ص: ۴۱۱

و شهیدان و صالحان و سایر شهیدان و نیکوکاران عالم که نیکو رفیقانی هستند به سعادت ابد می رسیدم و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

سلام بر تو ای اباالفضل العباس فرزند امیرالمؤمنین سلام بر تو ای فرزند سید اوصیا سلام بر تو ای فرزند کسی که در اسلام اول بود و در ایمان بر همه عالم مقدم بود

الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أَوْلِيكَ رَفِيقًا ،

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

پس برگرد به جانب سر امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس و شهید فرموده اند: پس برو به مشهد حضرت عباس علیه السلام همین که رسیدی به آنجا بایست نزد قبر آن جناب و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ بْنِ

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا ، وَأَقْدَمِهِمْ إِيمَانًا ، وَأَقْوَمِهِمْ بِدِينِ

و به دین خدا ثابت قدم تر و در راه حفظ اسلام با اندیشه تر و مراقبتش بیشتر بود گواهی می دهم که تو بر خلق خالص برای رضای خدا و رسول و برادرت حسین ناصح و خیرخواه بودی و نیکو برادری بودی که مواسات کردی پس خدا لعنت کند امتی که تو را شهید کردند و خدا

لعنت کند امتی را بر تو ظلم و ستم کردند و خدا لعنت کند امتی را که حتک احترام تو را روا داشتند و به واسطه قتل تو پرده اسلام را دریدند پس چه نیکو برادر با صبر و شکیبا بودی که مجاهده و حمایت و نصرت و دفاع کامل از برادرت کردی و به حقیقت طاعت پروردگار را اجابت نمودی و به آن ثواب

اللَّهِ ، وَأَخْوَطِهِمْ عَلَى الْأَيْسَلَامِ ، أَشْهَدُ لَقَدْ

نَصَيْحَتَ اللَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَإِلَّاخِيكَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوَاسِي ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتِكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتِكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحَارِمَ ، وَأَنْتَهَكْتَ فِي قَتْلِكَ حُزْمَةَ الْأَيْسَلَامِ ، فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِي النَّاصِرُ ، وَالْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ ، الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ ، الرَّاعِبُ

ص: ۴۱۳

بزرگی که دیگران بدان نایل نشدند تو مشتاق بودی و مدح و ثنای نیکو یافتی و خدا تو را به مقام و مرتبه پدران در بهشت نعیم ملحق ساخت که او خدایی پسندیده صفات و بزرگواری است.

پروردگارا من به معرض لطف و رحمت تو درآمدم و برای زیارت اولیای تو به شوق و رغبت در ثوابت عزم کردم و به امید آمرزش و احسان عظیم تو بدین درگاه آمدم پس از

تو درخواست می کنم که درود بر محمد و آل اطهارش بفرستی و

فِي مَا زَهَّدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ ، وَأَلْحَقَكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ فِي دَارِ النَّعِيمِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ . پس بیفکن خود را بر قبر و بگو:

اللَّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ ، وَ لَزِيَارِهِ أَوْ لِيَائِكَ قَصَيْدْتُ ، رَغْبَةً فِي ثَوَابِكَ ، وَرَجَاءً لِمَغْفِرَتِكَ ، وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ ، فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ

رزق مرا به واسطه آن بزرگواران وسیع گردان و عیشم را برقرار و زیارتم را مقبول و گناهم را مغفور و آمرزیده ساز و مرا به حرمت مقام آنان رستگار و کامروا و دعای مستجاب

گردان با بهترین (ثوابی) که احدی از زوَّار و قاصدان حرم این بزرگواران را عطا می شود به حق لطف و رحمت و اسعت ای مهربان ترین مهربانان عالم.

تَجْعَلْ رِزْقِي بِهِمْ دَارًا ، وَعَيْشِي بِهِمْ قَارًا ،

وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً ، وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا ، وَاقْلَبْنِي بِهِمْ مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زَوَّارِهِ
وَالْقَاصِدِينَ إِلَيْهِ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

پس ببوس ضریح را و نماز گزار نزد آن حضرت نماز زیارت و

آنچه خواسته باشی. و چون خواستی وداع کنی آن حضرت را بگو آنچه که از پیش ذکر کردیم در وداع آن حضرت.

زیارت عاشورا

سلام بر تو ای اباعبدالله: سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند

امیرالمؤمنین و ای فرزند سید اوصیا، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سیده زنان اهل عالم، سلام بر تو ای کسی که

که معروف به زیارت علقمه است هرگاه خواستی زیارت کنی حضرت امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا خواه از نزدیک و خواه از شهرهای دور اشاره کن به طرف آن حضرت و بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَیْ رَسُوْلِ اللهِ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَیْ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ ، وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِیَّیْنَ ، اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ يَا بَنَیْ فَاطِمَةَ

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَارَ

ص: ۴۱۶

خدا از خون پاک تو و پدر بزرگوارت انتقام می کشد و از ظلم وارد بر تو دادخواهی می کند، سلام بر تو و ارواح پاکي که در حرم مطهرت با تو مدفون شدند بر جميع شما تا ابد از من درود و تحیت و سلام خدا باد تا من هستم و لیل و نهار در جهان برقرار است ای اباعبدالله همانا تعزیتت بزرگ، سخت و ناگوار

و دشوار بود و تحمل آن مصیبت بزرگ در آسمانها بر جميع اهل سماوات سخت دشوار بود پس خدا لعنت کند

اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَيْلَ الْمُؤْتُونَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ
وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْأَسْيَامِ، وَجَلَّتْ
وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ، فَلَعَنَ اللَّهُ

ص: ۴۱۷

امتی که اساس ظلم و ستم را بر شما اهل بیت رسول بنیاد کردند و خدا لعنت کند امتی را که شما را از مقام و مرتبه (خلافت) خود منع کردند

و رتبه ای که خدا مخصوص شما گردانیده بود از شما گرفتند خدا لعنت کند امتی را که شما را مقتول ساختند و خدا لعنت کند آن مردمی را که از امرای ظلم و جور برای قتال با شما تمکین و اطاعت کردند من به سوی خدا و به سوی شما از آن ظالمان و شیعیان آنها و پیروان و دوستانشان بیزاری می جویم، ای اباعبدالله من تا قیامت سلم و صلحم با هر که با شما صلح است و در جنگ و جهادم با هر که با شما در جنگ است

أُمَّةٌ أَسَّسَتْ أَسْيَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ ، وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهَّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيائِهِمْ ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، إِنِّي

سَلِّمٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

تا روز قیامت، خدا لعنت کند آل زیاد بن ابی سفیان و آل مروان حکم را، و خدا لعنت کند بنی امیه را بالتمام و خدا لعنت کند پسر مرجانه را و لعنت کند عمر سعد را، و خدا لعنت کند شمر را و خدا لعنت کند گروهی را که اسبها را برای جنگ با حضرت زین و لگام کردند و برای جنگ با تو مهیا گشتند، پدر و مادرم فدای تو باد تحمل مصیبت بر من به واسطه ظلمی که بر شما رفت سخت دشوار است پس از خدایی که مقام تو را بلند و

گرامی داشت و مرا هم به واسطه دوستی تو عزت بخشید از او درخواست می کنم که روزی من گرداند تا با امام منصور (امام زمان علیه السلام)

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادِ وَآلَ مَرْوَانَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً ، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ ، وَلَعَنَ اللَّهُ شَمْرًا ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ

أَسِيرَجَتْ وَالْجَمَّتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ ، يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي ، لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ ، وَأَكْرَمَنِي بِكَ ، أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ

از اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله خونخواه تو باشم، پروردگارا مرا به واسطه حضرت حسین علیه السلام نزد خود در دو عالم

وجیه و آبرومند گردان ای اباعبدالله من به درگاه خدا تقرب می جویم و به درگاه رسولش و به نزد امیرالمؤمنین و حضرت فاطمه و حضرت حسن و به حضرت تو تقرب می طلبم به واسطه محبت و دوستی تو و بیزاری از کسانی که اساس و پایه ظلم

مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ؛ اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحَسَنِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ، إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ، وَ إِلَى رَسُولِهِ ، وَ إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَ إِلَى فَاطِمَةَ ، وَ إِلَى الْحَسَنِ ، وَ إِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ ، وَ بِإِبْرَاءِهِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ ، وَ نَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ ،

وَإِبْرَاءِهِ مِمَّنْ أَسَسَ أَسَاسَ الظُّلْمِ

ص: ۴۲۰

و بیداد را بر شما بنا نهادند و بیزارم از پیروان آنها و به درگاه خدا و نزد شما اولیای خدا از آن مردم ستمکار ظالم بیزاری می جویم و اول به درگاه خدا سپس نزد شما تقرب می جویم به سبب دوستی شما و دوستی دوستان شما و به سبب بیزاری جستن از دشمنان شما و بیزاری از مردمی که با

شما به جنگ و مخالفت برخاستند و از شیعیان و پیروان آنها هم بیزاری می جویم من سلم و صلحم با هر کس که با شما

وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ أَسَّسَ آسَاسَ ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُيُوتَهُ ، وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى

أَشْيَاعِكُمْ ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهِ وَالْإِنِّكُمْ مِنْهُمْ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَمُّ الْإِنِّكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاهِ وَلِيَّكُمْ ، وَبِالْبِرَاءِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ ،
وَالنَّاصِيْنَ لَكُمْ الْحَزْبِ ، وَبِالْبِرَاءِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتَبَاعِهِمْ ، إِنِّي سَلِّمٌ لِمَنْ

ص: ۴۲۱

صلح است و در جنگ و مخالفت با هر کس که با شما به جنگ است و دوستم با دوستان شما و دشمنم با

دشمنان شما پس از کرم حق درخواست میکنم که به معرفت شما و دوستان شما مرا گرامی سازد و همیشه بیزاری از دشمنان شما را روزی من می فرماید و مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد و در دو عالم به مقام صدق و صفای با شما مرا ثابت بدارد و باز از خدا درخواست می کنم که به مقام محمودی که خاص شما است مرا برساند و مرا نصیب کند

سَأَلْتُكُمْ ، وَحَرْبُ لَيْمٍ حَارِبِكُمْ ، وَوَلِيٌّ لَيْمٍ وَالْإِيكُم ، وَعِيدٌ لِمَنْ عَادَاكُمْ ، فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ ، وَمَعْرِفِهِ أَوْ لِيَأْتِكُمْ ، وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ ، أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ ، وَأَنْ يَرْزُقَنِي

ص: ۴۲۲

که در رکاب امام زمان شما اهل بیت که هادی و ظاهر شونده ناطق به حق است خونخواه باشم و از خدا به حق شما و به شأن و مقام تقرب شما نزد خدا درخواست می کنم که ثواب غم و حزن و اندوه مرا به واسطه مصیبت بزرگ شما بهترین ثوابی که به هر مصیبت زده ای عطا می کند به من آن ثواب را عطا فرماید، و مصیبت شما آل محمد در عالم اسلام

بلکه در تمام عالم سماوات و ارض چقدر بزرگ بود و بر عزادارانش تا چه حد سخت و ناگوار گذشت پروردگارا مرا در این مقام که هستم از آنان قرار ده که درود و رحمت و مغفرت شامل حال آنهاست پروردگارا مرا به آیین

طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامِ هُدَىٰ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ ، وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِينِي بِمُصَابِي بِكُمْ

أَفْضَلَ مَا يُعْطَىٰ مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ ، مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْأَيْسَلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ؛ أَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ ، أَللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا

محمد و آل اطهارش زنده بدار و گاه رحلت هم به آن آیین بمیران پروردگارا این روز روزی است که

بنی امیه و پسر جگرخوار و یزید پلید لعین پسر معاویه ملعون در زبان تو و زبان رسول تو صلی الله علیه و آله در هر مسکن و منزل که رسول تو توقف داشت صلی الله علیه و آله پروردگارا لعنت فرست بر ابی سفیان و بر پسرش معاویه و پسرش یزید پلید بر همه آنان لعن ابدی فرست و این روزیست که آل زیاد بن ابیه لعین و آل مروان بن حکم خبیث

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ؛ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اُمِّيَّةٍ وَاِبْنُ اَكَلِهِ الْاَعْكَبَادِ ، اَللّٰعِيْنَ اِبْنُ
اَللّٰعِيْنَ عَلٰى لِسَانِكَ وَاَللّٰعِيْنَ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَّمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيْهِ نَبِيِّكَ ؛ اَللّٰهُمَّ الْعَنُ اَبَا سَفِيَّانَ وَّمُعَاوِيَةَ وَيَزِيْدَ بَنَ مُعَاوِيَةَ

عَلَيْهِمْ مِنْكَ اَللّٰعْنَةُ اَبَدًا اَللّٰعِيْنَ ، وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتُ بِهِ اَلُّ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ

ص: ۴۲۴

به واسطه قتل حضرت حسین صلوات الله علیه شادان بودند پروردگارا تو لعن و عذاب الیم آنان را چندین برابر گردان
پروردگارا من به تو در این روز و در این مکان و در تمام دوران زندگانی به بیزاری جستن و لعن بر آن ظالمان و دشمنی آنها
و به دوستی پیغمبر

و آل اطهار او صلوات الله عليهم اجمعین تقرب می جویم. پروردگارا تو لعنت فرست بر اول ظالمی که در حق محمد(ص) و
آل پاکش ظلم و ستم کرد و آخرین ظالمی

بِقَاتِلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ ، اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ الْأَلِيمَ ؛ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا

الْيَوْمَ ، وَفِي مَوْقِفِي هَذَا ، وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ ، وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ ، وَبِالْمُؤَالَاهِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ . (پس می
گویی صد مرتبه:) اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ

ص: ۴۲۵

که از آن ظالم نخستین در ظلم تبعیت کرد، پروردگارا تو بر جماعتی که بر علیه حسین (ع) به جنگ برخاستند لعنت فرست و بر شیعیانشان و

بر هر که با آنان بیعت کرد و از آنها پیروی کرد پروردگارا بر همه لعنت فرست. سلام بر تو ای ابا عبد الله و بر ارواح پاکی که در جوار و حریم تو درآمدند سلام خدا از من بر تو باد الی الابد مادامی که لیل و نهار باقی است و خدا این زیارت مرا آخرین عهد با حضرتت قرار ندهد سلام بر

لَهُ عَلَى ذِيكَ؛ اَللّٰهُمَّ الْعِنِ الْعِصِيَّةَ اَبَةَ الَّتِي جَاهِدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ ، اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا . (پس صد مرتبه می گویی:) اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ ، عَلَيْكَ مِنْنِي سَلَامُ اللّٰهِ اَبَدًا مَا

بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ ، وَلَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْنِي لِزِيَارَتِكُمْ ، اَلسَّلَامُ عَلَى

حسین(ع) و بر علی بن الحسین(ع) و بر فرزندان حسین و بر اصحاب حسین(ع). پروردگارا تو لعن مرا مخصوص گردان به اولین شخص ظالم و اول در حق اولین ظالم و آنگاه در حق دومین و سومین و چهارمین آنها،

پروردگارا و آنگاه لعنت فرست بر یزید پنجمین آن ظالمان و باز لعنت فرست بر عبیدالله بن زیاد پسر مرجانه و عمرسعد و شمر و آل ابی سفیان و آل زیاد و آل مروان تا روز قیامت

الْحُسَيْنِ ، وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ، وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ ، وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ .

(پس می گویی:) اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّيْ ، وَاَبْدَأْ بِهِ اَوَّلًا ، ثُمَّ الْعَنَ الثَّانِيَّ وَالثَّلَاثَ وَالرَّابِعَ ؛ اَللّٰهُمَّ الْعَنُ يَزِيْدَ خَامِسًا ، وَالْعَنُ عَبِيْدَ اللّٰهِ بَنَ زِيَادٍ وَاِبْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بَنَ سَعْدٍ وَّشَمْرًا وَاَلَّ اَبِيْ سَفِيَّانٍ وَاَلَّ زِيَادٍ وَاَلَّ مَرْوَانَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

ص: ۴۲۷

خدایا تو را ستایش می کنم

به ستایش شکرگزاران تو بر غم و اندوهی که به من در مصیبت رسید؛ حمد خدا را بر عزاداری و اندوه و غم بزرگ من پروردگارا شفاعت حسین(ع) را روزی که بر تو وارد می شوم نصیبت بگردان و مرا نزد خود ثابت قدم بدار به صدق و صفا با حضرت حسین(ع) و اصحابش که در راه خدا جانشان را نزد حسین(ع) فدا کردند باشیم.

(پس به سجده می روی و می گویی:) **اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِيْنَ لَكَ عَلٰى مُصِيْبَتِهِمْ ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَظِيْمِ رَزِيَّتِيْ ، اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُوْدِ ، وَتَبَّتْ لِيْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِيْنَ بَدَلُوْا مَهَجَهُمْ دُوْنَ**

الْحُسَيْنِ .

ص: ۴۲۸

زیارت کاظمین علیهما السلام

خدا بزرگتر از حد وصف است، خدا بزرگتر از حد توهم است، خدایی به جز خدای یکتا نیست و خدا بزرگتر از اندیشه است ستایش خدا را که ما را به راه دین خود هدایت فرمود

و بر آن طریقه ای که دعوت به آن کرد ما را توفیق داد و پروردگار تو بزرگتر و عالی ترین مقصودی و بزرگوارتر کسی که حاجتمندان به درگاهش رو آورند و من به درگاهت آمده ام در حالی که بدین درگاه تقرب می جویم با توسل به فرزند دختر پیغمبرت

و آن قبر شریف حضرت موسی بن جعفر و امام محمد

تقی علیهما السلام است و در زیارت آن بزرگواران و آداب و تربیت آن سزاوار است که غسل کنی و روانه شوی به زیارت و با تأنی و وقار همین که به در حرم رسیدی بایست و بگو:

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى هِدَايَتِهِ لِدِينِهِ ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا دَعَا إِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ ؛ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَكْرَمُ مَقْصُودٍ ، وَأَكْرَمُ مَأْتِيٍّ ، وَقَدْ

أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ

ص: ۴۲۹

که درود خدا بر او و پدران پاک گوهر و فرزندان نیکو سیرتش باد پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد (ص) و سعیم را در این راه حرمان و امید مگردان و مرا نزد خود آبرومند در دنیا و آخرت گردان و از مقربین.

به نام خدا و با توجه به خدا و در راه خدا و بر ملت و آیین رسول خدا صلی الله علیه و آله پروردگارا مرا و پدر و مادر مرا

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَبْنَائِهِ الطَّيِّبِينَ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعِي، وَلَا تَقْطَعْ

رَجَائِي، وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ .

پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو:

بِسْمِ اللّٰهِ ، وَبِاللّٰهِ ، وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ ، وَعَلَى مَلِهِ رَسُوْلِ اللّٰهِ ؛ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ

ص: ۴۳۰

و تمام مرد و زن اهل ایمان را ببخش و بیامرزد.

آیا در این حرم شریف داخل شوم ای رسول خدا، آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا آیا داخل شوم ای محمد بن عبدالله (ص) آیا داخل شوم ای امیرالمؤمنین آیا داخل شوم ای حسن مجتبی آیا داخل شوم ای اباعبدالله الحسین الشہید آیا داخل شوم ای علی بن الحسین زین العابدین آیا داخل شوم ای ابوجعفر محمد بن علی الباقر

وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ .

پس همین که رسیدی به در قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو:

أَدْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَدْخُلُ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، أَدْخُلُ

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَدْخُلُ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ، أَدْخُلُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ، أَدْخُلُ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، أَدْخُلُ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ ابْنَ عَلِيٍّ

ص: ۴۳۱

آیا داخل شوم ای اباعبدالله جعفر بن محمد الصادق آیا داخل شوم ای مولای من ای موسی بن جعفر آیا داخل شوم ای مولای من اباجعفر

آیا داخل شوم ای مولای من محمد بن علی.

سلام بر تو ای محب و دوستدار خدا و فرزند دوستدار خدا، سلام بر تو ای دلیل و حجت خدا و فرزند حجت خدا، سلام بر تو ای بنده خاص و خالص خدا و بنده خاص و خالص خدا،

أَدْخُلْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، أَدْخُلْ يَا أَبَا جَعْفَرٍ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ ابْنَ عَلِيٍّ

پس داخل شو و چهار مرتبه بگو: اللَّهُ أَكْبَرُ. پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ وَبَنِيهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ وَابْنَ صَفِيَّتِهِ ،

ص: ۴۳۲

سلام بر تو ای امین اسرار خدا و فرزند امین اسرار الهی، سلام بر تو ای نور خدا در تاریکیهای زمین، سلام بر تو ای امام و پیشوای راه هدایت، سلام بر تو ای پرچم دین و تقوا و پارسایی،

سلام بر تو ای گنجینه علم پیغمبران خدا، سلام بر تو ای گنجینه رسولان خدا، سلام بر تو ای نایب اوصیای پیغمبران پیشین، سلام بر تو ای معدن وحی و مبین حقایق الهی،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ وَابْنَ أَمِينِهِ ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْهُدَى ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الدِّينِ وَالتَّقَى ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْأَوْصِيَاءِ السَّابِقِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبِينِ ،

ص: ۴۳۳

سلام بر تو ای دارای مقام علم یقین، سلام بر تو ای صندوق جواهر علم رسولان الهی سلام بر تو ای پیشوای صالح، سلام بر تو ای امام کامل در زهد و ورع، سلام بر تو ای امام کامل در عبادت خدا، سلام بر تو ای امام بزرگ و رهبر شجاع امت، سلام بر تو ای امام مقتول شهید، سلام بر تو ای فرزند

رسول خدا و فرزند وصی رسول، سلام بر تو

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُؤْتَمِرِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأِمَامُ الصَّالِحُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأِمَامُ الزَّاهِدُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

أَيُّهَا الْأِمَامُ الْعَابِدُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأِمَامُ السَّيِّدُ الرَّشِيدُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِيدُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ وَابْنَ وَصِيِّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

ای مولای من موسی بن جعفر و رحمت و برکات خدای بر تو باد گواهی می دهم که تو از جانب خدا تبلیغ کردی آن چه بر آن مأمور بودی و آن اسراری که ودیعه الهی برای همه را محفوظ داشتی و حلال

خدا را حلال و حرام خدا را حرام گردانیدی و احکام خدا را استوار فرمودی و کتاب الهی را تلاوت نمودی و بر آزار و اذیت مردم جاهل در مقابل اجرای فرمان حق صبر بسیار کردی و حق جهاد را در راه خدا بجای آوردی تا هنگامی که وقت رحلت فرا رسید و باز گواهی می دهم که تو البته بر آن صفات و اعمال بودی و از جهان رفتی

يَا مُؤَلَّيْ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحِمَهُ اللَّهُ

وَبَرَكَاتِهِ . أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ عَنِ اللَّهِ مَا حَمَلَكَ ، وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ ، وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ ، وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللَّهِ ، وَأَقَمْتَ أَحْكَامَ اللَّهِ ، وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللَّهِ ، وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَعْدَى فِي جَنْبِ اللَّهِ ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ

ص: ۴۳۵

که پدران و اجداد پاکت بودند همه اوصیای هدایت کننده خلق و پیشوایان هدایت یافته به حق بودند و هرگز راه ضلالت را بر هدایت اختیار نکردید، و ابدا از حق لحظه ای به باطل میل نکردید و باز گواهی می دهم که خلق را به راه خدا و طریق پیغمبر (ص) و امیرالمؤمنین البته نصیحت و ارشاد کردی و محققا ادای امانت الهی کرده و ابدا در دین حق خیانت نمودی و نماز را استوار کردی و برپاداشتی و وظیفه

زکات و امر به معروف و نهی از منکر انجام دادی و خدا را

أَبَاؤُكَ الظَّاهِرُونَ وَأَجِدَادُكَ الطَّيِّبُونَ الْأَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْأَئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ ، لَمْ تُؤْنِزْ عَمِي عَلَى هُدًى ، وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقِّ إِلَى بَاطِلٍ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ نَصَحْتَ لِلَّهِ

وَلِرَسُولِهِ وَوَلِأَيِّمِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَأَنَّكَ أَدَيْتَ الْأَمَانَةَ ، وَاجْتَنَبْتَ الْخِيَانَةَ ، وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَعَبَدْتَ

ص: ۴۳۶

با خلوص کامل عبادت کردی و با جهد و مراقبت تام تا هنگام رحلت از این جهان پس خدا تو را از اسلام و اهل اسلام شریف ترین و نیکوترین پاداش عطا فرماید من ای فرزند رسول خدا به زیارتت آمدم تا معرفت به مقام امامت و

اقرار و اعتراف به فضل و بزرگواریت و با تحمل اسرار و حفظ علم تو و متوسل به عهد امامت توأم و به قبر مطهر و ضریح مقدست پناه آورده ام و حضرتت را به درگاه خدا شفیع می آورم و با دوستانت دوست و با دشمنانت دشمنم و به شأن و مقامت و به مرتبه هدایت کاملی که مخصوص توست بصیرم و به ضلالت و گمراهی و کوری جهلی که مخصوص آنهاست

اللَّهُ مُخْلِصًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا حَتَّى أَتَاكَ

الْيَقِينُ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْأَسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَأَشْرَفَ الْجَزَاءِ ، أَتَيْتُكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا ، عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرَّرًا
بِفَضْلِكَ ، مُحْتَمِلًا لِعِلْمِكَ ، مُحْتَجِبًا بِعِدْمَتِكَ ، عَائِدًا بِقَبْرِكَ ، لَائِدًا بِضَرِيحِكَ ، مُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَى اللَّهِ ، مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ ،
مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ ، مُسْتَبْصِرًا بِشَأْنِكَ

ص: ۴۳۷

نیز بصیر و دانا هستم پدر و مادرم و جان و مال و اهل و فرزندانم فدای تو باد ای فرزند رسول خدا(ص) من به درگاه تو آمده ام و به واسطه زیارتت تقرب به خدای متعال می جویم و تو را به درگاه او شفیع می آورم پس تو هم نزد خدا بر من شفاعت فرما تا خدا گناهانم را ببخشد و جرمم را عفو فرماید و از اعمال زشتم درگذرد و خطایم

را محو فرماید و در بهشتم از کرم داخل گرداند

وَبِالْهُدَى، الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ، عَالِمًا بَصُلًا لَّهِ مَنْ خَالَفَكَ وَبِالْعَمَى الَّذِي هُمْ عَلَيْهِ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي
يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا بِزِيَارَتِكَ

إِلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَمُسْتَشْفِعًا بِكَ إِلَيْهِ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، وَيَعْفُوَ عَن جُرْمِي، وَيَتَجَاوَزَ عَن سَيِّئَاتِي، وَيَمْحُو
عَنِّي خَطِيئَاتِي، وَيُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ،

ص: ۴۳۸

و فضل و رحمتش را چنانچه سزاوار است شامل حالم گرداند و مرا ببخشد و پدران و برادران و خواهران مرا و تمام مرد و زن اهل ایمان را که در مشرق و مغرب عالمنده همه را به فضل و جود و احسانش

مشمول مغفرت و آمرزش خود قرار فرماید.

سلام بر تو ای مولای من ای موسی بن جعفر و رحمت و برکات خدا بر تو باد شهادت می دهم که تو محققا امام و پیشوای هدایت کننده امتی و ولی حق و رهبر خلق و همانا تویی اصل و منبع تنزیل

وَيَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ، وَيَغْفِرَ لِي

وَلِأَبَائِي وَلِإِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهِ وَجُودِهِ وَمَنْنِهِ .

پس بیوس قبر را و دعا کن به آنچه می خواهی و برو به جانب سر و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ ، وَأَنَّكَ مَعْدِنُ

ص: ۴۳۹

وحی الهی و صاحب مقام علم تأویل کتب آسمانی و حامل علم تورات و انجیل و دارای مقام کامل علم و عدالت و صدق و حقیقت و عمل خالص طاعت خدا ای مولای من من به درگاه خدا از دشمنان تو بیزاری می طلبم و به دوستی تو تقرب می جویم پس درود و رحمت

و برکات خدا بر تو باد و بر پدران و اجداد و فرزندان و بر شیعیان و بر دوستان تو باد.

التَّنَزِيلِ ، وَصَاحِبِ التَّأْوِيلِ ، وَحَامِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ، وَالْعَالِمِ الْعَادِلِ ، وَالصَّادِقِ الْعَامِلِ ، يَا مَوْلَايَ أَنَا أُبْرَأُ إِلَى

اللَّهِ مِنْ أَعْدَائِكَ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمُؤَالَاتِكَ ، فَصَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيَّكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَأَجْدَادِكَ وَأَبْنَائِكَ وَشَيْعَتِكَ وَمُحِبِّيكَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ .

ص: ۴۴۰

زیارت مختص به امام محمدتقی علیه السلام

سلام بر تو ای ولی خدا، سلام بر تو ای دلیل و حجت خدا سلام بر تو ای نور خدا در تاریکی های زمین، سلام ما بر تو ای
فرزند رسول خدا، سلام ما بر تو و بر پدران تو باد، سلام بر تو و بر فرزندان تو باد، سلام ما بر تو

پس متوجه شو به سوی قبر ابی جعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جلد بزرگوار خود مدفون است و
چون ایستادی نزد قبر آن حضرت، پس بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي

ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلَادِكَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

و بر دوستان تو باد گواهی می دهم که تو نماز را استوار کردی و بپا داشتی و زکات را به حق اعطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر نمودی و کتاب خدا را حق تلاوتش را بجا آوردی و در راه خدا حق جهاد کردی و بر آزار و اذیت مردم در مقابل

ادای وظیفه الهی صبر و شکیبایی کردی تا وقت رحلت بر تو فرا رسید ای بزرگوار من به زیارت آمده ام در حالتی که عارف به مقام امامت هستم و با دوستان دوست و با دشمنان دشمنم پس مرا نزد خدا شفاعت فرمای.

وَعَلِيَّوْ لِيَايِكَ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقًّا تِلَاوَتِهِ ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ، وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَعْدَى فِي جَنْبِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، أَتَيْتُكَ زَائِرًا ، عَارِفًا بِحَقِّكَ ، مُوَالِيًا لِإِيَّائِكَ ، مُعَادِيًا

لِإِعْدَائِكَ ، فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ .

ص: ۴۴۲

دعای بعد از زیارت امام جواد علیه السلام

ای خدا تو رب من و من تربیت شده توأم و تو آفریننده من و من مخلوق توأم و تو مالک من و من بنده و مملوک توأم و تو عطا بخش من و من سائل و گدای توأم و تو

روزی بخش من و من روزی خوار توأم و تو همه گونه توانا و قادری و من عاجز و ناتوان و توقوی و من ضعیفم و تو فریادرسی و من فریاد خواهم و

دعایی است که بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام باید خوانده شود و دعا اینست:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ، وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ، وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ، وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ، وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ، وَأَنْتَ الْقَادِرُ وَأَنَا الْعَاجِزُ، وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ،
وَأَنْتَ الْمُغِيثُ وَأَنَا الْمُسْتَعِيثُ،

ص: ۴۴۳

تو موجود ازلی و من زوال پذیر و نابودم، و تو خدای بزرگ و من بنده حقیر و ناچیزم تو خدای عظیم الشانی و من بنده کوچک و بی قدرم، تو ای خدا مولای منی و من بنده توأم تو عزیزی و من ذلیل تو خدای بلند مرتبه ای و من بنده پست تو مدبّر وجود و امور من هستی و من تحت تدبیر توأم تو خدای باقی ابدی و من بنده فانی و تو خیر و پاداش دهنده و من بنده پاداش

گرفته و تو برانگیزنده ارواح من و من برانگیخته شده و تو غنی بالذات و من بنده فقیر و تو زنده ابد و من مرده عاجز بی قدرت ای خدا

وَأَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ، وَأَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الْحَقِيرُ، وَأَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الصَّغِيرُ، وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ، وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ، وَأَنْتَ الرَّفِيعُ وَأَنَا الْوَضِيعُ،

وَأَنْتَ الْمُدَبِّرُ وَأَنَا الْمُدَبَّرُ، وَأَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي، وَأَنْتَ الدَّيَّانُ وَأَنَا الْمُدَانُ، وَأَنْتَ الْبَاعِثُ وَأَنَا الْمَبْعُوثُ، وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ، وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ، تَجِدُ

تو کسی را که عذابش کنی غیر از من داری و من به من ترحم کند غیر تو ندارم پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد (ع) و فرج آنها را نزدیک ساز و بر ذلت و خواریم در حضور

حضرتت و تضرعم به در گاهت و وحشتم از خلق و انسم ای خدای کریم ترحم فرما و آنگاه بر من در این ساعت به رحمتی از جانب خود عطا فرما که آن رحمت قلب مرا به سوی تو هدایت کند و پریشانم را مجموع و تفرقه خاطر را مجتمع گرداند و نزد تو روسفیدم سازد و مقامم را بلند و گرامی گرداند

مَنْ تَعَذَّبُ يَا رَبِّ غَيْرِي وَلَا أَجِدُ مَنْ يَرْحَمُنِي غَيْرَكَ ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ وَاَرْحَمْ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرَّعِيْ اِلَيْكَ وَوَحْشَتِيْ مِنَ النَّاسِ وَاُنْسِيْ بِكَ يَا كَرِيْمُ تَصَدَّقْ عَلَيَّ فِيْ هَذِهِ السَّاعَةِ بِرَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ تَهْدِيْ بِهَا قَلْبِيْ وَتَجْمَعُ بِهَا اَمْرِيْ وَتُلْمُّ بِهَا شَعْبِيْ

وَتُبَيِّضُ بِهَا وَجْهِيْ وَتُكْرِمُ بِهَا مَقَامِيْ،

و گناه‌ها را محو سازد و به آن رحمت گناهان گذشته‌ها را بیامری و در باقیمانده عمرم هم از گناه محفوظ داری و همه را به کار طاعت مصروف گردانی و به آنچه تو را از من خوشنود سازد بداری و علمم را به بهترین اعمال ختم سازی و ثواب آن را بهشت ابد قرار دهی و مرا

ای خدا به راه صالحان سلوک دهی و مرا به عمل صالحی که به آنان عطا فرمودی یاری کنی

وَتَحُطُّ بِهَا عَنِّي وَزَرِي وَتَغْفِرُ بِهَا مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَتَعْصِمُنِي فِيهَا بَقِي مِنْ عُمْرِي، وَتَسْتَعْمِلُنِي فِي ذَلِكَ كُلِّهِ بِطَاعَتِكَ وَمَا

يُرِضُ بِكَ عَنِّي وَتَخْتِمُ عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلُ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَتَسِيلُ لِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَتُعِينُنِي عَلَى صَالِحِ مَا أُعْطَيْتَنِي كَمَا
أَعْنَتَ الصَّالِحِينَ عَلَى صَالِحِ مَا أُعْطَيْتَهُمْ، وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحاً أَبَداً

ص: ۴۴۶

و موفقم سازی و هرگز از کار شایسته نیک دورم مگردان و از شر و بدکاری که نجاتم دادی دیگر به آن عملم ابدا

برنگردان و ابدا به شماتت دشمن و حسودم گرفتار مکن و یک چشم به هم زدن و کمتر و بیشتر مرا به خودم وامگذار ای پروردگار عالم درود فرست بر محمد و آل محمد (ص) و به من حق را حق بنمای تا از آن پیروی کنم و باطل را باطل بنما تا از آن دوری کنم و بر من حق و باطل را مشتبه قرار مده تا پیرو هوای نفس شوم و از جانب تو هدایت نشوم

وَلَا تُزِدْنِي فِي سُوءِ اسْتِنْفَذْتَنِي مِنْهُ أَبَدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عِدُوًّا وَلَا حَاسِدًا أَبَدًا، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا، وَلَا أَقَلِّ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ وَّارِنِي الْحَقَّ حَقًّا فَاتَّبِعْهُ وَّالْبَاطِلَ

باطلاً فَاجْتَنِبْهُ وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ مُتَشَابِهًا فَأَتَّبِعْهُ هُوَايَ بَغَيْرِ هُدًى مِنْكَ وَاجْعَلْ

ص: ۴۴۷

و هوای نفسم را تابع طاعت خود گردان و از نفس من رضای خود را مأخوذ دار و به هدایت خود و تعلیم خویش در آن حکم حق که مردم اختلاف انداخته اند مرا رهنما باش که همانا تویی که هر را خواهی به راه مستقیم به حق هدایت می فرمایی.

هُوَ اَيُّ تَبَعًا لَطَاعَتِكَ وَخُذْ رِضَا نَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي وَاهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ .

ص: ۴۴۸

زیارت حضرت رضا علیه السلام

بار الها مرا پاک ساز و قلب و دلم را طاهر گردان و سینه ام را بگشا و بر زبان من مدح و ثنای و محبت خود را جاری گردان زیرا که هیچ نیرو و قوتی جز به تو نخواهد بود و محققا من دانسته ام که بجا بودن و قوام دینم سر نهادن به فرمان

توست و پیروی از سنت پیغمبرت و گواهی بر همه

در طوس بقعه ایست از بهشت که قبله آمال ما شیعیان و قبر امام هشتم علیه السلام است؛ پس هر گاه خواهی به زیارت بروی

غسل بکن و بگو در وقتی که غسل می کنی:

اللَّهُمَّ طَهِّرْني وَطَهِّرْ لِي قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صِدْرِي، وَأَجْرِ عَلَي لِسَانِي مِمَّا دَخَلَكَ وَمَحَبَّتِكَ وَالثَّنَاءَ عَلَيْكَ، فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قَوَامَ دِينِي التَّسْلِيمُ لِأَمْرِكَ وَالِاتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَالشَّهَادَةُ عَلَي جَمِيعِ

ص: ۴۴۹

خلق تو بار الها آن را برای من درمان و نور قرار ده که تو

بر هر چیز توانایی.

به نام خدا و به ذات خدا و بر آیین رسول الله که درود خدا بر او و بر آتش باد گواهی می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که بی شریک و انباز است و باز شهادت می دهم که محققاً حضرت محمد(ص) بنده او و فرستاده او بر خلق است و اینکه حضرت علی(ع) ولی خداست.

خَلِّقْكَ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِيْ شِفَاءً وَنُورًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ .

پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و برو با پای برهنه به آرامی و وقار و دلت به یاد خدا باشد. وَ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَگُو و گامهای خود

را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شدی بگو:

بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ عَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ حْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ وَ اَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللّٰهِ .

پس برو به نزد ضریح در حالی که قبله پشت سر تو است و روبروی آن حضرت بایست و بگو:

ص: ۴۵۰

شهادت می دهم که خدایی جز خدای یکتا نیست که بی شریک و انباز است و باز شهادت می دهم که محمد(ص) بنده او و فرستاده او بر خلق است و همانا او بزرگ نسبت به خلق اولین و آخرین است و او سید پیغمبران و فرستادگان خداست، پروردگارا درود فرست بر محمد(ص) بنده و فرستاده و پیغام آور و سید و بزرگ تمام خلق تو درودی که هر کسی غیر تو قادر بر حساب و ثوابش نباشد پروردگارا درود فرست بر

امیرالمؤمنان علی بن ابی طالب (ع) بنده تو و برادر رسول تو که

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوْلِيَيْنَ وَالْآخِرِينَ، وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ

وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَسَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يَفُوقُ عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي
طَالِبٍ عَبْدِكَ وَأَخِي رَسُولِكَ الَّذِي

ص: ۴۵۱

او را به علم و حکمت خود از تمام خلق برگزیدی و بر هر کس از خلق خواستی راهنما گردانیدی و دلیل و رهبر بر پیمبرانی که به رسالت های خود به خلق مبعوث کردی هم او را دلیل امت بر

حقانیت آنان قرار دادی و حاکم در امر دین خود به عدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی و مقام او را از همه عالیتر مقرر داشتی، سلام و رحمت و برکات خدا بر آن بزرگوار باد، پروردگارا درود فرست بر فاطمه زهرا دختر پیغمبرت و همسر ولایت و مادر دو سبط رسولت حسن و حسین که دو سید جوانان اهل بهشتند

اُنْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ

مِنْ خَلْقِكَ وَالِدَّلِيلَ عَلَيَّ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَتِكَ، وَدَيَانَ الدِّينِ بِعِدْلِكَ، وَفَضِيلَ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ، وَالْمُهَيِّمَ عَلَيَّ ذَلِكَ كُلَّهُ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَزَوْجِهِ وَلِيْكَ وَاُمِّ السَّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ،

ص: ۴۵۲

آن پاک گوهر طاهر و مطهر و باتقوای کامل و پاکیزه، خدا از او خوشنود نفس مقدسش مبرا و بزرگ تمام زنان اهل بهشت است، خدایا بر او درود و رحمتی فرست که کسی غیر تو قادر بر حساب ثوابش نباشد، پروردگارا درود فرست بر حسن و حسین دو سبط پیغمبرت و دو سید جوانان اهل بهشت آن دو بزرگواری که در میان خلق قیام کردند و هر دو دلیل و رهنما بودند بر آنکه تو مبعوث به رسالت هایت فرمودی و حاکم در امر دین خود به عدل

برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی پروردگارا

الطُّهُرَةَ الطَّاهِرَةَ الْمُطَهَّرَةَ النَّقِيَّةَ الرَّضِيَّةَ الرَّزِيَّةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ، صِيْلَةٌ لَا يَفْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ؛ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

الْقَائِمِينَ فِي خَلْقِكَ وَالِدَلِيلِينَ عَلَى مَنْ بَعَثَتْ بِرِسَالَتِكَ وَدِيَانِي الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَضْلِي قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ؛ اَللّٰهُمَّ

ص: ۴۵۳

درود و رحمت فرست بر علی بن الحسین بنده تو که در میان خلق قیام کرد و دلیل بود بر آنکه تو مبعوث به رسالت هایت فرمودی و حاکم در دین خود به عدل برگماشتی و برای قطع حکومت بین خلق حاکم گردانیدی و او سید و بزرگ اهل

عبادت بود پروردگارا درود و رحمت فرست بر محمد بن علی بنده تو و خلیفه تو در روی زمین و مبین علم پیغمبران، خدایا درود و رحمت فرست بر جعفر بن محمد الصادق بنده خاص تو و حافظ دین تو و حجت تو بر خلق

صَلِّ عَلَيَّ عَلَيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ

فِي خَلْقِكَ وَالذَّلِيلِ عَلَيَّ مَنْ بَعَثَتْ بِرِسَالَتِكَ وَدَيَانَ الدِّينِ، بِعَدْلِكَ وَفَضْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي اَرْضِكَ بِاَقْرَبِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصّٰدِقِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَيَّ خَلْقِكَ

ص: ۴۵۴

عالم آن امام صادق نیکوکار، خدایا درود فرست بر موسی بن جعفر بنده شایسته تو و لسان بیان تو در میان خلق و ناطق به حکم تو و حجت الهی بر تمام خلق تو پروردگارا درود فرست بر علی بن موسی که در مقام رضا به حد کمال بود او بنده تو و حافظ دین تو و قیام کننده به حکم عدل تو و دعوت کننده به سوی دین تو و دین پدران با صدق و حقیقت خود بود بر آن دو بزرگوار درود و رحمتی فرست که کسی غیر تو قادر بر

حساب ثوابش نباشد خدایا درود و رحمت فرست بر محمد بن علی

أَجْمَعِينَ الصَّادِقِ الْبَارِّ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ عَبْدِكَ الصَّالِحِ وَ لِسَانِكَ فِي خَلْقِكَ النَّاطِقِ بِحُكْمِكَ وَالْحُجَّهِ عَلَى بَرِّيَّتِكَ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى

الرِّضَا الْمُرْتَضَى عَبْدَكَ وَوَلِيَّ دِينِكَ الْقَائِمِ بِعِدْلِكَ وَالدَّاعِي إِلَى دِينِكَ وَدِينَ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ صَلِّ لَهُ لَا يَقْوَى عَلَى إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

ص: ۴۵۵

بنده تو و سلطان قائم به امر تو و دعوت کننده خلق به راه تو پروردگارا درود و رحمت فرست بر علی بن محمد بنده تو و حافظ و نگهبان دین تو، پروردگارا درود و رحمت فرست بر حسن

بن علی که عامل به فرمان تو و قیام کننده در میان خلق تو و حجت تو که از جانب پیغمبرت ادای فرایض دین و تعلیم حق می فرمود و شاهد بر حقانیت بر خلق بود و به کرامت و لطف تو اختصاص داشت و دعوت خلق به راه طاعت و بندگی تو و طاعت رسول تو نمود درود و رحمت های تو بر جمیع آن بزرگواران باد، پروردگارا

عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ وَالِدَّاعِي إِلَى

سَبِيلِكَ ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ بِنِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَوَلِيِّ دِينِكَ ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْعَامِلِ بِأَمْرِكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ وَحُجَّتِكَ الْمُؤَدِّي عَنْ نَبِيِّكَ وَشَاهِدِكَ عَلَيَّ خَلْقَكَ الْمَخْصُوصِ بِكَرَامَتِكَ الدَّاعِي إِلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ صِلُوا تُكَّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ؛ اَللّهُمَّ

ص: ۴۵۶

درود فرست بر حجت خود بر اهل عالم و ولی قائم در میان خلق خود و درود و رحمتی که تام و کامل و با افزایش و باقی تا ابد باشد و آن رحمت موجب تعجیل در فرج و ظهور او شود و هم به آن رحمت او را یاری کنی و ما را هم با او در دنیا و آخرت همنشین گردانی پروردگارا من به درگاه تو به واسطه دوستی این بزرگواران تقرب می جویم و دوست آنها را دوست و دشمنانش را دشمن می دارم تو هم به واسطه حب آنها خیر دنیا و آخرت را نصیب من بگردان و شر دنیا و آخرت و احوال روز قیامت را به واسطه کرامت آن بزرگواران از من دور بگردان.

صَلِّ عَلَيَّ حُجَّتِكَ وَوَلِيِّكَ الْقَائِمِ فِي خَلْقِكَ صِلَاةً تَامَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً تُعَجِّلُ بِهَا فَرَجَهُ وَتَنْصِرُهُ بِهَا وَتَجْعَلُنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَاَوْلٰى وَاِلَيْهِمْ وَاَعَادِيْ عَدُوَّهُمْ فَارْزُقْنِيْ

بِهِمْ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاصْبِرْ عَنِّيْ بِهِمْ شَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاَهْوَالَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ . پس می نشینی نزد سر آن حضرت و می گویی:

سلام ما بر تو ای ولی خدا، سلام ما بر تو ای حجت بالغه خدا بر خلق، سلام ما بر تو ای نور خدا در تاریکی های زمین، سلام ما بر تو ای ستون عمارت دین، سلام ما بر تو ای وارث علم آدم برگزیده خدا،

سلام ما بر تو ای وارث حلم نوح پیغمبر خدا، سلام ما بر تو ای وارث ابراهیم دوست خاص خدا سلام ما بر تو ای وارث اسماعیل ذبیح خدا، سلام ما بر تو ای وارث کمالات موسای متکلم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا حُجَّةَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحِ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِسْمَاعِيلَ ذَبِيحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ

با خدا، سلام ما بر تو ای وارث عیسی روح قدسی خدا، سلام ما بر تو ای وارث حضرت محمد فرستاده خدا، سلام ما بر تو ای وارث امیرالمؤمنین ولی خدا و وصی رسول پروردگار عالم، سلام ما بر تو ای وارث فاطمه زهرا سلام ما بر تو ای وارث حسن و حسین دو سید جوانان اهل، بهشت سلام ما بر تو

ای وارث علی بن الحسین سید اهل عبادت،

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ
وَلِيِّ اللَّهِ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ،

ص: ۴۵۹

سلام ما بر تو ای وارث محمد بن علی الباقر کاشف و مبین علوم اولین و آخرین، سلام ما بر تو ای وارث علم جعفر بن محمد صادق نیکوکار، سلام

ما بر تو ای وارث مظلومیت موسی بن جعفر، سلام ما بر تو ای با صدق و حقیقت و ای شهید در راه خدا، سلام ما بر تو ای وصی و جانشین رسول (ص) و نیکوکار و متقی گواهی می دهیم که همانا تو نماز را استوار کردی و بیاداشتی و زکات عطا کردی و به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بَاقِرِ عِلْمِ الْأَوْلِيَيْنَ وَالْآخِرِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ الْبَارِّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّدِيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ

پیوسته قیام کردی تا هنگام رحلت که مقام شهود و عین الیقین قیامت است فرا رسید سلام بر تو ای ابالحسن الرضا و رحمت و برکات الهی بر روح تو باد.

پروردگارا من قاصد درگاه تو از سرزمین خود و وطن خویش گردیدم تا قطع بلاد و مسافت بسیار به امید رحمت تو پس مرا از آن درگاه کرم ناامید مساز و تا حاجتم روا مسازی باز مگردان

و به روی آوردن به قبر مطهر فرزند علی برادر رسولت صلی الله علیه و آله در حقم ترحم فرما ای مولای من پدر و مادرم فدای تو باد.

مُخْلِصاً حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ . پس خود را بر ضریح می چسبانی و می گویی:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صَيَّمْتُ مِنْ أَرْضِي وَقَطَعْتُ الْبِلَادَ رَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَلَا تُحَيِّبْنِي وَلَا تَرُدَّنِي بِغَيْرِ قَضَاءِ حَاجَتِي وَارْحَمْ تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ ابْنِ أَخِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا مَوْلَايَ أَتَيْتُكَ

ص: ۴۶۱

من به عزم زیارتت آمدم و به درگاه شما وارد شده و پناه آورده ام به شما از شر و عذاب آنچه بر خود خیانت کرده ام و بار سنگین گناه را به دوش کشیده ام تا تو

به درگاه خدا روز فقر و بینوایی مرا شفاعت کنی که تو را نزد خدا مقام محمود شفاعت است و نزد حق محبوب و آبرومندی. پروردگار من همانا به درگاه حضرتت تقرب می جویم به واسطه محبت و دوستی اهل بیت و اول و آخرین این خاندان رسالت را یک یک دوست دارم و از همه وسیله ای غیر اینها بیزارم خدایا لعنت کن کسانی را که

زائراً و اِفِداً عَائِداً مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اخْتَطَبْتُ عَلَى ظَهْرِي فَكُنْ لِي شَافِعاً إِلَى اللَّهِ يَوْمَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي فَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَ أَنْتَ عِنْدَهُ وَجِيهٌ .

پس دست راست را بلند می کنی و دست چپ را بر قبر می گشایی و می گویی:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَ بَوْلَايَتِهِمْ، أَتَوَلَّى آخِرَهُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوْلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَ لِيَجِهَ دُونَهُمْ ؛ اللَّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ

ص: ۴۶۲

نعمتت را مبدل کردند و پیغمبرت را متهم داشته و آیات تو را انکار کردند و مردم را بر علیه آل محمد وادار کردند
پروردگارا من به درگاه تو تقرب می جویم به لعن کردن و بیزاری جستن از آن مردم در

دنیا و آخرت ای خدای مهربان.

درود و رحمت خدا بر تو ای ابالحسن الرضا درود و رحمت حق بر روح و جسم پاک تو باد تو صبر کردی و تو

بَدَلُوا نِعْمَتَكَ وَأَتَّهُمُوا نَبِيَّكَ وَجَحَدُوا بِآيَاتِكَ وَسَخَرُوا بِإِمَامِكَ، وَحَمَلُوا النَّاسَ

عَلَى أَكْتافِ آلِ مُحَمَّدٍ؛ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمُ وَالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رَحْمَنُ .

پس برمی گردی و به نزد پای آن حضرت می روی و می گویی:

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، صَبَرْتَ وَأَنْتَ

ص: ۴۶۳

در دین خدا با صدق و حقیقت و تصدیق کامل بودی خدا بکشد آنان را که تو را کشتند و با دست و زبان تو را آزدند.

الصَّادِقُ الْمُصَدِّقُ، قَتَلَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسِنِ .

ص: ۴۶۴

دعای بعد از زیارت امام رضا علیه السلام

پروردگارا همانا از تو درخواست می کنم ای خدایی که سلطنتش ابدی است و در مقام عزت به ذات خود قائم و حکمش در همه عالم مطاع و در عظمت و کبریایی یکتا است و یگانه و بی شریک در وجود سرمدی است با عدل در کار خلق خود و دانا در قضا و قدر خویش است و کریم و مهربان در تأخیر عقوبت

بندگان است ای خدای من حاجت هایم از هر در منصرف به درگاه کرم

پس از زیارت از پشت سر قبر برو نزد آن حضرت دو رکعت نماز بخوان؛ در رکعت اول سوره یس و در رکعت دوم سوره الرحمن بخوان و بعد از نماز زیارت امام رضا علیه السلام ، این دعا را

بخوان:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ يَاَ اللّٰهَ الدّٰئِمُ فِىْ مُلْكِهِ الْقَائِمُ فِىْ عِزِّهِ، اَلْمُطَاعُ فِىْ سُلْطٰنِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِىْ كِبْرِيَاۡتِهِ، اَلْمُتَوَحِّدُ فِىْ دِيْمُوْمِيَّتِهِ بَقَائِهِ
اَلْعَادِلُ فِىْ بَرِيَّتِهِ، اَلْعَالِمُ فِىْ قَضِيَّتِهِ، اَلْكَرِيْمُ فِىْ تَاْخِيْرِ عُقُوْبَتِهِ اِلٰهِيْ حَاجٰتِيْ مَضْرُوْفَةً

ص: ۴۶۵

توست و آرزوهایم همه متوقف نزد توست و هر گاه مرا بر کار خیری موفق

داشتی پس راهنمایم به خیر شدی بلکه راهم تویی ای قادری که خلق هر قدر از تو طلب و درخواست کنند بر اعطای آن مطلب توانایی و از کثرت مطالب خلق خستگی و ملال نخواهی یافت ای دارایی که هر محتاجی پناه به درگاه تو آورد و راغب عطای توست من همیشه با نعمت هایت قرین بوده ام و عادات احسان و لطف و کرمت بر من پی در پی است ای خدا از تو درخواست می کنم به حق قدرت کامل و نافذت در جمیع موجودات و قضای مقطوعت که به دعایی آسان مستور می گردانی و بدان نظر عنایتی

إِلَيْكَ وَأَمَالِي مَوْقُوفَةٌ لَدَيْكَ وَكَلَّمَا وَفَّقْتَنِي مِنْ خَيْرٍ فَأَنْتَ دَلِيلِي عَلَيْهِ وَطَرِيقِي إِلَيْهِ يَا قَدِيرًا لَا تُؤْوِدُهُ الْمَطَالِبُ يَا مَلِيًّا يَلْجَأُ إِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ مَازَلْتُ مَضْحُوبًا مِنْكَ بِالنِّعَمِ جَارِيًا عَلَى عَادَاتِ الْأَيْحُسَانِ وَالْكَرَمِ أَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النَّافِذَةِ فِي

جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَقَضَائِكَ الْمُبْتَرَمِ الَّذِي تَحْجُبُهُ بِأَيْسَرِ الدُّعَاءِ وَبِالنَّظَرِ الَّتِي

ص: ۴۶۶

که به کوه ها کردی آنها را رفیع ساختی و به زمین نمودی آن را مسطح گردانیدی و به آسمانها نمودی و رفعت بدان ها بخشیدی و به دریاها انداختی و به جریان و تموج آوردی ای آن که بزرگتری از قوای ادراکی بشر و لطیف تری از آن که به فکر و اندیشه احدی خطور کنی کسی ثنا و حمد تو را جز به توفیق نتواند و آن توفیق باز

مستوجب حمد دیگری است و کسی شکر تو بر کوچکترین نعمت نتواند مگر آن که مستوجب شکر دیگری باشی باری ای خدای من کی توان نعمت های بی حد و نهایت را به شمار آورد و بر آن نعم

نَظَرْتَ بِهَا إِلَى الْجِبَالِ فَتَشَامَخَتْ، وَإِلَى الْأَرْضِ زَيْنَ فَتَسَطَّحَتْ وَإِلَى السَّمَوَاتِ فَارْتَفَعَتْ، وَإِلَى الْبِحَارِ فَتَفَجَّرَتْ، يَا مَنْ

جَلَّ عَنْ أَدْوَاتِ لِحَظَاتِ الْبَشَرِ وَالطُّفَّ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكْرِ لَا تُحَمَدُ يَا سَيِّدِي إِلَّا بِتَوْفِيقٍ مِنْكَ يَفْتَضِي حَمْدًا وَلَا تُشْكُرُ عَلَيَّ أَصْغَرَ مِنْهُ إِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِهَا شُكْرًا فَمَتَى تُحْصِي نِعْمَاؤُكَ، يَا إِلَهِي وَتُجَازِي

و آلاء سپاسگزاری کرد و صنایع و عطایای تو را کی تواند خلق از عهده عوض و تکافی آن بر آید ای سید من در صورتی که به نعمت های

تو حمد و ستایش گزارانت حمد و ستایش تو گویند که بر عفو و بخششت معصیت کاران اعتماد دارند و تویی که پر و بال پرده پوشی و عفو بر سر خطا کاران گسترده است و تو غم و رنج و آلام خلق را به دست لطف برطرف می سازی و چه بسیار گناهان را حلم تو پنهان کرده تا محو نابود گردانید و چه حسنتی را که تو چندین برابر کردی تا آن که پاداش تو بر آن عظیم گشت و از آن بزرگتر و برتری که از غیر عدالت ترسان باشند

الْأُكُ يَا مَوْلَايَ وَتُكَافَأُ صَيْنَائِعَكَ يَا سَيِّدِي وَمِنْ نِعْمِكَ يَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَمِنْ شُكْرِكَ يَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ، وَأَنْتَ الْمُعْتَمَدُ
لِلذُّنُوبِ فِي عَفْوِكَ، وَالنَّاشِرُ عَلَى الْخَاطِئِينَ جَنَاحَ سِرِّكَ وَأَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضُّرِّ بِيَدِكَ فَكَمَ مِنْ سَيِّئِهِ أَخْفَاهَا حِلْمُكَ حَتَّى دَخَلَتْ
وَحَسَنِهِ ضَاعَفَهَا فَضْلُكَ حَتَّى عَظُمَتْ عَلَيْهَا

مُجَازَاتُكَ جَلَلَتْ أَنْ يُخَافَ مِنْكَ إِلَّا الْعَدْلُ

ص: ۴۶۸

و تو کریمتر از آنی که خلق جز فضل و احسان از تو امید دارند پس ای خدا بر منت گذار به چیزی که مقتضای فضل و کرم
توست و به عدل خود مرا خوار گردان ای آقای من اگر زمین آگه از گناهان من بود مرا در قعر خود فرو می برد و اگر کوه ها
مطلع بود بر سر من خراب می شد و اگر آسمان ها مرا قطعه قطعه و اگر دریاها مرا غرق می کرد ای آقای من ای آقای من ای
آقای من ای آقای من ای آقای من

من چه بسیار به درگاهت به مهمانی آمدم پس مرا از آن چه به سائلان درگاهت که به سؤال متعرض احسان تو آند وعده
فرمودی محروم

وَأَنْ يُرْجَى مِنْكَ إِلَّا الْإِخْسَانَ وَالْفَضْلُ، فَمَا مَنَّ عَلَيَّ بِمَا أَوْجَبَهُ فَضْلُكَ وَلَا تَخْذُلْنِي بِمَا يَحْكُمُ بِهِ عَيْدُكَ، سَيِّدِي لَوْ عَلِمْتِ
الْأَرْضُ بُدْ نُوبِي لَسَاخَتْ بِي، أَوْ الْجِبَالُ

لَهَدَّتْنِي أَوْ السَّمَوَاتُ لَأَخْتَطِفْتَنِي، أَوْ الْبِحَارُ لَأَغْرَقْتَنِي، سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي، مَوْلَايَ مَوْلَايَ مَوْلَايَ، قَدْ تَكَرَّرَ وَقُوفِي لِضِيَاغَتِكَ فَلَا
تَحْرِمْنِي مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِينَ

مساز ای مشهود عارفان و ای معبود اهل عبادت و معرفت و مشکور سپاسگزاران ای همنشین یادکنندگان از تو و ای پسند
خاطر آن که تو را حمد و ثنا گوید ای موجود حاضر برای هر که تو را طلبد ای شناخته

شده نزد آن که تو را به وحدانیت شناخت و ای محبوب آن که تو را دوست دارد ای پناه آن که تو را خواهد ای مقصود آن
که به درگاه تو رجوع و انابه کند ای خدایی که به علم غیب عالم کس جز تو آگاه نیست ای خدایی که جز تو کسی برطرف
کننده رنج و آلام خلق نیست ای کسی که تدبیر امور عالم تنها به دست توست ای کسی که گناه خلق را جز تو کسی نتواند
بخشید ای کسی که

لِمَسْأَلَتِكَ، يَا مَعْرُوفَ الْعَارِفِينَ، يَا مَعْبُودَ الْعَابِدِينَ، يَا مَشْكُورَ الشَّاكِرِينَ، يَا جَلِيسَ الذَّاكِرِينَ، يَا مَحْمُودَ مَنْ حَمَدَهُ، يَا مَوْجُودَ مَنْ
طَلَبَهُ، يَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَدَهُ، يَا مَحْبُوبَ مَنْ أَحَبَّهُ، يَا غُوثَ مَنْ أَرَادَهُ، يَا مَقْصُودَ مَنْ أَنْابَ إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ
لَا يَصْرِفُ الشُّوْءَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُدْبِرُ الْأَمْرَ

إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ

خلق عالم را بیافرید ای کسی که جز تو کسی باران را نبارد درود فرست بر محمد و آل اطهارش و مرا بیامرز ای بهترین
آموزندگان پروردگارا همانا من از تو آموزش می طلبم از راه حیا و شرمساری و باز آموزش می طلبم به طریق رجا و امیدواری
و باز آموزش می طلبم از روی توبه و انابه و بازگشت به درگاه تو و آموزش می طلبم با حال شوق و رغبت و آموزش می
طلبم با حال خوف و ترس و استغفار می کنم از روی طاعت

و بندگی تو و آموزش می طلبم از روی ایمان به تو و آموزش می طلبم با حال اقرار و اعتراف به گناه و آموزش می طلبم

لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاعْفِرْ لِي يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ رَبِّ إِنِّي أَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ حَيَاءٍ، وَأَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ رَجَاءٍ وَأَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ إِنَابَةٍ، وَأَسئَلُكَ
اسْتِغْفَارَ رَغْبَةٍ، وَأَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ رَهْبَةٍ، وَأَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ طَاعَةٍ، وَأَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ إِيمَانٍ، وَأَسئَلُكَ اسْتِغْفَارَ إِقْرَارٍ،
وَأَسئَلُكَ

از روی اخلاص و آمرزش می طلبم از روی تقوا

و پارسایی و آمرزش می طلبم از روی توکل به خدا و آمرزش می طلبم از روی ذلت و مسکنت و استغفار می کنم استغفار کسی که برای تو به کارپرداخته و از تو به سوی تو می گریزد پس خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و بر من و والدینم به قبول توبه و مغفرت و آمرزش بازگرد بدان قسمی که توبه جمیع خلق خود را می پذیری ای مهربان ترین مهربانان عالم ای آن که به نام

اَسْتَغْفِرُكَ اِخْلَاصًا، وَ اَسْتَغْفِرُكَ اِسْتِغْفَارَ تَقْوَى، وَ اَسْتَغْفِرُكَ اِسْتِغْفَارَ تَوْكُلٍ، وَ اَسْتَغْفِرُكَ اِسْتِغْفَارَ ذِلَّةٍ، وَ اَسْتَغْفِرُكَ اِسْتِغْفَارَ عَامِلٍ لَكَ هَارِبٍ مِنْكَ اِلَيْكَ، فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ تَبَّ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ بِمَا

تُبَّتْ وَ تَتُوبُ عَلَيَّ جَمِيعِ خَلْقِكَ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا مَنْ يُسَمِّي بِالْغُفُورِ الرَّحِيمَ، يَا مَنْ يُسَمِّي

ص: ۴۷۲

غفور و رحیم نامیده می شوی ای آن که به نام غفور و رحیم نامیده می شوی
درود فرست بر محمد و آل او و توبه مرا بپذیر و عملم را پاکیزه دار و بر سهی و کوششم پاداش عطا فرما و به تضرع و زاریم
ترحم کن و صدای دعایم را از سمع قبول خود دور و مستور مساز و سؤال و درخواستم را عطا کن و محروم

و ناامیدم مگردان ای پناه بخش فریاد خواهان و سلام و دعایم را به امامان و پیشوایانم برسان و در آن چه از تو درخواست
کردم آن بزرگواران را شفیع من گردان و هدیه مرا به آن بزرگواران چنانکه لایق آنهاست و اصل ساز و بر آن هدیه آن چه
سزاوار کرم توست هم چندین برابر که جز تو کسی شمارشش

بِالْغُفُورِ الرَّحِيمِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي، وَزَكِّ عَمَلِي وَأَشْكُرْ

سَعِي، وَارْحَمْ ضَرَاعَتِي وَلَا تَحْجُبْ صَوْتِي وَلَا تُخَيِّبْ مَسْأَلَتِي، يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، وَأَبْلِغْ أُمَّتِي سَلَامِي وَدُعَائِي وَشَفْعَهُمْ فِي
جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ، وَأَوْصِلْ هَدْيَتِي إِلَيْهِمْ كَمَا يَتَّبِعِي لَهُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذَلِكَ مَا يَتَّبِعِي لَكَ بِأَضْعَافٍ لَا يُحْصِيهَا

نداند بیفزا که هیچ قدرت و نیرویی جز به واسطه خدای بلند مرتبه

بزرگ نخواهد بود و خدا درود و رحمت فرستد بر نیکوترین پیغمبران محمد(ص) و آل اطهار او.

غَيْرُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَطْيَبِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ .

ص: ۴۷۴

زیارت وداع امام رضا علیه السلام

سلام بر تو ای ولی خدا و درود و رحمت خدای بر تو باد بار الها این را آخرین زیارت من از فرزند پیغمبرت و حجت تو بر خلقت قرار مده و مرا با او در بهشت جمع گردان و در قیامت با او و حزبش که از شهدا و شایستگان هستند محشور فرمای و چه نیکو رفیقانی هستند و تو را به خدا می سپارم و طلب رعایت فرمان

تو نمایم و بر تو سلام گویم به خدا بزرگ ایمان داریم

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ؛ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي ابْنَ نَبِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ

وَاجْمَعْنِي وَإِيَّاهُ فِي جَنَّتِكَ وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَفِي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ، وَحَسَنَ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا وَأَسْتَوْدِعُكَ اللَّهُ وَأَسْتَرْعِيكَ
وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ، آمَنَّا بِاللَّهِ

ص: ۴۷۵

و به رسولش و بدان چه آمدی بدان و دلالت بر آن فرمودی پس ما را از گواهان بنویس.

وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتَ بِهِ وَدَلَّلْتَ عَلَيْهِ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ .

ص: ۴۷۶

زیارت امام علی النقی علیه السلام

آیا داخل شوم ای پیغمبر خدا؟ آیا داخل شوم ای امیرالمؤمنان؟ آیا داخل شوم ای فاطمه زهرا سیده بزرگ زنان عالم؟ آیا داخل شوم ای آقای من حسن بن علی؟ آیا داخل شوم ای آقای من حسین فرزند علی؟ آیا داخل شوم ای آقای من علی بن الحسین؟

آیا داخل شوم ای آقای من محمد بن علی؟ آیا داخل شوم

چون به در حرم شریف حضرت امام علی النقی علیه السلام رسیدی بگو:

أَدْخُلُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَدْخُلُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَدْخُلُ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَدْخُلُ
يَا مَوْلَايَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، أَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ، أَدْخُلُ

ای آقای من جعفر بن محمد آیا داخل شوم ای آقای

من موسی بن جعفر آیا داخل شوم ای آقای من علی فرزند موسی آیا داخل شوم ای آقای من محمد بن علی الجواد آیا داخل شوم ای مولای من ای ابوالحسن علی بن محمد تقی آیا داخل شوم ای مولای من ای ابا محمد ای حسن بن علی العسکری آیا داخل شوم ای فرشتگانی که به این حرم پرشرافت و مقام گماشته شده اید.

يَا مَوْلَايَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ،
أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَدْخُلْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ

الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَدْخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُؤَكَّلِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الشَّرِيفِ .

پس داخل شو و صد مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ** بگو و بخوان:

ص: ۴۷۸

سلام بر تو باد ای ابوالحسن امام علی النقی که پاکیزه روح و هادی و نور ثاقب خدایی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد
سلام بر تو ای برگزیده خدا سلام بر تو ای سر خدا سلام بر تو ای رشته محکم خدا

سلام بر تو ای خاندان خدا سلام بر تو ای اختیار شده از جانب خدا سلام بر تو ای بنده خاص خالص خدا سلام بر تو ای امین
خدا سلام بر تو ای حق خدا بر خلق سلام بر تو ای دوست خاص

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ

الزَّكِيُّ الرَّاشِدَ النُّورَ الثَّاقِبَ وَرَحْمَهُ اللَّهَ وَبَرَكَاتَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَيْفِيَّ اللَّهَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ اللَّهَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللَّهَ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آلَ اللَّهَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللَّهَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَقَّ
اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ

خدا سلام بر تو ای نورالانوار الهی سلام بر تو ای زیب و زینت نیکوکاران عالم سلام بر تو ای ذریه خوبان عالم سلام بر تو ای
عنصر پاکان جهان سلام بر تو ای حجت خدای رحمان سلام بر تو ای اصل و اساس ایمان سلام بر تو ای مولای مؤمنان سلام
بر تو ای محبوب صالحان سلام بر تو ای راهنمای

هدایت، سلام بر تو ای ملازم قدس و تقوا سلام بر تو

اللَّهُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ الْأَنْوَارِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْأَبْرَارِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا سَلِيلَ الْأَخْيَارِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عُصْبَةَ
الْأَنْطَهَارِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ الرَّحْمَنِ، أَلْسَلَامُ

عَلَيْكَ يَا رُكْنَ الْإِيمَانِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عِلْمَ الْهُدَى، أَلْسَلَامُ
عَلَيْكَ يَا حَلِيفَ التَّقَى، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ

ای قائمه دین خدا سلام بر تو ای فرزند خاتم انبیا سلام بر تو ای فرزند سید اوصیا سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا و بزرگ

زنان عالم سلام بر تو ای امین وحی خدا و وفا کننده به عهد الهی سلام بر تو ای پیشوای پسندیده حق سلام بر تو ای زاهد
پرهیزکار سلام بر تو ای حجت خدا بر تمام خلق سلام بر تو ای تلاوت کننده قرآن سلام

يَا عَمُودَ الدِّينِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأَعْمَى الْوَفِيُّ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الزَّاهِدُ التَّقِيُّ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أ
يُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ،

أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّالِي لِلْقُرْآنِ، أَلَسَّلَامُ

بر تو ای مبین حلال و حرام سلام بر تو ای ولی خدا و ناصح خلق سلام بر تو ای راه واضح خدا سلام بر تو ای ستاره رخشان
گواهی می دهم که مولای من ای ابالحسن که محققا تو حجت خدا بر خلقی و خلیفه حق در میان مخلوق و امین در ملک
حق و شاهد و گواه حق بر

بندگان او هستی و باز گواهی می دهم که تو به حقیقت روح تقوا و درگاه هدایت خدا هستی و رشته محکم ایمان

عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبِينُ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ أ
يُّهَا النَّجْمُ اللَّائِحُ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ

يَا أَيُّهَا الْحَسَنُ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي بَرِّيَّتِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ، وَشَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ
الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى

و حجت حق بر هر کس که در بالا و زیر کره زمین است و باز گواهی می دهد که تو پاک و منزهی از هر گناه و مبرایی از هر نقص و عیب و به کرامت و لطف خاص خدای اختصاص یافته ای و به مرتبه حجت الهی

مخصوص گردیده ای و کلمه خدا به تو اعطا گردید و تو آن رکن و نگهبان دینی که بندگان به سوی تو پناه آرند و حیات و زندگی حقیقی خلق بلاد بسته به وجود توست و باز گواهی می دهد ای مولای من که من به امامت تو و پدران بزرگوار و فرزندان گرامیت یقین داشته و اقرار می کنم در ذات و شخصیت خود و در بدو شرع

وَالْحُجَّةُ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ السَّمَاءِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ، الْمُبْرَأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ اللَّهِ وَالْمُحِبُّ بِحُجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ كَلِمَةُ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْجَأُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ وَتُحْيِي بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ أَنِّي بِعَكَ وَبِأَبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ مُوقِنٌ

مُقَرَّرٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ نَفْسِي وَسَرَايِعِ

ص: ۴۸۳

و دینم و خاتمه کار ایمان و در همه حرکات و سکناتم از تو و پدران بزرگوارت پیروی می کنم و من دوست دوستان و دشمن دشمنان شمایم و به پنهان آشکار و اول و آخر شما ایمان دارم پدر و مادرم فدای تو باد و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد

و درود فرست بر حجت باوفای تو بر خلق و ولی پاک گوهر تو و امین پسندیده و برگزیده

دینی و خاتمه عملی و منقلبی و منوای و انی ولی لمن والاکم وعدو لمن عاداکم مؤمن بسرکم و علانیتکم و اؤ لکم

و آخرکم بآبی ا أنت و امی و السلام علیک و رحمہ اللہ و برکاتہ. (پس بیوس ضریح را و بگو):

اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على حجتك الوفي و وليك الزكي و أمينك المرتضى و صفيك الهادي

ص: ۴۸۴

راهم مستقیم توست و شاهراه هدایت خلق و طریق عدل و نور قلوب اهل ایمان و محبوب متقیان و دوست و همنشین مخلصان خداست

پروردگارا رحمت و درود فرست بر سید ما حضرت محمد(ص) و اهل بیت اطهارش و درود فرست بر علی بن محمدالنقی که راهنمای معصوم از گناه و لغزش و پاک و منزّه از نقص و عیب است و منقطع از خلق به سوی تو در همه آمال و آرزو و مبتلا به انواع فتنه ها بود و امتحان شده و آزموده به رنج و محنت ها و ابتلاهایی که همه سختی او را نیکو بود و ابتلا به مصایبی نیکو بود و به صبر

وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ، وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلِصِينَ ؛ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَيَّ بِنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوءِ بِالْفِتَنِ وَالْمُخْتَبِرِ

بِالْمِحَنِ وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبُلُوِّ وَصَبْرِ

ص: ۴۸۵

و شکوای به درگاه تو می پرداخت او راهنمای بندگان بود و برکت بر اهل بلاد تو بود و محل افاضه رحمت خاص و مخزن و گنجینه حکمت و آورنده خلق به بهشت تو بود و عالم ربانی خلاق و هادی خلق بود آن کسی که تو او را برگزیدی انتخاب کردی و اختیار نمودی برای مقام جانشینی رسولت در امت و او را ملازم حفظ شریعت پیغمبر(ص) قرار دادی پس او استقلال یافت به خلعت خلافت و جانشینی رسول اکرم و به امر وصایت قیام

کرد و آن بار سنگین سلطنت الهی را تحمل نمود و در مشکلات این وظیفه بزرگ و در معضلات و سختی های آن لغزش نداشت بلکه امور مشکل

الشُّكُوٰى مُرْتَدِّدٌ عِبَادِكَ وَبَرَكَهٖ بِلَادِكَ وَمَحَلُّ رَحْمَتِكَ وَمُسْتَوْدَعٌ حِكْمَتِكَ وَالْقَائِدُ إِلَىٰ جَنَّتِكَ الْعَالِمُ فِي بَرِيَّتِكَ وَالْهَادِي فِي خَلِيقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ

وَأْتَجَبْتَهُ وَاخْتَرْتَهُ لِمَقَامِ رَسُوْلِكَ فِي أُمَّتِهِ وَأَلْزَمْتَهُ حِفْظَ شَرِيْعَتِهِ، فَاسْتَقَلَّ بِأَعْبَاءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضًا بِهَا وَمُضْطَلِعًا بِحَمْلِهَا لَمْ يَعْثُرْ فِي مُشْكِلٍ وَلَا هَفَا فِي مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ

و سخت همه را اصلاح و راه خلل و فساد را سد می کرد و فرایض الهی را کاملاً ادا می فرمود پروردگارا چنانکه او را تو روشنی چشم رسول خود قرار دادی پس مقام او را رفیع گردان و بزرگ ترین پاداش را نزد خود به او عطا فرما و بر او رحمت و درود و سلام فرست و تحیت و سلام ما را به آن بزرگوار برسان و به ما به واسطه دوستی او به فضل و کرم و احسان رضوان خود را عطا فرما که تویی همانا دارای فضل و رحمت بی پایان.

ای خدای صاحب اختیار بر جمیع خلق و صاحب رحمت واسعه

الْغَمَّةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَأَدَّى الْمُفْتَرَضَ؛

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَفْرَزْتَ نَاطِرَ نَبِيِّكَ بِهِ، فَرَقِهِ دَرَجَتَهُ وَأَجْزَلَ لَمَدِيكَ مَثُوبَتَهُ، وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّهً وَسَلَاماً وَآتِنَا مِنْ لَمَدُنِكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلاً وَإِحْسَاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَاناً إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ .

پس نماز زیارت بجای آور و چون سلام دادی بگو:

يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ

شامل کلیه اهل عالم و عطای پی در پی به همه بندگان و نعمتها متواتر و انعام و احسانها و موهبتهای بزرگ درود فرست بر محمد(ص) و آل محمد(ص) که صادق عالمنند و درخواست مرا هم عطا فرما و پریشانی امورم را اصلاح کن و تفرقه هایم جمع آور و عملم را پاک و خالص گردان و قلبم را بعد از آن که هدایتم فرمودی غافل و تاریک مگردان و قدمم را ملغزان و مرا یک لحظه به خود ابداء و امگذار و طمع و امیدی که به کرم تو دارم ناامید مساز و عیوبم

را پنهان گردان و پرده از زشتی هایم برمدار و مرا به حال وحشت

وَالْمِنِّ الْمُتَّبِعِهِ وَالْآلَاءِ الْمَتَوَاتِرِهِ وَالْأَيْدِي الْجَلِيلَةِ وَالْمِوَاهِبِ الْجَزِيلَةِ صَيَّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَأَعْظِنِي سُؤْلِي
وَأَجْمَعْ شَمْلِي وَلَمْ شَعْتِي

وَزَكِّ عَمَلِي وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعِيدٍ إِذْ هَدَيْتَنِي وَلَا تُزِلْ قَدَمِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا، وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تُبَدِّ عَوْرَتِي
وَلَا تَهْتِكْ سِتْرِي وَلَا تُوحِشْنِي

ص: ۴۸۸

و یأس مدار و به من رؤف و مهربان باش و به راه خود هدایت‌م فرما و پاک و پاکیزه ام گردان و دلم را با صدق و صفا و اخلاص کامل گردان و مرا به کار خود کامل وادار کن و به خود نزدیک ساز

و دورم از خود مگردان و در حقم لطف فرما و جفا و کم لطفی بر من روا مدار و مرا گرامی ساز و خوار مگردان و از آن چه درخواست کردم محروم مگردان و آن چه را که از تو درخواست نکردم برای آخرتم جمع و ذخیره ساز به حق رحمت ای مهربان ترین مهربانان عالم و باز از تو درخواست می کنم به حق

وَلَا تُؤْيِسْنِي وَكُنْ بِي رُؤُوفًا رَحِيمًا وَاهْدِنِي

وَزَكِّئْنِي وَطَهِّرْنِي وَصَيِّفْنِي وَاصْفِ طَفْنِي وَخَلِّصْنِي وَاسْتَخْلِصْنِي وَاصْنَعْنِي وَاصْطَنْعْنِي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْكَ وَالطُّفَّ بِي وَلَا تَجْفُنِي وَأَكْرِمْنِي وَلَا تَهْنِي وَمَا أَسَأُ لَكَ فَلَا تَحْرِمْنِي وَمَا لَأَسَأُ لَكَ فَاجْمَعُهُ لِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسَأُ لَكَ بِحُرْمِهِ

ص: ۴۸۹

ذات کریم بزرگوارت و به حرمت پیغمبر گرامیت محمد صلواتک علیه و آله و به حرمت اهل بیت رسالت امیرالمؤمنین علی و حسن و حسین و علی بن الحسین و محم بن علی باقر و جعفر صادق و موسی بن جعفر و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی جواد و امام علی النقی و امام حسن عسکری و خلف باقی که درود و رحمت و برکات بر ارواح پاک تمام آن بزرگواران باد درخواست می کنم که به آن بزرگواران درود و رحمت فرستی و به فرمان خود در فرج آل محمد

تعجیل فرما او را نصرت و یاری کن و مظفر و منصور گردان

وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَبِحُزْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى لَوْلَا تُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِحُزْمَةِ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلْفِ

الْباقِي صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَتُعَجِّلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِأَمْرِكَ وَتَنْصُرَهُ وَتَنْتَصِرَ بِهِ لِدِينِكَ

و مرا هم در جمله اهل نجات و اخلاص در طاعتش مقرر فرما و از تو درخواست می کنم به حق آن بزرگواران که دعایم را مستجاب گردانی و حاجتم را برآوری و هر چه درخواست کردم عطا کنی و مهمات امور دنیا و آخرتم

را کفایت فرمایی ای مهربان ترین مهربانان عالم ای خدا ای نور عالم وجود و ای برهان خلق ای نور بخش ای روشن کننده امور ای پروردگار من شر شرور و آفات و آلام روزگار را از من کفایت فرما و از تو به روز سخت نفخ صور قیامت نجات می طلبم.

وَتَجْعَلَنِي فِي جُمْلَةِ النَّاجِينَ بِهِ

وَالْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَتِهِ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ لَمَّا اسْتَجَبْتَ لِي دَعْوَتِي وَقَضَيْتَ لِي حَاجَتِي وَأَعْطَيْتَنِي سُؤْلِي وَكَفَيْتَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا نُورُ يَا بُرْهَانَ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ، يَا رَبَّ اكْفِنِي شَرَّ الشُّرُورِ وَآفَاتِ الدُّهُورِ وَأَسْأَلُكَ النِّجَاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ .

ص: ۴۹۱

ای خدا ای کسی که تو ذخیره من هستی وقتی خلق ذخیره های خود را بشمرند و ای امید من و ای اعتماد من و ای پناه و نگهدار من ای ذات یگانه و یکتا ای قل هو الله احد از تو درخواست می کنم ای خدای من به حق کسی که از خلق خود آفریدی و هیچ کس را مثل و ماندش نیافریدی که درود و رحمت فرست بر جماعت آنان و با من آن بخواه که چنین و چنان باشم.

و دعا کن برای هر چه خواهی و بسیار بگو:

يَا عُدَّتِي عِنْدَ الْعُدَدِ، وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمِدَ، وَيَا كَهْفِي وَالسَّنْدَ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ وَيَا قُلُّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ

مِثْلَهُمْ أَحَدًا صَلِّ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَأَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

و به جای این کلمه حاجت خود را ذکر نماید.

ص: ۴۹۲

زیارت امام حسن عسکری علیه السلام

سلام بر تو ای مولای من ای ابا محمد حسن بن علی

ای هادی خلق و هدایت یافته به حق، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد، سلام بر تو ای ولی خدا و فرزند اولیای خدا، سلام بر تو ای حجت خدا و فرزند حجت‌های الهی، سلام بر تو ای برگزیده خدا

چون خواستی زیارت کنی حضرت امام حسن عسکری علیه السلام را بجا آور جمیع آن چه که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا می آوری پی بایست نزد ضریح آن حضرت و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْمُهْتَدِي وَرَحْمَهُ

اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَابْنَ أَوْلِيَائِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَابْنَ حُجَجِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ

ص: ۴۹۳

و فرزندان برگزیدگان حق، سلام بر تو ای خلیفه حق و فرزند خلفای الهی و پدر خلیفه خدا، سلام بر تو ای فرزند خاتم پیغمبران خدا، سلام بر تو ای فرزند سید جانشینان پیغمبر خدا، سلام

بر تو ای فرزند امیرالمؤمنین، سلام بر تو ای فرزند فاطمه زهرا سیده زنان عالم سلام بر تو ای فرزند پیشوان هدایت امت، سلام بر تو ای فرزند جانشینان رهبر خلق سلام بر تو ای نگهبان اهل تقوا سلام بر تو

وَإِبْنَ أَصْفِيَاءِهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ

وَإِبْنَ خُلَفَائِهِ وَأَبَا خَلِيفَتِهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْأَعْتَمَةِ الْهَادِيَةِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْأَعْوَصَةِ بِيَاءِ الرَّاشِدِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عِضْمَةَ الْمُتَّقِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ

ای امام سعادت‌مندان سلام بر تو ای رکن اهل ایمان سلام بر تو ای گشایش‌قلب اندوهناکان سلام بر تو ای وارث انبیای
برگزیده خدا سلام بر تو ای گنجینه وصی رسول خدا سلام بر تو ای دعوت‌کننده خلق به حکم خدا سلام بر تو ای ناطق
کتاب خدا سلام بر تو ای حجت‌های خدا

سلام بر تو ای راهنمای امتها سلام بر تو

يَا اِمَامَ الْفَائِزِيْنَ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ يَا رُكْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ يَا فَرَجَ الْمَلْهُوْفِيْنَ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ الْاَءِ نُبِيَّاءِ الْمُتَنْجِيْبِيْنَ،
اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ يَا خَازِنَ عِلْمٍ وَصِيَّ رَسُوْلِ اللّٰهِ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا الدَّاعِي بِحُكْمِ اللّٰهِ،

اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ اَيُّهَا النَّاطِقُ بِكِتَابِ اللّٰهِ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّهَ الْحُجَجِ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ يَا هَادِيَ الْاِئِمَّةِ، اَلْسَلَامُ عَلَیْكَ

ص: ۴۹۵

ای صاحب نعمتها سلام بر تو ای صندوق علم سلام بر تو ای کشتی حلم سلام بر تو ای پدربزرگوار امام منتظر که حجت وجود و امامتش بر خردمندان عالم آشکار و معرفتش در اهل یقین ثابت است و از چشم اهل ظلم و ستم مستور است

و از دولت و حکومت فاسقان غایب و پنهان است آن امام منتظری که خدا دین اسلام را به وجود حضرتش پس از آن که محو و متروک شده از نو بر می گرداند درخت قرآن را بعد از اندراس و پژمردن سبز و خرم می سازد گواهی می دهد ای مولای من که محققا تو

يَاوَلِي النِّعَمِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ الْعِلْمِ،

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيْنَةَ الْحِلْمِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْاِئِمَامِ الْمُتَنْتَظِرِ الظَّاهِرَةَ لِلْعَاقِلِ حُجَّتُهُ وَالثَّابِتَةَ فِي الْيَقِيْنِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجِّبِ عَنِ اَعْيُنِ الظَّالِمِيْنَ وَالْمُعْتَبِ عَنِ دَوْلَةِ الْفَاسِقِيْنَ وَالْمُعِيدِ رَبُّنَا بِهٖ الْاِسْلَامَ جَدِيْدًا بَعْدَ الْاِنْطِمَاسِ وَالْقُرْآنَ غَضًّا بَعْدَ الْاِنْدِرَاسِ، اَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ اَنَّكَ

نماز و سایر ارکان دین را بپا داشتی و زکات را عطا کردی و امر به معروف و نهی از منکر فرمودی و خلق را با حکمت و برهان و اندرز و وعظ نیکو به راه خدا خواندی و به اخلاص کامل تا وقت رحلت خدا را عبادت کردی از خدا درخواست می کنم به آن شأن و مقامی که نزد او دارید که زیارت مرا قبول فرماید و سعیم را در راه شما پاداش عطا کند و به واسطه شما دعای را مستجاب گرداند

و مرا از یاران و پیروان حق و از دوستان و شیعیان

أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ،

أَسْأَلُ اللَّهَ بِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يَقْبَلَ زِيَارَتِي لَكُمْ وَيَشْكُرَ سَعْيِي إِلَيْكُمْ وَيَسْتَجِيبَ دُعَائِي بِكُمْ وَيَجْعَلَنِي مِنْ أَنْصَارِ الْحَقِّ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَمَوَالِيهِ

ص: ۴۹۷

و محبان قرار دهد و سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد.

پروردگارا درود و رحمت فرست بر سید ما محمد(ص) و اهل

بیت او و درود و رحمت فرست بر حسن بن علی که راهنمای دین تو و دعوت کننده خلق به راه توست و نشانه های او طریق تقوا و هدی و چراغ راه تقوا و محل و معدن گوهر خردمندی و عقل کامل و باران رحمت و سحاب حکمت و دریای مواج و عظ و نصیحت است اوست وارث ائمه هدی و گواه

وَمُحِبِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (پس بیوس ضریحش را و بگو:)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي إِلَى دِينِكَ وَالِدَاعِي إِلَى سَبِيلِكَ، عَلِمَ الْهُدَى وَمَنَارِ
التُّقَى وَمَعْدِنِ الْحِجَى وَمَأْوَى النَّهَى، وَعَيْثُ الْوَرَى وَسَحَابِ الْحُكْمِ

وَبَحْرِ الْمَوْعِظَةِ، وَوَارِثِ الْأَئِمَّةِ وَالشَّهِيدِ

ص: ۴۹۸

امت که معصوم از هر گناه و مهذب و منزّه است و بافضیلت و شرافت قرب خدا خداست و پاک و مبرا از هر رجس آن کسی است که تو او را وارث علم کتاب آسمانی گردانیدی و تمییز و فیصل بین حق و باطل را به او الهام فرمودی و برای اهل قبله به امامت منصوب کردی و طاعت او را با طاعت خود قرین ساختی و محبتش را بر همه خلق فرض و لازم گردانیدی

پروردگارا چنانکه او در توحید تو با اخلاص کامل به سوی تو باز آمد و با آنان که به شرک و تشبیه در افتاد جدا مخالفت فرمود و از اهل

عَلَى الْأُمَمِ الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ وَالْفَاضِلِ الْمُقَرَّبِ، وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّجْسِ الَّذِي وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْكِتَابِ وَأَلْهَمْتَهُ فَضْلَ الْخِطَابِ وَنَصَيْتَهُ عِلْمًا لِأَهْلِ قِبْلَتِكَ

وَقَرَنْتَ طَاعَتَهُ بِطَاعَتِكَ وَفَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلَى جَمِيعِ خَلِيقَتِكَ، أَللَّهُمَّ فَكَمَا أَنْابَ بِحُسْنِ الْأَخْلَاصِ فِي تَوْجِيدِكَ وَأَرْدَى مَنْ خَاصَ فِي تَشْبِيهِكَ وَحَامَى عَنْ أَهْلِ

ایمان حمایت کرد پس ای پروردگارا بر او درود و رحمت فرست رحمتی که او را به درجه اهل خشوع رساند و در بهشت رتبه اش را به مقام جدش خاتم الانبیا بالا برد و به روح پاکش تحیت و سلام ما را

برسان و به واسطه دوستی او به ما فضل و احسان و آمرزش و رضوان خود را به لطف و کرمیت عطا فرما که همانا تویی صاحب فضل و رحمت بی حد و عطای بزرگ.

ای خدای دائم سرمدی و ای زنده و پاینده ابدی ای برطرف کننده

الْإِيمَانِ بِكَ فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَيْهِ صَلَاةً يَلْحَقُ

بِهَا مَحَلَّ الْخَاشِعِينَ وَيَعْلُو فِي الْجَنَّةِ بِمَدْرَجِهِ حَيْدَهُ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَبَلِّغُهُ مِنَّا تَحِيَّهً وَسَلَاماً وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلاً وَإِحْسَاناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَاناً إِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ وَمَنْ جَسِيمٍ.

پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو:

يَا دَائِمُ يَا دَيْمُومُ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا كَاشِفَ

رنج و اندوه و غم ای آن که رسولان را مبعوث فرمودی ای که وعده هایت همه صدق است ای زنده ای که جز تو خدایی نیست متوسل می شوم به درگاه تو به وسیله حبیب تو محمد(ص) و وصی او علی پسر عمّ و همسر دخت پیغمبر (ص) که تمام شرایع و ادیان انبیای سلف را به آن دو بزرگوار ختم کردی و در فهم تأویل به روی آن دو بزرگوار گشودی پس خدایا درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار رحمتی که تمام خلق اولین و آخرین شاهد و گواه آن باشند و به آن رحمت اولیا و دوستان و بندگان صالح خدا

نجات یابند و باز متوسل می شوم به درگاه تو به وسیله حضرت فاطمه

الْكَرْبِ وَالْهَمِّ وَيَا فَارِجَ الْغَمِّ وَيَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَيَا صَادِقَ الْوَعْدِ وَيَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيِّ ابْنِ عَمِّهِ وَصَهْرِهِ عَلِيٍّ ابْنَةِ الْدِّينِ خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَائِعَ وَفَتَحْتَ بِهِمَا

التَّأْوِيلَ وَالطَّلَائِعَ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا صَلَاةً يَشْهَدُ بِهَا الْأَعْيُنُ وَالْأَخْرُونَ وَيَنْجُو بِهَا الْأَعْيُنُ وَالصَّالِحُونَ وَأَسْأَلُكَ بِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيِّ ابْنِ عَمِّهِ وَصَهْرِهِ عَلِيٍّ ابْنَةِ الْدِّينِ خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرَائِعَ وَفَتَحْتَ بِهِمَا

زهرامادر امامان و پیشوایان هدایت یافته که سیده زنان عالم است، و درباره شیعیان فرزندان پاکش شفیع خواهد بود، پروردگارا درود فرست بر آن بزرگوار درودی که تا ابد و مادام الدهر باقی بماند و باز متوسل می شوم به

درگاهت به وسیله حضرت حسن مجتبی که پسندیده و پاک و منزّه و به وسیله حضرت حسین مظلوم که با مقام رضا و بزرگواری و تقوا است که این هر دو سید جوانان اهل بهشتند و دو امام خیرخواه نیکوی پرهیزکار پاک و پاکیزه اند

الزَّهْرَاءِ وَالِدَةِ الْأَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ وَسَيِّدِهِ

نِسَاءِ الْعَالَمِينَ الْمُسْتَفْعَةِ فِي شَيْعِهِ أَوْلَادِهَا الطَّيِّبِينَ، فَصَلِّ عَلَيْهَا صِلَاةً دَائِمَةً أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَدَهْرَ الدَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحَسَنِ
الرَّضِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ، وَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْأِمَامِينَ الْخَيْرِينَ الطَّيِّبِينَ التَّقِيَّينَ النَّقِيِّينَ
الطَّاهِرِينَ

ص: ۵۰۲

و شهید و مظلوم و کشته راه خدا پس درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار رحمتی که تا خورشید طلوع و غروب می کند دائم و متوالی و پی در پی باشد و باز متوسل می شوم به درگاہت به واسطه علی بن الحسین سید اهل عبادت و مستور و محبوب از بیم ظالمان و ستمکاران است و به محمد بن علی باقر آن نور پاک فروزنده که این هر دو امام امت و بزرگ انام و مفتاح برکات الهی و چراغ شب ظلمانی عالمند پس ای خدا بر این دو امام درود

فرست مادامی که شب تاریک می گردد و روز جهان را روشن می کند

الشَّهِيدِينَ الْمَظْلُومِينَ الْمُقْتُولِينَ، فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ، صِيْلَاهُ مُتَوَالِيَةً مُتَتَالِيَةً وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظَّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ

الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْأِمَامِينَ السَّيِّدِينَ، مِفْتَاحِي الْبَرَكَاتِ وَ مِصْبَاحِي الظُّلُمَاتِ، فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَى لَيْلٌ وَمَا أَضَاءَ نَهَارٌ

ص: ۵۰۳

درود و رحمتی که صبح و شام برقرار باشد و باز به درگاه تو متوسل می شوم به جعفر بن محمد که از جانب حق صادق در کلام و ناطق به علم خدای علام است، و به موسی بن جعفر (ع) که بنده شایسته و صالح به ذات خود و وصی رسول و ناصح و خیرخواه امت است که این هر دو امام راهنمای خلق و

هدایت یافته حق و باوفا و کفایت کننده امور امتند پس خدایا درود فرست بر این دو امام مادامی که فرشته تو را تسبیح می گوید و فلک حرکت می کند درودی که همیشه در افزایش و فزونی باشد و ابد فنا و زوال نپذیرد و باز به درگاه تو متوسل می شود به حضرت علی بن موسی الرضا (ع)

صَلَاةٌ تَعُدُّوْا وَتَرْوُحُ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرٍ

بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَنِ اللَّهِ وَالنَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللَّهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرِ الْعَبِيدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ، وَالْوَصِيِّ النَّاصِحِ الْأَمَامَيْنِ الْهَادِيَيْنِ الْمُهَيَّدِيَيْنِ الْوَافِيَيْنِ الْكَافِيَيْنِ، فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَكَ صِيْلَةٌ تَنْمِي وَتَزِيدُ وَلَا تَفْنِي وَلَا تَبِيدُ، وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرُّضَا

و فرزندش امام محمد تقی پسندیده صفات که این دو امام بزرگوار پاک و منزهدنند خدایا بر هر دو درود فرست مادامی که صبح روشن و دائم و باقی است درودی که آن هر دو بزرگوار را تا به مقام رضای تو در اعلیٰ علین بهشت تو بلند مرتبه گرداند و باز به درگاه تو متوسل می شوم به حضرت امام علی بن محمد و فرزندش امام حسن عسکری (ع) که هر دو ارشاد کننده و راهنمای امتند و قائم و نگهبان امور بندگان تو آند و هر دو به رنج و محن هولناک عالم با صبر و شکیبایی کامل ممتحن شدند و صبر و حلم در فتن و شبهات خلفای جور خدا آنها

را بیازمود پس ای خدا درود و رحمت فرست بر آن دو بزرگوار در مقابل پاداش

وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُزْتَضَى الْأَمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنتَجِبَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أضاءَ صُبْحُ وَدَامَ، صِيْلَةٌ تُرْقِيهِمَا إِلَى رِضْوَانِكَ فِي الْعَالَمَيْنِ مِنْ جَنَّاتِكَ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ

عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمَيْنِ بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرَيْنِ بِالْمَحَنِ الْهَائِلَةِ وَالصَّابِرَيْنِ فِي الْأَحْزَنِ الْمَائِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا كِفَاءً أَجْرٍ

صابران و ثواب سعادت‌مندان عالم درودی فرست که مقام رفعت بر آنان مهیا سازد و باز به درگاه تو توسل می‌جویم، ای پروردگار من به امام زمان که اینک پیشوای ما و نگهبان حق است، در زمان ما تا روز موعود ظهورش فرارسد که او شاهد خلق و مشهود اهل عالم و روشن‌ترین انوار

الهی است که منصور خداست، به ترس از آن حضرت و مظفر و فیروز به سعادت مطلق پس پروردگارا درود و رحمت فرست بر آن بزرگوار به شمار اثمار و برگ درختان و تعداد اجزای ریگ‌های بیابان و عدد موی‌ها و کرک‌ها و عدد آن چه علم تو بر آن احاطه کرده و کتاب آفرینش احصا و شمار نموده

الصَّابِرِينَ وَإِذَا ثَوَابِ الْفَائِزِينَ، صَلَاةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرَّفْعَةَ وَأَتَوْسَلُ إِلَيْكَ يَا رَبَّ

بِإِمَامِنَا وَمُحَقِّقِ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْمُوعُودِ وَالشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ، وَالنُّورِ الْأَزْهَرِ وَالضِّيَاءِ الْأَيْ نُورِ الْمُنْصُورِ بِالرُّغْبِ وَالْمُظْفَرِ بِالسَّعَادَةِ، فَصَلِّ عَلَيْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ وَأُورَاقِ الشَّجَرِ وَأَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ وَعَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَأَحْصَاهُ كِتَابُكَ،

درود و رحمتی که خلق اولین و آخرین بر آن رشک برند پروردگارا ما

را در زمره اصحاب آن بزرگوار محشور ساز و برای طاعتش محفوظ دار و برای رسیدن به دولت آن حضرت ما را باقی دار و محافظت فرما و به ولایتش بهره مند گردان و ما را به عزتش بر محو دشمنانش یاری و نصرت عطا کن و ما را ای پروردگار از توبه کنندگان حقیقی قرار ده ای خدا ای مهربان ترین مهربانان عالم پروردگارا و شیطان متمرّد برای اغوا و گمراهی خلقت از تو نظر عنایت و رعایت خواست و تو هم به او نظر فرمودی و برای ظلالت بندگانت مهلت خواست مهلتش دادی به علم سابق ازلی خود

صَلَاةٌ يَغْبِطُهَا بِهَا الْأَعْوَالُونَ وَالْآخِرُونَ؛ اَللّٰهُمَّ وَاخْشُرْنَا فِيْ زُمْرَتِهِ وَاخْفِظْنَا عَلٰى طَاعَتِهِ وَاخْرِسْنَا بِدَوْلَتِهِ وَا تَحِفْنَا بِوِلَايَتِهِ وَا نُصِرْنَا عَلٰى اَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ، وَا جْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَابِيْنِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ؛ اَللّٰهُمَّ وَاِنَّ اِبْلِيْسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعِيْنَ قَدْ اَسْتَنْظَرَكَ

لِاِعْغَوايِ خَلْقِكَ فَاَنْظُرْتَهُ وَاَسْتَمْهَلَكَ لِاِعْضَالِ عِيْدِكَ فَاَمْهَلْتَهُ بِسَابِقِ عِلْمِكَ فِيْهِ

ص: ۵۰۷

و او همانا آشیانه کرد، و لشکرش بسیار و سپاهش مجتمع گردید و داعیان آن شیطان به اطراف عالم منتشر شدند و به اضلال و گمراه کردن بندگانت پرداختند و دین را فاسد و کلمه را از جایگاهش منحرف ساختند و بندگانت را متفرق در دین و مردم را فرقه های متمرّد از حق و احزاب مخالف با یکدیگر

گردانیدند و تو ای خدا وعده دادی که اساس و بنیان آن شیطان را در هم شکنی و شئوناتش را پایمال و متلاشی سازی، پس ای خدا اولاد شیاطین و جیش و سپاهش را هلاک و نابود ساز و از مذاهب

وَقَدْ عَشَّشَ وَكَثَّرَتْ جُنُودَهُ وَازْدَحَمَتْ جُيُوشَهُ وَانْتَشَرَتْ دُعَاتُهُ فِي أَقْطَارِ الْأَرْضِ فَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَفْسَدُوا دِينَكَ وَحَرَّفُوا

الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبَادَكَ شَيْعًا مُتَفَرِّقِينَ وَأَحْزَابًا مُتَمَرِّدِينَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُيَانِهِ وَتَمْزِيقَ شَأْنِهِ فَأَهْلَكَ أَوْلَادَهُ وَجُيُوشَهُ وَطَهَّرْ بِلَادَكَ مِنْ اخْتِرَاعَاتِهِ وَاخْتِلَافَاتِهِ، وَأَرِخْ عِبَادَكَ مِنْ مَذَاهِبِهِ

ص: ۵۰۸

و قیاس و شبهات آن شیاطین بندگان را راحت و آسوده دار و روزگار بد و بخت نامساعد را بر آنها قرار ده

و دینت را آشکار و اولیا و دوستانت را قوی و نیرومند گردان و دشمنانت را خوار و ذلیل ساز و شهر و دیار دوستان شیطان را به دوستان خود به ارث عطا فرما و آن شیاطین را به دوزخ مخلد و به عذاب دردناک معذب گردان و لعنتهای خود را که در نحوست های خلقت و زشتی های فطرت وجود دارد همه را در طالع نحس روزگار بد

وَقِيَّاسَاتِهِ، وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَيْهِمْ، وَابْسُطْ عَذْلَكَ وَأَظْهِرْ دِينَكَ، وَقَوِّ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْهِنْ أَعْدَاءَكَ، وَأُورِثْ دِيَارَ إِبْلِيسَ وَدِيَارَ أَوْلِيَائِهِ أَوْلِيَاءَكَ، وَخَلِّدْهُمْ فِي الْجَحِيمِ وَأَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ، وَاجْعَلْ لِعَائِنِكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ فِي مَنَاجِسِ

الْخَلْقِ، وَمَشَاوِيهِ الْفِطْرَةِ دَائِرَةَ عَلَيْهِمْ وَمَوَاطِنَهُمْ وَجَارِيَهُ فِيهِمْ كُلَّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ،

ص: ۵۰۹

آن شیاطین قرار ده پروردگارا به ما در دنیا و آخرت نیکویی عطا فرما و از رنج و عذاب آتش دوزخ قهر به لطف و رحمت نگاه دار ای مهربان ترین مهربانان عالم.

وَعُدُّوْا وِرْوَاحِ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

ص: ۵۱۰

زیارت والده حضرت قائم علیه السلام

سلام بر رسول خدا صلی الله علیه و آله که راستگو و امین خدا بود سلام بر مولای ما امیرالمؤمنین، سلام بر پیشوایان پاک
گوهر الهی و حجت‌های بر برکات خدا، سلام بر والده امام قائم که محل ودیعه اسرار خدا

سلطان دانای عالم و حامل فرزندی که اشراف

زیارت ملکه دنیا و آخرت والده امام قائم علیهماالسلام و قبر آن معظمه در سرّ من رای پشت ضریح مولای ما امام حسن
عسکری علیه السلام پس بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَی رَسُوْلِ اللّٰهِ الصّٰدِقِ الْاَئِمِّیْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَی مَوْلَانَا اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الطّٰهَرِیْنَ الْحُجَّجِ الْمِیَامِیْنَ، اَلسَّلَامُ
عَلَی الْوَالِدَةِ الْاَئِمِّیَّةِ وَالْمُوَدَّعَةِ اَسْرَارِ الْمَلِكِ الْعَلَّامِ، وَالْحَامِلَةِ لِاَسْرَفِ

ص: ۵۱۱

خلق عالم است، سلام بر تو ای آن که دارای ایمان کاملی و مقام رضا و خوشنودی خدا، سلام بر تو ای آن که مانند

مادر موسی و دختر حواری عیسی، سلام بر تو ای نفس قدسی با تقوای مهذب پاکیزه صفت، سلام بر تو ای آن که خدا از تو راضی و خوشنود و تو از خدا راضی بودی، سلام بر تو ای کسی که ذکر صفات کمالیه ات در کتاب انجیل عیسی مذکور بود و خبطه نکاح تو را روح الامین برخواند و سید رسولان حق راغب به وصلت تو با فرزندش و وجودت محل ودیعه اسرار خدای رب

الْأَئِمَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصَّدِيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَبِيهَةَ أُمِّ مُوسَى وَابْنَةَ حَوَارِيِّ عِيسَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْمُنْعَوْتَةُ فِي الْأَنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ الْأَمِينِ،

وَمَنْ رَغِبَ فِي وَصَلَتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ أَسْرَارِ رَبِّ

ص: ۵۱۲

العالمین بود، سلام بر تو و بر پدرانت که از حواریین عیسی بودند، سلام بر تو و بر شوهر بزرگوار تو و بر فرزند گرامی تو باد سلام بر تو و بر جسم و جان پاک تو باد گواهی می دهم که تو نیکو کفالت امام زمان کردی و خوب امانت و عهد خدا را ادا کردی

و در راه رضای خدا نهایت جهد و کوشش کردی و هر چه رنج در راه رضای خدا دیدی صبر و تحمل کردی و سر خدا را حفظ کردی و به ولی خدا حمل و در حفظ حجت خدا جهد بالغ داشتی و در

الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الْخَوَارِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى بَعْلِكَ

وَوَلَدِكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَحْسَنُتِ الْكِفَالَهَ وَأَدَيْتِ الْأَمَانَهَ، وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاهِ اللَّهِ وَصَبَرْتِ فِي ذَاتِ اللَّهِ، وَحَفِظْتِ سِرَّ اللَّهِ وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللَّهِ، وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ حُجَّهِ اللَّهِ وَرَغَبْتِ فِي

وصلت با خاندان رسول خدا کمال رغبت داشتی در حالیتی که عارف و شناسای حق آنها

بودی و ایمان به صدق و راستی و حقیقت آنها و اعتراف به مقام و منزلتشان داشتی و به امر خلافتشان بصیر و آگاه و بر آن خاندان مشفق و مهربان بودی و میل آنها را بر میل خود مقدم داشتی و گواهی می دهی که از جهان رحلت کردی در حالی که در امر دینت با بصیر و معرفت بودی و اقتدا به صالحان عالم کردی و از خدا خوشنود و خدا از تو خوشنود بود و باتقوای کامل پاک و پاکیزه صفات بودی پس خدا از تو راضی باد و تو را خوشنود گرداند و در بهشت برین منزلت و مأوی دهد که همانا خدا به تو آن نعمت بزرگ را که از حد تصور بیرون است انعام فرمود و از مقام شرافت مرتبه ای که تو را

وَضِيْلَهُ اٰبْنَاۗءِ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَارِفَهٗ بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَهٗ بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَهٗ بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَهٗ بِاَمْرِهِمْ مُشْفِقَهٗ عَلَيْهِمْ مُؤْتِرَهٗ هَوَاهِمَ، وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَضِيَّتْ عَلٰى بَصِيْرِهِ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِيَهٗ بِالصّٰلِحِيْنَ رَاضِيَهٗ مَرْضِيَهٗ تَقِيَهٗ نَقِيَهٗ زَكِيَهٗ، فَرَضِي اللّٰهُ عَنْكَ وَاَرْضَاكَ وَجَعَلَ

الْجَنَّةَ مَنْرٰلِكَ وَمَا وَاكَ، فَلَقَدْ اَوْلَاكَ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَا اَوْلَاكَ وَاَعْطَاكَ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهٖ

ص: ۵۱۴

از همه بی نیاز کرد اعطا فرمود پس گوارا باد تو را آن عطا و بخششی که خدا به تو کرامت و گوارا کرد.

پروردگارا تمام اعتماد من به تو و در طلب رضا و خوشنودی توست و توسل به اولیای توست، و به مغفرت و حلم تو توکل کرده و به لطف تو عصمت و حفظ می طلبم و به قبر مادر

بزرگوار ولی تو پناه آورده ام پس ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و مرا به زیارت این بی بی منتفع ساز و بر محبتش ثابت دار و از شفاعتش و شفاعت فرزندش محروم مگردان

أَغْنَاكَ، فَهَنَّأَكَ اللَّهُ بِمَا مَنَحَكَ مِنَ الْكِرَامَةِ وَأَمْرَاكِ. (پس بالا می کنی سر خود را و می گویی:)

اللَّهُمَّ إِيَّاكَ اعْتَمِدْتُ وَ لِرِضَاكَ طَلَبْتُ، وَبِأَوْلِيَائِكَ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلَى غُفْرَانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ، وَبِكَ اعْتَصَيْتُمْ وَبِقَبْرِ أُمِّ وَ لَيْكَ لُدْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَتَبِّئْنِي عَلَى مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا

ص: ۵۱۵

و مرافقت و پیروی او را نصیصم گردان و مرا با او و با

فرزند بزرگوارش در قیامت محشور فرما چنانکه به زیارت او و فرزندش موفقم داشتی پروردگارا من به درگاه تو به واسطه
ائمه طاهرین رو آورده ام و به آن حجت‌های باخیر و یمن و سعادت که آل طه و یاسین اند متوسل گردیدم که نخست درود
فرستی بر محمد (ص) و آل پاکش و مرا هم از بندگان که صاحب مقام و اطمینان و یقین و سعادت و فیروزمند و شادخاطر و
بشارت یافته ای که دیگر هیچ خوف

وَأَرْزُقُنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ وَلَدِهَا، كَمَا وَقَفْتَنِي لِزِيَارِهِ وَلَدِهَا وَزِيَارَتِهَا؛ اَللّهُمَّ اِنِّي اُتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِالْاِئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَا
تَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طه وَيسَا، اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَاَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبَشِرِينَ، اَلَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

ص: ۵۱۶

و هیچ اندوهی ندارند قرار دهی و از بندگان مرا مقرر فرمایی که سعی آنها را پذیرفته ای و کارشان را سهل و آسان کرده ای و از هر خوفشان ایمن ساخته ای، پروردگارا به حق محمد و آل محمد درود فرست بر محمد و آل محمد و این زیارت

مرا آخرین عهدم به زیارت حضرتش را روزیم بگردان مادامی که زنده ام داری و چون قبض روحم فرمودی در زمره آن حضرت محشور گردان و مرا در شفاعت فرزند پاک و شفاعت خود او داخل گردان و مرا و والدینم را

وَلَا هُمْ يَخْزَنُونَ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلَتْ

سَعْيِيهِ وَيَسْرَتْ أَمْرَهُ وَكَشَفَتْ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ ؛ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَيِّلٌ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مَنْ زِيَارَتِيْ اِيَّاهَا وَاَرْزُقْنِي الْعِيُوْدَ اِلَيْهَا اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ، وَاِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ فَاخْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهَا وَاَدْخِلْنِيْ فِيْ شَفَاعَةِ وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَاغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ

ص: ۵۱۷

و تمام مردان و زنان باایمان را ببخش و بیامرز و ما در دنیا خیر و حسنه و در آخرت خیر و سعادت عطا فرما و از عذاب دوزخ نگهدار و بر شما بزرگان دین من سلام و رحمت و برکات خدا باد.

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

ص: ۵۱۸

زیارت حکیمه خاتون

سلام بر آدم ابوالبشر برگزیده خدا، سلام بر نوح پیغمبر خدا، سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا، سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا، سلام بر عیسی بن مریم روح قدس الهی، سلام بر تو

ای رسول خدا، سلام بر تو ای بهترین خلق

زیارت جناب حکیمه خاتون دختر امام محمد تقی علیه السلام که قبر شریفش پایین پا چسبیده به ضریح عسکرین علیهما السلام است و آن چنان است که می ایستی رو به قبله و می گویی:

اَلسَّلَامُ عَلٰی اَدَمَ صَيْفُوهُ اللّٰهُ، اَلسَّلَامُ عَلٰی نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى مُوسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْنِكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلَيْنِكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ

ص: ۵۱۹

خدا، سلام بر تو ای دوست خاص و خالص خدا، سلام بر تو ای محمد بن عبدالله خاتم پیغمبران خدا،

سلام بر تو ای امیر اهل ایمان علی بن ابی طالب وصی فرستاده خدا، سلام بر تو ای فاطمه زهرا سیده زنان عالم، سلام بر شما دو سبط پیغمبر (ص) که رحمت خدا بر اهل عالم و دو سید جوانان اهل بهشتید، سلام بر تو ای علی بن الحسین که سید اهل عبادت و نور چشم

اللَّهُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطِي الرَّحْمَةَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ

الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةِ عَيْنِ

ص: ۵۲۰

صاحب نظران عالمی سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده علوم بعد از پیغمبر سلام بر تو ای جعفر بن محمد امام صادق آن
نیکوکار امین اسرار الهی، سلام بر تو ای موسی بن جعفر (ع) ای روح پاک و پاکیزه صفات، سلام بر تو ای علی بن موسی
الرضا صاحب مقام کامل رضا و تسلیم سلام بر تو ای محمد بن علی

امام اهل تقوا، سلام بر تو ای علی بن محمد تقی و منزله و ناصح خلق و امین اسرار حق، سلام بر تو

النَّاطِرِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ الْأَمِينِ، أَلَسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطُّهْرَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ النَّقِيِّ،
أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّصِيحِ الْأَمِينِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ

ص: ۵۲۱

ای حسن بن علی العسکری سلام بر وصی پیغمبر بعد از او درود فرست بر نور جمالت

و چراغ تو و وصی تو و حجت تو بر خلق عالم سلام بر تو (ای حکیمه) ای دختر رسول خدا، سلام بر تو ای دختر فاطمه زهرا و خدیجه کبری، سلام بر تو ای دختر امیر المؤمنین (ع)، سلام بر تو ای دختر حسن و حسین سلام بر تو ای دختر ولی خدا، سلام

يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَلَسَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ أَلَلَّهُمْ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرِّ رَاجِكَ وَوَلِيِّ وَوَصِيِّ وَصِيَّتِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ،

أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ

ص: ۵۲۲

بر تو ای خواهر ولی خدا، سلام بر تو ای عمه ولی خدا سلام بر تو ای دختر محمد بن علی امام اهل تقوی سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد سلام بر تو خدا میان ما و شما خاندان در بهشت برین ارتباط و آشنایی مقرر فرماید و ما را در زمره شما اهل بیت محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبرتان وارد سازد و از کاسه جد بزرگوارتان از دست علی بن ابی طالب (ع)

از آن شراب کوثر بنوشاند که درود خدا بر شما باد من از خدا درخواست می کنم که خدا سرور و فرج شما را به ما بنماید

عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَ لِيَّ اللَّهُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّةَ وَ لِيَّ اللَّهُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ بِنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،

أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ حَيْدِكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيٍّ بِنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ

ص: ۵۲۳

و ما را با شما اهل بیت در زمره جد بزرگوارتان حضرت محمد صلی الله علیه و آله جمع گرداند و معرفت شما را از قلب ما سلب نفرماید که صاحب اقتدار و با قدرت کامل است

من به دوستی شما اهل بیت به درگاه خدا تقرب می جویم و به بیزاری از دشمنان شما و در مقام رضا و تسلیمم به درگاه خدا بدون انکار و تکبر و گردنکشی و با مرتبه یقین به آن چه محمد(ص) از جانب خدا آورده و به آن چه وحی رسیده به همه راضی و خوشنودم و به ایمان خود که اظهار می دارم شهود روی تو را و توجه و اتفات تو را از خدا می طلبم ای سید و مولای من پروردگارا رضا و خوشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می خواهم ای حکیمه خاتون مرا به دخول بهشت نزد خدا شفاعت فرما چون تو را

وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ حَيْدُكُمْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا يَسْتَلْبِنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَ لِي قَدِيرٌ، أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي، أَللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ

يَا حَكِيمَهُ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ

نزد خدا مقام و شأن و مرتبه بلند است پروردگارا از تو درخواست می کنم که خاتمه امرم را سعادت ابد گردانی و ایمانی که اکنون دارم سلب نگردانی و البته هیچ توانایی و قدرتی الا به واسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود پروردگارا دعاهاى ما را مستجاب فرما و به کرم و عزت و رحمت و مهربانیت عرض نیاز ما را بپذیر و درود خدا بر محمد و آل محمد جمیعا باد و تحیت کامل تو

ای مهربان ترین مهربانان عالم.

عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ؛ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ

وَعَزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

ص: ۵۲۵

زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام

سلام بر تو ای خلیفه خدا و خلیفه و جانشین پدران

خود که همه رهبران خلق به سوی خدا بودند، سلام بر تو ای وصی امامان گذشته، سلام بر تو ای نگهبان و حافظ اسرار پروردگار عالم آفرینش، سلام بر تو ای باقی مانده از بندگان خاص و برگزیده خدا، سلام بر تو ای فرزند نورهای رخشان، سلام بر تو ای فرزند

چون خواستی زیارت کنی آن حضرت را بایست بر در حرم آن جناب و بگو این اذن دخول را:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِیْفَةَ اللّٰهِ وَخَلِیْفَةَ اَبَائِهِ الْمُهَدِّیْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَصِیَّ الْاِئِمَّةِ وَوَصِیَّ الْمَاضِیْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حَافِظَ اَسْرَارِ

رَبِّ الْعَالَمِیْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ مِنَ الصُّفْوَةِ الْمُتَّجِبِیْنَ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ نُّوَارِ الزَّاهِرَةِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنَ

ص: ۵۲۶

مردان بزرگ عالم و شخصیت‌های بارز عالم انسانیت، سلام بر تو ای فرزند عترت پاک پیغمبر (ص)، سلام بر تو ای معدن وحی و نبوت، سلام بر تو ای درگاه خدا که هیچ کس جز از آن درگاه به سوی قرب خدا نایل

نگردد، سلام بر تو ای راه خدا که هر کس به غیر از آن طریق رود هلاک می شود، سلام بر تو ای که درخت طوبی و سدره المنتهای بهشت را به چشم مشاهده می کنی، سلام بر تو ای نور ازلی خدا که هرگز خاموش نخواهد شد،

الْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَّ الْعِثْرَةِ

الطَّاهِرَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعِيدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُؤْتَى إِلَّا مِنْهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبِيلَ اللَّهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاطِرَ شَجَرَةِ طُوبَى وَسِدْرَةِ الْمُتْنَهَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُطْفَأُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْفَى،

سلام بر تو ای حجت خدا که هرگز مخفی نخواهد شد، سلام بر تو ای حجت خدا بر تمام خلق آسمان و زمین، سلام بر تو باد سلام و تحیت کسی که تو را بشناسد به آن مقام که خدا تو را معرفی فرموده است و به آن نعت و صفتی که خدا بر خی از آن اوصاف را بیان کرده که تو شایسته آن و فوق آن صفاتی گواهی می دهی که همانا تویی حجت خدا بر گذشته و باقیمانده امت و حزت تو در عالم غالب است و سپاه تو فاتح خواهد بود و تنها دوستان تو در جهان فیروز و مظفزند و دشمنان تو زیان کاران عالمند و نیز گواهی

می دهی که تویی گنجینه هر علم و دانش و گشاینده هر بستگی و اثبات هر

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامَ مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَفَكَ بِهِ اللَّهُ وَنَعْتِكَ بِبَعْضِ نِعْوَتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَفَوْقَهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ مَضَى وَمَنْ بَقِيَ وَأَنَّ

حَزْبُكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَأَوْلِيَاءُكَ هُمُ الْفَائِزُونَ وَأَعْدَاءُكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ، وَأَنَّكَ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَفَاتِحُ كُلِّ رَتْقٍ وَمُحَقِّقُ كُلِّ

حق و باطل کننده هر باطلی من ای مولای من راضی و خوشنودم به امامت و هدایت و ولایت و پیشوایی و رهبری تو بر خلق و به جای تو احدی را نمی خواهم و جز تو کسی را امام و پیشوای خود اتخاذ نخواهم کرد گواهی می دهم که تو حق ثابت ابدی که پاک و منزله از هر نقص و عیب خواهی بود و نیز گواهم که وعده ای که خدا به تو داده حق و صدق

است و هیچ شک در آن ندارم به واسطه طول زمان غیبت و بعد مدت و ابد در حیت و گمراهی با گروهی که تو را نشناختند و به وجود تو جاهل بودند ملحق نخواهم شد بلکه همیشه متوقع و منتظر دوران ظهور دولت بزرگوار تو هستم و تویی آن شفاعت کننده هیچ کس با تو نزاع نکند و تو آن پیشوایی غالب که احدی با تو مقاومت نتواند کرد

حَقٌّ وَمُتَّبِعٌ كُلُّ بَاطِلٍ، رَضِيْتُكَ يَا مَوْلَايَ إِمَامًا وَهَادِيًا وَوَلِيًّا وَمُرْشِدًا، لَا أُبْغِي بِكَ

يَدَلًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَوَلِيًّا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ وَأَنَّ وَعْدَ اللَّهِ فِيكَ حَقٌّ، لَا أَرْتَابُ لِطَوْلِ الْغَيْبِ وَبُعْدِ الْأَمَدِ وَلَا أَتَحَيَّرُ مَعَ مَنْ جَهِلَكَ وَجَهِلَ بِكَ مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِأَيَّامِكَ وَأَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي لَا تُنَازِعُ وَالْوَلِيُّ الَّذِي لَا تُدَافِعُ

خدا تو را ذخیره کرد برای نصرت و یاری دین خود و عزت و اقتدار

اهل ایمان و انتقام از دشمنان سرکش گواهی می دهد که به واسطه ولایت و دوستی تو اعمال بندگان مقبول و پذیرفته می شود و کردار خلق نیکو می گردد و اعمال حسنه مضاعف و زیاد و اعمال سیئه محو و آمرزیده می شود پس هر کس با ایمان به ولایت و اعتراف به امامت محشور شود اعمالش مقبول و پذیرفته است و گفتارش تصدیق شود و حسناتش مضاعف و گناهانش محو و بخشیده می شود و هر کس از ولایت و عهد امامت برگردد و جاهل به مقام معرفت باشد

ذَخَرَكَ اللَّهُ لِنُصْرِهِ الدِّينِ وَإِعْزَازِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِنْتِقَامِ مِنَ الْجَاهِدِينَ الْمَارِقِينَ، أَشْهَدُ أَنَّ بَوْلَايَتِكَ تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ وَتُرَكَّى الْأَعْمَالُ وَتُضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَتُمْحَى السَّيِّئَاتُ، فَمَنْ جَاءَ بَوْلَايَتِكَ وَاعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قُبِلَتْ أَعْمَالُهُ وَصُدِّقَتْ أَقْوَالُهُ

وَتَضَاعَفَتْ حَسَنَاتُهُ وَمُحِيَتْ سَيِّئَاتُهُ، وَمَنْ عَدَلَ عَنِّ بَوْلَايَتِكَ وَجَهَلَ مَعْرِفَتَكَ

ص: ۵۳۰

و غیر تو را به جای تو بگزیند خدا او را به رو در آتش دوزخ بیفکند و هیچ عمل او را نپذیرد و در روز قیامت در میزان حساب عملش را وزنی نباشد و خدا را گواه می گیرم و فرشتگان را و تو را نیز ای مولای من گواه می گیرم بر این عقیده که به حضرتت عرضه داشتم که ظاهر او مانند باطن او و سر و علنش یکسان است و تو خود

بر این عرضم گواهی که این است عهد و پیمان من با تو زیرا تو نظام بخش دین و پیشوای متقین و عزت و شرافت بخش موحدان عالمی، و مرا به این ایمان و عهد به ولایت خدای عالم امر فرموده

وَاسْتَبَدَلَ بِكَ غَيْرَكَ كَبَهُ اللَّهُ عَلَى مَنْخَرِهِ فِي النَّارِ، وَلَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يُقِمْ لَهُ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنَا أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَهُ، وَأَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ بِهَذَا ظَاهِرُهُ كِبَاطِنِهِ وَسِرُّهُ كَعَلَانِيَتِهِ، وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذَلِكَ وَهُوَ عَهْدِي إِلَيْكَ وَمِيثَاقِي لَدَيْكَ إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَعِزُّ الْمُؤَحِّدِينَ وَبَدَلِكَ أَمْرِي رَبُّ الْعَالَمِينَ

ص: ۵۳۱

پس هر گاه روزگارها طولانی شود و عمرها بگذارد بر

دوران غیبت در من جز آن که بر یقینم بیفزاید و بر محبتم به تو و توکل و اعتمادم بر تو کاملتر شود تأثیری نخواهد داشت و توقع و انتظارم به حضور حضرتت بیشتر گردد و برای جهاد در رکاب ظفر انتساب حاضر و آماده ام به بذل جان و مال و فرزند و اهل و جمیع داراییم که همه را پیش رویت فدا کنم و به تصرف امر و نهی تو دهم پس هر گاه دوران درخشان و پرچمهای نمایان تو را دریابم

فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمَادَتِ الأَعْمَارُ لَمْ أزدَدْ فِيكَ إِلاَّ- يَقِيناً وَلِمَكَ إِلاَّ حُبّاً وَعَلَيْكَ إِلاَّ مُتَّكِلاً وَمُعْتَمِداً وَ لُظْهُورِكَ إِلاَّ مُتَوَقِّعاً
وَمُنْتَظِراً وَ لَجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَرَقِّباً، فَأَبْدُلْ نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي

وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّصَرُّفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ وَأَعْلَامَكَ الْبَاهِرَةَ

ص: ۵۳۲

من بنده مطیع امر و نهی تو خواهم بود و به آن اطاعت امید و انتظار مقام رفیع شهادت در رکاب حضرتت و سعادت و فیروزی در پیشگاه حضورت دارم ای مولای من پس هر گاه مرا مرگ فرارسد پیش از ظهور وجود مبارکت باز هم متوسل به حضرتت و به پدران بزرگوار

پاکت هستم به درگاه خدای بزرگ و از او درخواست می کنم که درود فرستد بر محمد و آل محمد و مرا هم در زمان ظهورت باز زنده گرداند و به دوران سلطنتت به دنیا باز گرداند تا در حضورت از اطاعتت به آن مقصود عالی که دارم نایل شوم و به انتقام کشیدن از

فَهَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ،

وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ، فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِكَ وَبِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَيِّبَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً فِي أَيَّامِكَ لِأَنَّ بُلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَأَشْفِي

ص: ۵۳۳

دشمنانت باطن قلبم را شفا دهم، ای مولای من من در حال

زیارتت ایستاده ام مانند خطاکاران و پشیمان و ترسناکان از عقاب پروردگار عالم و در نجاتم از عقاب خدا اعتمادم همه بر شفاعت تو بزرگوار است و امید دارم به دوستی و شفاعت که گناهانم محو گردد و عیوب و زشتیهایم پوشیده و لغزشهایم آمرزیده شود پس تو ای مولای من دوستت را به آرزویش برسان و آمالش را محقق واقع ساز و از خدا آمرزش گناهانش را بخواه که او به رشته ات چنگ زده و در آویخته و

مِنْ أَعْدَائِكَ فُؤَادِي، مَوْلَايَ وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَرَجَوْتُ بِمُؤَالَاتِكَ وَشَفَاعَتِكَ مَحْوَ ذُنُوبِي وَسِتْرَ عُيُوبِي

وَمَغْفِرَةَ زَلَلِي، فَكُنْ لِي يَا مَوْلَايَ عِنْدَ تَحْقِيقِ أَمَلِهِ وَاسْأَلِ اللَّهَ غُفْرَانَ زَلَلِي فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوَلَايَتِكَ وَتَبَرَّأَ

ص: ۵۳۴

از دشمنانت بیزاری جسته است پروردگارا درود فرست بر محمد و آلش و وعده ولی خود را منجز گردان پروردگارا کلمه حقه را در جهان ظاهر ساز و آوازه دعوت او را بلند گردان و بر دشمنانش که دشمنان خدایند ای خدای عالم مظفر و منصورش بفرما پروردگارا درود

فرست بر محمد و آل محمد و کلمه تام خود را که در روی زمین از بیم رقیبان در پرده غیبت پنهان داشتی ظاهر فرما پروردگارا و او را به عزت و اقتدار یاری کن و فتح و فیروزی کامل به آسانی به او عطا فرما پروردگارا و دین اسلام را پس از خمول عزت و سلطنت کامل بخش و بعد آن شمس

مِنْ أَعْدَائِكَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْجِزْ لَوْ لِيكَ مَا وَعَدْتَهُ ، اللَّهُمَّ أَظْهِرْ

كَلِمَتَهُ وَأَعْمِلْ دَعْوَتَهُ وَأَنْصُرْهُ عَلَى عِدُوِّهِ وَعِدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ كَلِمَتِكَ النَّامَةَ وَمُغَيَّبِكَ فِي أَرْضِكَ الْخَائِفِ الْمُتَرَقِّبِ ؛ اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا ، اللَّهُمَّ وَأَعِزِّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ

ص: ۵۳۵

حق را طالع ساز و ظلمت را و ابرهای تاریک

را برطرف گردان پروردگارا و شهر و بلاد را امن و امان گردان و بندگان را به وجود او هدایت فرما پروردگارا و زمین را به وجودش پر از عدل و داد ساز چنان که اکنون پر از ظلم و جور گردیده که تویی شنونده و مستجاب کننده دعای خلق، سلام بر تو ای ولی خدا مرا که دوستدار توأم به حرم شریف اجازة ورود بفرما درود و رحمت و برکات خدا بر تو و بر پدران بزرگوار پاک گوهرت باد.

وَأَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعِيدَ الْأُفُقِ وَأَجْلٍ بِهِ الظُّلْمَةَ وَاكْشِفْ بِهِ الغُمَّةَ ؛ اللَّهُمَّ وَآمِنْ بِهِ الْبِلَادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ، اللَّهُمَّ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا
وَقِسْطًا كَمَا مَلِئْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ

سَمِيعٌ مُجِيبٌ ؛ أَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ ائْتِدُنْ لِي لِيَّكَ فِي الدُّخُولِ إِلَى حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

ص: ۵۳۶

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدایی جز ذات مقدس پروردگار نیست، و خدا بزرگتر است و ستایش مخصوص خداست ستایش مخصوص خداست که ما را هدایت فرمود و دوستان و دشمنان خود را به ما شناسانید، و ما را به زیارت امامان و پیشوایان دینمان موفق گردانید و ما را معاند و دشمن بدخواه آنها قرار نداد و نیز از کسانی که در حق آن امامان غلو کردند

پس برو به نزد سرداب غیبت آن حضرت و میان دو در بایست و درها را به دست خود بگیر و تنحنح (مانند یا الله گفتن) کن مانند کسی که رخصت داخل شدن طلبد و بسم الله الرحمن الرحیم بگو و پایین رو به تائی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصه سرداب بخوان. پس بگو:

اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ لِلَّهِ الَّذِي

هَدَانَا لِهَذَا وَعَرَّفَنَا أَوْلِيَاءَهُ وَأَعْدَاءَهُ وَوَفَّقَنَا لِرِيَابِهِ أَيْمَنَّا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَلَا مِنَ الْغُلَاةِ

ص: ۵۳۷

و امر عالم وجود را مفوض به آنها دانستند و هم از کسانی که درباره امامت آنها شک داشتند و در حق آنها تقصیر و کوتاهی کردند سلام بر ولی خدا فرزند اولیای خدا سلام بر آن کسی که خدا او را برای عزت و بزرگواری دوستانش و ذلیل و نابود کردن دشمنانش ذخیره گردانید سلام بر آن نوری که اهل کفر آن نور را

خاموش کنند اما خدا ابا کرد و امتناع فرمود مگر آن که آن نور الهی را به حد کمال رساند با آن که کافران مخالف بودند و خدا او را مؤید گردانید و با عمر طولانی زنده بداشت تا آن که به دست آن امام به رغم دشمنان دین، دین حق را آشکار سازد من گواهی می دهم که خدا تو را از کودکی برگزید و در بزرگی علوم الهی را در تو به حد کمال رسانید و تو همانا زنده

الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُزْتَابِينَ الْمُقْصِرِينَ ؛

الْسَّلَامُ عَلَى وَ لِيِّ اللَّهِ وَابْنِ أَوْ لِيَائِهِ، أَلْسَّلَامُ عَلَى الْمِدَّخَرِ لِكِرَامِهِ أَوْ لِيَاءِ اللَّهِ وَبَوَارِ أَعْدَائِهِ، أَلْسَّلَامُ عَلَى النَّوْرِ الَّذِي أَرَادَ أَهْلُ الْكُفْرِ إِطْفَاءَهُ فَابَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ وَأَيَّدَهُ بِالْحَيَاةِ حَتَّى يُظْهَرَ عَلَى يَدِهِ الْحَقُّ بِرَغْمِهِمْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكَ صَغِيرًا وَأَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبِيرًا وَأَنَّكَ حَقٌّ

ص: ۵۳۸

و پاینده هستی تا آنکه بت های جبت و طاغوت را روزی به دست تو نابود گرداند پروردگارا رحمت فرست بر او و بر خدمتگزاران او و بر یاران او در حال غیبت و دوری آن حضرت و او را در پرده عزت مستور بدار و برای او جایگاه محفوظی مقرر گردان و پروردگارا تو او را که آماده ساخته ای بر دفع معاندانش سخت و نیرومند ساز و دوستان و زائرانش را محفوظ گردان پروردگارا چنانکه قلب مرا به یاد او معمور سختی شمشیر و سلاح مرا برای یاری آن حضرت از نیام

بیرون بیاور و چنانکه میان من و ملاقات آن بزرگوار مرگ حتمی که

لَا تَمُوتُ حَتَّى تُبْطِلَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتَ ؛ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَعَلَى خُدَامِهِ وَاَعْوَانِهِ عَلٰى غَيْبَتِهِ وَاَنْبِيَاءِهِ وَاَسْتُرْهُ سِتْرًا عَزِيْزًا وَاَجْعَلْ لَهُ مَعْقِلًا حَرِيْزًا وَاَشْدُدِ اللّٰهُمَّ وَطْأَ تَكَ عَلٰى مُعَانِدِيْهِ وَاَحْرُسْ مَوَالِيْهِ

وَزَائِرِيْهِ ؛ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَ قَلْبِيْ بِذِكْرِهِ مَعْمُورًا فَاجْعَلْ سِلَاحِيْ بِنُصْرَتِهِ مَشْهُورًا وَاِنْ حَالَ بَيْنِيْ وَبَيْنَ لِقَائِهِ الْمَوْتُ الَّذِي

به رغم همه بندگان مقدر گردانیدی جدایی انداخت پس مرا در زمان خروج او از قبر برانگیز تا کفن را ازار کنم و در آن صفی که تو در کتاب آسمانیت اهل آن صف را ثنا گفتی که فرمودی مانند سد آهنین

هستند در رکاب آن حضرت جهاد کنم پروردگارا انتظار ما طولانی شد و مردم فاسق فاجر بر ما شماتت کردند و بر ما یاری کردن یکدیگر مشکل گردید پس ای خدا تو طلعت مبارک ولی خود را هم در حال حیات و هم پس از

جَعَلْتُهُ عَلَىٰ عِبَادِكَ حَتْمًا وَأَقْدَرْتَ بِهِ عَلَيَّ

خَلِيقَتِكَ رَغْمًا فَابْعَثْنِي عِنْدَ خُرُوجِهِ ظَاهِرًا مِنْ حُفْرَتِي مُؤْتَرًّا كَفَنِي حَتَّىٰ أُجَاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذِي أُتَيْتَ عَلَيَّ أَهْلُهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ، كَذَّأ نَهْمُ بُنْيَانٍ مَرْصُوصٍ؛ اَللّٰهُمَّ طَالَ الْاِنْتِظَارُ وَشَمِتَ بِنَا الْفَجَارُ وَصَيَّبَ عَلَيْنَا الْاِنْتِصَارُ، اَللّٰهُمَّ اَرِنَا وَجْهَ وَ لِيَّكَ الْمَيْمُونِ فِي حَيَاتِنَا وَبَعْدَ

ص: ۵۴۰

مرگ به ما بنما پروردگارا من به رجعت در حضور صاحب این بقعه مبارکه ایمان دارم پناه آوردم پناه آوردم پناه آوردم ای صاحب الزمان من در راه وصال تو از همه دوستان بریدم و از وطن خود برای زیارتت هجرت کردم و کارم را از اهل شهر و دیار پنهان داشتم تا تو هم نزد پروردگار خدای من و تو شفاعت کنی و نزد پدران خود و دوستانم و آقایانم تا بر حسن توفیق و فراوانی نعمت بر من و فرستادن عطا و احسان به سوی

من آن بزرگواران عنایت فرمایند پروردگارا فرست

الْمُنُونِ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُدِيْنُ لِمَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ صَاحِبِ هَذِهِ الْبُقْعَةِ الْغُوْثُ الْغُوْثُ الْغُوْثُ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ قَطَعْتُ فِي وُضْعِ لِمَتِكَ الْخُلَانَ وَهَجَرْتُ لِزِيَارَتِكَ

الْاَهْلَ وُطَانَ وَاخْفَيْتُ اَمْرِيْ عَنِ اَهْلِ الْبُلْدَانِ لِتَكُوْنَ شَفِيْعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّيْ وَ اِلَى اَبَائِكَ وَ مَوَالِيِّيْ فِي حُسْنِ التَّوْفِيْقِ لِيْ وَ اِسْبَاغِ النُّعْمَةِ عَلَيَّ وَ سَوْقِ الْاِحْسَانِ اِلَيْيْ، اَللّٰهُمَّ

ص: ۵۴۱

درود بر محمد و آل محمد که اهل حق و پیشوای خلقند دعاهاى مرا به کرم مستجاب فرما و حاجتهاى را از مصالح دین و دنیاىم که در دعا

به زبان نیاوردم آنها هم عطا فرما که همانا تو بسیار ستوده صفات و بزرگواری و درود خدا بر محمد و آل محمد.

پروردگارا بنده تو برای زیارت به درگاه ولّی تو ایستاده آن ولّی تو که طاعتش را بر همه بندگان از بنده

صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَصِحَابِ الْحَقِّ وَقَادَةِ الْخَلْقِ وَاسْتَجِبْ مِنِّي مَا دَعَوْتُكَ وَأَعْطِنِي مَا لَمْ أَ نْطُقْ بِهِ فِي دُعَائِي مِنْ صَلَاحِ دِينِي وَدُنْيَايَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. پس داخل شو و دو رکعت نماز به جای آور و بگو:

اللَّهُمَّ عَبْدُكَ الزَّائِرُ فِي فَنَاءٍ وَ لِيَّكَ الْمَزُورُ

الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَيَّ الْعَبِيدِ وَالْأَعْرَارِ

ص: ۵۴۲

و آزاد واجب کردی و دوستانت را به واسطه او از آتش عذاب دوزخ نجات دادی؛ پروردگارا تو زیارتش مقبول در گاهت گردان و صاحب دعای مستجابش قرار ده و از آنان که بی هیچ شک تصدیق به امامت و حقانیت ولایت کردند، پروردگارا و این زیارت را آخر عهدم به آن بزرگوار و زیارت آن حضرت قرار مده و پای مرا هرگز از مشهد او مبر و از زیارت پدر و جد بزرگوار او و خرجی که در این راه کردم به من عوض آن عطا

فرما و به ثواب این زیارت که نصیبم کردی مرا در دنیا و آخرت منتفع گردان هم مرا از این ثواب و هم برادران و پدر و مادر و تمام خاندانم را بهره مند ساز

وَأَنْقَذْتَ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا زِيَارَةً مَقْبُولَةً ذَاتَ دُعَاءٍ مُسْتَجَابٍ مِنْ مُصِئِدٍ بَوْلِيكَ غَيْرِ مُرْتَابٍ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ بِهِ وَلَا بَزِيَارَتِهِ

وَلَا تَقْطَعْ أَثْرِي مِنْ مَشْهَدِهِ وَزِيَارَتِهِ أَبِيهِ وَحَدِّهِ، اللَّهُمَّ أَخْلِفْ عَلَيَّ نَفَقَتِي وَانْفَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي لِي وَوَلَايَ خَوَانِي وَأَبَوِي وَجَمِيعِ عَشْرَتِي

نزد خدا از حضرتت ودیعه می طلبم ای امامی که اهل ایمان به نعمت وجودت مستفیض و رستگار می شوند و کافران و مکذبان به دست قهرت هلاک می شوند ای مولای من ای فرزند امام حسن عسکری من

به زیارت تو و پدر و جد بزرگوارت آمدم و یقین دارم که رستگاری ما به وجود شما است و معتقدم که شما امام و پیشوای امتید پروردگارا این شهادت و زیارت مرا برایم نزد خود در دفتر علین خویش ثبت فرما و مرا به رتبه صالحان نائل ساز و به دوستی آنها مرا منتفع گردان ای پروردگار عالم.

أَسْتَوِدُّعُكَ اللَّهُ أَيُّهَا الْأِمَامُ الَّذِي يَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَيَهْلِكُ عَلَى يَدَيْهِ الْكَافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ، يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِسْتِكَ زَائِرًا لَكَ وَوَلَاءِيكَ وَجَدُّكَ مُتَيْقِنًا الْفُوزَ بِكُمْ مُعْتَقِدًا إِمَامَتَكُمْ، اَللَّهُمَّ اكْتُبْ هَذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّيَارَةَ لِي عِنْدَكَ

فِي عَلِيِّينَ وَبَلِّغْنِي بِلَاغِ الصَّالِحِينَ وَانْفَعْنِي بِحُبِّهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

صلوات بر حضرت صاحب علیه السلام

ای خدا درود فرست بر ولی خود فرزند خاص خود آنان که طاعت و حقوق آنها را بر خلق فرض و واجب گردانیدی، و از ان ارواح قدس الهی هر رجس و پلیدی شرک را دور ساختی، و آنان را کاملاً پاک و منزّه از هر عیب و عصیان گردانیدی، پروردگارا تو او را یاری کن و به

وجود او اهل دین خود را منصور و مظفر فرما و دوستان خود و دوستان و شیعیان و یاران او را به واسطه او ظفر و فیروزی عطا کن و ما را هم از آن یاران و شیعیانش قرار ده ای خدا آن بزرگوار را از شر

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَليِّكَ وَابْنِ أَوْلِيائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ

وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً، اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَاَنْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَاَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَيْعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ، اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاطِلٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ

ص: ۵۴۵

و آزار هر ظالم و طاغی سرکش در پناه خود گیر و از شر جمیع اهل شر که پیش روی او یا از پشت سر وی یا از راست و چپ او در آیند محفوظش بدار و از آنکه دست

آزار و سوء قصد کسی به او رسد آن وجود مبارک را نگهداری کن و منع فرما و هم به واسطه سلطنت الهیه او حق رسول و آل رسولت را محفوظ گردان و حکومت عدل کامل را به وجود او آشکار گردان و تو او را مؤید و منصور فرما، و یاران او را هم نصرت فرما، و دشمنانش را مخدول و ذلیل ساز و به قدرت او پشت جباران و سرکشان عالم را بشکن، و کفار و منافقان و جمیع ملحدان را از مشرق و مغرب روی زمین و بر و بحر دنیا همه به شمشیر قهر او به خاک هلاک انداز و زمین در سلطنتش پر از

يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَأَخْرُسُهُ وَأَمْنَعُهُ أَنْ يُوَصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأُظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ
وَأَيِّدْهُ بِالنَّصِيرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَأَخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ، وَأَقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ
مَشَارِقِ الْأَرْضِ

وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَاءَ بِهِ الْأَرْضِ

ص: ۵۴۶

عدل گردان و دین پیغمبر کرامت علیه و آله را ظاهر و غالب فرما و پروردگارا مرا هم از انصار و یاوران و پیروان و شیعیان آن بزرگوار قرار ده و آن چه آرزوی آل محمد است از ظهور سلطنت عدل الهی درباره آنها به من بنما و درباره دشمنان آل رسول هم آن هلاکت و ذلت و انتقامی که از آن می ترسیدند به من بنما ای خدای حق این دعای مرا مستجاب فرما.

عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي، اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَاتَّبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَارِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ
وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ .

ص: ۵۴۷

زیارت وداع ائمه علیهم السلام

سلام بر شما باد ای خاندان پیغمبر اکرم و ای معدن رسالت سلام وداع بدون ملال و خستگی و سلام و رحمت و برکات خدای متعال بر شما خاندان باد که خداوند، ستوده صفات و بزرگوار است، سلام دوستی که هرگز از شما مایل به غیر نشود و منحرف از طریق شما نگردد و کسی را به جای شما نگزیند و احدی را بر شما

اختیار نکند و ابدًا در تقرب به شما زهد و دوری نوزد

چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو:

اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَمَعِيَدِنَ الرَّسَالَةِ سَلَامٌ مُّوَدَّعٌ لَا سَیِّئِمٌ وَلَا قَالٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ عَلَیْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهُ حَمِيْدٌ
مَجِيْدٌ سَلَامٌ وَلِیٌّ غَیْرٌ رَاغِبٍ عَنكُمْ وَلَا مُنْحَرِفٍ عَنكُمْ وَلَا مُسْتَبَدِّلٍ بِكُمْ وَلَا مُؤَثِّرٍ عَلَیْكُمْ وَلَا زَاهِدٍ فِی قُرْبِكُمْ

ص: ۵۴۸

و خدا این زیارت را آخر عهد من به زیارت قبور مطهر شما و آمدن به مشاهده

شریفه شما قرار ندهد، و باز سلام بر شما، و خدا مرا در زمره اهل بیت محشور سازد و به حوض کوثر شما وارد گرداند و شما را خدا از من خوشنود کند و در دولت و حکومت حقه شما مرا تمکین و اقتدار بخشد و در زمان رجعت شما مرا زنده گرداند و در ایام سلطنت حقه شما مرا دارا کند و سعیم را در راه محبت و زیارت شما پاداش عطا کند و گناهانم را به شفاعت شما بیامرزد و از لغزشهایم به واسطه محبتم به شما اهل بیت درگذرد و اصل رتبه و مقامم را به ولایت و دوستی شما عالی گرداند و به طاعت شما مرا شرافت بخشد

لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قُبُورِكُمْ وَ إِيْتَانِ مَشَاهِدِكُمْ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَحَشْرَنِي اللَّهُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنِي حَوْضَكُمْ
وَأَرْضَاكُمْ عَنِّي وَمَكَّنَنِي فِي دَوْلَتِكُمْ وَأَحْيَانِي فِي رَجْعَتِكُمْ، وَمَلَّكَنِي فِي أَيَّامِكُمْ وَشَكَرَ سَعْيِي لَكُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبِي
بِشَفَاعَتِكُمْ وَأَقَالَ عَثْرَتِي بِحُبُّكُمْ وَأَعْلَى كَعْبِي بِمُؤَالَاتِكُمْ، وَشَرَّفَنِي بِطَاعَتِكُمْ

ص: ۵۴۹

و به هدایت شما عزت عطا کند و مرا به وطن بازگرداند در حال فلاح و رستگاری و نیل به مقصود و سلامتی و با غنیمت و عافیت و دارایی و فیروزی زوَّاران و دوستان و شیعیان بهتر و کاملتر به وطنم باز آیم و خدا باز نصیبم گرداند که بدین زیارت مشهد شریف مکرر در مکرر تا خدا در این

جهانم زنده می دارد با صدق نیت و ایمان و تقوی و خضوع و با رزق وسیع و حلال و طیب به زیارت باز آیم، پروردگارا کرم کن و این زیارت را آخرین عهد من

وَأَعَزَّنِي بِهَدَاكُمْ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مُفْلِحًا مُنْجِحًا سَالِمًا غَانِمًا مُعَافَى غَنِيًّا فَائِزًا

بِرِضْوَانِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَكَفَايَتِهِ بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِكُمْ وَمَوَالِيكُمْ وَمُحِبِّيكُمْ وَشَيْعَتِكُمْ، وَرَزَقَنِي اللَّهُ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ ثُمَّ الْعُودَ مَا أَبْتَقَانِي رَبِّي بِنَبِيِّهِ صَادِقِهِ وَإِيمَانٍ وَتَقْوَى، وَإِحْبَاتٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ؛ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ

ص: ۵۵۰

به زیارت این بزرگواران و ذکر و ثنا و تحیت بر آنان قرار مده

و ای خدا بر من آمرزش و مغفرت و رحمت و خیر و برکت و نور و ایمان و اجابت دعا به حسن و کمال بر من لازم همیشگی قرار مده چنانکه برای دوستان و اولیای خود و عارفان به مقام ائمه و ملازمین طاعتشان و مشتاقان زیارتش و تقرب جویان به حضرتت و به آن امامان این مرحمتها را فرمودی پدر و مادرم و مالم و اهل بیتم فدای شما مرا هم از همت بلند خود بهره مند سازید و هم در حزب منصور خود آورید و در

مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَذِكْرِهِمْ وَالصَّلَاةِ عَلَيْهِمْ وَأُوجِبْ لِي الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَيْرَ وَالْبَرَكَهَ وَالنُّورَ وَالْإِيمَانَ وَحُسْنَ الْأَجَابَةِ كَمَا أُوجِبْتَ لَاءُ وَ لِيَا نِكَ الْعَارِفِينَ بِحَقِّهِمُ الْمُوجِبِينَ طَاعَتَهُمْ وَالرَّاعِينَ فِي زِيَارَتِهِمْ

الْمُتَقَرِّبِينَ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ بِأَبِي أُمَّتِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي، اجْعَلُونِي مِنْ هَمِّكُمْ وَصِيْرُونِي فِي حَزْبِكُمْ وَأَدْخِلُونِي فِي

ص: ۵۵۱

شفاعت کبرای خود داخل گردانید و نزد خدای خود مرا یاد کنید پروردگارا درود فرست بر محمد و آل محمد و به ارواح عالی و اجسام پاکشان از من درود و تحیت بسیار برسان و سلام و رحمت و برکات خدای بر شما

اهل بیت باد.

شَفَاعَتِكُمْ وَادْكُرُونِي عِنْدَ رَبِّكُمْ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْبِغْ أَرْوَاحَهُمْ وَأَجْسَادَهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

وَبَرَكَاتُهُ .

ص: ۵۵۲

زیارت اهل قبور

به نام خدای بخشنده مهربان سلام بر اهل توحید گویندگان لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ از جانب ما موحدان گویندگان لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ای اهل توحید لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به حق لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شما چگونه یافتید ثواب و پاداش کلام لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ را از خدای یکتای عالم وجود ای خدا به حق لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

گناهان گویندگان لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ را ببخش و بیامرز و ما را در زمره

از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که هر که داخل قبرستان شود و بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَسْلَمُ عَلَى أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ أَهْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَا أَهْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَيْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ اغْفِرْ لِمَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرِهِ

ص: ۵۵۳

مَنْ قَائِلِينَ وَمُعْتَقِدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلِيُّ

وَلِيُّ اللَّهِ مَحْشُورٌ فَرَمَا.

پروردگارا ای آفریننده و مربی این ارواح که از دنیای فانی به عالم باقی رفتند و بدن هایشان کهنه و متلاشی گشت و استخوانشان پوسیده گردید آنان که از دنیا رفتند در حالی که به تو ایمان داشتند تو ای خدا بر آن ارواح پاک نشاط و سرور و سلام مرا برسان.

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلِيُّ وَ لِيُّ اللَّهِ.

از حضرت امام حسین علیه السلام روایت شده که: هر که داخل قبرستان شود بگوید:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ

الْبَالِيَةِ، وَالْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحاً مِنْكَ وَسَلَاماً مِنِّي

بنویسد حق تعالی برای او حسنات به عدد خلق از زمان آدم تا قیام قیامت.

ص: ۵۵۴

زیارت حضرت معصومه علیها السلام

سلام بر آدم ابوالبشر برگزیده خدا، سلام بر نوح پیغمبر خدا، سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا، سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا، سلام بر عیسی بن مریم روح قدسی الهی، سلام بر تو ای رسول خدا، سلام بر تو ای بهترین خلق چون به نزد آن حضرت برسی نزد سرش رو به قبله بایست و سی و چهار مرتبه **اللَّهُ أَكْبَرُ** و سی و سه مرتبه **سُبْحَانَ اللَّهِ** و سی و سه مرتبه **الْحَمْدُ لِلَّهِ** بگو. پس بگو:

السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صِفْوَةِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقٍ

ص: ۵۵۵

خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا، سلام بر تو ای محمد بن عبدالله خاتم رسولان، سلام

بر تو ای علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان و وصی رسول خدا، سلام بر تو ای فاطمه زهرا سیده زنان عالم، سلام بر شما دو سبط پیغمبر رحمت و دو سید جوانان اهل بهشت، سلام بر تو ای حضرت علی بن الحسین سید اهل عبادت و روشنی چشم

اللَّهُ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطَيْ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةَ عَيْنِ

ص: ۵۵۶

اهل بصیرت، سلام بر تو ای محمد بن علی شکافنده اسرار علم آسمانی بعد از رسول خدا، سلام بر تو ای جعفر بن محمد صادق و نیکوکار و بزرگوار امین اسرار الهی، سلام بر تو ای موسی بن جعفر ای روح قدسی پاک و مطهر، سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا

صاحب مقام تسلیم و رضا سلام بر تو ای محمد بن علی تقی، سلام بر تو ای علی بن محمد النقی ای ناصح و خیر خواه امت و امین اسرار الهی، سلام بر تو الناظرین، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا جَعْفَرَ ابْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ الْأَمِينِ، السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا الْمُرْتَضَى، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ التَّقِيِّ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّاصِحِ الْأَمِينِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ

ص: ۵۵۷

ای حسن بن علی، سلام بر وصی بعد از عسکری، پروردگارا درود فرست بر نور تابان و چراغ

فروزان خود و ولی خویش و جانشین جانشینان و حجت تو بر آفریدگانت، سلام بر تو ای دختر رسول خدا، سلام بر تو ای دختر فاطمه زهرا و خدیجه کبری، سلام بر تو ای دختر امیر المؤمنین، سلام بر تو ای فرزند معنوی و حقیقی حسن و حسین، سلام بر تو ای دختر ولی خدا، سلام بر تو

يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَلَسَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ، أَلَلَّهُمْ صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرَّاجِكَ وَوَلِيِّ وَوَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ،

أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ، أَلَسَّلَامُ

ص: ۵۵۸

ای خواهر ولی خدا، سلام بر تو ای عمه ولی خدا، سلام بر تو ای دختر عزیز موسی بن جعفر، سلام و رحمت و برکات خدا بر جان پاک تو باد، سلام بر تو باد خدا بین ما و شما خاندان عصمت در بهشت ابد رابطه و شناسایی برقرار دارد و ما در زمره شما محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبر شما

وارد سازد و به کاسه جدّ شما از دست ساقی کوثر علی بن ابی طالب صلوات الله علیکم سیراب گرداند از خدا درخواست می کنم که دوران سرور و فرج شما اهل بیت را به ما بنماید

عَلَيْكَ يَا أُخْتِ وَ لِيَّ اللهُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ

مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأُورَدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللهُ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ الشُّرُورَ وَالْفَرَجَ

و ما را با شما خاندان طهارت در زمره جد بزرگوارتان حضرت پیغمبر صلی الله

علیه و آله جمع و محشور فرماید و هرگز معرفت شما را از قلوب ما باز نگیرد که البته او خدای با سلطنت و قدرت است من به درگاه خدا به محبت شما اهل بیت رسالت تقرب می جویم و از دشمنان شما بیزاری می جویم و به فرمان خدا تسلیمم با رضای خاطر نه با انکار و غرور و تکبر و با مقام یقین به آنچه محمد به وحی آورده است و به آن راضی و خوشنودم و به ایمان و یقین خود دیدار تو را مشتاقم ای مولای من ای پروردگار رضا و خوشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می طلبم ای فاطمه معصومه مرا در دخول بهشت شفاعت کن که تو را نزد

وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرِهِ حَيْدُكُمْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا يَسْلُبْنَا مَعْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَ لِي قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ رَاضٍ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ

يَا سَيِّدِي، أَللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ يَا فَاطِمَةَ اشْفَعِي لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ

خدای متعال شأن و مقام بلند است پروردگارا من از تو درخواست می کنم که عاقبت مرا به سعادت ختم کنی و ایمانی که اکنون بر آنم هرگز از من سلب نکنی و می دانم که هیچ قوه و قدرتی جز به واسطه خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود پروردگارا دعاهای ما را پذیرفته و مستجاب فرما به حق کرم و بزرگواریت و عزت و جلال و رحمت و بخشایش و درود

و تحیت کامل بر حضرت محمد و تمام اهل بیت آن بزرگوار ای مهربان ترین مهربانان عالم.

اللّٰهُ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ ؛ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لىْ بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّىْ مَا اَنَا فِيْهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ

الْعَظِيْمِ ؛ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَّتِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ .

ص: ۵۶۱

زیارت حضرت عبدالعظیم علیه السلام

سلام بر آدم ابوالبشر برگزیده خدا، سلام بر نوح پیغمبر خدا، سلام بر ابراهیم خلیل و دوست خاص خدا، سلام بر موسی بن عمران سخنگوی با خدا، سلام بر عیسی بن مریم روح قدسی الهی، سلام بر تو ای رسول خدا (ختم پیغمبران الهی)، سلام بر تو ای بهترین خلق خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا، سلام بر تو

چون خواستی زیارت کنی آن حضرت را بدین نحو مناسب است:

السَّلَامُ عَلَى آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ

اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

ص: ۵۶۲

ای محمد بن عبدالله خاتم رسولان، سلام بر تو ای علی بن ابی طالب امیر اهل ایمان و وصی رسول خدا، سلام بر تو ای فاطمه زهرا سیده زنان عالم، سلام بر شما (حضرت حسن و حسین) دو سبط پیغمبر رحمه للعالمین و دو سید جوانان اهل بهشت، سلام بر تو ای حضرت علی بن الحسین سید اهل عبادت و روشنی چشم اهل بصیرت، سلام بر تو ای محمد بن علی

يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكُمَا يَا سِبْطِي الرَّحْمَةَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَقُرَّةِ عَيْنِ النَّاطِرِينَ، أَلْسَلَامُ

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ بَعْدَ

شکافنده اسرار علم آسمانی بعد از رسول خدا، سلام بر تو ای جعفر بن محمد صادق و نیکوکار و بزرگوار امین اسرار حق، سلام بر تو ای موسی بن جعفر ای روح قدسی پاک و مطهر سلام بر تو ای علی بن موسی الرضا صاحب مقام تسلیم و رضا سلام بر تو ای محمد بن علی تقی، سلام بر تو ای علی بن محمد النقی

ای ناصح و خیر خواه امت و امین اسرار الهی، سلام بر تو ای حسن بن علی سلام بر (امام عصر) وصی بعد از عسکری، پروردگارا

النَّبِيِّ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا جَعْفَرُ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْبَارِّ الْأَمِينِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطَّاهِرِ الطُّهْرُ، أَلْسَلَامُ

عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُؤْتَصِي، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيِّ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلِيُّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ النَّاصِحِ
الْأَمِينِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ، أَللَّهُمَّ

ص: ۵۶۴

درود فرست بر نور تابان و چراغ فروزان خود آن امام که ولی ولی تو و جانشین جانشینان تو و حجت تو بر

آفریدگان توست، سلام بر تو ای آقای بزرگوار صاحب تزکیه نفس قدسی و روح پاک باصفا و حقیقت، سلام بر تو ای فرزند بزرگان و پیشوایان پاک گوهر، سلام بر تو ای فرزند برگزیدگان حق و نیکویان عالم، سلام بر رسول خدا و بر ذریه پاک رسول خدا، سلام و رحمت و برکات حق بر آنان باد، سلام بر بنده شایسته خدا و مطیع فرمان پروردگار

صَلِّ عَلَى نُورِكَ وَسِرِّجِكَ وَوَلِيِّ وَوَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّيِّدُ الزَّكِيُّ وَالطَّاهِرُ الصَّفِيُّ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ السَّادَةِ الْأَعْظَمَةِ، أَلَسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ، أَلَسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى

ذُرِّيهِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ، أَلَسَّلَامُ عَلَى الْعَبْدِ الصَّالِحِ الْمُطِيعِ لِلَّهِ رَبِّ

ص: ۵۶۵

عالم و رسول او و جانشین پیغمبر امیرالمؤمنین، سلام بر تو ای ابوالقاسم فرزند سبط برگزیده حق امام مجتبی، سلام بر تو ای کسی که در زیارتت رجای ثواب زیارت سید الشهداء است، سلام بر روح پاک تو باد خدا بین ما و شما خاندان

عصمت در بهشت ابد رابطه و شناسایی برقرار دارد و ما را زمره شما خاندان محشور گرداند و بر حوض کوثر پیغمبر شما وارد سازد و به کاسه جد بزرگوار شما سیراب گرداند

الْعَالَمِينَ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ ابْنَ السَّبْطِ

الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبَى، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَزِيَارَتِهِ ثَوَابُ زِيَارَةِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ يُرْتَجَى، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرْنَا فِي زَمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدْنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

ص: ۵۶۶

از خدا درخواست میکنم که دوران سرور و فرج شما اهل بیت را به ما بنمایاند

و ما را با شما اهل بیت رسول در زمره جد بزرگوارتان حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله جمع و محشور فرماید و هرگز معرفت (و محبت) شما را از قلوب ما باز نگیرد که محققا او خدای با سلطنت و قدرت است من به درگاه خدا به محبت شما اهل بیت طهارت تقرب می جویم و از دشمنان شما بیزاری می طلبم و به فرمان خدا تسلیمم و با رضای خاطر نه با انکار و تکبر و غرور و با مقام یقین به آن چه محمد به وحی آورده است و به آن راضی و خوشنودم و به ایمان و یقین خود دیدار تو را مشتاقم ای مولای من ای پروردگار عالم رضا و خوشنودی تو را و سعادت عالم آخرت را می طلبم

ای آقای من

أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُرِينَا فِيكُمْ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرِهِ جَدُّكُمْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيُّ قَدِيرٍ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ رَاضِيًا بِهِ غَيْرَ

مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، وَعَلَى يَقِينٍ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي، أَللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ يَا سَيِّدِي

ص: ۵۶۷

و فرزند آقای من مرا در دخول بهشت ابد شفاعت فرما که برای تو در نزد خدا شأن و مقام بلند است پروردگارا از تو درخواست می کنم که عاقبت مرا به سعادت ختم کنی و ایمانی که اکنون بر آن معتقدم از من سلب نگردانی و می دانم که در عالم هیچ قوت و قدرتی جز به واسطه

خدای بلند مرتبه بزرگ نخواهد بود پروردگارا دعای مرا بپذیر و مستجاب فرما به حق کرم و بزرگواریت و عزت و جلال و رحمت و بخشایش و درود و تحیت کامل بر حضرت محمد(ص) و تمام اهل بیت آن بزرگواریت خدا ای مهربان ترین مهربانان عالم.

وَإِنَّ سَيِّدِي، إِشْفَعْ لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ

عِنْدَ اللَّهِ شَأْنًا مِنَ الشَّأْنِ ؛ أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلَا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ؛ أَللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

ص: ۵۶۸

زیارت جناب امامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام که قبر شریفش در آنجاست و ظاهر آنست که همان قبری باشد که امامزاده عبدالعظیم زیارت آن می نمود انشاءالله تعالی. و همین زیارت را می توان خواند و فقره «السلام علیک یا اباالقاسم» و فقره بعد از آن را نباید خواند.

ص: ۵۶۹

دعای کمیل

خدایا از تو درخواست می‌کنم به آن رحمت بی‌انتهایت که همه موجودات را فراگرفته است، و به توانایی بی‌حدت که بر هر چیز مسلط و قاهر است و همه اشیاء خاضع و مطیع اوست. و تمام عزتها در مقابلش ذلیل

و زبون است، و به مقام جبروت و بزرگیت که همه قدرتها برابرش مغلوب

دعای کمیل از ادعیه مشهوره ایست که تعلیم فرمود مولای متقیان کمیل را و مستحب است خواندن آن در شبهای جمعه و نیمه شعبان. علامه مجلسی رحمه الله فرموده که دعای کمیل از

ادعیه معروفه و بهترین دعاها است، کفایت از شر اعداء و فتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي فَهَرَّتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَبِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا

ص: ۵۷۰

است، و به عزت و اقتداری که هر مقتدری از مقاومتش عاجز است، و

به عظمت و بزرگیت که سراسر عالم را مشحون کرده است، و به سلطنت و پادشاهیت که بر تمام قوای عالم برتری دارد، و به ذات پاکت که پس از فنای همه موجودات باقی ابدی است، و به نامهای مبارکت که در همه ارکان عالم هستی تجلی کرده است، و به علم ازلیت که بر تمام موجودات محیط است، و به نور تجلی ذات که همه عالم را روشن ساخته است، ای نور حقیقی و منزّه از توصیف ای پیش از همه سلسله و بعد از همه موجودات پسین، خدایا ببخش

كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ ۚ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَبِسُلْطَانِكَ الَّتِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَبِوَجْهِكَ
الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَبِعِلْمِكَ الَّتِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ ۚ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي

أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۚ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ، يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ، وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

ص: ۵۷۱

آن گناهانی را که پرده عصمت را می درد خدایا ببخش آن گناهانی را که بر من کیفر عذاب نازل می کند، خدایا ببخش آن گناهانی را که در نعمت را به روی من می بندد، خدایا ببخش آن گناهانی را که مانع قبول دعاهایم می شود، خدایا ببخش آن گناهانی را که بر من

بلا می فرستد، خدایا هر گناهی که مرتکب شده ام و هر خطایی از من سر زده همه را ببخش، ای خدا من به یاد تو به سوی تو تقرب می جویم و تو را شفیع می آورم، و از درگاه

الدُّنُوبِ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصْمَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِلُ النَّقْمَ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

الدُّنُوبَ الَّتِي تُعَيِّرُ النَّعْمَ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الدُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِلُ الْبَلَاءَ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ، وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا؛ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ، وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيَّ نَفْسِكَ، وَأَسْأَلُكَ

ص: ۵۷۲

جود و کرمت مسئلت می کنم که مرا به مقام قرب خود نزدیک سازی و

شکر و سپاست را به من بیاموزی و ذکر و توجه حضرتت را بر من الهام کنی، خدایا از تو مسئلت میکنم با سؤالی از روی خضوع و ذلت و خشوع و مسکنت که کار بر من آسان گیری و به حالم ترحم کنی، و مرا به قسمت مقدر خود خوشنود و قانع سازی و در هر حال مرا متواضع گردانی خدایا من از تو مانند سائلی درخواست می کنم، که در شدت فقر و بیچارگی باشد و تنها به درگاه تو در سختی های عالم عرض حاجت کند و شوق و رقبتش به نعم ابدی که حضور توست باشد، ای خدا

بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ، وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ، وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ؛ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ، أَنْ تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي، وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رَاضِيًا قَانِعًا، وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا؛ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ

اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ، وَعَظُمَ فِيهِمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ؛ اللَّهُمَّ

پادشاهی تو بسیار با عظمت است، و مقامت بسی بلند است، و مکر و تدبیرت در امور پنهان است، و فرمانت در جهان هویداست، و قهرت بر همه غالب است، و قدرتت در همه عالم نافذ است، و کسی از قلمرو حکمت فرار نتواند کرد، خدایا من کسی که گناهانم بیخشد و بر اعمال زشتم پرده پوشد و کارهای بدم (از لطف و کرم) به کار نیک بدل کند

جز تو کسی نمی یابم (که خدا این تواند) خدایی جز تو نیست، ای ذات پاک و منزّه و به حمد تو مشغولم، ستم نمودم به خودم و دلیری کردم به نادانی خود و خاطر من آسوده به این بود که همیشه مرا یاد کردی،

عَظَمَ سُلْطَانُكَ. وَعَلَا مَكَانُكَ، وَخَفِيَ مَكْرُكَ، وَظَهَرَ أَمْرُكَ، وَعَلَبَ قَهْرُكَ، وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ، وَلَا يُمَكِّنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ؛

اللَّهُمَّ لَا- أَجِدُ لِذُنُوبِي غَافِرًا، وَلَا- لِقَبَائِحِي سَاتِرًا، وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَيِّبِحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي، وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ

و بر من لطف و احسان فرمودی، ای خدا ای مولای من چه بسیار کارهای زشتم مستور کردی، و چه بسیار بلاهای سخت

از من بگردانیدی، و چه بسیار از لغزشها که مرا نگاه داشتی و چه بسیار ناپسندها که از من دور کردی، و چه بسیار ثنای نیکو که من لایق آن نبودم و تو از من بر زبانها منتشر ساختی، ای خدا غمی بزرگ در دل دارم و حالی بسیار ناخوش و اعمالی نارسا و زنجیرهای علایق مرا در بند کشیده و آرزوهای دور و دراز دنیوی از هر سودی مرا باز داشته، و دنیا به خدعه و غرور و نفس

ذِكْرِكَ لِي وَمَنَّكَ عَلَيَّ؛ اَللّٰهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ، وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ اَقْلَبْتَهُ، وَكَمْ مِنْ عَثَارٍ وَفَيْتَهُ، وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهِ دَفَعْتَهُ، وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيْلٍ لَسْتُ اَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ، اَللّٰهُمَّ عَظْمَ بَلَائِي، وَافْرَطَ بِيْ سُوءِ حَالِي، وَقَصُرَتْ بِيْ اَعْمَالِي، وَقَعَدْتُ بِيْ

اَغْلَالِي، وَحَبَسَنِيْ عَنِ نَفْعِيْ بَعْدُ اَمَالِي، وَخَدَعْتَنِيْ الدُّنْيَا بِغُرُوْرِهَا، وَنَفْسِيْ

به جنایت مرا فریب داده است، ای خدای بزرگ و سید من به عزت و جلالت قسم که عمل بد و افعال زشت من دعای مرا از اجابت منع نکند، و به قبایح پنهانم که تنها تو بر آنها آگاهی مرا مفتضح و رسوا نگردانی، و بر آن چه از اعمال بد و ناشایسته در خلوت بجا آورده ام، و تقصیر

و نادانی و کثرت اعمال غفلت و شهوت که کرده ام، (کرم کن) و زودم به عقوبت مگیر ای خدا به عزت و جلالت سوگند که با من در همه حال رأفت و رحمت فرما

بِجَنَائِيهَا، وَمِطَالِي يَا سَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ

عَمَلِي وَفِعَالِي، وَلَا تَنْفُضْ حَنِيَّ بِخَفِيِّ مَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي، وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَيَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي مِنْ سُوءِ فِعْلِي وَ إِسَاءَتِي، وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي، وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي، وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ رُؤُوفًا،

ص: ۵۷۶

و در جمیع امور و مهربانی کن. ای خدا ای پروردگار جز تو من

که را دارم، تا از او درخواست کنم که غم و رنجم را برطرف سازد و به مآلم از لطف توجه کند، ای خدا مولای من تو بر من حکم و دستوری مقرر فرمودی و من در آن به نافرمانی پیرو هوای نفس گردیدم و خود را از وسوسه دشمن (نفس و شیطان) که معصیتها را در نظرم جلوه گر ساخته و فریبم داد خود را حفظ نکردم و قضای آسمانی نیز مساعت کرد تا آن که من در این رفتاری از بعض حدود و احکامت قدم بیرون نهادم، و در بعضی اوامرت راه مخالفت پیمودم،

وَعَلَىٰ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُوفًا؛ إِلَهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي، وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي؛ إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجْرِيَتْ عَلَيَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَىٰ نَفْسِي، وَلَمْ أَحْتَرَسْ فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي، فَعَزَّنِي بِمَا أَهْوَىٰ وَأَسْعَدَهُ عَلَيَّ ذَلِكَ الْقَضَاءُ،

فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَىٰ عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ، وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ، فَلَاكَ

ص: ۵۷۷

حال در تمام این امور تو را ستایش می‌کنم، و مرا در آن چه رفته است بر تو هیچ حجتی نخواهد. با آن که در آن قضای تو بوده و حکم (تکوینی) و امتحان و آزمایش تو مرا بر آن ملزم ساخته و با این حال بار خدایا به درگاہت پس از تقصیر و ستم بر نفس خود باز آمده‌ام با عذر خواهی و پشیمانی و شکسته دلی و تقاضای

عفو و آمرزش و توبه و زاری و تصدیق و اعتراف بر گناه خود نه از آنچه کردم مفری دارم و نه جایی که برای اصلاح کارم بدانجا روی کنم، و پناه برم مگر آن که تو باز عذرم بپذیری و مرا در پناه

الْحُجَّةُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ، وَأَلْزَمَنِي

حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ، وَقَدْ أَتَيْتَكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي عَلَي نَفْسِي، مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيبًا مُقِرًّا مُذْعِنًا مُعْتَرِفًا، لَا أَجِدُ مَفْرَأً مِمَّا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْرَعًا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي، غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَإِدْخَالِكَ إِيَّايَ فِي سَعَةِ

حمت بی منتهايت داخل کنی، ای خدا عذرم بپذیر و بر این حال

پريشانم ترحم فرما، و از بند سخت گناهانم رهایی بخش، ای پروردگار من بر تن ضعیف و پوست رقیق و استخوان بی طاقتم ترحم کن، ای خدایی که در اول به خلعت وجودم سرافراز کردی و به لطف یاد فرمودی و به تربیت و نیکی پرورش دادی و به غذا عنایت داشتی اینک به همان سابقه کرم و احسانی که از پیش با من بودت بر من ببخش، ای خدای من ای سید من و مولای من آیا باور کنم، که مرا در آتش می سوزانی با آنکه به توحید و یکتاییت گرویدم، و با آنکه دلم به نور معرفتت روشن گردید و

مِنْ رَحْمَتِكَ، اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ عُوْذِرِيْ، وَاَرْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّيْ، وَفُكِّنِيْ مِنْ شَدِّ وَاثَاقِيْ يَا رَبِّ اَرْحَمْ ضَعْفَ يَدِنِيْ، وَرِقَّةَ جِلْدِيْ، وَدِقَّةَ عَظْمِيْ، يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِيْ وَذَكَرِيْ وَتَزْوِيَّتِيْ وَبَرِّيْ وَتَغْذِيَّتِيْ، هِنِّيْ لِاِثْتِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ بِيْ؛ يَا اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ وَرَبِّيْ،

اَتْرَاكَ مُعَذِّبِيْ بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْحِيْدِكَ، وَبَعْدَ مَا اَنْطَوِيْ عَلَيْهِ قَلْبِيْ مِنْ مَعْرِفَتِكَ، وَلَهَجَ بِهِ

ص: ۵۷۹

زبانم به ذکرت گویا شد و در باطنم عقد محبت استوار گردید، و بعد از آن که از روی صدق و خضوع و مسکنت به مقام ربوبیت اعتراف کردم بسیار دور است که تو کریم تری از این که از نظر بیندازی کسی را که پرورش داده ای آن را یا آنکه دور کنی کسی که نزد خود کشیده یا برانی آنکه را که به او جا داده ای یا بسپاری به سوی بلا آنکه را که به او

کفایت کرده ای و رحم نموده ای و ای کاش ای خدای من و سید من و مولای من بدانستی که تو آتش قهرت را مسلط می کنی، بر آن رخسارها که در پیشگاه عظمت سر به سجده عبودیت نهاده اند، یا بر

لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ، وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ، وَبَعَدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعاً لِرُبُوبِيَّةِ تَكِّ، هَيْهَاتَ أَنْتَ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَبِّي تَهْ، أَوْ تُبْعَدَ مِنْ أَدْنِي تَهْ، أَوْ تُشَرِّدَ مِنْ آوِيَّتِهِ، أَوْ تُسَلِّمَ إِلَيَّ مِنَ الْبَلَاءِ مِنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمَ تَهْ، وَلَيْتَ شَجَرِي يَا سَيِّدِي وَإِلَهِي وَمَوْلَايَ، أَتَسَلَّطَ النَّارَ عَلَيَّ وَجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةً، وَعَلَى

آن زبان ها که از روی حقیقت و راستی ناطق به توحید تو و گویا به حمد و سپاس تواند یا بر آن دلها که از روی صدق

و یقین به خدایی تو معترفند یا بر آن جان ها که از علم و معرفت در پیشگاه جلالت خاضع و خاشعند یا بر آن اعضایی که مشتاقانه به مکان های عبادت و جایگاه طاعتت می شتابند، و به اعتقاد کامل از درگاه کرمت آمرزش می طلبند و هیچ کس به تو این گمان نمی برد و چنین خبری از تو ای خدای با فضل و کرم به ما بندگان نرسیده در صورتی که تو خود بی طاقتیم را بر اندک رنج و عذاب دنیا

أَلْسِنٍ نَطَقَتْ بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً، وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً، وَعَلَى قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّ—تَكَ مَح—قَقَّةً، وَعَلَى ضَمَائِرٍ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً، وَعَلَى جَوَارِحٍ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدِكَ طَائِعَةً، وَ أَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُدْعِنَةً، مَا هَكَذَا الظَّنُّ بِكَ، وَلَا أَخْبِرْنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ، يَا كَرِيمُ يَا رَبَّ

وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا

ص: ۵۸۱

و آلامش می دانی و آن چه جاری شود در آن از بد آمدنی های آن بر اهل آن با آن که رنج و الم دنیا اندک است، و زمانش بسیار اندک است و زمانش کم است، و دوامش ناچیز است و مدتش کوتاه است پس من چگونه طاقت آرم و عذاب عالم آخرت و آلام سخت آن عالم را تحمل کنم و حال آنکه مدت آن عذاب طولانی است و زیست در آن همیشگی است و هیچ

بر اهل عذاب در آنجا تخفیفی نیست چندان که آن عذاب تنها از قهر و غضب و انتقام توست که هیچ کس از اهل آسمان

وَعُقُوبَاتِهَا، وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا، عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلِيلٌ مَكْتُهُ، يَسِيرٌ بَقَاؤُهُ، قَصِيرٌ مُدَّتُهُ، فَكَيْفَ

اِحْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وَقُوعِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مُدَّتُهُ، وَيَدُومُ مَقَامُهُ، وَلَا يُخَفَّفُ عَنْ أَهْلِهِ، لِإِنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ، وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ

ص: ۵۸۲

و زمین تاب و طاقت آن ندارد، ای سید من پس من بنده ناتوان ذلیل و حقیر و فقیر و دورمانده تو

چگونه تاب آن عذاب را دارم، ای خدای من ای پروردگار من و سید و مولای من از کدامین سختی های امورم به سویت شکایت کنم و از کدام یک بنالم و گریه کنم از دردناکی عذاب آخرت بنالم یا از طول مدت آن بلائی سخت زاری کنم، پس تو مرا با دشمنانت اگر به انواع عقوبت معذب گردانی، و با اهل عذابت همراهی کنی و از جمع

وَالْأَرْضُ، يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ، الْحَقِيرُ الْمُسْتَكِينُ، يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ، لِإِيَّ
الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو، وَلِمَا مِنْهَا أَضِجُ وَأَبْكِي، لِإِلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ، أَمْ لَطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ؛ فَلَيْتَ صَيَّرْتَنِي

لِلْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ، وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَائِكَ، وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ

ص: ۵۸۳

دوستانت و خاصانت جدا سازی در آن حال گیرم که بر آتش عذاب تو ای خدای من و سید و مولای من و پروردگار من صبوری کنم چگونه بر فراق تو صبر توانم کرد و گیرم آنکه بر حرارت آتشت شکبیا باشم چگونه چشم از لطف و کرمیت توانم پوشید یا چگونه در آتش دوزخ آرام گیرم با این امیدواری به عفو و رحمت بی منتهایت دارم باری به

عزت ای سید و مولای من به راستی سوگند می خورم که اگر مرا با زبان گویا (به دوزخ) گذاری من در میان اهل آتش مانند دادخواهان ناله همی کنم و بسی فریاد می زنم به سویت مانند شیون گریه کنندگان

أَحْبَابِكَ وَأَوْلِيَائِكَ، فَهَنِينِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي، صَبْرْتُ عَلَىٰ عَذَابِكَ، فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَىٰ فِرَاقِكَ، وَهَنِينِي

صَبْرْتُ عَلَىٰ حَرِّ نَارِكَ، فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَىٰ كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا، لَئِنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَأَءِضِجَنَّ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا ضَجِيجَ الْأَمْلِينَ،

و بنالم به آستانت مانند عزیز گم کردگان و به صدای بلند تو را می خوانم که ای

یاور اهل ایمان و ای منتهای آرزوی عارفان و ای فریادرس فریادخواهان و ای دوست دلهای راستگویان و ای یکتا خدای
عالمیان آیا درباره تو ای خدای پاک و منزّه و ستوده صفات گمان می توان کرد که بشنوی در آتش فریاد بنده مسلمی را که
به نافرمانی در دوزخ زندانی شده و سختی عذابت را

وَلَاءٌ ضِعْرُ حَنَّ إِلَيْكَ صِيْرَاحِ الْمُسْتَضْرِحِينَ، وَلَاءٌ بُكْيَنَّ عَلَيْكَ بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ، وَلَاءٌ نَادَيْتَكَ أَيْنَ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَا غَايَةَ آمَالِ
الْعَارِفِينَ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ، وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي

وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ، وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا

ص: ۵۸۵

به کیفر گناه می چشد و میان طبقات جهنم به جرم و عصیان محبوس گردیده و ضجه و ناله اش با چشم انتظار و امیدواری به رحمت بی منتهایت به سوی تو بلند است و به زبان اهل توحید تو را می خواند و به ربوبیت متوسل می شود باز چگونه در آتش عذاب خواهد ماند در صورتی که به سابقه حلم نامنتهایت

چشم دارد یا چگونه آتش به او الم رساند و حال آنکه به فضل و کرم امیدوار است یا چگونه شراره های آتش او را بسوزاند با آنکه تو خدای کریم ناله اش را می شنوی و می بینی

بِمَعْصِيَّتِهِ، وَحُبْسَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا بِجُزْمِهِ وَجَرِيرَتِهِ، وَهُوَ يَضْجُ إِلَيْكَ ضَجِيجَ مُؤَمِّلٍ

لِرَحْمَتِكَ، وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ، وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ، أَمْ كَيْفَ تُؤَلِّمُهُ النَّارُ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ، أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهَيْبِهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى

مکانش را یا چگونه شعله های دوزخ بر او احاط کند با آنکه ضعف و بی

طاقتیش را می دانی یا چگونه به خود بیچد و مضطرب بماند در طبقات آتش با آنکه تو به صدق (ادعای) او آگاهی یا چگونه مأموران دوزخ او را جز کنند با آنکه به صدای یارب یارب تو را می خواند یا چگونه به فضل تو امید آزادی از آتش دوزخ داشته باشد و تو او را به دوزخ واگذاری هیئات که هرگز چنین معروف نباشد و این گمان نرود و به رفتار با بندگان موحدت که همه احسان و عطا بوده این معامله شباهت ندارد پس به یقین قاطع می دانم که اگر

مَكَانَهُ، أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ، أَمْ كَيْفَ يَتَقَلَّقُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ، أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ زَبَانِيَّتُهَا وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّهِ، أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عِتْقِهِ مِنْهَا فَتَشْرُكُ فِيهَا، هَيْهَاتَ مَا ذَلِكَ

الظَّنُّ بِكَ، وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ، وَلَا مُشَبِّهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ، فَبِالْيَقِينِ أَقْطَعُ، لَوْلَا مَا

ص: ۵۸۷

تو بر منکران خدایت حکم به آتش قهر خود نکرده و فرمان همیشگی عذاب دوزخ را به معاندان نداده بودی محققاً تمام آتش دوزخ را سرد و سالم می کردی و هیچ کس را در آتش جای و منزل نمی دادی ولیکن تو ای خدا نامهای مبارکت مقدس

است و قسم یاد کرده ای که دوزخ را از جمیع کافران جن و انس پر گردانی و مخلد سازی معاندان را در آن عذاب و تو را ستایش بی حد سزااست که با وجود آنکه خویش را ثنا گفתי و به همه انعام نمودی در کتاب خود فرمودی آیا (در آخرت) اهل ایمان

حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَغْذِيبِ جَاحِدِيكَ،

وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مُعَانِدِيكَ، لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَيْلًا، وَمَا كَانَ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرًا وَلَا مُقَامًا، لَكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاءُكَ أَقْسَمْتُ أَنْ تَمَّ لَأَءِهَا مِنَ الْكَافِرِينَ، مِنَ الْجِنَّهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، وَأَنْ تُخَلَّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ، وَأَنْتَ حَيْلٌ تَنَاقُوكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا، وَتَطَوَّلَتْ بِالْأَنْعَامِ مُتَكْرِمًا، أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا

ص: ۵۸۸

با فاسقان یکسانند هرگز یکسان نیستند ای خدای من و سید من از تو درخواست می کنم به مقام قدر (و آن قدرت ازلی) که مقدرات عالم بدان کردی و به مقام قضای مبرم که بر هر که فرستادی غالب و قاهر شدی که مرا ببخشی و درگذری در همین شب و همین ساعت هر جرمی و هر گناهی که کرده ام و هر کار زشتی پنهان داشته ام و هر عملی (مستور و عیان) آشکار یا پنهان به جهالت مرتکب

شده ام و هر بدکاری که فرشتگان عالم پاک را مأمور

كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ، إِلَهِي وَسَيِّدِي، فَاسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا، وَبِالْقَضَاءِ الَّتِي حَتَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا، وَعَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ أَجْرِيَّتَهَا، أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي

هَيْدَةِ السَّاعَةِ، كُلِّ جُزْمٍ أَجْرَمْتُهُ، وَكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ، وَكُلِّ قَبِيحٍ أَسِيرَرْتُهُ، وَكُلِّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ، كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ، أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ، وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ

ص: ۵۸۹

نگارش آن نموده ای که آن فرشتگان را به حفظ هر چه کرده ام موکل ساختی و شاهد اعمالم با جوارح و اعضای من گردانیدی و فوق آن فرشتگان تو خود مراقب و شاهد و ناظر

بر آن اعمال من که از فرشتگان هم به فضل و رحمت پنهان داشته ای همه را ببخشی و نیز درخواست می کنم که مرا حظّ وافر بخشی از هر خیری که می فرستی و هر احسانی که می افزایی و هر نیکویی که منتشر می سازی و هر رزق و روزی که وسیع می گردانی و هر گنه که می بخشی و هر خطا که بر آن پرده می کشی ای رب من

الْكَاتِبِينَ، الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ

مِنِّي، وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جِوَارِحِي، وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ، وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ، وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ، وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ، وَأَنْ تُوفِّرَ حَظِّي، مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ، أَوْ إِحْسَانٍ فَضَّلْتَهُ، أَوْ بَرٍّ نَشَرْتَهُ، أَوْ رِزْقٍ بَسَّطْتَهُ، أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ، أَوْ خَطَاءٍ تَسْتُرُهُ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ

ص: ۵۹۰

ای رب من ای رب من ای خدای من ای سید و مولای من ای کسی که زمام اختیارم به دست اوست ای واقف از حال زار و ناتوانم ای آگه از بینوایی و وضع پریشانم ای آگاه به احتیاجم و بی چیزیم ای رب من ای رب من ای رب من از تو درخواست می کنم به حق حقیقت و به ذات مقدست و بزرگترین صفات و اسمای مبارکت که اوقات مرا در شب و روز به یاد خود معمور گردانی و پیوسته به خدمت بندگیت بگذرانی و اعمالم را

مقبول حضرتت فرمایی تا کردار و گفتارم همه یک جهت و خالص

يَا رَبِّ، يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِقِّي، يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي، يَا عَلِيمًا بَصُورِي وَمَسْكِنِي، يَا خَبِيرًا بِفَقْرِي وَفَاقَتِي، يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ

وَأَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ، أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً، وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً، وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً، حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأُورَادِي

ص: ۵۹۱

برای تو باشد و احوالم تا ابد به خدمت و طاعتت مصروف گردد ای سید من ای کسی که تمام اعتماد و توکلم بر اوست و شکایت از احوال پریشانم به حضرت اوست ای

رب من... (لطفی کن) و به اعضا و جوارحم در مقام بندگیت قوت بخش و دلم را عزم ثابت ده و ارکان وجودم را به خوف و خشیت سخت بنیان ساز و پیوسته به خدمت در حضرتت بدار تا آنکه من در میدان طاعتت بر همه پیشینیان سبقت گیرم

كُلُّهَا وَرَدًا وَاحِدًا، وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَيْرَمَدًّا؛ يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مُعْوَلِي، يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي، يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ، قَوِّ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي، وَأَشْدُدْ عَلَيَّ الْعَزِيمَةَ جَوَانِحِي، وَهَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ، وَالِدَّوَامَ فِي الْإِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ، حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ

السَّابِقِينَ، وَأَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِينَ،

و از همه شتابندگان به درگاهت زودتر آیم و عاشقانه با مشتاقانت به مقام قرب حضرتت بشتابم و مانند اهل خلوص به تو نزدیک گردم و بترسم از تو مانند ترسیدن یقین کنندگان و با اهل ایمان در جوارت همنشین باشم خدایا و هر که با من بد اندیشد تو مجازاتش کن و هر که مکر ورزد به کیفرش برسان و مرا به لطف و رحمتت نصیب بهترین بندگانت عطا کن و مقام مقرب ترین و مخصوص ترین خاصان

حضرتت کرامت فرما که هیچ کس جز به فضل و رحمتت این مقام نخواهد یافت و باز جود و بخشش بی عوضت از من دریغ مدار

وَأَشْتَقُ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ، وَأَذْنُو مِنْكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ، وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ، وَأَجْتَمِعُ فِي جِوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ؛ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ، وَمَنْ كَادَنِي فَكَلِّدْهُ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبِيدِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ، وَأَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ، وَأَخْصِهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ، فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ، وَجُدْ لِي بِجُودِكَ، وَاعْطِفْ

ص: ۵۹۳

بزرگی و مهربانی کن و مرا به رحمت و اسعه ات از شر دو عالم محفوظ بدار و زبانم را به ذکر خود گویا ساز و دلم را از

عشق و محبت بی تاب گردان و بر من منت گذار و دعایم مستجاب فرما و از لغزش بگذر و خطایم ببخش که تو خود به
بندگان از لطف دستور عبادت دادی و امر به دعای فرمودی و اجابت دعا را ضمانت کردی اینک من به دعا رو به سوی تو
آوردم و دست حاجت به درگاه تو دراز کردم پس به عزت و جلالت قسم که دعایم مستجاب گردان و مرا

عَلَى بِمَجِيدِكَ، وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا، وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتِمًّا، وَمُيِّنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ، وَأَقْلِنِي
عَثْرَتِي، وَأَغْفِرْ زَلَّتِي، فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتِكَ بِعِبَادَتِكَ، وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ، وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ، فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ

وَجْهِي، وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي، فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي، وَبَلِّغْنِي

ص: ۵۹۴

به آرزویم (که وصال توست) برسان و امیدم را به فضل و کرمیت ناامید مگردان و از شر دشمنانم از جن و انس کفایت فرما ای که از بندگانت بسیار زود راضی می شوی بیخس بر بنده ای که به جز دعا و تضرع به درگاہت مالک چیزی نیست که تو هر چه بخواهی می کنی ای که نامت دواي دردمندان و یادت شفای بیماران است و طاعتت بی نیازی از هر چه در

جهان ترحم کن به کسی که سرمایه اش امید به توست و اسلحه اش گریه است ای بخشنده کامل ترین نعمت ای دفع کننده هر بلا و مصیبت ای نور دلہای وحشت زده در ظلمات (فراق) ای دانای علم ازل تا ابد بی آموخت

مُنَاي، وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي، وَ اكْفِنِي شَرَّ الْجِنَّ وَالْأَنْسِ مِنْ أَعْدَائِي، يَا سَرِيعَ الرِّضَا، إِغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ

إِلَّا الدُّعَاءَ، فَإِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ، يَا مَنْ اسْمُهُ دَوَاءٌ، وَ ذِكْرُهُ شِفَاءٌ، وَ طَاعَتُهُ غِنَى، إِرْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ، وَ سِدِّاحُهُ الْبُكَاءُ، يَا سَابِغَ النِّعَمِ، يَا دَافِعَ النُّقَمِ، يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلْمِ، يَا عَالِمًا لَا يُعَلَّمُ،

ص: ۵۹۵

درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و با من آن کن که لایق حضرت توست و درود و رحمت خدا بر رسول گرامیش

و امامان بابرکت از اهل بیتش و سلام و تحیت بسیار بر آن بزرگواران باد.

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَنْبِيَاءِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

كَثِيرًا.

ص: ۵۹۶

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام بزرگ تو آن نام که بسی بزرگتر و با عزت و جلال و گرمی‌ترین نامهاست آن نامی که هر گاه به آن خوانده شوی برای گشایش درهای بسته آسمان به رحمت و برکت گشوده گردد و هر گاه خوانده شوی بر مشکلات و تنگنایهای حوادث روی زمین به فراخی و سهولت مبدل گردد و چون خوانده شوی بر هر کار دشوار عالم سهل و آسان گردد و چون برای

زنده شدن مردگان به آن نام خوانده شوی همه زنده شوند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِفَتْحِ الرَّحْمَةِ،
انْفَتَحَتْ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ، انْفَرَجَتْ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِلْيُسْرِ تَيْسَّرَتْ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ
عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ، انْتَشَرَتْ،

و چون برای دفع غم و درد و مصیبتها خوانده شوی همه برطرف شود و سوگند به جلال ذات بزرگوارت که مکرم ترین و با عزت ترین ذوات است و گردن کشان

عالم پیشین ذلیل و خاضع و از هیبتش خاموش شود صداهای هر ذی صوتی است و دلها(ی اهل دل) از ترس او هراسان است و قسم به قدرتت که آسمان را از افتادن بر زمین نگاه می دارد جز آنکه اراده تو باشد و آسمانها و زمین را از زوال و فنا حفظ می کند سوگند به مشیت

وَإِذَا دُعِيَ بِهٖ عَلَىٰ كَشْفِ الْبُاسِيَاءِ وَالضَّرَائِ انْكَشَفَتْ، وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمَ الْوُجُوهِ وَأَعَزَّ الْوُجُوهِ الَّتِي عَنْتَ لَهَا الْوُجُوهُ، وَخَضَعَتْ لَهَا الرِّقَابُ، وَخَشَعَتْ لَهَا الْأَصْوَاتُ، وَوَجَلَتْ لَهَا الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي بِهَا تُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتُمْسِكُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا، وَبِمَشِيَّتِكَ

که جهانها در مقابلش پست و مطیع است و به کلمه (کن) مشیت فعلیه ات که زمین و آسمانها را بدان خلق کردی و به حکمت بالغه ات که (اسرار) عجایب عالم را بدان آفریدی و هم به حکمت تاریکی را شب عالم قرار دادی و زمان آرامش خلق کردی و روشنی را روز جهان ساختی

و سبب بینش برای کار و جنبش مخلوقات گردانیدی و خورشید را بدان حکمت آفریدی و آن را

الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ، وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ،

وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا، وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا، وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا، وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً، وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ

ص: ۵۹۹

فروزان کردی و ماه را آفریدی و آن را تابان ساختی و ستارگان را بدان آفریدی و آن کرات را به قسمت هایی مقدر و بروجی مخصوص معین

کردی و چراغها نمودی و زیور و رجم اوهام خلق ساختی و مشرق و مغربها برای آن مقرر فرمودی و محل طلوع و سیر آن را و مدارا حرکت و شناوری آنها را در این دریای بیکران تعیین کردی و در آسمان منازل و مدارج هر یک منظم داشتی و همه را نیکو مقدر ساختی و به صورتهای زیبا آفریدی و به نامهای مبارک خود آنها را کاملاً بشما آوردی و به حکمت و عنایتت به نیکوترین تدبیر نظام فلک را منظم نمودی

نُورًا، وَخَلَقْتَ بِهَا الْكُوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا، وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ، وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ، وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكَأً وَمَسَابِحَ، وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا، وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا، وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً، وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا، فَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا،

ص: ۶۰۰

و دو آیت بزرگ شب و روز (به حرکتی منظم) مسخر کردی و شماره (ماه و) سال را و حساب کار را بدان منوط بدان ساختی و همه خلق را در دیدن آن یکسان قرار دادی و باز ای خدا از تو درخواست می کنم به مجد و عظمت که به آن در میان ملائکه قدوسی با بنده و رسولت موسی

بن عمران علیه السلام سخن گفتمی در مقامی فوق ادراک فرشتگان کروی و فوق ابرها و حجابهای نور و فوق صندوق شهادت در جلوش عمود آتش مانند چراغ در شب روشن می کردی

وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ،

وَجَعَلْتَ رُؤْيَيْهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرِيئًا وَاحِدًا؛ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ، فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكُرُوبِيِّينَ، فَوْقَ غَمَائِمِ النُّورِ، فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ، فِي عَمُودِ النَّارِ،

ص: ۶۰۱

و هم در کوه طور سینا و در کوه حوریت که نخستین بار

آنجا به موسی وحی فرستادی در وادی مقدس در بقعه مبارکه طور ایمن (با موسی) از این درخت معهود تکلم فرمودی و باز در سرزمین مصر با نه معجزه روشن معروف و باز روزی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی و باز در جوشش و انفجار (دوازده چشمه آب از سنگ) که معجزات عجیبی در دریای سوف هویدا ساختی و آب را در لجه دریا مانند سنگ منجمد گردانیدی و بنی اسرائیل را از آن

وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ، وَفِي جَبَلِ حُورَيْثَ، فِي الْوَادِي الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَفِي أَرْضِ
مِصْرَ بَشَعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ، وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ، وَفِي

الْمُتَّبِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجْـائبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ، وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ، وَجَاوَزْتَ بَيْنِي

ص: ۶۰۲

(دریا) مانند خشکی بگذرانیدی و کلمه نیکوی (حسن قضای) خود را درباره آن قوم به واسطه صبر و ثبات آنها در دین خدا کامل فرمودی و آنها را وارث و مالک مشرق و غرب زمین (مصر و شامات) که بابرکت بر اهل عالم است گردانیدی

و فرعون و سپاه و مرکبها و قومش را غرق دریای هلاک ساختی و باز سوگند به نام بزرگت و بزرگتر و باعزت و جلالتر و گرامی ترین نامت و به آن نور مجد و عظمتت که برای موسی کلیمت علیه السلام به طور سینا تجلی کردی و پیش از او برای ابراهیم خلیلت علیه

إِسْرَائِيلَ الْبُحْرَ، وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَىٰ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا، وَأَوْرَثْتُهُمْ مَشَارِقَ

الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ، وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ، وَيَا سَمِيكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزَّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، وَبِمَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَىٰ كَلِمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ، وَ لِأَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ

ص: ۶۰۳

باخلوصت علیه السلام در چاه شیخ تجلی کردی و برای یعقوب پیغمبرت علیه السلام در بیت ایل تجلی کردی و به آن مجد و آن عظمت که بدان و برای ابراهیم خلیل وفای به عهد و میثاق نمودی و برای اسحق علیه السلام به سوگند و برای یعقوب به گواهی و برای مؤمنان عالم به وعده هایت وفا کردی و برای دعاکنندگان به نامهای مبارکت اجابت فرمودی و به آن مجد و عظمتت که بر موسی بن عمران علیه السلام در (جایگاه عبادتش) قبه

السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ، وَلِإِسْحَاقَ صَيفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْعٍ، وَلِيعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِيْلِ، وَأَوْفَيْتَ لِأَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ، وَلِإِسْحَاقَ بِحَلْفِكَ، وَلِيعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ، وَ لِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ، وَلِلدَّاعِينَ

بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ، وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّهِ

رمان پدید آمد و به آن معجزاتی که در سرزمین مصر آشکار شد با بزرگی و عزت و غلبه (بر دشمنان) به معجزات بزرگ و ادله قوی و قدرت باعزت و باز به عزت توانا و شأن (و مقام) کلمه کامل (کن) و به آن کلماتی که تفضل نمودی به آنها بر اهل آسمانها و زمین و اهل

دنیا و اهل آخرت و به آن رحمت (واسعه) که بدان بر جمیع خلق منت گذاری و به استطاعت و قدرتی که بر عالمیان به آن اقامه (حجت) نمودی و به آن نور تجلی

الرُّمَّانِ، وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ، بِآيَاتِ عَزِيْزِهِ،

وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ، وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ، وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ، وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَأَهْلِ الدُّنْيَا
وَأَهْلِ الْآخِرَةِ، وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ، وَبِنُورِكَ

ص: ۶۰۵

که کوه طور از دهشت آن در افتاد (و متلاشی شد)

و به علم و جلال بزرگی و بزرگواری و سطوت و جبروت که در مقابلش زمین بپا نماند و آسمانها به زیر افتد و عمق اکبر (و اقیانوس بیکران عالم) از ترس آن مضطرب و متموج گردید و دریاها و نهرها باز ماند و کوه ها فرو افتاد و زمین با همه پست و بلندیش از حرکت باز ایستاد و خلاق همگی تسلیم آن شدند و بادها در جریانش از هم مضطرب گردید

الَّذِي قَدْ حَرَّ مِنْ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ، وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيائِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَشِ تَقْلَلْهَا الْأَرْضُ، وَأَنْخَفَصَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ، وَأَنْزَجَرَ لَهَا الْعُمُقُ الْأَعْكَبُ، وَرَكَدَتْ لَهَا الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ،

وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ، وَسَكَنْتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَابِقِهَا، وَاسْتَسَلَمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا، وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيحُ فِي جَرِيَانِهَا،

ص: ۶۰۶

و آتشها در آتشکده خاموش شد و به آن سلطنت و پادشاهیت که به قهر و غلبه (بر همه قوای عالم) در روزگاران بی پایان معروف و در آسمانها و زمینها ستایش گردید و به آن کلمه (رحمت) که به صدق و حقیقت سبقت یافت (تاج کرامتش

بر سر نهاد) بر پدر ما آدم علیه السلام و رزندانش به لطف و رحمت و بازای خدا از تو درخواست می کنم به آن کلمه ای که بر همه عالم غالب آمد و به آن نور ذات مقدس که به کوه طور تجلی کردی و آن را متلاشی ساختی و موسی را بیهوش درافکندی

وَحَمِدَتْ لَهَا النَّيْرَانُ فِي أَوْطَانِهَا،

وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ، وَحَمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَضِيَيْنَ، وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ
لِإِبْنِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ، وَأَسْبَأَ لُحُوكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي تَجَلَّى بِهَا لِلْجَبَلِ
فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا،

ص: ۶۰۷

و به مجد و بزرگیت که در طور سینا ظاهر نمودی و به آن با بنده خود رسالت موسی بن عمران سخن گفستی و به طلعت نورانیت که در ساعیر (جایگاه مناجات عیسی) بر او آشکار نمودی و به ظهورت که در کوه فاران تجلی کردی و (آن تجلی با عظمت) در مقامات عالیه قدسیان و سپاه صف زده فرشتگان و ملائکه باخشوع و تسبیح و تقدیس گویان انجام یافت و به آن برکات کاملی که به واسطه

ابراهیم، خلیل خود علیه السلام در امت محمد صلی الله علیه

وَبِمَجِيدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ، وَبَطَّلَعْتِكَ فِي سَاعِيرٍ، وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ
فَارَانَ، بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ

وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِيْنَ، وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ، وَبِرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّهِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

ص: ۶۰۸

و آله برکت و رحمت عطا فرمودی و به واسطه اسحق باخلاصت در امت عیسی(ع) برکت و رحمت فرستادی، و به واسطه یعقوب بنده خاصت در امت موسی علیهما السلام برکت دادی و از همه کامل تر به

آن برکتی و رحمتی که به واسطه حبیب خود حضرت محمد(ص) در میان عترت و ذریت و امتش عطا فرمودی خداوندا چنانکه ما در آن مقامات حاضر نبودیم و مشاهده نمودیم و به چشم ندیدیم اما به همه از روی صدق و درستی ایمان آوردیم تو ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و برکت عطا کن بر محمد (ص) و آل

وآله، وَبَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ صَفِيكَ فِي أُمَّهِ

عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ فِي أُمَّهِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِثْرَتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأُمَّتِهِ؛ اللَّهُمَّ وَكَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ، وَآمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ، صِدْقًا وَعَدْلًا، أَنْ تُصَيِّبَ عَلَيَّ عَلِيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ

ص: ۶۰۹

محمد (ع) و رحمت فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) بهترین درود و برکت و رحمتی که بر ابراهیم (ع) و آلش فرستادی که تو ستوده صفات و بزرگواری و مقتدری که هر چه اراده کنی انجام می دهی و تو بر هر چیز توانایی.

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این نامهای مبارک که به تفسیر آن و باطن معنیش کسی آگاه نیست جز

تو که درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

مُحَمَّدٍ، وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَيَّلَيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَعَالَ
لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

پس حاجت خود را ذکر می کنی و می گویی:

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ، وَبِحَقِّ هَذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيْرَهَا وَلَا يَعْظُمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

ص: ۶۱۰

و با من (بنده مسکینت) آن کن که تو را لایق است نه آنکه مرا سزاوار است و گناهانم از گذشته و آینده همه را ببخش، و روزی وسیع از

رزق حلال مرا نصیب کن و از شر انسان بد و همسایه بد و همنشین بد و سلطان بد مرا کفایت فرما که تو بر هر چیز توانا و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرما.

وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ، وَاعْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ، وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ،
وَاكْفِنِي مِثْلَؤُنَهُ إِنْسَانٍ سَيِّئٍ، وَجَارٍ سَيِّئٍ، وَقَرِينٍ سَيِّئٍ، وَسُلْطَانٍ سَيِّئٍ، إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، آمِينَ رَبَّ
الْعَالَمِينَ.

ص: ۶۱۱

و بعد از دعای سمات، این دعا را بخواند:

ای خدا ای دوستدار بندگانت و نعمت بخش به آنان ای آفریننده زمین و آسمان ای خدای با جلال و عظمت و بخشش و کرامت، ای مهربانترین مهربانان،

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این اسمای مقدّس که به تفسیر و تأویلش و به ظاهر و باطنش کسی جز تو آگاه

نیست که درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و خیر دنیا و آخرت مرا نصیب گردان.

يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ، وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا غَيْرُكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

ص: ۶۱۲

و با من آن کن که لایق کرم توست، نه آنکه سزاوار من است و انتقام مرا از فلان پسر فلان بکش. و گناهانم را از گذشته و آینده همه را ببخش، و از گناهان پدر و مادر من و جمیع مردان و زنان اهل ایمان درگذر و از رزق حلالت روزی من وسیع گردان، و از شر انسان بد و همسایه بد و سلطان بد و همنشین بد

پس حاجت خود را بطلبد و بگوید:

وَأَفْعَلُ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ، وَأَنْتَقِمَ لِي مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ (ونام دشمن خود را بگوید؛) وَأَغْفِرُ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمِمَّا تَأَخَّرَ، وَ لِوَالِدَتِي وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَ وَسَّعَ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ، وَ أَكْفِنِي مُؤُونَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ، وَ جَارٍ سَوْءٍ، وَ سُلْطَانٍ سَوْءٍ، وَ قَرِينٍ سَوْءٍ،

ص: ۶۱۳

و ساعت مرا کفایت کن، و از هر کس با من مکر کند، و آنکه ظلم کند و به اهل بیت و فرزندان و برادران من و همسایگان و خویشان من از مرد و زن اهل ایمان اراده جور و ستم نماید

از همه انتقام بکش که تو بر هر چیز توانایی و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعای را اجابت فرما. خدایا به حق این دعای شریف به فقیران اهل ایمان از مرد و زن غنا و ثروت مرحمت فرما و بیماران اهل ایمان را از مرد و زن شفا

وَيَوْمِ سَوْءٍ، وَسَاعَةِ سَوْءٍ، وَأَنْتَقِمَ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي، وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ، وَيُرِيدُ بِي وَبِأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَإِخْوَانِي وَجِيرَانِي وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظُلْمًا إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. (پس بگوید:)

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ عَلَيَّ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةِ،

وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ

و سلامتی بخش و بر احیا و زندگان اهل ایمان از مرد و زن لطف و کرم کن و بر مردگان اهل ایمان از مرد و زن مغفرت و رحمت فرما و مسافران اهل ایمان را از مرد و زن به وطنشان سالم و با سود و غنیمت برگردان به حق رحمت واسعه ات ای مهربان ترین مهربانان

عالم و درود خدا بر آقای ما محمد (ص) خاتم پیغمبران و اهل بیت طاهرینش و سلام و تحیت بسیار باد.

وَالصَّحَّهٓ، وَعَلَىٰ أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ، وَعَلَىٰ

أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَعَلَىٰ مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَىٰ أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِزَّتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

ص: ۶۱۵

ستایش و سپاس مخصوص خداست که آفریننده جهان است، و درود و تحیت کامل بر سید ما و پیغمبر خدا حضرت محمد مصطفی و آل اطهارش باد، پروردگارا تو را ستایش می کنم برای هر چه که در قضا و قدر تقدیر کردی بر خاصان و محبانت یعنی بر آنان که وجودشان را برای حضرتت خالص و برای دینت مخصوص گردانیدی چون بزرگ نعیم باقی و بی زوال ابدی را

مستحب است خواندن دعای ندبه در روزهای عید فطر و عید قربان و عید غدیر و روز جمعه.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا؛ اَللّٰهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا جَرٰى بِهٖ قَضَاؤُكَ فِىْ اَوْلِيَاۡتِكَ الَّذِيْنَ اسْتَخَلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِيْنِكَ اِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيْلًا مَّا عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيْمِ الْمُقِيْمِ الَّذِىْ لَا زَوَالَ لَهُ

که نزد توست بر آنان اختیار کردی بعد از آنکه زهد در مقامات و لذات و زیب و زیور دنیای دون را بر

آنها شرط فرمودی آنها هم بر این شرط متعهد شدند و تو هم می دانستی که به عهد خود وفا خواهند کرد، پس آنان را مقبول و مقرب درگاه خود فرمودی و علو ذکر یعنی قرآن با بلندی نام و ثنای خاص و عام بر آنها از پیش عطا کردی و آنها را واسطه (هدایت خلق به توحید و معرفت) و وسیله دخول بهشت رضوان و رحمت خود گردانیدی

وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِهَا وَزِبْرِجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَالشَّاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ

بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَي رِضْوَانِكَ

ص: ۶۱۷

پس بعضی از آنها را در بهشت منزل دادی تا هنگامی که او را از بهشت بیرون کردی و برخی را در کشتی نشاندی و با هر کس ایمان آورده و در کشتی با او در آمده بود همه را از هلاکت به رحمت خود نجات دادی و بعضی را به مقام خلت خود برگزیدی، و درخواستش را که وی لسان صدق در امم آخر باشد اجابت کردی،

و به مقام بلند رسانیدی و بعضی را از شجره طور با وی تکلم کردی و برادرش را وزیر و معین وی گردانیدی و بعضی را به غیر پدر تنها از مادر ایجاد کردی و به او معجزات عطا فرمودی

فَبَعْضُ أَسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ إِلَى أَنْ أُخْرِجَتْهُ مِنْهَا وَبَعْضٌ حَمَلْتُهُ فِي فُلِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ

آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ، وَبَعْضٌ اتَّخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلاً وَسَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيّاً وَبَعْضٌ
كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلِيمًا، وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَحِيهِ رِذْءًا وَوَزِيرًا، وَبَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَآتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ

ص: ۶۱۸

و او را به روح قدس الهی مؤید داشتی و همه آن پیمبران را شریعت

و طریقه و آیینی عطا کردی و برای آنان وصی و جانشینی برای آنکه بعد از دیگری از مدتی تا مدت معین مستحفظ دین و نگهبان آیین و شریعت و حجت بر بندگان تو باشد قرار دادی تا آنکه دین حق از قرارگاه خود خارج نشده و اهل باطل غلبه نکنند و تا کسی نتواند گفت که ای خدا چرا رسول به سوی ما نفرستادی که ما را از جانب تو به نصیحت ارشاد کند و چرا پیشوا نگماشتی که ما از آیات و رسولانت پیروی کنیم پیش از آنکه به گمراهی و ذلت

وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ، وَكُلُّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسِيحِينَ تَحْفِظُوا بَعْدَ مُسِيحٍ تَحْفِظُ مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلِيئَالًا يَزُولُ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبُ

الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ، وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَنْبَعِ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ

ص: ۶۱۹

و خذلان درافتیم لذا در هر دوری رسول فرستادی تا آنکه امر رسالت به حبیب گرامیت محمد صلی الله علیه و آله منتهی گردید و او چنانکه تو آش به رسالت برگزیدی سید و بزرگ خلائق بود و خاصه پیمبرانی که به رسالت انتخاب فرمودی و افضل از هر کس که برگزیده توست و

گرامی تر از تمام رسلی که معتمد تو بودند بدین جهت او را بر همه رسولانت مقدم داشتی، و بر تمام بندگانت از جن و انس مبعوث گردانیدی، و شرق و غرب عالمت را زیر قدم فرمان رسالتش گستردی و براق را مسخر او فرمودی و روح پاک وی را به سوی آسمان معراج بردی و علم

وَنَخْزِي إِلَيَّ أَنْ ائْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَيَّ حَبِيبَكَ وَنَجِيبَكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وآله، فكَانَ كَمَا ائْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مَنِ خَلَقْتَهُ وَصَيَّفُوهُ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلَيَّ أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَيَّ الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلَيَّ سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ

گذشته و آینده را تا انقضاء خلقت را به او به ودیعت سپردی و آنگاه او

را به واسطه رعب و ترس دشمن از او بر دشمنان مظفر و منصور گردانیدی و جبرئیل و میکائیل و دیگر فرشتگان با اسم و رسم و مقام را گرداگردش فرستادی و به او فیروزی دینش را بر تمام ادیان به رغم مشرکان وعده فرمودی و این ظفر پس از آن بود که رسول اکرم (ص) را باز تو را با فتح و ظفر به خانه کعبه مکان صدق اهل بیت باز گردانیدی، و برای او و اهل بیتش آن خانه مکه را اول بیت و نخستین خانه برای عبادت بندگان مقرر فرمودی، و وسیله هدایت عالمیان گردانیدی که آن خانه آیات و نشانهای ایمان و مقام

مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَىٰ انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ، وَحَفَفْتَهُ بِجِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ، وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأً صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوْلَ

بَيْتٍ وَضَعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بَيَّكَهٖ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ، فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامٌ

ص: ۶۲۱

ابراهیم خلیل بود و محل امن و امان بر هر کس که داخل می شد و درباره خاندان رسول فرمودی البتّه خدا از شما اهل بیت رسول هر رجس و ناپاکی را دور می سازد و کاملاً پاک و مبرا می گرداند آنگاه تو ای پروردگار در قرآنت اجر و مزد رسالت پیغمبری صلی الله علیه و آله را محبت و دوستی امت نسبت به اهل بیت قرار دادی آنجا که فرمودی بگو ای رسول ما

که من از شما امت اجر رسالتی جز محبت اقارب و خویشاوندانم نمی خواهم و باز فرمودی همان اجر رسالتی را که خواستم باز به نفع شما خواستم و باز بگو ای رسول ما من از شما امت اجر رسالتی نمی خواهم جز آنکه شما راه خدا را

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتُ: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا، ثُمَّ جَعَلْتُ أَجْرَ

مُحَمَّدٍ صِلَاؤَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّةَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتُ: مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتُ: مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ

ص: ۶۲۲

پیش گیرید پس اهل بیت رسول طریق و رهبر به سوی تو‌آند و راه بهشت رضوان تو‌آند و هنگامی که دوران عمر پیغمبرت سپری گشت وصی و جانشین

خود علی بن ابیطالب صلوات الله علیهما و آلهما را به هدایت امت برگماشت و چون او منذر و برای هر قوم هادی امت بود پس رسول اکرم (ص) در حالی که امت همه در پیش او بودند فرمود هر کس که من پیشوا و دوست و ولی او هستم پس از من علی مولای او خواهد بود بار الها دوست بدار هر که علی را دوست بدارد و دشمن بدار هر که علی را دشمن بدارد و یاری کن هر که علی را یاری کند و خوار ساز هر که علی را خوار سازد و باز فرمود هر کس من پیغمبر او هستم علی (ع)

سَبِيلًا فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسِيلَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَ لِيَهُ عَلِيٌّ بَنَ أَبِي طَالِبٍ صَيِّمُوا تُكَ عَلِيَّهِمَا
وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَاءُ أَمَامَهُ : مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ، أَلَلَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاحْدُلْ

مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ: مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيٌّ

ص: ۶۲۳

امیر و فرماندار اوست و باز فرمود من و علی هر دو شاخه های یک درختیم و سایرین از درخت های مختلفند و پیغمبر (ص) علی (ع) را نسبت به خود به مقام هارون نسبت به موسی نشانید جز آنکه فرمود پس از من پیغمبری نیست و باز رسول اکرم دختر گرامیش که سیده زنان عالم است به علی تزویج فرمود و باز حلال کرد بر علی آنچه بر خود پیغمبر حلال بود و باز تمام درهای منازل اصحاب را که به مسجد رسول باز بود به حکم خدا

بست غیر در خانه علی آنگاه رسول اسرار علم و حکمتش را نزد علی ودیعه گذاشت که فرمود من شهر علمم و علی در آن شهر علم است هر که

أَمِيرُهُ وَقَالَ: أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ: أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلِهِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ

بَعْدِي وَزَوْجُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحَكْمَتَهُ فَقَالَ: أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ

ص: ۶۲۴

بخواهد در این مدینه علم و حکمت وارد شود از درگاهش باید وارد گردد آنگاه فرمود تو برادر من و وصی من و وارث من هستی گوشت و خون تو گوشت و خون من است صلح تو صلح و

جنگ با تو جنگ با من است و ایمان (به خدا و حقایق الهیه) چنان با گوشت و خون تو آمیخته شده که با گوشت و خون من آمیخته اند و تو فردا جانشین من بر حوض کوثر خواهی بود و پس از من تو ادای قرض من می کنی و وعده هایم را انجام خواهی داد و شیعیان تو در قیامت بر کرسی های نور با روی سفید در

أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ

قَالَ: أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لِحُمِّكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمِّكَ مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ حَرْبِي، وَالْإِيمَانُ مُخَالِطٌ لِحَمِّكَ وَدَمِّكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي وَدَمِي وَأَنْتَ غَدًا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَشَدَّيْعَتَكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبَيَّضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي

ص: ۶۲۵

بهشت ابد گرداگرد من قرار گرفته اند و آنها در آنجا همسایه منند اگر تو یا علی بعد از من میان امت نبودی اهل ایمان به مقام معرفت نمی رسیدند و همان علی بود که بعد از رسول اکرم امت را از ضلالت و گمراهی و کفر و نابینایی به مقام هدایت و بصیرت می رسانید او رشته محکم خدا و راه مستقیم حق برای امت است هیچ کس به قرابت با رسول (ص) بر او سبقت نیافته و در اسلام و ایمان بر او سبقت نگرفته و نه کسی به او در مناقب و اوصاف کمال خواهد رسید تنها قدم بقدم از پی رسول اکرم علی راه پیمود که درود خدا بر هر دو و بر آل اطهارشان باد و علی است که

بر تأویل جنگ می کند و در راه رضای خدا از ملامت و سرزنش بدگویان باک ندارد و در

الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ
وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمِ، لَا يُسْبِقُ بِقَرَابَةِ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقِهِ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحَقُ فِي

مَنْقَبِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ، يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَيَّ التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ، قَدْ

ص: ۶۲۶

راه خدا خونهای صناید و گردن کشان عرب را به خاک ریخت و شجاعان و پهلوانان را به قتل رسانید و سرکشان را مطیع و منقاد کرد و دل‌هایشان را پر از حقد و کینه از واقعه جنگ بدر و حنین و خیبر و غیره ساخت و در اثر کینه پنهانی در دشمنی او قیام کردند و به مبارزه و جنگ با او

هجوم آوردند تا آنکه ناگزیر او هم به عهد شکنان امت و با ظالمان و ستمکاران و با خوارج مرتد از دین به قتال برخاست و چون نوبت اجلاس فرارسید و شقی ترین خلق آخر عالم به پیروی شقی ترین خلق اول فرمان رسول اکرم صلی الله علیه و آله را امتثال نکردند و درباره هادیان خلق یکی بعد از

وَتَرَفِيهِ صَنَادِيدَ الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَنَاوَشَ دُؤْبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا

يَدْرِيَّةَ وَخَيْبَرِيَّةَ وَحَنَيْنِيَّةَ وَغَيْرَهُنَّ فَأَضَبَّتْ عَلَى عِمَادَتِهِ وَأَكْبَتْ عَلَى مُنَابَدَتِهِ، حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشَقَى الْأَخْرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوْلِيْنَ، لَمْ يُمَثَّلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِيْنَ بَعْدَ

دیگر و امت همه کمر بر دشمنی آنها بسته و متفق شدند بر قطع رحم

پیغمبر (ص) و دور کردن اولاد طاهرینش جز قلیلی از مؤمنان حقیقی که حق اولاد رسول را رعایت کردند تا آنکه به ظلم ستمکاران امت گروهی کشته و جمعی اسیر و فرقه ای دور از وطن شدند و قلم بر آنها جاری شد به چیزی که امید از آن حسن ثواب و پاداش نیکو است چون زمین ملک خداست، و هر که از بندگان را بخواهد وارث ملک زمین خواهد کرد، عاقبت نیک عالم با اهل تقوی است و پروردگار ما از هر نقص و آرایش پاک و منزّه است و وعده او قطعی و محقق الوقوع است و ابدا در

الْهَادِينَ وَالْأُمَّةَ مُصِِّرَةً عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةً عَلَى فِطْرِهِ رَحِمِهِ وَإِقْصَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتِلَ مَنْ قُتِلَ
وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ

ص: ۶۲۸

وعدده پروردگار خلاف نیست، و در هر کار در کمال اقتدار و علم و حکمت است پس باید بر پاکان اهل بیت پیغمبر و علی صلی الله علیه و آلهما گریه کنند و بر آن مظلومان عالم ندبه و افغان کنند و برای مثل آن بزرگواران اشک از دیدگان بارند و ناله و زاری و ضجه و شیون از دل برکشند که کجاست

حسن بن علی؟ کجاست حسین بن علی؟ کجایند فرزندان حسین بن علی؟ آن پاکان عالم که هر یک بعد از دیگری رهبر راه خدا و برگزیده از خلق بودند کجا رفتند

اللَّهُ وَعَدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْاِثْمَانِ مِنَ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكِيكَ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِيْمُثْلِهِمْ فَلْيَنْدُرِفِ الدُّمُوعُ وَلِيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَضْحَجِ الضَّاحُونَ وَيَعِجِ الْعَاجُونَ، أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ الْحُسَيْنُ أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ صَالِحٍ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ، أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ

کجا رفتند آن راهنمایان دین و ارکان علم و دانش؟ کجاست حضرت بقیه الله که عالم خالی از عترت هادی عترت نخواهد بود کجاست آنکه برای برکندن ریشه ظالمان و ستمگران عالم مهیا گردید کجاست آنکه منتظریم اختلاف و کج رفتاریها را به راستی اصلاح کند کجاست آنکه امید داریم اساس ظلم و عدوان را از عالم براندازد و کجاست آنکه برای تجدید

السَّبِيلِ أَيْنَ الْخَيْرِ بَعْدَ الْخَيْرِ أَيْنَ الشُّمُوسِ الطَّالِعَةِ، أَيْنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ أَيْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ أَيْنَ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدِ الْعِلْمِ، أَيْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعَتَرَةِ الْهَادِيَةِ، أَيْنَ الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ

الظَّلْمِ أَيْنَ الْمُتَنْظَرِ لِإِقَامَةِ الْأُمَّتِ وَالْعَوَجِ، أَيْنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ، أَيْنَ الْمُدَّخِرِ لِتَجْدِيدِ

فرائض و سنن ذخیره است کجاست آنکه برای برگردانیدن ملت و شریعت مقدس اسلام اختیار گردیده است کجاست آنکه آرزومندیم کتاب آسمانی قرآن و حدود آن را احیا سازد؟ کجاست آنکه دین و ایمان و اهل ایمان را زنده گرداند، کجاست آنکه شوکت ستمکاران را در هم می شکند

کجاست، آنکه بنا و سازمانهای شرک و نفاق را ویران می کند کجاست آنکه اهل فسق و عصیان و ظلم و طغیان را نابود می گرداند، کجاست آنکه نهال گمراهی و دشمنی و عناد را از زمین بر می کند، کجاست آنکه آثار اندیشه باطل و هواهای نفسانی را محو و نابود می سازد، کجاست آنکه حیل و دسیسه های

الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرِ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ، أَيْنَ الْمُوَمَّلِ لِإِخْيَاءِ

الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ، أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمِ أُبْيَيْهِ الشُّرُكِ وَالنَّفَاقِ، أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ
الْفُسُوقِ وَالْعُصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشَّقَاقِ، أَيْنَ طَامِسِ آثَارِ الرِّبِّغِ وَالْأَهْوَاءِ أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ

ص: ۶۳۱

دروغ و افترا را از ریشه قطع خواهد کرد، کجاست آنکه متکبران

سرکش عالم را هلاک و نابود می گردانند، کجاست آنکه مردم ملحد معاند با حق و گمراه کننده خلق را ریشه کن خواهد کرد، کجاست آنکه دوستان خدا را عزیز و دشمنان خدا را ذلیل خواهد کرد، کجاست آنکه مردم را بر وحدت کلمه تقوی و دین مجتمع می سازد، کجاست باب الهی که از آن درگاه وارد می شوند، کجاست آن وجه الهی که دوستان خدا به سوی او آورند، کجاست آن وسیله حق که بین آسمان و زمین پیوسته است، کجاست صاحب روز فتح و برافرازنده پرچم هدایت در جهانیان،

الْكَذِبِ وَالْاِفْتِرَاءِ، اَيْنَ مُبِيدِ الْعُتَاهِ وَالْمَرَدَةِ اَيْنَ مُسَيِّئَاتِ صِلِ اَهْلِ الْعِنَادِ وَالْتَّضَلِيلِ وَالْاِءِلْحَادِ، اَيْنَ مُعِزِّ الْاِءِ وُ لِيَاءِ وَمُذِلِّ الْاِءِ عِدَائِ اَيْنَ جَامِعِ الْكَلِمَةِ عَلٰى التَّقْوٰى، اَيْنَ بَابِ اللّٰهِ الَّذِى مِنْهُ يُوْءَتٰى اَيْنَ وَجْهِ اللّٰهِ الَّذِى اِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْاِءِ وُ لِيَاءِ

اَيْنَ السَّبَبِ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ، اَيْنَ صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرِ رَايَةِ الْهُدٰى

ص: ۶۳۲

کجاست آنکه پریشانی های خلق را اصلاح و دلها را خوشنود می سازد، کجاست آنکه از ظلم و ستم امت بر پیغمبران و اولاد پیغمبران دادخواهی می کند، کجاست آنکه از خون شهید کربلا انتقام کشد، کجاست آنکه خدا بر متعدیان و مفتریان و ستمکارانش او را مظفر و منصور می گرداند، کجاست آنکه دعای خلق پریشان و مضطر را

اجابت می کند، کجاست امام قائم و صدر نشین عالم دارای نیکوکاری و تقوی، کجاست فرزند پیغمبر محمد مصطفی (ص) و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه بلند مقام و فرزند فاطمه زهرا بزرگترین زنان عالم

أَيْنَ مَوْءَ لَفٍ شَمَلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا أَيْنَ الطَّالِبِ بِدُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ أَيْنَ الطَّالِبِ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَوْبَلَاءِ، أَيْنَ

الْمُنْصِيرِ وَرُ عَلَى مَيْنِ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْنَ الْمَضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا أَيْنَ صَيْدُرِ الْخَلَائِقِ ذُو السَّمْرِ وَالْتَّقْوَى، أَيْنَ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنِ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى وَابْنِ خَدِيجَةَ الْغَرَّاءِ وَابْنِ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى

پدر و مادرم فدای تو باد و جانم نگهدار، و حامی ذات پاک تو باد ای فرزند بزرگان مقربان خدا

ای فرزند اصیل و شریف و بزرگوارترین اهل عالم ای فرزند هادیان هدایت یافته ای فرزند بهترین مردان مهذب ای فرزند
مهتران شرافت مندان خلق ای فرزند نیکوترین پاکان عالم ای فرزند جوانمردان برگزیدگان ای فرزند مهتر گرامی ترین ای
فرزند تابان ماهها و فروزان

بِأَبِي أُنْتِ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَعْنُكَ الْوَقَاءُ وَالْحَمَى، يَا بَنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا بَنَ النُّجَبَاءِ الْأَعْزَمِينَ يَا بَنَ الْهُدَاةِ الْمُهَيِّدِينَ يَا بَنَ الْخَيْرِ
الْمُهَيِّدِينَ يَا بَنَ الْعَطَارِفِ الْأَعْزَمِينَ، يَا بَنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ يَا بَنَ الْخَضَارِمِ الْمُنتَجِبِينَ يَا بَنَ الْقِمَاقِمِ

الْأَعْزَمِينَ يَا بَنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرِ، يَا بَنَ الشُّرُجِ الْمُضِيئِ يَا بَنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبِ يَا بَنَ

ص: ۶۳۴

چراغ ها و درخشان ستارگان ای فرزند راههای روشن خدا ای فرزند نشانهای آشکار حق ای فرزند علوم کامل الهی ای فرزند سنن و قوانین معروف آسمانی ای فرزند معالم و آثار ایمان که مذکور است ای فرزند معجزات محقق و موجود ای فرزند راهنمایان

محقق و مشهود خلق ای فرزند صراط مستقیم خدا ای فرزند نبأ عظیم ای فرزند کسی که در امّ الكتاب نزد خدا علی و حکیم است، ای فرزند آیات مبینات، ای فرزند ادله روشن حق،

الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا بَنِي السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا بَنِي الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ، يَا بَنِي الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ

يَا بَنِي السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ، يَا بَنِي الْمَعَالِمِ الْمَأْتُورَةِ يَا بَنِي الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا بَنِي الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ، يَا بَنِي الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا بَنِي النَّبَأِ الْعَظِيمِ يَا بَنِي مَنْ هُوَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا بَنِي الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ، يَا بَنِي الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ

ص: ۶۳۵

ای فرزند برهانها واضح و آشکارای، خدا

ای فرزند حجت‌های بالغه الهی، ای فرزند نعمت‌های عام الهی، ای فرزند طه و یاسین و ذاریات ای فرزند سوره طور و عادیات، ای فرزند مقام ختمی مرتبت (ص) که نسبت به حضرت علیّ اعلای الهی دارای مقرب ترین مقام است، کاش می دانستم که کجا دلها به ظهور تو قرار و آرام خواهد یافت آیا به کدام سرزمین اقامت داری آیا به زمین رضوا یا غیر آن

يَا بَنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا بَنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا بَنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا بَنَ طه وَالْمُحْكَمَاتِ يَا بَنَ يسَا وَالذَّارِيَاتِ يَا بَنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ يَا بَنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى

دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيَّنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقْلِكُ أَوْ ثَرَى أِبْرَضَى أَوْ غَيْرِهَا

ص: ۶۳۶

به دیار طوی متمکن گردیده ای بسیار سخت است بر من که خلق را همه بینم و تو را نبینم و هیچ صدایی حتی آهسته هم به گوش من نرسد، بسیار سخت است بر من به واسطه فراق تو نزدیک من رنج و بلوی احاطه کند و ناله زار من به حضرتت نرسد، و شکوه به تو نتوانم

به جانم قسم که تو آن حقیقت پنهانی که دور از ما نیستی، به جانم قسم که تو آن شخص جدا از مایی که ابدا جدا نیستی به جانم قسم که تو همان آرزوی قلبی و مشتاق الیه مرد و زن اهل ایمانی که هر دلی از یادت ناله شوق می زند به جانم قسم که تو از سرشت عزتی که بر شما هیچ کس برتری نخواهد یافت

أَمْ ذِي طُورٍ عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخُلُقَ وَلَا تُرَى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسِيْسًا وَلَا نَجْوَى

عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيْطَ بِكَ دُوْنِي الْبَلْوَى وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَعِيْجٌ وَلَا شَكْوَى، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا، بِنَفْسِي أَنْتَ أُمِّيَّةٌ شَائِقٌ يَتَمَنَّى مِنْ مُوْءَمِنٍ وَمُوْءَمِنَةٍ ذَكَرْنَا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيْدٍ عَزَّ لَا يُسَامِي بِنَفْسِي

ص: ۶۳۷

و رکن اصیل مجد و شرافت هستید که هیچ کس همانند شما نخواهد

گردید به جانم قسم که تو از آن نعمتهای خاص خدایی که مثل و مانند نخواهد داشت به جانم قسم که تو از آن خاندان عدالت و شرفی که احدی برابری با شما نتواند کرد، ای مولای من تا کی در شما حیران و سرگردان باشم تا به کی و به چگونه خطایی درباره تو توصیف کنم و چگونه راز دل گویم ای مولای من بر من بسی سخت است و مشکل که پاسخ از غیر تو یابم سخت و مشکل است بر من که بگریم از تو و خلق تو را واگذارند سخت و مشکل است بر من که بر تو دون دیگری این جریان پیش آمد آیا کسی هست که مرا یاری کند

أَنْتَ مِنْ أَثِيلِ مَجْدٍ لَا يُجَارَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادِ نِعَمٍ لَا تُضَاهَى، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَ إِلَى مَتَى وَ أَيُّ حِطَابٍ أَصِفُ فِيكَ وَ أَيُّ نَجْوَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أُجَابَ دُونَكَ وَ أَنَاغَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أُبْكِيكَ

وَ يَخْذُكَ الْوَرَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرَى عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ

ص: ۶۳۸

تا بسی ناله فراق و فریاد و فغان و طولانی از دل برکشم آیا کسی هست که جزع و زاری کند آیا چشمی می‌گرید تا چشم من هم با او مساعدت کند و زار زار بگرید ای پسر پیغمبر آیا به سوی تو راه ملاقاتی هست آیا امروز به فردایی می‌رسد که به دیدار جمالت محظوظ شویم آیا کی شود که بر جویبارهای رحمت در

آییم و سیراب شویم کی شود که از چشمه آب زلال تو ما بهره مند شویم که عطش ما طولانی گشت کی شود که ما با تو صبح و شام کنیم تا چشم ما به جمالت روشن شود کی شود که تو ما را

فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَدِيتُ

عَيْنٌ فَسَاعِدَتْهَا عَيْنِي عَلَى الْقَمَدَى هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى، هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَهُ فَنَحْضِي مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَزُرْوَى مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ فَنُفِرَّ عَيْنًا مَتَى تَرَانَا

ص: ۶۳۹

و ما تو را ببینیم هنگامی که پرچم نصرت و فیروزی

در عالم برافراشته ای آیا خواهی دید که ما به گرد تو حلقه زده و تو با سپاه تمام روی زمین را پر از عدل و داد کرده باشی و دشمنانت را کیفر خواری و عقاب بخشی و سرکشان و کافران و منکران خدا را نابود گردانی، و ریشه متکبران عالم و ستمکاران جهان را از بیخ بر کنی، (و ما با خاطری شاد) به الحمد لله رب العالمین لب برگشاییم ای خدا تو برطرف کننده غم و اندوه دلهایی من از تو داد دل می خواهم که تویی دادخواه

وَنَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِيَاءَ النَّصِيرِ تُرَى أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ تُوْمُ الْمَلَاءِ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا
وَأَبْرَتَ الْعُنَاةِ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَاجْتَشَّتْ أُصُولَ

الظَّالِمِينَ وَنَحْنُ نَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَالْبَلْوَى وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعُدْوَى

ص: ۶۴۰

و تو خدای دنیا و آخرتی باری به داد ما برس ای فریادرس فریادخواهان بندگان ضعیف بلا و ستم رسیده را دریاب و سید او را برای او ظاهر گردان ای خدای بسیار مقتدر و توانا لطف کن و ما را به ظهورش از غم و اندوه و سوز دل برهان و حرارت قلب ما را فرو نشان

ای خدایی که بر عرش استقرار ازلی داری و رجوع همه عالم به سوی توست و منتهی به حضرت توست ای خدا ما بندگان حقیرت مشتاق ظهور ولی توایم که او یادآور تو و رسول توست تو او را آفریده ای برای عصمت و نگاهداری و پناه دین و ایمان ما و او را برانگیخته ای تا قوام و حافظ و پناه خلق باشد و او را

وَ أَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَجِ وَالْدُّنْيَا فَأَغِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عِبِيدَكَ الْمُتَبَتِّلِي وَأَرِهِ سَيِّدَهُ يَا

شَدِيدَ الْقُوَى وَأَزَلْ عَنْهُ بِمِ الْأَسِي وَالْحَيَوَى وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَرِيْنَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَمَرِيْنَ إِلَيْهِ الرَّجْعِي وَالْمُنْتَهِي ؛ اَللَّهُمَّ وَنَحْنُ عِبِيدُكَ التَّائِقُونَ إِلَى وَ لِيْكَ الْمُدْكِرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذًا وَأَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا وَمَعَاذًا وَجَعَلْتَهُ

ص: ۶۴۱

برای اهل ایمان از ما بندگان پیشوا قرار دادی پس تو از ما به آن

حضرت سلام و تحیت برسان و بدین وسیله مزید کرامت ما گردان و مقام آن حضرت را مقام و منزل شیعیان قرار ده و به واسطه پیشوایی او بر ما نعمت را تمام گردان تا آن بزرگوار به هدایتش ما را در بهشتهای تو داخل سازد و با شهیدان راه تو و دوستان خاص تو رفیق گرداند ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و باز هم درود فرست بر محمد جد امام زمان که رسول تو و بزرگترین پیغمبران است و بر علی جد دیگرش که سید سلحشور حمله ور در راه جهاد توست و بر جده او صدیقه کبری

لِلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَمَامٍ قَبْلَهُ مِنْنا تَحِيَّةٌ وَسِلاماً وَزِدْنا بِذَلِكَ يا رَبِّ إِكْراماً وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَأَتِمِّمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِياهُ أَماماً، حَتَّى تُورِدْنا جِنازَكَ وَمُرَافِقَهُ الشُّهَداءِ مِنْ خُلَفاءِكَ، اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ

جَدِّهِ وَرَسُو لِكَ السَّيِّدِ الْاَءِ كَبِرِ وَعَلَى اَبِيهِ السَّيِّدِ الْاَءِ ضَغْرِ وَجَدَّتِهِ الصِّدِّيقِ الْكُبْرَى

ص: ۶۴۲

فاطمه دختر حضرت محمد (ص) و بر آنان که تو برگزیدی از پدران نیکوکار او بر همه آنان و بر او بهتر و کامل تر و پیوسته و دائمی و بیشتر و وافرتر درود و رحمتی فرست که بر احدی از برگزیدگان و نیکان خلقت چنین رحمتی کامل عطا کردی و باز رحمت و درود فرست بر او رحمتی که شمارش بی حد

و انبساطش بی انتها باشد و زمانش بی پایان باشد ای خدا و به واسطه وجود آن حضرت دین حق را پاینده دار و اهل باطل را محو و نابود ساز و دوستانت را با آن حضرت هدایت فرما

فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى مَنْ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبِرِّرَةِ

وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نِهَائَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا، اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأُدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلِّ بِهِ

ص: ۶۴۳

و دشمنانت را به واسطه او ذلیل و خوار گردان و ای خدای منان ما و او

را پیوند و اتصالی کامل ده که منتهی شود به رفاقت ما با پدرانش و ما را از آن کسان قرار ده که چنگک به دامان آن بزرگواران زده است و در سایه آنان زیست می کند و ما را بر ادای حقوق آن حضرتش و جهد و کوشش در طاعتش و دوری از عصیانش یاری فرما و بر ما به رضا و خوشنودی آن حضرت منت گذار و رأفت و مهربانی و دعای خیر و برکت وجود مقدسش را به ما موهبت فرما تا بدین واسطه ما به رحمت واسعه و فوز سعادت تو نائل شویم و به واسطه آن حضرت نماز ما را مقبول و گناهان ما را

أَعْدَاءَكَ، وَصَلِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَضِيْلَهُ تُوِّدِّيْ إِلَى مُرَافَقِهِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَالْاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَامْنِ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاءَهُ

وَخَيْرُهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ

ص: ۶۴۴

آمرزیده و دعای ما را مستجاب ساز و روزی های ما را به واسطه او وسیع و هم و غم ما را برطرف و حاجتهای ما را برآورده و بر ما به وجود کریم اقبال و توجه فرما و تقرب و توسل ما را به سوی خود بپذیر و بر ما به رحمت و لطف نظر فرما تا ما بدان نظر لطف و کرامت نزد تو را به حد کمال رسانیم آنگاه دیگر هرگز نظر لطف را از ما به کرمات باز مگیر و ما را از

حوض کوثر جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله به کاسه او و به دست او سیراب کن سیرابی کامل گوارایی خوش که بعد از آن سیراب شدن دیگر تشنه نشویم ای مهربان ترین مهربانان عالم.

مَغْفُورَةٌ وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمْ وَمَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ

مَقْضِيَةً وَأَقْبَلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَأَنْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسِيَتُكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَضِيرِفُهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَأَسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَيَبْدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَنِيئًا سَائِغًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

دعای توسل

خدایا از تو درخواست می‌کنم به وسیله پیغمبر رحمت محمد صلی الله علیه و آله در دعا رو به تو آوردم ای رسول خدا ای پیشوای رحمت حق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای ابالحسن ای امیر مؤمنان

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ وَاتَّوَجَّهْ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَا اَبَا الْقَاسِمِ، يَا رَسُوْلَ اللهِ، يَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَى حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ؛ يَا اَبَا الْحَسَنِ، يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ،

ص: ۶۴۶

ای علی بن ابیطالب ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند

نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای فاطمه زهرا ای دخت محمد ای نور دیده پیغمبر خدا ای سیده و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام

يَا عَلِيُّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلِي

خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ، يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ، يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ، يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَاتِنَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

ص: ۶۴۷

حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما ای ابامحمد ای حسن بن علی ای
مجتبی ای پسر رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو
را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش
حضرت حق شفاعت

فرما. ای اباعبدالله ای حسین بن علی ای شهید ای پسر رسول خدا

حاجاتنا، یا وَجِيهَهُ عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعِي لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، يَا حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الْمُجْتَبِي، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلِي
خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا

وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعِ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، يَا حَسَيْنُ بْنُ
عَلِيٍّ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ،

ص: ۶۴۸

ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد

خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای ابوالحسن ای علی بن الحسین ای زین العابدین ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام

يَا حُجَّجَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّجَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ

حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای اباجعفر ای محمد بن علی ای باقرالعلوم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا

ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای اباعبدالله ای جعفر بن محمد ای صادق ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا

حاجاتنا، یا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا جَعْفَرٍ، يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الْبَاقِرُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّهَ اللَّهِ عَلَيَّ

خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ. يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، يَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الصَّادِقُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّهَ اللَّهِ

برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا

آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای ابوالحسن ای موسی بن جعفر ای کاظم ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد

عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَيُّهَا الْحَسَنُ، يَا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ، أَيُّهَا الْكَاطِمُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ

ص: ۶۵۱

خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای ابالحسن ای علی بن موسی الرضا ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را

پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای اباجعفر ای محمد بن علی ای تقی جواد ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید

اللَّهُ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى، أَيُّهَا الرِّضَا، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدُ
بْنُ عَلِيٍّ، أَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا

ص: ۶۵۲

و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای ابالحسن ای علی بن محمد ای هادی تقی ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا

وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا الْحَسَنِ، يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ، أَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا

وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ

ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای ابامحمد ای حسن بن علی ای زکی عسکری ای فرزند رسول خدا ای حجت خدا
برخلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و
تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا

مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما. ای وصی حضرت حسن عسکری ای جانشین حجت
الهی ای قائم منتظر مهدی ای فرزند

اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ؛ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، يَا حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ أَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ

اللَّهِ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا
عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ. يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ، وَالْخَلْفُ الْحُجَّةُ، أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ، يَا ابْنَ رَسُولِ

رسول خدا ای حجت خدا بر خلق ای سید و مولای ما همه ما رو به تو

آورده ایم و به حضرتت متوسل شده و تو را شفیع خود به درگاه خدا آورده ایم و تو را برای انجام حاجاتمان نزد خدا مقدم داشته ایم ای آبرومند نزد خدا ما را پیش حضرت حق شفاعت فرما.

ای سید و مولای و امامان من از روی خلوص رو به شما آورده ام که پیشوایان من هستید و ذخیره من برای روز فقر و حاجتم به سوی خدا خواهید بود و به شما متوسل شده ام به درگاه خدا و شما را برای خود نزد خدا شفیع

اللَّهُ، يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ، يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ. پس حاجت خود را بطلب آنگاه بگو:

يَا سَادَتِي وَمَوْلَايَ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ

أَيْمَتِي وَعُدَّتِي لِيَوْمِ فَقْرِي وَحَاجَّتِي إِلَى اللَّهِ، وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ، وَاسْتَشْفَعْتُ

ص: ۶۵۵

آورده ام پس مرا نزد حضرت حق شفاعت کنید و نجاتم دهید از عقاب و کیفر گناهانم که شما بزرگواران وسیله نجات من نزد خدا هستید و به دوستی شما و تقرب به شما امید نجات دارم از خدا پس مایه امیدواری من نزد خدا شوید ای پیشوایان من ای اولیای خدا

درود خدا بر همه شما باد و لعنت خدا بر ستمکاران در حق شما که دشمنان خدا هستید از اولین و آخرین این دعا را ای پروردگار عالمیان اجابت فرما.

بِكُمْ إِلَى اللَّهِ، فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللَّهِ، وَاسْتَنْفِدُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ، فَإِنَّكُمْ

وَسَيَلِّي إِلَى اللَّهِ، وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ، فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ رَجَائِي، يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ، صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

ص: ۶۵۶

«پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من»

(۱) ای خدا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای الله ای بخشنده ای مهربان ای کریم ای نگهدار ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای حکیم

در بعضی از روایات وارد شده که خواندن این دعا در لیالی قدر ماه رمضان مستحب است آن صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل باید گفت:

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَلْعَوْثَ أَلْعَوْثَ

أَلْعَوْثَ، خَلُّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ. و آن دعا این است:

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اَللّٰهُ، يَا رَحْمٰنُ، يَا رَحِیْمُ، يَا كَرِیْمُ، يَا مُقِیْمُ، يَا عَظِیْمُ، يَا قَدِیْمُ، يَا عَلِیْمُ، يَا حَلِیْمُ، يَا حَكِیْمُ،

«پاک و منزهی تو ای خدایی که جز تو خدایی نیست به تو پناه آوردم ما را از آتش قهرت آزاد کن ای پروردگار من» (۲) ای
بزرگ بزرگان

ای اجابت کننده دعای خلقان ای بخشنده مرتبه های بلند ای دوستدار نیکویی ها ای آمرزنده خطاها ای عطاکننده سؤالها ای
پذیرنده توبه ها ای شنونده صداها ای دانای سر نهانها ای برطرف کننده بلاها (۳) ای بهترین آمرزندگان ای بهترین
گشاینندگان ای بهترین

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثُ الْعَوْثُ،

خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ (۲) يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ، يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ، يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ، يَا
مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ، يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ، يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ (۳) يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ، يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ، يَا
خَيْرَ

ص: ۶۵۸

یاوران ای بهترین داوران ای بهترین روزی دهندگان ای بهترین وارثان ای بهترین ستایش کنندگان ای بهترین یادکنندگان ای بهترین نازل کنندگان ای بهترین احسان کنندگان (۴) ای آنکه عزت و جمال مختص اوست ای آن که قدرت و کمال مختص اوست ای آنکه دارایی و حلال مختص اوست ای آنکه بزرگ و بلند مرتبه ای ای پدید آورنده ابرهای سنگین ای آنکه قوت و مکر

و انتقامش (درمقابل مکاران بسیار سخت است ای آنکه محاسبه اش

النَّاصِرِينَ، يَا خَيْرَ الْحَيَاكِمِينَ، يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ، يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ، يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ، يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ، يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ، يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ، (۴) يَا مَنْ

لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ، يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ، يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ، يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ، يَا مَنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ، يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ، يَا مَنْ

زود و آسان است ای آن که عقابش بسیار سخت است ای آن که پاداش نیکو (ی بهشت رضوان) نزد او است ای آن که اصل علوم و حقایق نزد اوست (۵) خدایا از تو درخواست

می کنم به نامت ای مشفق مهربان ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل گمراهان ای پادشاه عالم ای مایه خوشنودی خلق ای بخشنده گناهان ای پاک و منزّه از نقص ای عون و یاور بندگان ای بخشنده نعمت نطق و بیان (۶) ای آن که مقابل عظمت تمام موجودات متواضعند ای آن که پیش قدرتت همه اشیا تسلیمند ای آن که در برابر

هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ، يَا مَنْ هُوَ شَدِيدٌ

الْعِقَابِ، يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ، يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ (۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ، يَا مَنَّانُ، يَا دَيَّانُ، يَا بُرْهَانَ، يَا سُلْطَانَ، يَا رِضْوَانَ، يَا غُفْرَانَ، يَا سُبْحَانَ، يَا مُسْتَعَانَ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ. (۶) يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ، يَا مَنْ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ، يَا مَنْ ذَلَّ

ص: ۶۶۰

عزت همه اشیا ذلیلند ای آن که در مقام هیبت همه اشیا خاضع و ترسانند ای آن که از ترس تو کلیه موجودات مطیع و منقادند ای آن که کوهها (و سرکشان عالم) از خوف متزلزلند ای آن که آسمانها به امرت پایدار است ای آن که زمینها به فرمانت برقرار است ای آن که رعد به تسیح و ستایش در خروش است ای پادشاهی که اعتنا و احتیاجی به اهل مملکت نداری (۷) ای بخشنده گناهان ای برطرف

کننده بلاها ای منتهای امیدها ای معطی بزرگ عطاها

كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ، يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ، يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ حَشِيَّتِهِ، يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ، يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ، يَا مَنْ اسْتَقَرَّتِ

الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ، يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ. (۷) يَا غَافِرَ الْخَطَايَا، يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا، يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا، يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا،

ای بخشنده هدیه ها ای روزی دهنده بندگان ای برآرنده حاجات و آرزوها ای شنونده شکوه ها ای برانگیزنده خلائق ای آزاد کننده اسیران (۸) ای صاحب حمد و ثنا ای صاحب

تفاخر و ابهت ای صاحب مجد و بزرگی ای صاحب عهد و وفا ای صاحب عفو و خوشنودی ای صاحب نعمت و احسان ای صاحب فضل و فرمان ای صاحب عزت و ابدیت ای صاحب جود و سخاوت ای صاحب انواع نعمتهای ظاهر و باطن (۹) خدایا از تو مسئلت می کنم

يَا وَهَّابَ الْهُدَايَا، يَا رَازِقَ الْبُرَايَا، يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا، يَا سَامِعَ الشَّكَايَا، يَا بَاعِثَ الْبُرَايَا، يَا مُطَلِّقَ الْأَسْرَى (۸) يَا ذَا الْحَمْدِ وَالشَّانِءِ، يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ، يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ، يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ، يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبِقَاءِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ،

يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ (۹) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

ص: ۶۶۲

به اسم مبارکت ای منع کننده، ای برطرف کننده، ای آفریننده ای نفع رساننده ای شنونده ای جمع آورنده ای شفاعت کننده ای وسیع رحمت (۱۰) ای آفریننده هر مصنوع ای خلق کننده هر مخلوق ای روزی دهنده هر روزی خوار ای مالک هر ملک و دارایی ای برطرف کننده هر رنج و سختی ای زایل کننده هر غم و اندوه

ای ترحم کننده هر مرحوم ای یاری کننده به هر بی کس ای پرده پوش عیوب خلق ای پناه گریختگان (۱۱) ای ذخیره من

بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ، يَا دَافِعُ، يَا رَافِعُ، يَا صَانِعُ، يَا نَافِعُ، يَا سَامِعُ، يَا جَامِعُ، يَا شَافِعُ، يَا وَاسِعُ، يَا مُوسِعُ (۱۰) يَا صَانِعَ كُلِّ

مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ، يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ، يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ، يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ، يَا فَارِحَ كُلِّ مَهْمُومٍ، يَا رَاحِمَ
كُلِّ مَرْحُومٍ، يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ، يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ، يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) يَا عُدَّتِي

ص: ۶۶۳

در روز سختی ای امید من هنگام مصیبت ای مونس من هنگام ترس و وحشت ای رفیق من در حال غربت ای دوستدار و ولی

من در حال نعمت ای فریادرس من وقت سختی من ای دلیل من و رهبر من وقت حیرانی من ای دارایی من در روز نیازمندی
ای پناه من وقت اضطراب و پریشانی ای یاور و دادرس من هنگام ترس و هراس (۱۲) ای دانای همه عوالم غیب و اسرار نهان
ای بخشنده گناهان ای پرده پوش عیبهای برطرف کننده رنج و مشقتها ای گرداننده دلها ای طیب دلها

عِنْدَ شِدَّتِي، يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي، يَا مُؤْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي، يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي، يَا وَائِي عِنْدَ نِعْمَتِي، يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي، يَا
دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي، يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي، يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي، يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي (۱۲) يَا عَلَّامَ

الْغُيُوبِ، يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ، يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ، يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ،

ای روشنی بخش دلها ای انیس پاک دلها ای برطرف کننده اندوهها ای زایل کننده غم ها (۱۳) خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای باجلال و ای باجمال ای نگهدار خلق ای کفیل امر بندگان ای راهنما ای متوجه به عالم ای غالب بر دولتها

ای عطابخش ای درگذرنده ای متصرف در عالم (۱۴) ای رهنمای متحیران ای دادرس دادخواهان ای فریادرس فریادکنان ای پناه بخش پناه جویندگان ای امان قلب ترسناکان

يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ، يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ، يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ، يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ، يَا مُنْفِّسَ الْغُمُومِ

(۱۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيْلُ، يَا جَمِيْلُ، يَا وَكِيْلُ، يَا كَفِيْلُ، يَا دَلِيْلُ، يَا قَبِيْلُ، يَا مُدِيْلُ، يَا مُنِيْلُ، يَا مُقِيْلُ، يَا مُحِيْلُ)
(۱۴) يَا دَلِيْلَ الْمُتَحِيْرِيْنَ، يَاغِيَاثَ الْمُسْتَعِيْثِيْنَ، يَا صَرِيْحَ الْمُسْتَضْرِحِيْنَ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ، يَا أَمَانَ الْخَائِفِيْنَ،

ص: ۶۶۵

ای یاور اهل ایمان، ای ترحم کننده به حال مسکینان

ای ملجأ و پناه اهل عصیان ای آمرزنده گناهکاران ای اجابت کننده دعای مضطربین و پریشان حالان (۱۵) ای صاحب جود و احسان ای دارای فضل و کرم نعمت به بندگان ای بخشنده امنیت و امان ای خداوند پاک و منزّه از نقصان ای دارای حکمت و علم به همه خلقان ای دارای لطف و رحمت بی پایان ای صاحب دلیل و برهان ای صاحب عظمت و سلطنت بر عالمیان ای دارای

يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ، يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ، يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ، يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، (۱۵) يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ،
يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِئْتِنَانِ، يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ، يَا ذَا الْقُدْسِ

وَالسُّبْحَانَ، يَا ذَا الْحِكْمِ وَالْبَيَانِ، يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ، يَا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ، يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ، يَا ذَا

ص: ۶۶۶

رأفت و یاوری به بندگان ای صاحب عفو و آمرزش معصیت کاران (۱۶) ای آن که پروردگار تمام موجوداتی ای آن که خدای همه مخلوقاتی ای آن که آفریننده کلیه ممکناتی ای آن که سازنده کل اشیایی

ای آن که پیش از همه موجوداتی ای آن که بعد از تمام موجوداتی ای آن که بالای همه موجوداتی ای آن که دانای به تمام اشیایی ای آن که توانای بر همه اشیایی ای آن که تنها باقی اوست و همه چیز دیگر فانی است (۱۷) خدایا

الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ

(۱۶) يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ. (۱۷) اَللّٰهُمَّ

ص: ۶۶۷

از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای ایمنی بخش ای مقتدر ای آفریننده ای آموزنده ای روشن کننده ای آسان کننده ای قدرت بخشنده ای زینت بخش ای آشکار سازنده ای قسمت کننده هر چیز (۱۸) ای آن که در ملک برقراری ای آن که سلطنت قدیم و ابدی است ای آن که در جلال و جبروت بزرگی ای آن که بر بندگان مهربانی ای آن که به همه چیز دانایی ای آن که بر معصیت کاران حلیم و بردباری

ای آن که بر امیدواران به لطف کریم و بخشنده ای ای آن که

إِنِّي أَنشَأَ لَكِ بَشِيرًا يَا مُؤْمِنُ، يَا مُهَيِّمُ، يَا مُكْوِنُ، يَا مُلْقِنُ، يَا مُبَيِّنُ، يَا مُهَوِّنُ، يَا مُمَكِّنُ، يَا مُزَيِّنُ، يَا مُعَلِّنُ، يَا مُقَسِّمُ. (۱۸) يَا
مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي

سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ
هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي

در آفرینش با علم و حکمتی ای آن که در عین حکمت بالطف و عنایتی ای آن که لطف و رحمت ازلی است (۱۹) ای آن که به جز فضل و رحمت امیدواری نیست ای آن که به جز عفو و بخشش جای

درخواستی نیست ای آن که جز به احسان تو چشم امیدی نیست ای آن که جز عدل تو جای ترسی نیست ای آن که جز پادشاهی تو هیچ حکومت پاینده نیست ای آن که هیچ سلطنتی جز پادشاهی تو نیست ای آن که رحمت واسعه ات همه اشیا را فراگرفته ای آن که رحمت بر غضبت سبقت گرفته است ای آن که علمت به همه چیز احاطه دارد ای خدایی که هیچ

صُنْعِهِ حَكِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ،

يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ. (۱۹) يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ، يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ، يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرُّهُ، يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ،
يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ، يَا مَنْ وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ، يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ، يَا مَنْ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، يَا مَنْ لَيْسَ

کس مانند تو نیست (۲۰) ای شاد کن دلهای اندوهناک ای نشاط بخش خاطر غمناک ای آمرزنده گناه خلق ای پذیرنده توبه
بندگان ای آفریننده خلق ای راست وعده ای وفا کننده به عهد ای دانای سر عالم ای رویاننده دانه ای روزی دهنده خلق (۲۱)
خدایا از تو درخواست می کنم به اسم مبارکت ای خدای بلند مرتبه ای وفا کننده ای بی نیاز ای دارای مطلق ای مشفق به خلق
ای خوشنودی بخش ای خدای پاک و منزّه ای پدید آورنده ای توانا ای

دوستدار (۲۲) ای آن که آشکار می سازی حسن و جمالها را ای آن که

أَحَدٌ مِثْلُهُ (۲۰) يَا فَارِجَ الْهَمِّ، يَا كَاشِفَ الْغَمِّ، يَا غَافِرَ الدَّنْبِ، يَا قَابِلَ التَّوْبِ، يَا خَالِقَ الْخَلْقِ، يَا صَادِقَ الْوَعْدِ، يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ، يَا
عَالِمَ السِّرِّ، يَا فَالِقَ الْحَبِّ، يَا رَازِقَ

الْأَعْنَامِ. (۲۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ، يَا وَفِيُّ، يَا غَنِيُّ، يَا مَلِيُّ، يَا حَفِيُّ، يَا رَضِيُّ، يَا زَكِيُّ، يَا بَدِيُّ، يَا قَوِيُّ، يَا وَلِيُّ)
(۲۲) يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيْلَ، يَا مَنْ سَتَرَ

قبایح و زشتی‌ها را پنهان می‌سازی ای آن که بندگان را به گناه نمی‌گیری ای آن که پرده کسی نمی‌دری ای بزرگ
بخشش ای نیکو گذشت ای بی حد وسیع آمرزش ای دو دست (فضل)

و احسان) گشوده به رحمت ای آگاه از هر راز نهان ای مرجع هر شکوه و حاجت خلق (۲۳) ای نعمت بخش بی حد و حساب
ای دارای رحمت وسیع بی پایان ای صاحب احسان پیش (از وجود و پیش از سؤال خلق) ای دارای حکمت بی انتها ای دارای
قدرت کامله ای دارای حجت و برهان روشن ای صاحب کرامت

الْقَبِيحِ، يَا مَنْ لَمْ يُؤْخَذْ بِالْجَرِيرَةِ، يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى. (۲۳) يَا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِقَةِ؛ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ، يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ، يَا
ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ، يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ،

يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ، يَا ذَا الْكِرَامَةِ

آشکارای دارای عزت ابدی ای دارای قوت استوار ای دارای بزرگی و عظمت (۲۴) ای آفریننده سماوات ای قرار دهنده ظلمات ای ترحم کننده به چشم گریان ای پذیرنده توبه خطاکاران ای پوشاننده عیوب و زشتی ها ای زنده کننده مردگان ای نازل کننده آیات ای افزون کننده حسنات ای محو کننده سیئات ای سخت

انتقام کشنده (از ستمگران) (۲۵) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای صورت آفرین ای تقدیر کننده ای

الظَّاهِرِ، يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ، يَا ذَا الْعِظَمَةِ الْمُنِيعَةِ (۲۴) يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ، يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ،

يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ، يَا مُقْبِلَ الْعَثَرَاتِ، يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ، يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ، يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ، يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ، يَا مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ،
يَا شَدِيدَ النَّقْمَاتِ (۲۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ، يَا مُقَدِّرُ،

ص: ۶۷۲

مدبر ای پاک کننده ای روشن کننده ای آسان کننده ای بشارت دهنده ای ترساننده ای مقدم کن پیش افتادگان

ای مؤخر کن پس ماندگان (۲۶) ای خدای خانه مسجدالحرام ای پروردگار ماه با احترام ای رب بلند و شهر محرم (مکه) معظم ای خدای رکن و مقام (بیت الله) ای خدای مشعرالحرام ای خدای مسجدالحرام ای خدای فرمان حلال و حرام ای آفریننده روشنی و تاریکی ای خداوند تحیت و درود ای آفریننده قدرت در خلق (۲۷) ای حاکم ترین

يَا مُدَبِّرُ، يَا مُطَهِّرُ، يَا مُنَوِّرُ، يَا مُيَسِّرُ، يَا مُبَشِّرُ، يَا مُنذِرُ، يَا مُقَدِّمُ، يَا مُؤَخِّرُ (۲۶) يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ، يَا رَبَّ

النُّورِ وَالظَّلَامِ، يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ، يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَعْنَامِ. (۲۷) يَا أَحْكَمَ

ص: ۶۷۳

حکم فرمایان ای عادل ترین داوران ای صادق ترین صادق ای پاک و منزّه ترین پاکان ای بهترین آفرینندگان ای بهترین محاسبان ای بهترین شنوندگان ای بهترین بینایان ای بهترین شفیعان ای کریمترین

کریمان عالم (۲۸) ای اعتماد بیچارگان ای نگهدار افتادگان ای ذخیره بینوایان ای نگهبان درماندگان ای پناه بی پناهان ای افتخار

الْحَاكِمِينَ، يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ، يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ، يَا أَحْسَنَ

الْخَالِقِينَ، يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ. (۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ، يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ، يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ، يَا فَخْرَ

ص: ۶۷۴

آنکه افتخارش تنها به توست ای عزت بخش آن که تنها از

تو عزت می طلبد ای یاور بی یاوران ای انیس بی مونسان ای امان بی پنهان (۲۹) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار گناه ای نگهبان عالم ای هستی دائم ای مهربان به خلق ای ذات بی نقص و عیب ای داور ای دانا ای قسمت بخش ای گیرنده ای دهنده پر عطا (۳۰) ای عصمت بخش هر که از تو عصمت طلبد، ای ترحم کننده به هر که طالب رحمت باشد ای بخشنده هر که از تو آمرزش طلبد ای یاری کننده هر که از تو یاری طلبد

مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ، يَا عِزُّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ، يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ، يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ، يَا أَمَانَ مَنْ لَا أَمَانَ لَهُ. (۲۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ، يَا قَائِمُ، يَا دَائِمُ، يَا رَاحِمُ، يَا سَالِمُ، يَا حَاكِمُ، يَا عَالِمُ، يَا قَاسِمُ، يَا قَابِضُ، يَا بَاسِطُ. (۳۰) يَا عَاصِمَ مَنْ

اسْتَعَصَمَهُ، يَا رَاحِمَ مَنْ اسْتَرْحَمَهُ، يَا غَافِرَ مَنْ اسْتَغْفَرَهُ، يَا نَاصِرَ مَنْ اسْتَنْصَرَهُ،

ص: ۶۷۵

ای نگهدارنده هر که از تو محافظت طلبد ای کرم کننده به هر که از تو کرم خواهد ای رهنمای هر که از تو هدایت خواهد ای فریادرس هر که تو را به فریاد خواهی طلبد ای معین هر که از تو نصرت طلبد ای پناه هر که از تو پناه طلبد (۳۱) ای عزیزی که دلیل نخواهد بود ای لطیفی که حقیقتش را نتوان یافت ای پاینده که هرگز خواب نگیرد ای هستی

ابدی که نیست نشود ای زنده ابدی که هرگز نمیرد ای پادشاهی که شاهی اش انتها ندارد ای باقی که فنا نگردد ای دانایی که به هیچ امر جاهل نباشد ای بی نیازی که به طعام محتاج نیست ای قوی و توانا که هرگز ناتوان نشود (۳۲)

يَا حَافِظَ مَنْ اسْتَحْفَظَهُ، يَا مُكْرِمَ مَنْ اسْتَكْرَمَهُ، يَا مُرْشِدَ مَنْ اسْتَرْشَدَهُ، يَا صَرِيحَ مَنْ اسْتَصْرَحَهُ، يَا مُعِينَ مَنْ اسْتَعَانَهُ، يَا

مُغِيثَ مَنْ اسْتَغَاثَهُ. (۳۱) يَا عَزِيزاً لَا يُضَامُ، يَا لَطِيفاً لَا يُرَامُ، يَا قَيُّوماً لَا يَنَامُ، يَا دَائِماً لَا يَفُوتُ، يَا حَيّاً لَا يَمُوتُ، يَا مَلِكاً لَا يُزُولُ، يَا بَاقِياً لَا يَفْنَى، يَا عَالِماً لَا يَجْهَلُ، يَا صَمِداً لَا يُطْعَمُ، يَا قَوِيّاً لَا يَضْعَفُ. (۳۲)

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای یکتا ای یگانه ای شاهد ای بامجد و کرم ای ستایش

کننده ای رهنمای خلق ای برانگیزنده ای وارث ای زیان رساننده زیان کاران ای سود بخشنده به خلقان (۳۳) ای باعظمت ترین
بزرگان ای کریم تر از هر کریم ای مهربان تر از هر مهربان ای داناتر از هر دانا ای نیکوتر از هر حکیم ای قدیم تر از هر قدیم
ای بزرگ تر از هر بزرگ ای بالطف تر از هر لطیف ای باجلال تر از هر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ، يَا وَاحِدُ، يَا شَاهِدُ، يَا مَاجِدُ، يَا حَامِدُ، يَا رَاشِدُ، يَا بَاعِثُ، يَا وَارِثُ، يَا ضَارُّ، يَا نَافِعُ. (۳۳)
يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ، يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ، يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ، يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ، يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ، يَا أَقْدَمَ
مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ، يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ، يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ، يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ

ص: ۶۷۷

ذی جلال ای عزیز از هر باعزت (۳۴) ای درگذشت کننده به بزرگواری ای نعمت بخش بزرگ ای عطا کننده خیر بسیار ای فضل و احسانت قدیم و ازلی ای لطف و کرمتم همیشگی ای صنعت در کمال دقت ای برطرف کننده اندوه و مصائب ای رفع کننده درد و رنج و آلام ای مالک ملک وجود

ای حاکم به حق و حقیقت (۳۵) ای آن که در عهد وفاداری ای آنکه در وفاداری توانایی ای آنکه در توانایی بلند مرتبه ای ای آن که در عین علو مرتبه به همه نزدیکی ای آنکه در عین قرب و نزدیکی

جَلِيلٍ، يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ. (۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ،

يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ، يَا دَائِمَ اللَّطْفِ، يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ، يَا مُنْفَسَ الْكَرْبِ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ، يَا مَالِكَ الْمُلْكِ، يَا قَاضِيَ الْحَقِّ. (۳۵) يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ، يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ، يَا مَنْ هُوَ فِي عُلوِّهِ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ

از همه پنهانی ای آن که در عین لطف باشرافتی ای آن که در

عین شرافت با عزت و اقتداری ای آن که در عین اقتدار با عظمتی ای آن که در عین عظمت بزرگواری ای آن که در عین بزرگواری ستوده صفاتی (۳۶) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای کفایت کننده ای شفابخشنده ای وفاکننده ای سلامت بخش ای رهنمای خلق ای دعوت کننده بندگان (به بهشت رحمت) ای حاکم بر جهانیان ای خوشنود ای بلند مرتبه ای وجود باقی (۳۷) ای آن که در پیشگاه عظمت همه خاضعند ای آن که همه برای تو خاشع و موجودند

لَطِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ (۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي، يَا شَافِي، يَا وَافِي، يَا مُعَافِي، يَا هَادِي، يَا دَاعِي، يَا قَاضِي،

يَا رَاضِي، يَا عَالِي، يَا بَاقِي (۳۷) يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهٗ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ

ای آن که هر چیز به او به وجود آید ای آن که هر چیز به او هستی یابد ای آن که همه به سویت (به توبه و انابه) باز می گردند ای آن که همه اشیا از تو ترسان و هراسانند ای آن که همه اشیا به تو استوارند ای آن که همه موجودات بازگشتشان به سوی توست ای آن که همه اشیا ستایش توست ای آن که جز ذات و تجلی ذات

همه چیز باطل و نابود است (۳۸) ای آن که جز در گاهت گریزگاهی نیست ای آن که غیر لطف (دلهای زار نالان را) پناهی نیست ای آن که به جز تو مقصد و مقصودی نیست ای آن که نجاتی جز در گاه رحمت

لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَنِيبٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ

قَائِمٌ بِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبَّحُ بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ. (۳۸) يَا مَنْ لَا مَفَرَّ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَنْجَى مِنْهُ

نیست ای آن که بندگان را شوق و رغبتی جز به سوی تو نیست ای آن که کسی را قوت و توانایی جز به تو نیست ای آن که کسی یاری جز از

تو نمی طلبد ای آن که کسی توکل و اعتماد جز به تو نمی کند ای آن که کسی جز به تو امید ندارد ای آن که کسی جز تو پرستش نمی شود (۳۹) ای بهترین کسی که خلق از او می ترسند ای بهترین کسی که خلق به او شوق و رغبت کنند ای بهترین مطلوب ای بهترین کسی که بر او عرض حاجت کنند ای بهترین مقصود خلق ای بهترین کسی که از او یاد کنند ای بهترین کسی که شکر و ستایش او گویند ای بهترین

إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْعَبُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ. (۳۹) يَا خَيْرَ الْمَرْهُومِينَ، يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ، يَا خَيْرَ

الْمَسْئُولِينَ، يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ، يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ، يَا خَيْرَ

محبوب عالم ای بهترین کسی که به درگاهش دعا کنند ای بهترین کسی که با او انس گیرند (۴۰) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده گناه ای پوشنده عیوب ای توانا ای قاهر غالب ای آفریننده خلق ای شکننده ای جبران کننده ای یاد کننده ای نظر دارنده ای یاری کننده (۴۱) ای آن که خلق کردی و بیاراستی ای آن که سرنوشتی مقدر

نمودی و به سوی آن هدایت کردی ای آن که سختی را رفع می کنی ای آن که راز خلق را می شنوی ای آن که خلق شدگان را می رهانی ای آن که خلق را از هلاک نجات می دهی ای آن که بیماران را شفا می بخشی

الْمُحِبُّونَ، يَا خَيْرَ الْمَدْعُودِينَ، يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ. (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ، يَا سَائِرُ، يَا قَادِرُ، يَا قَاهِرُ،

يَافَاطِرُ، يَا كَاسِرُ، يَا جَابِرُ، يَا ذَاكِرُ، يَا نَاطِرُ، يَا نَاصِرُ (۴۱) يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى، يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى، يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى، يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى، يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرَقَى، يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلَكَى، يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى،

ای آن که بندگان را شاد و خندان و غمگین و گریان می سازی ای آن که می میرانی و باز زنده می گردانی ای آن که هر چیز را جفت نر و ماده

خلق کردی (۴۲) ای آن که در صحرا و دریا راه به سوی توست ای آن که در آفاق آیات و ادله هستی توست ای آن که در آیات و عجایب عالم دلیل وجود توست ای آن که در مرگ خلقان برهان قدرت اوست ای آن که در قبرها عبرت از کار اوست ای آن که در عالم قیامت ملک و سلطنت اوست ای آن که در حساب خلق هیبت و سطوت اوست ای آن که در میزان اعمال حکم عدل اوست ای آن که در بهشت ابد پاداش اوست ای آن که در

يَا مَنْ أَضْحَكَكَ وَأَبْكَيْ، يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَى، يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى. (۴۲) يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ، يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ، يَا مَنْ فِي الْأَيَّاتِ بُرْهَانُهُ، يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ، يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ

قَضَاؤُهُ، يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ، يَا مَنْ فِي

آتش دوزخ عقاب و مجازات اوست (۴۳) ای آن که دل‌های ترسان سوی او می‌گریزند ای آن که گنهکاران به درگاه او فزع و زاری می‌کنند ای آن که پشیمانان از گناه رو به سوی او آرند ای آن که اهل زهد و ورع به او مشتاقند ای آن که متحیران عالم به او پناه می‌برند ای آن که مشتاقان به او انس می‌گیرند ای آن که دوستان خدا به او فخر می‌کنند

ای آن که خطاکاران به عفو و بخشش او چشم طمع دارند ای آن که اهل یقین به او آرام دل یابند ای آن که اهل توکل بر او

النَّارِ عِقَابُهُ. (۴۳) يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْتَبِعُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَأْمَنُ الْإِلَهِيُّ الْقَصِدُ الْمُتَنَبِّئُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ

يَزْغَبُ الزَّاهِدُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ، يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ، يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

اعتماد می کنند (۴۴) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت، ای حیب ای طیب ای نزدیک به همه خلقتان،

ای مراقب و حافظ بندگان ای باهیت ای پاداش دهنده ای اجابت کننده ای آگاه از هر چیز ای بینای همه امور (۴۵) ای نزدیک تر از هر نزدیک ای دوستدارتر از هر دوست ای بیناتر از هر بینا ای آگاهتر از هر آگاه ای بزرگوارتر از هر باشرافت ای بلند مرتبه تر از هر بلند ای تواناتر از هر توانا ای داراتر از

الْمُتَوَكِّلُونَ. (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَيُّ يَا طَيِّبُ، يَا قَرِيْبُ، يَا رَقِيْبُ، يَا حَسِيْبُ، يَا مُهَيَّبُ، يَا مُثَيَّبُ، يَا مُجِيْبُ، يَا حَيِيْرُ، يَا بَصِيْرُ. (۴۵) يَا اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيْبٍ، يَا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيْبٍ، يَا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيْرٍ، يَا اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ حَيِيْرٍ،

يَا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيْفٍ، يَا اَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيْعٍ، يَا اَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ، يَا اَغْنَى مِنْ

ص: ۶۸۵

هر دارا ای باکرم تر از هر کریم ای مهربانتر از هر مهربان (۴۶) ای قاهر و غالبی که هرگز مغلوب نشود ای آفریننده ای که او را کس نیافریده ای خالق که او مخلوق کسی نیست ای مالک عالم که نه مملوک است ای غالب و قاهری که هرگز مقهور نشود ای بلند مرتبه که برتر از او نیست ای نگهبان عالم که خود محتاج نگهبان نیست

ای یاور خلق که خود به یاری نیازمند نیست ای پیدایی که هرگز پنهان نیست ای نزدیکی که از هیچ کس دور نیست (۴۷) ای نور روشنی ها ای روشنی بخش نورها ای آفریننده نور ای نظام بخشنده نور

كُلُّ غَيْبٍ، يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ، يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَوْوَفٍ. (۴۶) يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ، يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ،

يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ، يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ، يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ، يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ، يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ، يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ،
يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ. (۴۷) يَا نُورَ النُّورِ، يَا مُنَوَّرَ النُّورِ، يَا خَالِقَ النُّورِ، يَا مُدَبِّرَ النُّورِ،

ای اندازه بخشنده نورها از روشنی هر نور ای نور پیش از وجود هر نور ای نور بعد از هر نور ای نور فوق هر نور ای نوری که

به مانند او نوری نیست (۴۸) ای آن که عطای او باشرافت است ای آن که فعل او بالطف و محبت است ای آن که لطفش پایدار است ای آن که احسانش قدیم و ازلی است ای آن که کلامش حق است ای آن که وعده اش صدق است ای آن که بخشش و عفوش بافضل و کرم است ای آن که عذابش از روی عدل است ای آن که یاد او شیرین است ای آن که فضل و رحمتش عام است (۴۹) خدایا

يَا مُقَدِّرَ النُّورِ، يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ. (۴۸) يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ، يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ، يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ، يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ، يَا مَنْ

عَفْوُهُ فَضْلٌ، يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ، يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ. (۴۹) اللَّهُمَّ

از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای آسان‌کننده کارها ای جداسازنده امور عالم ای تبدیل‌کننده ای رام‌کننده ای نازل‌کننده ای عطابخش ای بافضل و کرم ای بخشنده نعمت بزرگ ای نیکویی‌کننده (۵۰) ای آن که می‌بیند و دیده نمی‌شود ای آن که همه را می‌آفریند و خود آفریده کس نباشد ای آن که راهنما است و نیازی به رهنمایی ندارد ای آن که حیات بخشد

و کسی او را حیات نبخشد ای آن که پرسد و پرسیده نشود ای آن که همه را طعام دهد و خود از طعام بی‌نیاز است ای آن که همه به او پناه برند و او به کس پناه نبرد ای آن که بر همه داور است و کسی بر او داور نیست ای آن که

إِنِّي أَنشَأُ لَكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ، يَا مُفَضِّلُ، يَا مُبَدِّلُ، يَا مُدَلِّلُ، يَا مُنَزِّلُ، يَا مُنَوِّلُ، يَا مُفَضِّلُ، يَا مُجَزِّلُ، يَا مُمَهِّلُ، يَا مُجَمِّلُ.

(۵۰) يَا مَنْ يَرَى وَلَا يَرَى، يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ، يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَى، يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَى، يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ، يَا مَنْ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ، يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يَقْضَى عَلَيْهِ، يَا مَنْ

بر همه حکمفرماست و کسی بر او حکمفرما نیست، ای آن که نه او را فرزندی است و نه خود فرزند کسی است

و نه هیچ کس مثل و مانند اوست (۵۱) ای محاسبِ نیکو ای طیبِ نیکو، ای نگهبانِ نیکو ای نزدیکِ نیکو ای اجابت کننده نیکو ای حبیب (ومحبوب) نیکو ای وکیلِ نیکو ای صاحب اختیارِ نیکو ای یاورِ نیکو (۵۲) ای مایه نشاطِ عارفانِ ای آرزوی دلِ محبانِ ای مونسِ مشتاقانِ ای دوستدارِ توبه کنندگان

يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. (۵۱) يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ، يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ، يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ، يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ، يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ، يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ، يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ، يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ، يَا نِعْمَ الْمَوْلَى، يَا نِعْمَ النَّصِيرُ. (۵۲)

يَاسْرُورَ الْعَارِفِينَ، يَا مَنَى الْمُحِيبِينَ، يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ، يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ،

ای روزی دهنده فقیران ای مایه امید گنهکاران ای نور چشم (و سرور قلب) عبادت کنندگان ای شاد کن پریشان خاطران ای نشاط بخش غمناکان ای خدای اولین و آخرین خلقان (۵۳) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پروردگار ما ای معبود ما ای مولای ما ای یاور ما ای

نگهدار ما ای دلیل و رهنمای ما ای یار و معین ما ای حبیب و محبوب ما ای طیب هر درد ما (۵۴) ای پروردگار پیغمبران و خوبان ای پروردگار راستگویان و نیکوکاران

يَارَازِقَ الْمُقْلِينَ، يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ، يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ، يَا مُنْقِصًا عَنِ الْمَكْرُوبِينَ،

يَا مُفْرَجًا عَنِ الْمَغْمُومِينَ، يَا إِلَهَ الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ. (۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا، يَا اِلٰهَنَا، يَا سَيِّدَنَا، يَا مَوْلَانَا، يَا نَاصِرَنَا، يَا حَافِظَنَا، يَا دَلِيْلَنَا، يَا مُعِيْنَنَا، يَا حَبِيْبَنَا، يَا طَيِّبَنَا. (۵۴) يَا رَبَّ النَّبِيِّْنَ وَالْاَنْبِيَاءِ، يَا رَبَّ الصّٰدِقِيْنَ وَالْاَنْصِيَارِ،

ای پروردگار دوزخ و بهشت رضوان ای پروردگار کودکان

و بزرگان ای پروردگار حبوبات و میوه درختان ای پروردگار رودخانه ها و درختها ای پروردگار صحرا و بیابان ای پروردگار خشکی و دریا ای پروردگار شب و روز ای پروردگار موجودات پیدا و پنهان (۵۵) ای آن که امرش در هر چیز نافذ است ای آن که علمش به هر چیز محیط است ای آن که قدرتش به هر چیز رسا است ای آن که نعمتش را بندگان حساب نتوانند ای آن که

يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَا رَبَّ الصُّغَارِ وَالْكِبَارِ، يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثَّمَارِ، يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ، يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَالْقِفَارِ، يَا رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبَحَارِ، يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ. (۵۵)

يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ، يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ لَا يُحْصِي الْعِبَادُ نِعْمَهُ، يَا مَنْ

ص: ۶۹۱

خلایق از عهده شکرش بر نیابند ای آن که جلالتش را عقول و افهام درک نکنند ای آن که اندیشه و افکار به کنه ذاتش پی نبرد ای آن که لباس عظمت و بزرگی مخصوص اوست ای آن که بندگان از حکم قضایش سر پیچی نتوانند ای آن که جز ملک و پادشاهی او شاهی و

ملکی نیست ای آن که جز عطا و بخشش او عطایی نیست (۵۶) ای آن که عالیتین مثال مخصوص اوست ای آن که عالیتین صفات مخصوص اوست ای آن که انجام و آغاز آفرینش از اوست ای آن که بهشت جایگاه ابدی از اوست ای آن که او را ادله و آیات بزرگ موجود است

لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ، يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ، يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَعْوَاهُمُ

كُنْهَهُ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكَبْرِيَاءُ رِداؤُهُ، يَا مَنْ لَا يَرُدُّ الْعِبَادُ قِضَاءَهُ، يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا لِمُلْكِهِ، يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ. (۵۶) يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا، يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى، يَا مَنْ لَهُ جَنَّةُ الْمَأْوَى، يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى،

ای آن که نیکوترین نامها مخصوص اوست ای آن که حکم و فرمان

مختص اوست ای آن که هوا و فضای بی نهایت عالم برای اوست ای آن که عرش و زمین ملک اوست ای آن که آسمانهای بلند ملک اوست (۵۷) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای بخشنده ای آمرزنده ای صبور ای بردبار ای پذیرنده شکر بندگان ای بارأفت ای باعاطفت ای مطلوب و مقصود عالم ای مهربان ای پاک ای منزّه (۵۸) ای آن که در آسمانها آثار عظمتش پدیدار است ای آن که در زمین آیات و نشانه های قدرتش نمودار است ای آن که در هر چیز

يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى.
(۵۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوًّا، يَا غَفُوْرًا، يَا صَبُوْرًا، يَا شَكُوْرًا، يَا رُوُوْفًا،

يَا عَطُوْفًا، يَا مَسْئُوْلًا، يَا وَدُوْدًا، يَا سُبُوْحًا، يَا قُدُوْسًا. (۵۸) يَا مَنْ فِى السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ، يَا مَنْ فِى الْاَرْضِ اَيَاتُهُ، يَا مَنْ فِى كُلِّ

ص: ۶۹۳

ادله و برهانهای وجود اوست ای آن که عجایب صنع او به دریاهاست ای آن که در کوه ها گنج های اوست ای آن که در اول خلق را بیافریند باز بر می گرداند ای آن که بازگشت امور عالم همه به اوست ای آن که لطفش را در هر چیز آشکار گردانید ای

آن که هر چیز را در کمال نیکویی آفرید ای آن که قدرتش در همه عالم خلقت متصرف است (۵۹) ای دوست کسی که در عالم (جز تو) دوستی ندارد ای طیب کسی که در عالم طبیعی ندارد ای پذیرنده کسی که هیچ کسش نپذیرد ای دوستدار کسی که

شَيْءٌ دَلِيلُهُ، يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ،

يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ، يَا مَنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْمُ كُلُّهُ، يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ، يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، يَا مَنْ تَصَيَّرَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتَهُ. (۵۹) يَا حَيِّبَ مَنْ لَا حَيِّبَ لَهُ، يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ، يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ، يَا شَفِيقَ مَنْ

دوست مشفقى ندارد اى رفيق كسى كه رفيقى ندارد اى پناه بخش كسى كه پناهى ندارد اى رهنماى كسى كه رهنمايى ندارد اى انيس آن كه انيسى ندارد اى ترحم كننده بر كسى كه هيچ كس به او رحم نكند اى يار و ياور آن كه (جز تو) يار و ياور ندارد (۶۰) اى كفائت كننده امور كسى كه از تو كفائت طلبد اى هدايت كننده كسى كه از تو هدايت طلبد اى نگهبان آن كه از تو نگهبانى خواهد اى مراعات كننده آن كه از تو رعايت جويد اى شفابخشنده

آن كه از تو شفا خواهد اى حاكم عدل آن كه تو را به حكمت طلبد

لَا شَفِيقَ لَهُ، يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ، يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ، يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ، يَا أُنَيْسَ مَنْ لَا أُنَيْسَ لَهُ، يَا رَاجِمَ مَنْ لَا رَاجِمَ لَهُ،
يَا صَاحِبَ مَنْ

لَا صَاحِبَ لَهُ. (۶۰) يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ، يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ، يَا كَالِيَّ مَنْ اسْتَكَلَاهُ، يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرَعَاهُ، يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ،
يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَفْضَاهُ،

ای بی نیاز کننده هر که از تو غنا خواهد ای وفاکننده به آن که طلب وفاداری کند ای قدرت بخش هر که از تو قدرت طلبد ای دوست کسی که تو را به دوستی و یابوری طلبد (۶۱) خدایا از تو درخواست می کنم

به نام مبارکت ای آفریننده ای روزی دهنده ای گویا ای صادق ای شکافنده هر چیز ای جداکننده اشیا ای گشاینده بسته ها ای بسته کن گشوده ها ای سابق بر همه موجودات ای برتر از همه اشیا (۶۲) ای آن که شب و روز را می گرداند ای آن که تاریکی و روشنی ما را مقرر داشته ای آن که سایه و گرمای آفتاب را قرار داده ای آن که آفتاب

يَا مُعْنِي مَنِ اسْتَعْنَاهُ، يَا مُوفِي مَنِ اسْتَوْفَاهُ،

يَا مُقْوِي مَنِ اسْتَقْوَاهُ، يَا وَلِيَّ مَنِ اسْتَوْلَاهُ. (۶۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ، يَا رَازِقُ، يَا نَاطِقُ، يَا صَادِقُ، يَا فَالِقُ، يَا فَارِقُ، يَا فَاتِقُ، يَا رَاتِقُ، يَا سَابِقُ، يَا سَامِقُ. (۶۲) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْاَنْوَارَ، يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُوْرَ، يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ

ص: ۶۹۶

و ماه را مسخر کرده ای آن که خیر و شر را مقدر فرموده ای آن که مرگ و زندگانی را آفریده ای آن که آفریدن و حکمفرمای در جهان آفرینش مختص اوست ای آن که هم جفت و فرزندى اتخاذ نموده ای آن که شریکی در ملک وجود ندارد ای آن که قدرت نامنتهایش از یاری غیر بی نیاز است (۶۳) ای آن که از مقصود مشتاقان آگاهی ای آن که از ضمیر خاموش باخبری ای آن که ناله خسته دلان را می شنوی ای آن که گریه ترسناکان

را مشاهده می کنی ای آن که سائل و فقیر را

وَالْقَمَرَ، يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ، يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ، يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَعْمُرُ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، يَا مَنْ لَمْ

يَكُنْ لَهُ وَ لِيٍّ مِنَ الدُّلِّ. (۶۳) يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ، يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ، يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ، يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ، يَا مَنْ يَمْلِكُ

ص: ۶۹۷

حاجت روا می سازی ای آن که عذر اهل توبه را می پذیری ای آن که مفسدان عالم را اصلاح نمی کنی ای آن که اجر نیکوکاران را

ضایع نمی گردانی ای آن که دور از قلب عارفان نخواهی بود ای باجود و بخشش ترین عالم (۶۴) ای باقی ابدی ای شنونده دعای خلق ای وسیع بخشش ای آمرزنده گناهان ای پدید آورنده آسمان ای نیکو آزمایش ای زیبا ستایش ای قدیم مجد و سنا ای بسیار باوفا

حَوَائِجِ السَّائِلِينَ، يَا مَنْ يَـقْبُلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ، يَا مَنْ لَا يُضِلُّحَ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ، يَا مَنْ لَا يُضْتَعِجُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ الْعَارِفِينَ، يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ. (۶۴) يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ، يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ، يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ، يَا غَافِرَ الْخَطَايَا، يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ، يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ، يَا جَمِيلَ

النَّاءِ، يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ، يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ،

ص: ۶۹۸

ای پاداشت باشرافت (۶۵) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای پرده پوش ای آمرزنده ای باقهر و سطوت ای باصبر و بردبار ای نکوکار ای مختار مطلق ای گشاینده ای عطابخشنده ای وسعت دهنده (۶۶) ای آن که مرا آفریدی و زیبا آراستی ای آن که مرا روزی دادی و تربیت کردی ای آن که مرا آب و طعام عطا کردی ای آن که مرا به قرب خود آورده و از نزدیکان قرار دادی ای آن که مرا از گناه

نکاهداشت و کفایت نمودی ای آن که مرا حفظ کردی و حمایت نمودی ای آن که مرا عزیز و بی نیاز گردانیدی ای آن که مرا توفیق دادی

يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ. (۶۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ، يَا غَفَّارُ، يَا فَهَّارُ، يَا جَبَّارُ، يَا صَبَّارُ، يَا بَارُّ، يَا مُخْتَارُ، يَا فَتَّاحُ، يَا نَفَّاحُ، يَا مُرْتاحُ. (۶۶) يَا مَنْ خَلَقَنِيْ وَسَوَّانِيْ،

يَا مَنْ رَزَقَنِيْ وَرَبَّانِيْ، يَا مَنْ اطْعَمَنِيْ وَسَيَّقَنِيْ، يَا مَنْ قَرَّبَنِيْ وَادْنَانِيْ، يَا مَنْ عَصَمَنِيْ وَكَفَانِيْ، يَا مَنْ حَفِظَنِيْ وَكَلَانِيْ، يَا مَنْ اَعَزَّنِيْ وَاعْنَانِيْ، يَا مَنْ وَفَّقَنِيْ

و هدایت فرمودی ای آن که مرا به خود انس و نزد خویش مأوی دادی ای آن که مرا میراندی و باز زنده گرداندی (۶۷) ای آن که حق و حقیقت را به کلمات وحی ثابت کردی ای آن که

توبه کننده بندگان را پذیرفتی ای آن که میان شخص و قلبش حایل شدی ای آن که شفاعت هیچ کس الا به اجازه ات سود ندارد ای آن که از همه داناتری به کسی که از راهت گمراه است ای آن که فرمانت را هیچ چیز تأخیر نیندازد ای آن که قضای تو را هیچ چیز نگرداند ای آن که حکمت نافذ در همه موجودات است ای آن که آسمانها

وهدانی، یا مَنْ أَنْسَنِي وَأَوَانِي، يَا مَنْ

أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي. (۶۷) يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ، يَا مَنْ يَأْتِي التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ، يَا مَنْ لَا مَعْرَبَ لِتَحْكُمِهِ، يَا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ، يَا مَنْ أَنْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ، يَا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ

ص: ۷۰۰

به دست قدرت در هم پیچیده شد ای آن که بادها را برای بشارت رحمت پیش فرستادی (۶۸) ای آن که قرار دادی زمین را مهد آسایش ای آن که کوه ها را نگهبان زمین مقرر داشتی ای آن که خورشید را چراغ روشن عالم گردانیدی ای آن که ماه را (برای شب تار) روشن بخشیدی ای آن که شب را لباس و ساتر عالم ساختی ای آن که روز را برای معاش خلق قرار دادی ای آن که خواب را مایه ثبات و آرامش گردانیدی ای آن که عمارت آسمان را بنا نمودی ای آن که هر چیز را

جفت آفرید ای آن که آتش (دوزخ را) در کمین (کافران و ستمگران) داشتی (۶۹)

بِیَمِينِهِ، يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ. (۶۸) يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا، يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا،

يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا، يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا، يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا، يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً، يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا، يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِزْصَادًا. (۶۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

ص: ۷۰۱

خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای شنوا ای شفیع (گنجهکاران) ای رفیع بلند مرتبه ای بلند مقام ای زود اجابت کننده ای پدیدآورنده عالم ای خدای بزرگ ای توانا ای دانا ای پناه بخش (بی

پناهان) (۷۰) ای زنده پیش از هر زنده ای زنده پس از هر زنده ای زنده ای که هیچ زنده مثل و مانندت نیست ای زنده ای که هیچ زنده شریک تو نیست ای زنده ای که به هیچ زنده نیازمند نیستی ای زنده ابدی که هر که زنده را می‌میرانی ای زنده ای که هر زنده را روزی می‌بخشی ای زنده ای که از کسی زندگی را ارث نبردی ای زنده ای که زنده کند

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ، يَا شَفِيعُ، يَا رَفِيعُ،

يَا مَنِيعُ، يَا سَرِيعُ، يَا يَدِيعُ، يَا كَبِيرُ، يَا قَدِيرُ، يَا خَبِيرُ، يَا مُجِيرُ. (۷۰) يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ، يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ، يَا حَيُّ الَّذِي لَا يَخْتِاجُ إِلَى حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ، يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ

ص: ۷۰۲

مردگان را ای زنده ابدی پاینده و نگهبان عالم که هرگزت سستی و خواب فرانگیرد (۷۱) ای آن که یاد او فراموش نخواهد شد ای آن که نور او خاموش نخواهد شد ای آن که نعمتش به حد و شمار نیاید ای آن که ملک و سلطنتش را زوال نخواهد بود ای آن که حمد و ثنایش به انتها نرسد ای آن که جلال و بزرگیش چگونگی ندارد ای آن که کمالش در ادراک نگنجد ای آن که فرمان قضایش رد نخواهد گشت ای آن که صفاتش

تغییر و تبدیل نپذیرد ای آن که نعوتش متغیر نخواهد شد (۷۲)

حَيٌّ، يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ. (۷۱) يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى، يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَأُ، يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لَا تُعَدُّ، يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يُزُولُ، يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى، يَا مَنْ لَهُ

جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ، يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ، يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ، يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ، يَا مَنْ لَهُ نِعْوَةٌ لَا تُغَيَّرُ. (۷۲)

ص: ۷۰۳

ای پروردگار عالمیان ای پادشاه روز جزا ای منتهای مقصد طالبان ای پشتیبان پناه آوردگان ای دریابنده گریختگان ای آن که صابران را دوست داری ای آن که توبه کنندگان را دوست داری ای آن که پاکیزگان را دوست می داری ای آن که

نیکوکاران را دوست می داری ای آن که از همه کس به هدایت یافتگان داناتری (۷۳) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای شفیق و مهربان ای رفیق ای نگهدار خلق ای محیط به عالم ای قوت بخشنده ای فریادرس ای عزیز کننده ای ذلیل کننده

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ،

يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ، يَا ظَهَرَ اللَّاحِجِينَ، يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ. (۷۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ، يَا رَفِيقُ، يَا حَفِيزُ، يَا مُحِيطُ، يَا مُقِيْتُ، يَا مُغِيْتُ، يَا مُعِزُّ، يَا مُدِلُّ،

ای آغاز کننده خلقت ای بازگرداننده (قافله وجود) (۷۴) ای آن که یکتای بی همتاست ای آن که فرد بی مانند است ای آن که غنی الذات بی عیب است ای آن که یکتاست بدون کیفیت ای آن که حاکم است بدون ظلم ای آن که سلطان و متصرف است در همه عالم بدون معین ای آن که عزیز ابدی است هرگز ذلت نیند ای آن که بی نیاز ابدی است که نیازمند نشود ای آن که پادشاهی است که عزل نشود ای آن که به هر وصف کمال بی شباهت به خلق موصوف است (۷۵) ای کسی که به یاد

او بودن شرافت یادکنان است ای کسی که شکر و سپاسش فیروزی

يَا مُبْدِيُّ، يَا مُعِيدُ. (۷۴) يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ، يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ، يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ، يَا مَنْ هُوَ وَثَرٌ بِلَا كَيْفٍ، يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ، يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ، يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ، يَا مَنْ هُوَ

غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ، يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزَلٍ، يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا شَبِيهِ. (۷۵) يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلدَّاكِرِينَ، يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ

شکرگزاران است ای کسی که ستایش و حمدش عزت ستایش کنندگان است ای کسی که طاعتش نجات مطیعان است ای کسی که درگاهش باز به روی طالبان است ای کسی که راهش برای بازگردندگان واضح و روشن است ای کسی که آیات قدرتش برای اهل نظر بهترین برهان

است ای کسی که کتابش موجب تذکر و تنبیه متقیان است ای کسی که رزقش عموم اهل طاعت و معصیت را شامل است ای کسی که رحمت (خاص) او به نیکوکاران نزدیک است (۷۶) ای آن که مبارک است نامش ای آن که بلند مرتبه است شأنش ای آن که هیچ خدایی غیر از او نیست

لِّلشَّاكِرِينَ، يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ، يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ، يَا مَنْ بَابُهُ

مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ، يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْبِيِّينَ، يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاطِرِينَ، يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذَكْرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ، يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ، يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ. (۷۶) يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ، يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ، يَا مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ،

ای آن که ثنای او برتر است ای آن که نامهایش همه پاکیزه است

ای آن که بقایش ابدی است ای آن که عظمت حسن و جمال اوست ای آن که تکبر و بزرگواری مخصوص اوست ای آن که بی حساب است نعمتهای پنهان او ای آن که نعمتهای ظاهر و آشکار او بی شمار است (۷۷) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای یاری کننده ای امان بخشنده ای آشکارکننده (هر نیکویی) ای استوار ثابت ای باقوت ای ستوده صفات ای بامجد و عظمت ای شدید ای شاهد و گواه عالم (۷۸) ای صاحب عرش باعظمت ای صاحب قول و رأی

يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ، يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ، يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ، يَا مَنْ الْعِظْمَةُ بِهَاؤُهُ، يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ، يَا مَنْ لَا تُحْصَى آلاؤُهُ، يَا مَنْ لَا تُعَدُّ نِعْمَاؤُهُ. (۷۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ، يَا اَمِيْنُ،

يَا مُبِيْنُ، يَا مَتِيْنُ، يَا مَكِيْنُ، يَا رَشِيْدُ، يَا حَمِيْدُ، يَا مَجِيْدُ، يَا شَدِيْدُ، يَا شَهِيْدُ. (۷۸) يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ، يَا ذَا الْقَوْلِ

ص: ۷۰۷

محکم ای صاحب فعل درست و مستحکم ای صاحب انتقام سخت ای صاحب وعده های ثواب و عقاب ای آن که سلطان عالم و ستوده اوصافی ای آن که هر چه اراده کنی البته انجام خواهی داد ای آن که نزدیکی و از خلق دور نیستی ای آن که بر هر چیز گواه و آگاهی ای آن که کمترین ستم نخواهی کرد بر هیچ بنده ای (۷۹) ای آن که شریک و معاونی نداری ای آن که مثل و مانندی نداری ای آن که آفریننده مهر و ماه رخسانی ای بی نیاز کننده نیازمند پریشان حال

السَّيِّدِ، يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ، يَا ذَا الْبُطْشِ

السَّيِّدِ، يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ، يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ، يَا مَنْ هُوَ فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ، يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرٌ بَعِيدٍ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظُلَامٍ لِلْبَعِيدِ. (۷۹) يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ، يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ، يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ، يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ،

ص: ۷۰۸

ای روزی دهنده کودکان ای ترحم کننده به پیران ای جبران کننده شکسته استخوانان ای نگهدار هر که بترسد و به تو پناه آرد
ای آن که احوال بندگان آگاه و بینایی ای آن که بر هر چیز قادر و توانایی (۸۰) ای صاحب جود و نعمتها ای صاحب فضل و
کرامتها ای آفریننده لوح و قلم ای آفریننده گیاه و آدمیان ای صاحب عذاب و انتقام ای

الهام کننده به عرب و عجم ای برطرف کننده هر رنج و الم

يَارَازِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، يَا جَابِرَ الْعُظْمِ الْكَسِيرِ، يَا عَضِيْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ، يَا
مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

(۸۰) يَا ذَا الْجُودِ وَالنُّعْمِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ، يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ، يَا بَارِيَّ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ، يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنُّقْمِ، يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَعْلَمِ،

ص: ۷۰۹

ای دانای اسرار و نیات دلها ای پروردگار خانه کعبه و حرم آن که موجودات را از نیستی به هستی آوردی (۸۱) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای فاعل (هر کار خیر جهان) ای مقرر کننده امور

عالم ای پذیرنده ای موجود کامل ای جداکننده ای پیوند دهنده ای حاکم باعدل ای غالب و مسلط ای خواستار ای بخشنده (۸۲) ای آن که نعمت داد به احسان خودش ای آن که کرم نماید به بخشش خود ای آن که بخشش کند به لطف خودش ای آن که عزیز شد به قدرت خویش ای آن که مقدر کرد به حکمت خودش ای آن که حکم کند

يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَيْمَمِ، يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ،

يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَيْدَمِ. (۸۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ، يَا جَاعِلُ، يَا قَابِلُ، يَا كَامِلُ، يَا فَاصِلُ، يَا وَاوِصِلُ، يَا عَادِلُ، يَا غَالِبُ، يَا طَالِبُ، يَا وَاهِبُ. (۸۲) يَا مَنْ اَنْعَمَ بِطَوْلِهِ، يَا مَنْ اَكْرَمَ بِجُودِهِ، يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ، يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ، يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ، يَا مَنْ حَكَمَ

به تدبیر خودش ای آن که تدبیر کرد به دانش خودش ای آن که گذشت کند به بردباری خودش ای آن که نزدیک است در بلندی خود ای آن که بلند است در نزدیکی خود (۸۳) ای آن که هر چه بخواهد می آفریند ای آن که می کند هر چه بخواهد ای آن که هر که را بخواهد هدایت می کند ای آن که هر که را بخواهد گمراه می کند ای آن که هر که را بخواهد عذاب می کند ای آن که هر که را بخواهد می آمرزد ای آن که هر که را بخواهد عزیز می گرداند ای آن که هر که را بخواهد ذلیل می سازد ای آن که هر که را

بخواهد در رحم ها هر صورتی می خواهد می نگارد ای آن که هر که را بخواهد به رحمت

بِتَدْبِيرِهِ، يَا مَنْ ذَبَّرَ بِعِلْمِهِ، يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ، يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ، يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ. (۸۳) يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ

يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُدِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

خود مخصوص می گرداند (۸۴) ای کسی که هم جفت و فرزند ایجاد نکرده است ای کسی که برای هر چیز قدر و اندازه ای معین کرده است ای کسی که احدی را در فرمانش شریک نساخته است ای کسی که

فرشتگان را پیغام آوران خود گردانیده است ای کسی که در آسمان برج ها قرار داده است ای کسی که زمین را قرار و آرامگاه ساخته است ای کسی که نوع بشر را از آب (نطفه) آفریده است ای کسی که برای هر چیز مدتی مقرر داشته است ای کسی که به هر چیز علمش احاطه نموده است ای کسی که شماره هر چیز را می داند (۸۵) خدایا

مَنْ يَشَاءُ. (۸۴) يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا، يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا، يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا،

يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا. (۸۵) اَللّٰهُمَّ

ص: ۷۱۲

از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اول و ای آخر ای پیدا ای پنهان ای نیکو ای ثابت ای یکتا ای بی همتا ای بی نیاز ای موجود سرمدی (۸۶) ای بهترین نیکویی که توان یافت ای بهترین معبودی که پرستش توان کرد ای بزرگترین کسی که سپاسش بجای آورند ای باعزت ترین کسی که از او یاد کنند ای بلند مرتبه ترین کسی که ستایش او بجای آرند ای پیش از هر موجودی که به طلب او برآیند ای

عالی ترین ذاتی که او را توصیف کنند ای بزرگترین مقصودی که جویای او باشند ای کریم ترین کسی که از او حاجت خواهند

إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ، يَا آخِرُ، يَا ظَاهِرُ، يَا بَاطِنُ، يَا بَرُّ، يَا حَقُّ، يَا فَزْدُ، يَا وَثِقُ، يَا صَيِّمٌ، يَا سَيِّمٌ. (۸۶) يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرِفَ، يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ،

يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ، يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ، يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ، يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ، يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ، يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ، يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ،

ای شریف ترین محبوبی که توان یافت (۸۷) ای محبوب دیده های گریان ای آقای توکل کنندگان ای هدایت کننده گمراهان ای یار و دوستدار اهل ایمان ای مونس دل‌هایی که به

یاد تو آند ای فریادرس ستمدیدگان ای نجات بخش صادقان ای تواناترین مقتدران ای داناترین دانایان ای خدای تمام عالمیان (۸۸) ای آن که از بلندی مقام بر خلق قاهری ای آن که چون مالک الملکی قادر مطلق ای آن که چون باطن عالمی از همه چیز آگاهی ای آن که عبادت شده پس تقدیر کند ای آن که نافرمانی شود

يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عَلِيمٍ. (۸۷) يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ، يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ، يَا هَادِيَ الْمُضْتَلِّينَ، يَا وَليَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَا أُنَيْسَ الدَّاكِرِينَ، يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ، يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ، يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ، يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ، يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ. (۸۸) يَا مَنْ عَلَا فَفَقَّهَرَ، يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ، يَا مَنْ

بَطَّنَ فَخَبَّرَ، يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ، يَا مَنْ عُصِيَ

پس پیامرزد ای آن که نرسد به او اندیشه ها ای آن که درک نکند او را هیچ دیده ای ای آن که اثر هیچ موجودی از تو پنهان نیست ای روزی دهنده بشر ای تقدیر کننده امور عالم (۸۹) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای نگهدار ای آفریننده ای پدید آورنده ای بلند مقام ای برطرف کننده غم ها ای گشاینده درها ای رفع کننده مصیبت ها ای ضامن بندگان ای امر کننده به نیکویی ها ای نهی

کننده از بدی ها (۹۰) ای آن که هیچ کس جز او دانای غیب نیست ای آن که رنج و بلا را جز او برطرف نمی گرداند ای آن که خلق را جز او

فَعَفَّرَ، يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ، يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصِيرٌ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ، يَا رَازِقَ الْبَشَرِ، يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ. (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ، يَا بَارِيَّ، يَا ذَارِيَّ

يَا بَادِحُ، يَا فَارِحُ، يَا فَاتِحُ، يَا كَاشِفُ، يَا ضَامِنُ، يَا آمِرُ، يَا نَاهِي. (۹۰) يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ،
يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ

کسی نمی آفریند ای آن که گناه خلق را کسی جز او نمی بخشد ای آن که نعمت را کسی تمام نمی کند جز او ای آن که کسی جز او تصرف در دلها نمی کند ای آن که جز او مدبر نظام عالم

نمی باشد ای آن که جز او کسی باران فرو نمی بارد ای آن که جز او کسی رزق را وسیع نمی گرداند ای آن که جز او کسی مردگان را زنده نمی گرداند (۹۱) ای یار ناتوانان ای هم صحبت غریبان ای یار و مددکار دوستان ای قاهر و غالب بر دشمنان ای رفعت دهنده آسمان ای انیس دل پاکان و برگزیدگان

إِلَّاهُ، يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُنِمْ النُّعْمَةَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأُمْرَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُنْزِلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ. (۹۱) يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ، يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ، يَا نَاصِرَ الْأَعْوَالِيَاءِ، يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ،

يَا رَافِعَ السَّمَاءِ، يَا أُنَيْسَ الْأَعْضْفِيَاءِ،

ص: ۷۱۶

ای دوست متقیان ای گنج فقیران ای خدای دولتمندان ای کریم ترین کریمان (۹۲) ای کفایت کننده از هر چیز ای نگهبان هر چیز ای بی مثل و مانند ای آن که در ملکش چیزی نمی افزاید ای آن که چیزی بر او پنهان نیست ای آن که چیزی از گنجهایش کاسته نمی شود ای آن که

هیچ چیز مثل و مانندش نیست ای آن که چیزی از علمش بیرون نیست ای آن که به همه چیز آگاهی ای آن که

يَا حَيِّبَ الْأَعْيَانِ، يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ، يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ، يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ. (۹۲) يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ

لَا يُشَبِّهُهُ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ

ص: ۷۱۷

رحمت همه چیز را فراگرفته (۹۳) خدایا از تو درخواست می کنم به نام مبارکت ای اکرام کننده ای طعام بخشنده ای

انعام دهنده ای عطابخشنده ای بی نیاز کننده ای فانی کننده ای زنده کننده ای خوشنود سازنده ای نجات دهنده (۹۴) ای اول و آخر همه موجودات ای خدای هر چیز و مالک آن ای پروردگار هر چیز و سازنده آن ای پدی آورنده هر چیز و آفریننده آن ای قبض و بسط کننده همه موجودات (گیرنده و گستراننده) ای نخست آفریننده هر چیز و بازگرداننده آن

وَسَبَّحْتَ رَحْمَتَهُ كُلَّ شَيْءٍ. (۹۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ، يَا مُطْعِمُ، يَا مُنْعِمُ، يَا مُعْطِيْ، يَا مُغْنِيْ، يَا مُقْنِيْ، يَا مُفْنِيْ، يَا مُخِيْبِيْ، يَا مُرْضِيْ، يَا مُنْجِيْ. (۹۴) يَا اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّ اٰخِرَهُ، يَا اِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَّ مَلِيْكَهٗ، يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَّ صَانِعَهُ،

يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَّ خَالِقَهُ، يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَّ بَاسِطَهُ، يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَّ مُعِيْدَهُ،

ص: ۷۱۸

ای ایجادکننده هر چیز و مقدرات آن ای وجودبخشنده هر چیز و تغییر دهنده احوال آن ای زنده کننده هر چیز و میراننده آن ای خالق هر چیز و وارث هستی آن (۹۵) ای بهترین یادکننده و یادآور شده ای بهترین تقدیر کن و شکرگزار شده ای بهترین ستاینده و ستوده ای بهترین

شاهد عالم و مشهود خلق ای بهترین دعوت کننده و دعوت شده ای بهترین اجابت کننده دعا و پذیرنده آن ای بهترین انیس و مونس خلقان ای بهترین رفیق و همنشین بندگان ای بهترین مقصود

يَا مُنْشِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرُهُ، يَا مُكْوِنَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ، يَا مُجِيبَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ،

يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ. (۹۵) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ، يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ، يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ، يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ، يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوعٍ، يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ، يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَ أَنْيْسٍ، يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ، يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ

ص: ۷۱۹

و مطلوب (عارفان) ای بهترین حبیب و محبوب (خاصان) (۹۶) ای آن

که هر که به درگاہت دعا کند اجابت می کنی ای آن که هر کس اطاعتت کند او را دوست می داری ای آن که هر که را دوست بداری به او نزدیک هستی ای آن که به هر که او را نگهداشمرد مواظبت کند او را ای آن که به هر که امید دار او را کریم است ای آن که به هر که نافرمانی کند او را بردبار است ای آن که در عین عظمت و بزرگی رؤف و مهربانی ای آن که در انجام حکمتت بزرگواری ای آن که لطف و احسانت قدیم است ای آن که به هر کس اشتیاق تو دارد آگاهی

وَمَطْلُوبٍ، يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ (۹۶) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ اطَاعَهُ حَبِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ اِلَى مَنْ اَحْبَبَهُ قَرِيبٌ،
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ،

يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي اِحْسَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ ارَادَهُ عَلِيمٌ.

ص: ۷۲۰

(۹۷) خدایا از تو درخواست می‌کنم به نام مبارکت ای سبب ساز ای رغبت بخش ای پدیدآورنده انقلاب و احوال عالم ای به عقب آورنده ای ترتیب دهنده ای ترساننده ای بیم دهنده ای به یادآورنده ای مسخرکننده ای تغییر دهنده حالات عالمیان (۹۸) ای آن که علم او سابق بر ایجاد است ای آن که وعده او صادق است ای آن که لطفش آشکار است ای آن

که حکمش غالب است ای آن که آیات کتاب تو محکم است ای آن که قضای تو وجودش حتم است ای آن که قرآن تو بزرگوار است ای آن که ملکیت قدیم است ای آن که فضل و احسانت شامل همه خلق است ای آن که عرش تو

(۹۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ یَا مُسَبِّبُ، یَا مُرَغِّبُ، یَا مُقَلِّبُ، یَا مُعَقِّبُ، یَا مُرْتَبِّ، یَا مُخَوِّفُ، یَا مُحَدِّرُ، یَا مُدَكِّرُ،

یَا مُسَخِّرُ، یَا مُعَبِّرُ. (۹۸) یَا مَنْ عَلِمَهُ سَابِقُ، یَا مَنْ وَعَدَهُ صَادِقُ، یَا مَنْ لَطْفَهُ ظَاهِرٌ، یَا مَنْ اَمْرُهُ غَالِبٌ، یَا مَنْ کِتَابُهُ مُحْكَمٌ، یَا مَنْ قَضَاؤُهُ کَائِنٌ، یَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِیدٌ، یَا مَنْ مُلْکُهُ قَدِیْمٌ، یَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِیْمٌ، یَا مَنْ عَرْشُهُ

باعظمت است (۹۹) ای آن که شنیدن سخنی از سخن دیگر تو را مشغول نمی سلزد ای آن که تو را منع نمی کند کاری

از کار دیگر ای آن که گفتاری از گفتار دیگر تو را غافل نمی سازد ای آن که سؤال بنده ای از سؤال بنده دیگر تو را به اشتباه و خطا نمی اندازد ای آن که تو را چیزی حجاب چیز دیگر نمی شود ای آن که اصرار و الحاح بندگان تو را نمی رنجاند ای کسی که منتهای آرزوی مشتاقانی ای کسی که منتهای همت عارفانی ای آن که منتهای درخواست طالبانی ای آن که ذره ای

عَظِيمٌ. (۹۹) يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ، يَا مَنْ لَا يُلْهِئُهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ، يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ سُوءُ أَلٍ عَنْ سُوءِ أَلٍ، يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ، يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ، يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ، يَا مَنْ هُوَ

مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ، يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ

ص: ۷۲۲

در جهانیان از تو پنهان نیست (۱۰۰) ای بردبار که تعجیل در عقوبت نمی کنی ای بخشنده ای که بخل نمی ورزی ای راستگویی که خلف نمی کنی ای عطا کنی که خسته نمی شوی ای قاهری که مغلوب نمی شوی ای بزرگواری که به وصف در نمی آیی ای با عدالتی که جور نمی کنی ای بی نیازی که محتاج نمی شوی ای بزرگی که ذلت و کوچکی نداری ای نگهبانی که غفلت خواهی کرد پاک و

منزه ای خدایی که جز تو خدایی نیست به فریادرس به فریاد رس و ما را از آتش قهر و عذابت نجات ده ای پروردگار ما.

فِي الْعَالَمِينَ . (۱۰۰) يَا حَلِيمًا لَا يَعْجَلُ ، يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ ، يَا صَادِقًا لَا يُخْلِفُ ، يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ ، يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ ، يَا عَظِيمًا

لَا يُوصَفُ ، يَا عِدْلًا لَا يَحِيْفُ ، يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ ، يَا كَبِيرًا لَا يَصِيْغُرُ ، يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ ، سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ .

صاحب عوالم به سند خود نقل نموده از جابر بن عبدالله انصاری و او از فاطمه زهرا علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله که گفت: شنیدم از فاطمه زهرا که آن مخدره می گفت داخل شد به منزل من پدر بزرگوارم رسول خدا در یکی از روزها پس فرمود سلام بر تو ای فاطمه پس عرض کردم درود بر تو ای پدر بزرگوار پس فرمود می یابم در بدن خود ضعفی پس عرض کردم پناه می برم برای تو

صاحب عوالم به سند خود نقل نموده از جابر بن عبدالله انصاری:

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ، فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةُ، فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا فَقُلْتُ لَهُ أَعِيدُكَ

به خداوند ای پدر بزرگوار از ضعف پس رسول اکرم فرمود ای فاطمه بیاور کسای یمانی را و بپوشان به آن فاطمه فرمود پس آوردم کساء را و پوشانیدم پدرم را به آن و نظر کردم دیدم که

صورتش می درخشید مانند ماه در شب چهارده پس نگذشت مگر ساعتی ناگاه فرزند من حسن نزدیک آمد و گفت سلام بر تو ای مادر جواب دادم سلام بر تو ای روشنی چشم من و میوه دل من پس حسن عرض کرد ای مادر بوی خوشی

بِاللّهِ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ، فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ

إِيْتِنِي بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِي فَغَطَّيْنِي بِهِ فَاتَّيْتُهُ بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِي فَغَطَّيْتُهُ بِهِ وَصَبَرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَاؤُ لَاءً كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلِهِ تَمَامِهِ
وَكَمِ إِلَيْهِ فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلِدِي الْحَسَنِ قَدْ أَقْبَلَ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّةَ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَتَمْرَةَ
فُوَادِي فَقَالَ يَا أُمَّةَ إِنِّي أَشْتُمُّ

ص: ۷۲۵

نزد تو به مشامم می رسد گوئیا بوی جدم رسول اکرم می باشد گفتم بلی جد تو در زیر کساء است پس حضرت حسن آمد نزدیک کساء و عرض کرد سلام بر تو ای جد بزرگوار ای رسول خدا آیا اذن می دهی که داخل شوم با شما در زیر کساء رسول خدا فرمود سلام بر تو ای پسر من و ای صاحب اختیار حوض من به تحقیق اذن دادم

تو را پس وارد شد حسن در زیر کساء پس نگذشت

عِنْدَكَ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا رَائِحَةُ حَيْدِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ حَيْدَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدًّا

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَدْخَلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَالدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَمَا كَانَتْ

مگر اندکی که ناگاه پسر حسین آمد و عرض کرد سلام بر تو ای مادر گفتم بر تو باد سلام ای پسر من و ای روشنی دیده ام
و میوه دل من پس

عرض کرد ای مادر به درستی که بوی خوشی نزد تو به مشام من می رسد گوئیا بوی جدم رسول خدا می باشد گفتم بلی به
درستی که جد تو و برادر تو در زیر کساء می باشند پس حسین نزدیک کساء شد و عرض کرد سلام بر تو ای جد بزرگوار

إِلَّاسَاعَهُ وَإِذَا بَوْلِدِي الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

قَدْ أَقْبَلْ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا قُرَّةَ عَيْنِي وَتَمَرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ لِي يَا أُمَّاهُ إِنِّي أَشُمُّ عِنْدَكَ
رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ حَبْدِي رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ حَبْدَكَ وَأَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَدَنَى الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ نَحْوَ الْكِسَاءِ،
وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ،

ص: ۷۲۷

و سلام بر تو ای کسی که خداوند او را از خلق خود اختیار فرمود آیا اجازه می دهی که با شما در زیر کساء داخل شوم پس رسول خدا فرمود بر تو باد سلام ای پسر من و شافع امتم به تحقیق اجازه دادم تو را پس حسین با ایشان داخل در زیر کساء شد پس آمد آن زمان ابوالحسن علی بن ابیطالب علیه السلام و فرمود سلام بر تو ای دختر رسول خدا پس عرض کردم

بر تو سلام باد ای ابوالحسن و ای امیرالمؤمنین پس فرمود

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اخْتَارَهُ اللَّهُ أَنْ أَتَأْذَنَ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَعْدِي وَيَا شَافِعَ أُمَّتِي قَدْ أُذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ الْكِسَاءِ

فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَيَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ

ص: ۷۲۸

ای فاطمه به درستی که استشمام می کنم من نزد تو بوی خوشی را گوئیا بوی برادرم و پسر عم من رسول خدا می باشد پس عرض کردم بلی اینست او با دو پسر در زیر

کساء پس علی علیه السلام نزد کساء آمد و عرض کرد سلام بر تو ای رسول خدا آیا اجازه می دهی مرا که بوده باشم با شما در زیر کساء پس پیغمبر فرمود بر تو سلام باد ای برادر و وصی من و جانشین من و صاحب لوای علم من به تحقیق اذن دادم تو را پس داخل شد علی علیه السلام در زیر کساء پس

يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشْتُمُّ عِنْدَكَ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ أَخِي وَابْنِ عَمِّي رَسُولِ اللَّهِ فَقُلْتُ نَعَمْ هِيَاهُو مَعَّ وَلَعْدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ عَلَيَّ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَخِي وَيَا وَصِيَّيَّ وَخَلِيفَتِي وَصَاحِبَ

لِوَائِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ عَلَيَّ تَحْتَ

ص: ۷۲۹

من رفتم نزد کساء و عرض کردم سلام بر تو ای پدر من ای رسول خدا آیا اجازه می دهی مرا که بوده باشم با شما در زیر کساء فرمود بر تو سلام باد ای دختر من و پاره تن من به تحقیق اجازه دادم تو را پس داخل شدم در زیر کساء پس زمانی که جمع شدیم ما همگی در زیر کساء گرفت پدرم رسول خدا دو

طرف کساء را و به دست راست اشاره به سوی آسمان نمود و عرض کرد پروردگارا به درستی که این ها اهل بیت و خواص

الْكِسَاءِ ثُمَّ أَتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقُلْتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبْتَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ قَالَ وَعَلَيْكَ

السَّلَامُ يَا بِنْتِي وَيَا بَضْعَتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعًا تَحْتَ الْكِسَاءِ أَخَذَ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بِطَرْفِي الْكِسَاءِ وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ وَقَالَ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي وَخَاصَّتِي

ص: ۷۳۰

من می باشند گوشت ایشان گوشت من و خون آنها خون من است اذیت می نماید به من هر که به آنها اذیت می کند و غمگین می کند مرا هر که

آنها را غمگین می سازد من طرفم با هر که طرفست با آنها و صلحم با آن که صلح است با آنها و دشمنم با هر که دشمن است با آنها و دوستم با هر که دوست است با آنها به درستی که ایشان از من و من از ایشانم پس قرار بده پروردگارا رحمت ها و برکات خود را و رحمت خود را و آمرزش خود را در رضای خود بر من و بر آنها و زایل فرما از آنها پلیدی را و پاک بگردان آنها را پاکی بزرگی پس خداوند عزوجل فرمود

وَ حَامَّتِي، لَحْمُهُمْ لَحْمِي وَ دَمُهُمْ دَمِي يُؤْلِمُنِي مَا يُؤْلِمُهُمْ وَيَحْزُنُنِي مَا يَحْزُنُهُمْ أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَهُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَهُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُمْ وَ مُحِبٌّ لِمَنْ أَحَبَّهُمْ إِنَّهُمْ مِنِّي وَ أَنَا مِنْهُمْ، فَاجْعِلْ صِلَاؤَاتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ غُفْرَانِكَ وَ رِضْوَانِكَ عَلَيَّ وَ عَلَيْهِمْ وَ اذْهَبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ

وَ طَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ

ص: ۷۳۱

ای ملائکه من و ای ساکنان آسمانهای من به درستی که خلق نفرمودم آسمان بنا شده را و زمین کشیده و تسطیح شده را و نه ماه روشنی بخش را و نه آفتاب درخشنده و نه فلک را که دور می زند و می چرخد و نه دریایی را که جاری است و نه کشتی را که سیر و گردش می نماید مگر به جهت دوستی این پنج تن که در زیر کساء آسوده اند پس جبرئیل امین عرض

کرد ای پروردگار من کیستند در زیر کساء پس پروردگار عزوجل فرمود آنها هستند اهل بیت پیامبر و مرکز رسالت ایشانند
فاطمه

يَا مَلَائِكَتِي وَيَا سَيِّدَاتِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِيَّةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا وَلَا شَمْسًا مُضِيَّةً وَلَا فَلَكَا يَدُورُ وَلَا بَحْرًا
يَجْرِي وَلَا فَلَكَا يَسْرِي

إِلَّا فِي مَحَبَّةِ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةِ الَّذِينَ هُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ أَهْلُ بَيْتِ
النَّبِيِّ وَمَعْدِنُ الرَّسَالَةِ هُمْ فَاطِمَةُ

و پدر او و شوهر او و فرزندان او پس جبرئیل عرض کرد ای پروردگار من آیا اذن می دهی که به سوی زمین فرود آیم تا آنکه ششمین آنها بوده باشم پس خداوند عزوجل فرمود

به تحقیق اذن دادم تو را پس فرود آمد جبرئیل امین و گفت سلام بر تو ای رسول خدا خداوند علیّی اعلیّی تو را سلام می رساند و مخصوص می گرداند به تحیت و اکرام و تجلیل می فرماید به شما که قسم به عزت و جلالم به درستی که خلق ننمودم آسمان بنا شده را و نه زمین کشیده را و نه ماه روشنی بخش را

وَأُبُوهُمَا وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا فَقَالَ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أَهْبِطَ إِلَى الْأَرْضِ لِأَنْ كُونَ مَعَهُمْ سَادِسًا فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ، قَدْ أَذْنْتُ لَكَ فَهَبْطِ الْأَمِينَ جِبْرَائِيلُ وَقَالَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْعَلِيُّ الْأَعْلَى يُقْرِئُكَ السَّلَامَ وَيَخُصُّكَ بِالتَّحِيَّةِ وَالْأَكْرَامِ وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً

مَنْبِيَّةً وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً وَلَا قَمَرًا مُنِيرًا

و نه خورشید درخشنده را و نه فلک دور زننده را و نه دریایی را که روان است و نه کشتی را که سیر می نماید مگر برای شما و دوستی شما و به تحقیق که اذن داده مرا که با شما در زیر کساء در آیم پس آیا اذن می دهی مرا ای رسول خدا پس رسول خدا فرمود و بر تو سلام باد ای امین وحی خدا به درستی که چنین است اذن دادم تو را پس داخل شد جبرئیل امین در زیر کساء پس عرض کرد به پدر بزرگوارم

به درستی که وحی می فرماید پروردگار به سوی شما «به درستی که اراده فرمود خداوند متعال که برطرف نماید از شما خانواده

وَلَا شَمْسًا مُضِيًّا نَّهُ وَلَا فَلَكَ يَدُورُ وَلَا بَحْرًا يَجْرِي وَلَا فَلَكَ يَسْرِي إِلَّا لِأَجْلِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَقَدْ أَذِنَ لِي أَنْ أُدْخَلَ مَعَكُمْ

فَهَلْ تَأْذِنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ وَوَحِيَ اللَّهُ إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ جِبْرَائِيلُ مَعَنَا تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْحَى إِلَيْكُمْ يَقُولُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمْ

ص: ۷۳۴

هر پلیدی را و پاک گرداند بزرگ پاک کردنی» پس عرض کرد علی علیه السلام به پدر بزرگوارم که ای رسول خدا خبر ده مرا که چه شرافت و فضیلت است در این بودن ما در زیر کساء نزد خداوند متعال پس پیغمبر اکرم فرمود: قسم به آن کسی که مرا به پیغمبری مبعوث گردانید و اختیار فرمود به رسالت و نجات دهنده بر خلق که ذکر نمی شود این خبر ما در مجلسی از مجالس اهل زمین که در آن جمعی از دوستان ما و پیروان ما باشند مگر آن که نازل می شود بر ایشان رحمت

الرَّجَسِ أَهْلِ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَقَالَ عَلِيُّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْبَبْتَنِي مَا الْجُلُوسَةَ هَذَا تَحْتَ الْكِسَاءِ مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصْطَفَانِي بِالرَّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذُكِرَ خَيْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ

مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا إِلَّا وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ

و احاطه می نماید ملائکه اطراف آنها را و طلب آمرزش می نمایند به جهت آنها تا آن که پراکنده می شوند پس علی عرض کرد در این هنگام به خدا قسم ما رستگار شدیم و رستگار شدند پیروان ما قسم به پروردگار کعبه پس فرمود پیغمبر دوباره یا علی قسم به آن کسی که مرا به حق به پیغمبری برانگیخته

و اختیار فرمود به رسالت نجات دهنده که ذکر نمی شود این خبر ما در مجلسی از مجالس اهل زمین که در او باشد جمعی از دوستان و پیروان ما و در میان آنها باشد هم و غمی مگر آن که خداوند برطرف فرماید

وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ وَاسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا، فَقَالَ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا وَاللَّهِ فُزْنَا وَفَازَ شِيعَتُنَا وَرَبِّ الْكَعْبَةِ فَقَالَ

أَبِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا عَلِيُّ وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا وَاصِطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ نَجِيًّا مَا ذُكِرَ خَبْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَفِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَمُحِبِّينَا وَفِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا وَفَرَاحَ

هم او را و نه مغمومی مگر آن که از بین ببرد خداوند عالم غم او را و نه صاحب حاجتی مگر آن که برآورده می فرماید
خداوند حاجت او را

پس عرض کرد علی علیه السلام در آن هنگام قسم به خداوند رستگار شدیم و سعادت یافتیم و همچنین دوستان ما رستگار
شدند و سعادت یافتند در دنیا و آخرت و به پروردگار کعبه قسم.

اللَّهُ هَمَّهُ وَلَا مَعْمُومٌ إِلَّا وَكَشَفَ اللَّهُ غَمَّهُ وَلَا طَالِبٌ حَاجِهِ إِلَّا وَقَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ،

فَقَالَ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا وَاللَّهِ فُرْنَا وَسُعِدْنَا وَكَذَلِكَ شِيعَتُنَا فَازُوا وَسُعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ.

ص: ۷۳۷

کفن واجب سه پارچه است: لنگ و پیراهن و إزار که سرتاسری باشد؛ و مستحب است که زیاد شود بر این پارچه ها، حُبره یمتیه، و آن جامه ای است که از یمن می آورند؛ یا إزار دیگر. و زیاد کنند پارچه پنجمی که بیچند به آن، رانهای میت را. و مستحب است که علاوه بر اینها، عمامه برای او قرار دهند؛

پس تحصیل کنند برای او، مقداری از کافور که آتش به آن نرسیده باشد و افضل آن، وزن سیزده در هم و ثلث است و اواسط آن چهار مثقال، و اقل آن یک درهم است؛ و اگر دشوار باشد، هر قدر که ممکن است، تحصیل کنند. و سزاوار است که بنویسند بر همه کفن ها، یعنی بر هر پارچه از آن:

فلان گواهی دهد که نیست معبود حقی جز خدای یگانه، شریک ندارد و محمد (ص) رسول خدا است و

علی (ع) امیر مؤمنان است و امامان از اولادش؛

امامان او امام هدایت و خوشرفتارند.

فُلَانٌ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ وَأَنَّ

عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ؛ (و یک یک امامان را ذکر کند)؛ پس بنویسد:

أَيُّمَّتُهُ أَيْمَةُ الْهُدَى الْأَعْبُرَاءِ.

ص: ۷۳۹

این نماز واجب است بر همه مسلمانان که علم به فوت شخصی به هم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگری ساقط می شود و واجب است نماز بر شیعه (دوازده امامی) که بالغ باشد بی خلاف و اشهر و اقوی آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است و ظاهراً به قصد قربت

اکتفا می توان کرد و کمتر از شش ماهه را اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز خواندن است و سزاوارترین مردم به نماز میت وارث اوست بنا بر مشهور، و شوهر اولی است به زن خود و واجب است که نماز گزارنده رو به قبله بایستد و سر جنازه به جانب راست او باشد و میت بر پشت خوابیده باشد و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حیض و بی وضو این نماز را می توانند بخوانند

و سنت است که با وضو باشد و اگر به هم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعضی

گواهم که نیست معبود حقی جز خدا و گواهم که محمد رسول خداست.

خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد.

احادیث است که بدون عذر نیز تیمم مستحب است و سنت است که پیش نماز برابر میان مرد بایستد و سینه زن بنا بر مشهور و سنت است که کفش را بکنند و واجب است که نیت

نماز کند و پنج تکبیر بگویند و سنت است که در هر تکبیر دست ها را بردارند تا محاذی گوشها و مشهور آنست که بعد از تکبیر اول بگویند:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ.

و بعد از تکبیر دوم بگویند:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

و بعد از تکبیر سوم بگویند:

ص: ۷۴۱

خدایا بیامرز مؤمنین و مؤمنات را.

خدایا بیامرز این مرده را.

خدا بزرگ است گواهم که نیست معبود حقی جز خدای یگانه و شریک ندارد و گواهم که محمد بنده

و رسول او است فرستاده او را به درستی مرده بخش و بیم دهنده جلو قیامت.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ. و بعد از تکبیر چهارم بگویند:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِهَذَا الْمَيِّتِ.

و تکبیر پنجم را بگویند و فارغ شوند مجزی است. و موافق مشهور بهتر آن است که چنین کند: بعد از نیت بگویند:

اللَّهُ أَكْبَرُ؛ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ؛ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا؛ بَيْنَ يَدَيْ
السَّاعَةِ.

ص: ۷۴۲

خدا بزرگتر است خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و برکت ده بر محمد و آل محمد و رحم کن به محمد و آل محمد چه بهتر صلوات و برکت و ترحمی که بر ابراهیم و آل ابراهیم کردی زیرا تو ستوده و بزرگواری و رحمت فرست بر همه پیغمبران و رسولان. خدا بزرگتر است خدایا پیامرز

مؤمنین و مؤمنات و مسلمین

پس بگوید: اللَّهُ أَكْبَرُ؛ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى

إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ؛ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ. پس بگوید: اللَّهُ أَكْبَرُ؛ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ

ص: ۷۴۳

و مسلمات را از زنده و مرده آنها و پیوست کن میان ما و آنها به خیرات زیرا تو اجابت کن دعاهایی و تو بر هر چیز توانایی.

خدا بزرگتر است خدایا به راستی این بنده تو و زاده بنده تو و زاده کنیزت به تو نازل شده و تو بهترین میزبانی خدایا ما جز خوبی از او نمی دانیم و تو داناتری بدو از ما خدایا اگر خوش رفتار است بیفزا در احسان او و اگر

وَالْمُسْلِمَاتِ؛ الْأَعْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَعْمَوَاتِ؛ تَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ؛ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ؛ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. پس
بگوید: اللَّهُ أَكْبَرُ؛ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا عَبْدُكَ، وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ أُمَّتِكَ؛ نَزَلَ بِكَ؛ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ؛ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا؛
وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَنَّا؛ اللَّهُمَّ إِنَّ

كَانَ مُحْسِنًا، فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ؛ وَإِنْ كَانَ

ص: ۷۴۴

بدرفتار است بگذر از او و بیامرز او را خدایا قرارش ده نزد خودت در اعلا علیین و خلف او باشد بر خاندانش در آینده و رحم کن به او به رحمت ای مهربان ترین مهربانان. خدا بزرگتر است

خدایا براستی این کنیز توست و دختر بنده توست

و زاده کنیزت و مهمان تو شد و تو بهترین میزبانی خدایا ما نمی دانیم از او جز خوبی و تو داناتری

مُسَيِّئًا، فَتَجَاوَزْ عَنْهُ؛ وَاعْفِرْ لَهُ؛ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِيْ اَعْلَا عَلِيّٰينَ؛ وَاخْلُفْ عَلٰى اَهْلِهِ فِي الْغَايِبِيْنَ؛ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. (پس بگويد:) اَللّٰهُ اَكْبَرُ.

و فارغ می شود و اما اگر میت زن باشد می گوید:

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذِهِ اَمَّتُكَ، وَابْنُهُ عَبْدُكَ وَابْنَةُ اَمَّتِكَ؛ نَزَلَتْ بِكَ؛ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُوْلٍ بِهٖ؛ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا اِلَّا خَيْرًا؛ وَاَنْتَ اَعْلَمُ

ص: ۷۴۵

به او از ما خدایا اگر خوش رفتار است به احسانش بیفزا و اگر بدرفتار است بگذر از او و پیامرز برای

او خدایا قرارش ده نزد خود در اعلا علیین و جانشین او باش بر خاندانش در آینده و رحمش کن به رحمت خود ای مهربان
ترین مهربانان عالم.

خدایا پیامرز آنان را که توبه کردند و پیرو راه تو شدند و محفوظشان دار از عذاب دوزخ.

بِهَا مِنَّا؛ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً، فَزِدْ فِيْ اِحْسَانِهَا؛ وَاِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً، فَتَجَاوَزْ عَنْهَا؛ وَاغْفِرْ لَهَا؛ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا عِنْدَكَ فِيْ اَعْلَا عَلِيّينَ؛
وَاخْلُفْ عَلٰى اَهْلِهَا فِي الْغَابِرِيْنَ؛ وَاَرْحَمْهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. و اگر میت مستضعف باشد بگوید:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ؛ وَفِيْهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ.

ص: ۷۴۶

خدایا او را قرار ده برای پدر و مادرش و برای ما گذشته و ذخیره و اجر.

پروردگارا عطا کن به ما در دنیا حسنه و در آخرت حسنه و نگهدار ما را از عذاب آتش.

و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِأَبَوَيْهِ، وَلَنَا سَلَفًا وَفَرَطًا وَأَجْرًا.

و سنت است که بر جای خود بایستند تا جنازه را بردارند خصوصاً پیش نماز و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً؛ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

ص: ۷۴۷

احکام دفن میت

خدایا بگردانش بستانی از بستانهای بهشت و مگردانش گودالی از گودالهای دوزخ.

و چون جنازه را نزد قبر آوردند اگر مرد است بگذارند او را به طرف پاهای قبر و بیاورند او را تالاب قبر در سه دفعه. و اگر جنازه زن است او را بگذارند طرف پیش قبر که جانب قبله است پس داخل در قبر شود ولی میت یا کسی که امر کند و نازل شود در

قبر از طرف پای قبر که آن باب قبر است.

و چون نازل شد بگوید:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ؛ وَلَا تَجْعَلْهَا حُفْرَةً مِنْ حُفْرِ النَّارِ.

و سزاوار است که شخص نازل سر برهنه و پا برهنه باشد بایندهای گشاده پس بگیرد میت را و از سر او داخل در قبر کند و

بگوید در آن حال:

ص: ۷۴۸

به نام خدا و به ذات خدا و در راه خدا و بر کیش رسول خدا خدایا با ایمان به تو و تصدیق به کتابت این است که وعده داده به ما خدا و رسولش و راست گفته خدا و رسولش خدایا بیفرا ما را ایمان و تسلیم.

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ؛ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ؛ اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ؛ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ؛ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؛ اللَّهُمَّ زِدْنَا إِيْمَانًا

وَتَسْلِيمًا.

پس بخواباند او را بر جانب راست و روی او را به قبله کند و بگشاید بندهای کفن را از جانب سر و پای او و بگذارد صورت میت را بر خاک و مستحب است که بگذارد با او چیزی از تربت امام حسین علیه السلام پس بچیند بر او خشت و بگوید آن کسی که می چیند خشت را:

ص: ۷۴۹

خدایا پیوست ده تنهائیش را و آرام کن وحشتش را و رحم کن غریبی او را و با او همنشین کن از رحمت خود به اندازه ای که بی نیاز شود از رحمت دیگری و محشورش کن با هر که او را دوست دارد از ائمه طاهرين.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَحَدِّتْهُ؛ وَآنَسْ وَحَشَّتْهُ؛ وَارْحَمْ غُوبَتَهُ؛ وَأَسِـكِنِ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ، رَحْمَةً يَشِي تَغْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ؛ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ مِنَ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ.

و مستحب است که تلقین کرده شود میت به شهادتین و اسماء ائمه عليهم السلام وقت گذاشتن در قبر پیش از چیدن خشت بر او. پس می گوید تلقین کننده: یا فلان بن فلان؛ و به جای این اسم می برد آن میت و پدر او را؛

ص: ۷۵۰

یاد کن عهده‌ی را که بیرون شدی بدان از دار دنیا که شهادت به این است که نیست معبود حقی جز خدای یگانه است شریک ندارد و اینکه

محمد بنده و رسول او است و این که امیر مؤمنان و حسن و حسین (ع)،

امامان تو آند امامان هدایت خوش رفتار.

أَذْكُرُ الْعَهْدَ الَّذِي خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنْ دَارِ الدُّنْيَا، شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحَدَهُ لِشَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ؛ وَأَنَّ

عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؛ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، وَذَكَرَ كُنْدَ أَيْمَةٍ رَأَى بِيكَ يَوْمَ الْيَوْمِ،

أَيْمَتِكَ أَيْمَةَ الْهُدَى الْأَبْرَارِ.

پس وقتی که فارغ شد از چیدن خشت بریزد خاک بر او. و مستحب است که خاک بریزند کسانی که حاضر شده اند با پشت دست های خودشان و بگویند در آن حال:

ص: ۷۵۱

ما از خدائیم و ما به سوی او بازگردیم این است آن چه وعده داده به ما خدا و رسولش و راست گفته اند خدا و رسولش خدایا بیفزا برای ما ایمان و تسلیم را.

إِنَّا لِلَّهِ وَإِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ؛ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ؛ أَللَّهُمَّ زِدْنَا
إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا.

پس چون اراده کند بیرون آمدن از قبر را بیرون بیاید از طرف پاهای میت پس بر کند قبر را و بلند کند از زمین به قدر چهار انگشت. و نریزد در قبر غیر از خاک قبر و گذارده شود نزد سر او خشتی یا لوحی پس بریزد آب بر قبر و ابتدا کند به ریختن آب از جانب سر پس دور داده شود آب ریختن بر چهار طرف قبر

تا برگردد نزد سر آنجایی که اول شروع کرده است به آب ریختن پس اگر از آن آب چیزی زیاد بیاید بریزد بر وسط قبر پس وقتی که پوشانید قبر را بگذارد دست خود را بر قبر هر کسی که می خواهد و بگشاید انگشتان خود را و فرو برد در خاک قبر و دعا کند برای میت. پس بگوید:

ص: ۷۵۲

خدایا مانوس دار وحشتش را و رحم کن به غربت او و آرام کن هراس او را و جبران کن تنهایی او را

و رحمت خود را همنشین او کن که بی نیاز شود بدان از رحمت دیگری و محشورش کن با هر که دوستدار اوست.

خدا پروردگار توست و محمد(ص) پیغمبر تو و قرآن کتاب تو و کعبه قبله توست و علی امام توست و حسن

اللَّهُمَّ أَنْسِ وَحْشَتَهُ؛ وَارْحَمْ غُرْبَتَهُ؛ وَأَسِدِكِنْ رَوْعَتَهُ؛ وَصِلْ وَحِدَتَهُ؛ وَأَسِدِكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ، رَحْمَةً يَسْتَتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمِهِ مِنْ سِوَاكَ؛ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ.

پس وقتی که برگشتند مردم از نزد قبر تأخیر بینداز برگشتن خود را کسی که سزاوارتر است به آن میت و مهربانی کند به او و

بگوید به صدای بلند اگر مقام تقیه نباشد یا فلان بن فلان (اسم میت و پدر او را ببرد)

اللَّهُ رَبُّكَ؛ وَمُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ؛ وَالْقُرْآنُ كِتَابُكَ؛ وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتُكَ؛ وَعَلِيٌّ إِمَامُكَ؛ وَالْحَسَنُ

امامان توسست امامان رهنما و نیکو کردار.

وَالْحُسَيْنُ، و نام ببرد ائمه را یک یک،

أَيُّمَّتْكَ، أَيُّمَّةُ الْهُدَى الْأَبْرَارِ.

مؤلف گوید که: غیر از وقت احتضار از برای میت دو جا تلقین مستحب است یکی وقتی که او را در قبر گذارند و بهتر

آن است که به دست راست دوش راست او را و به دست چپ دوش چپ او را بگیرند و او را حرکت دهند و تلقین کنند.

و دیگر وقتی که او را دفن کردند سنت است که ولی میت یعنی اقرب خویشان او بعد از آن که مردم از سر قبر او برگردند نزد

سر میت بنشینند و به صدای بلند او را تلقین کند و خوبست که دو کف دست را روی قبر گذارد و دهان را نزدیک قبر برد و

اگر دیگری را نائب کند نیز خوبست و در اخبار وارد شده است که:

چون این تلقین را بکنند منکر به نکیر می گوید: بیا برویم تلقین حجتش کردند احتیاج به پرسیدن نیست پس بر می گردند و

سؤال نمی کنند.

علامه مجلسی رحمه الله فرموده و تلقین کننده به این نحو بگوید جامع تر است:

بشنو بفهم ای فلان پسر فلان

آیا تو بر همان عقیده هستی که با آن از ما جدا شدی

که عبارت از گواهی به این بود که نیست معبود حقی جز خدا یگانه است شریک ندارد و محمد که درود خدا بر او و آتش باد بنده و رسول او است و سید پیغمبران و خاتم رسولان و اینکه علی امیرالمؤمنین و سید اوصیا است امامی است که واجب کرده خدا طاعتش را بر جهانیان و اینکه حسن و حسین و علی بن الحسین

إِسْمَعِ إِفْهَمْ يَا فُلَانُ بْنَ فُلَانٍ (ونام او و پدرش را بگوید)

هَلْ أَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي فَارَقْتَنَا عَلَيْهِ، مِنْ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَيْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ؛ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ، وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ؛ وَأَنَّ عَلِيًّا، أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؛ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ،

وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ

ص: ۷۵۵

و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و حسن بن علی و قائم و حجت مهدی صلوات خدا بر آنها امامان مؤمنان و حجت‌های خدا بر

همه خلق و امامان تو امامان هدایت و خوش رفتار ای فلان بن فلان چون آمدند نزد تو دو فرشته مقرب و دو رسول از پیشگاه خدای تبارک

وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ

وَالْقَائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِيَّ، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ، أَيْمَهُ الْمُؤْمِنِينَ؛ وَحُجَّجَ اللَّهُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ؛ وَأَيْمَتُكَ أَيْمَهُ هُدَىٰ أَبْرَارٍ؛ يَا فُلَانُ بْنَ فُلَانٍ إِذَا أَتَاكَ الْمَلَكَانِ الْمُقَرَّبَانِ رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ

ص: ۷۵۶

و تعالی و پیرسند از تو نسبت به پروردگارت و از پیغمبرت و از دینت و از کتابت و از قبله ات

و از امامانت نترس در جواب آنها بگو خدای جل جلاله پروردگار من است و محمد که درود خدا بر او و آتش باد پیغمبر من است و اسلام دین من است و قرآن کتاب من است و کعبه قبله من است و امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب امام من است و حسن بن علی مجتبی امام من است و حسین بن علی

وَتَعَالَى، وَسَيَّمَلَكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ أُمَّتِكَ؛ فَلَا تَخَفْ؛ وَقُلْ فِي جَوَابِهِمَا: اللَّهُ
جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي؛ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّ؛ وَالْأَشْيَاءُ سِلَاحٌ دِينِي؛ وَالْقُرْآنُ كِتَابِي؛ وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي؛ وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي
طَالِبٍ إِمَامِي؛ وَالْحَسَنُ بْنُ

عَلِيِّ الْمُجْتَبَى إِمَامِي؛ وَالْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ

ص: ۷۵۷

شهید در کربلا- امام من است و علی زین العابدین امام من است و محمد باقر علم انبیا امام من است و جعفر صادق امام من است و موسی کاظم امام من است و علی رضا امام من است و محمد جواد امام من است و علی هادی امام من است و حسن عسکری امام

من است و حجت منتظر امام من است رحمت و صلوات خدا بر ایشان همه امامان من

الشَّهِيدُ بِكَرْبَلَاءِ إِمَامِي؛ وَعَلِيُّ زَيْنِ الْعَابِدِينَ إِمَامِي؛ وَمُحَمَّدُ بَاقِرُ عِلْمِ النَّبِيِّينَ إِمَامِي؛ وَجَعْفَرُ الصَّادِقُ إِمَامِي؛

وَمُوسَى الْكَاطِمُ إِمَامِي؛ وَعَلِيُّ الرُّضَا إِمَامِي؛ وَمُحَمَّدُ الْجَوَادُ إِمَامِي؛ وَعَلِيُّ الْهَادِي إِمَامِي؛ وَالْحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ إِمَامِي؛ وَالْحُجَّةُ الْمُتَنْتَظِرُ إِمَامِي؛ هَؤُلَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، أُمَّتِي

ص: ٧٥٨

و آقايانم و رهبرانم و شفيعانم هستند به آنان پيرو و دوستم و ار دشمنانشان بيزارم در دنيا

و آخرت پس از اين اي فلان پسر فلان كه خدا تبارك و تعالى چه خوب پروردگاري است و محمد كه درود خدا بر او و آتش باد چه خوب پيغمبري است و اميرالمومنين علي بن ابيطالب و اولادش امامان يازده گانه چه خوب اماماني هستند و آنچه آورده است محمد كه درود خدا بر او و آتش باد حق است و مرگ حق است

وَسَيَادَتِي وَقَادَتِي وَشُفَعَائِي؛ بِهِمْ أَتَوَلَّى وَمِنْ أَعْيَادِهِمْ أَتَبَرَّءُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛ ثُمَّ اعْلَمْ يَا فُلَانُ بِنَ فُلَانٍ؛ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نِعَمَ الرَّبِّ؛ وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نِعَمَ الرَّسُولِ؛ وَأَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادَهُ الْأَعْيُمَةَ الْأَحَدَ

عَشْرَ نِعَمِ الْأَعْيُمَةِ؛ وَأَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ؛ وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ؛

ص: ۷۵۹

و سؤال نکیر و منکر در قبر حق است و بعث حق است و نشور حق است و صراط حق است و میزان حق است و پرش نامه اعمال حق است و بهشت حق است و دوزخ حق است و قیامت بیاید شکی در آن نیست و به راستی خدا برانگیزاند هر که در گورها است.

آیا فهمیدی ای فلان؟

وَسْؤَالَ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ؛ وَالْبُعْثَ حَقٌّ؛ وَالنُّشُورَ حَقٌّ؛ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ؛ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ؛ وَتَطَائُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ؛ وَالْجَنَّةَ

حَقٌّ؛ وَالنَّارَ حَقٌّ؛ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا؛ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ؛ پس بگوید:

أَفَهَمْتَ يَا فُلَانُ؟

در حدیث است که میت در جواب می گوید: بلی فهمیدم پس بگوید:

ص: ۷۶۰

پا بر جا دارد خدایت به گفتار ثابت رهت نماید خدا به راه راست معرفی کند خدا میان تو و میان اولیای تو در قرارگاه رحمتش.

خدایا تهی کن زمین را از دو پهلویش و روحش را نزد خود بالا بر و تلقین کن به او از طرف خود برهان خدایا عفو تو بایست عفو تو.

تَبَّتْكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ؛ هَدَاكَ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ؛ عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ، فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ. پس بگوید:

اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنَّتِيهِ؛ وَاصْعَدْ

بِرُوحِهِ إِلَيْكَ؛ وَلَقِّهِ مِنْكَ بُرْهَانًا؛ اللَّهُمَّ عَفَوَكَ عَفْوَكَ.

ص: ۷۶۱

دعای قربانی

من رو کردم بسوی آن کسیکه آفرید آسمانها و زمین را (یکدل) خالص و مخلص در حال تسلیم، و نیستم من از مشرکان،
همانا

نماز و عبادتم و زندگی و مرگم از آن خدا پروردگار جهانیان است، که شریک ندارد و به همین مأموریت دارم و از مسلمانان
هستم خدایا از تو و برای تو است بنام خدا و خدا بزرگتر است، خدایا (این را) از من بپذیر.

به سند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون قربانی را بخری روی آن را به قبله کن و در وقت نحر یا ذبح
بگو:

وَجْهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ بِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ

تَقَبَّلْ مِنِّي. و فرمود تا نمیرد سرش را جدا مکن.

ص: ۷۶۲

اعمال روز عرفه و عید قربان

مستحب است در روز عرفه غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام و دو رکعت نماز در زیر آسمان صاف در رکعت اول بعد از حمد و توحید و در رکعت دوم قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و طلب آمرزش که آمرزیده است انشاءالله تعالی.

«وَأَمَّا أَعْمَالُ عِيدِ قَرْبَانٍ»

مستحب است غسل و نماز عید به ترتیبی که در عید فطر گذشت و قربانی کردن و خواندن دعای چهل و ششم و چهل و هشتم از صحیفه کامله سجادیه که آن دعاها این است:

يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَ دَعَايَ چهل و هشتم از صحیفه اَللّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ تَا آخِر دَعَا.

ص: ۷۶۳

اعمال شب اول هر ماه

پروردگار من و پروردگار تو پروردگار جهانیان است خدا شیرین کن بر ما با امتیت و ایمان و تندرستی و مسلمانی و پیشی
جستن بدانچه دوست داری و می پسندی. خدایا برکت ده به ما در این ماه و روزی ده ما را از خیرش و کمکش، و بگردان از
ما زیان و بدی و بلا

و فتنه آنرا.

شب اول: طلب هلال کند و چون رؤیت هلال کردی رو به قبله کن و دستها را به آسمان بلند کن و خطاب به هلال بگو:

رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى. اللَّهُمَّ
بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا، وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ، وَاصْرِفْ عَنَّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ.

ص: ۷۶۴

نماز اول ماه

بنام خدای بخشاینده و مهربان نیست جنبنده ای در زمین جز آنکه بر خداست روزیش و می داند خدا جایگاه و پایگاهش را همه اینها در دفتر روشن است بنام خدای بخشاینده مهربان، اگر خدا زیانی به تو رساند

در روز اول ماه دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدقی کند چون چنین کند

سلامتی خود را در آن ماه از حق تعالی بخرد و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ يَمَسِّنْكَ اللَّهُ بَصُرًا

ص: ۷۶۵

برطرف کننده ای ندارد جز خود او، و اگر خیری برای تو

بخواهد جلوگیری کننده ای برای فضل او نیست، برساند آنرا به هر که خواهد از بندگانش و او آمرزنده و مهربان است. بنام خدای بخشاینده و مهربان، بزودی خدا بعد از سختی آسانی دهد آنچه خدا خواهد همان شود، نیروئی جز با توکل بر خدا، بس است برای ما او، و بهترین و کیل است، واگذار می کنم کارم را به خدا زیرا بینا است نسبت به بندگان. نیست معبودی جز تو، منزهی تو، براستی من از ستمکارانم، پروردگارا من بدانچه برایم نازل کنی از خیر

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَرَدَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ

ص: ۷۶۶

نیازمندم، پروردگارا تنه‌ایم نگذار و تو بهترین وارثانی.

خَيْرِ فُقَيْرٍ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ

الْوَارِثِينَ.

ص: ۷۶۷

مناجات حضرت امیر علیه السلام

پروردگارا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که مال و فرزند هیچ نفع نبخشد و چیزی جز آنکه با قلب اک و سالم حضور خدا آید سود ندهد ای خدا من از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که ظالم از پشیمانی حسرت انگشت به دندان می خاید و می گوید ای کاش من با رسول حق را

طاعت پیش می گرفتم و از تو درخواست ایمنی می کنم آن روز سختی که گنهکاران

مؤلف گوید این مناجات را می توان در محراب حضرت امیر علیه السلام در مسجد کوفه خواند و نیز منقول است دعائی که در

مسجد زید خواهد آمد ان شاء الله تعالی.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا، وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ

ص: ۷۶۸

به سیمایشان شناخته می شوند که پس موی پیشانی آنها را با پاهایشان

بگیرند و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که نه پدری به جای فرزند و نه فرزندی به جای پدر جزا و کیفر شود و البته آن روز وعده خدا حق و حقیقت است و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که مردم ظالم ستمگر را عذرخواهی سود نبخشد و بر آنان لعنت و منزلگاه بد است و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که هیچکس را قدرت بر کس دیگر نیست و فرمان در آن روز خاص خداست و از تو درخواست ایمنی می کنم در روز سختی که

الْمُجْرِمُونَ بِسَيِّئَاتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ، وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئاً
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ، وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ، وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئاً وَالْآءُمرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ، وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يَفْرُ

ص: ۷۶۹

هر شخص از برادر و مادر و پدر و زن و فرزندانش می‌گریزد که هرکس در آن روز توجه به کار خویش از غیرش بی‌نیاز دارد و از تو درخواست ایمنی می‌کنم در روزی که کافر بدکار آرزو کند که ای کاش توانستی فرزندانش را فدای خود سازد و از عذاب برهد و هم زن و برادر و

قبیله‌اش که همیشه بحمايتش بر می‌خواستند و هر که در روی زمین است همه را فدای خود گرداند تا از عذاب نجات یابد و هرگز نجات نخواهد یافت که آتش دوزخ بر او شعله‌ور است تا سر و صورت و اندامش پاک بسوزد ای آقای من ای آقای من تویی مولای من و من بنده توام و آیا در حق بنده

الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ، وَأَسْأَلُكَ الْإِيمَانَ يَوْمَ يَوْدُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِنَبِيٍّ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيحَتِهِ
الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْإِيمَانِ جَمِيعاً ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلًّا- إِنَّهَا لَطَى نَزَاعَهُ لِلشَّوَى، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ يَزْحَمُ
الْعَبْدَ

جز مولایش که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی مالک وجود من و من مملوک توأم و آیا در حق مملوک جز مالکش که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی با عزت و اقتدار و من بنده ذلیل و آیا در حق شخص ذلیل جز ذات با عزت و اقتدار که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی آفریننده من و من مخلوق توأم و آیا در حق مخلوق جز آفریننده او که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده حقیر ناچیز و

آیا در حق بنده ناچیزی جز خدای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟

إِلَّا الْمَوْلَى، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا
الذَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الذَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ،

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا الْخَالِقُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ
الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ،

ص: ۷۷۱

آقای من ای آقای من تویی قوی و توانا و من ضعیف و ناتوان و آیا در حق ضعیفی ناتوان جز شخص قوی توانا که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی بی نیاز و من فقیر و آیا در حق فقیری محتاج جز

غنی بی نیاز که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی عطا بخش سائلان و من به درگاہ سائلم و آیا در حق سائل جز عطا بخشنده که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی زنده ابدی و من مرده بی روح و آیا در حق مرده ای بی روح جز زنده ابدی که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی وجود باقی

مَوْلَايَا مَوْلَايَا أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ، مَوْلَايَا مَوْلَايَا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ، مَوْلَايَا مَوْلَايَا أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى، مَوْلَايَا مَوْلَايَا أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ

إِلَّا الْحَيُّ، مَوْلَايَا مَوْلَايَا أَنْتَ الْبَاقِي

و من مخلوقی تباه و فانی و نابودم و آیا در حق فانی نابود شدنی جز ذات باقیسرمدی که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی موجود دایم ازلی و من موجودی زوال پذیر و آیا در حق موجودی زوال پذیر جز ذات دایم ازلی که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی روزی دهنده خلق و من روزی خواهم و آیا در حق روزی خواهان جز رازق و روزی دهنده خلق که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی صاحب جود و احسان و من

بخیل و آیا در حق بخیل جز شخص با جود و احسان که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی عافیت بخش و شفابخش و من مبتلا و آیا

وَأَنَا الْفَانِي وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ، مَوْلَايَ

يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُتَبْتَلِي وَهَلْ

در حق مبتلا جز عافیت و شفا بخش که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای بزرگ و من بنده کوچک و آیا در حق بنده

صغیری جز خدای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی رهنمای خلق و من بنده گمراه و آیا در حق بنده گمراه جز رهنمای عالم که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای بخشاینده و من بنده قابل ترحم و بخشش و آیا در حق بنده قابل بخشش جز خدای بخشاینده که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی سلطان و من بنده امتحان شده و آیا در حق بنده

يَرْحَمُ الْمُتَبَلَىٰ إِلَّا- الْمُعَافَىٰ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَنُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ

أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ يَرْحَمُ

ص: ۷۷۴

امتحان شده جز سلطان عالم که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی رهبر و دلیل و من متحیر و سرگردان و آیا در حق متحیر سرگردان جز دلیل و رهبر که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای غفور آمرزنده و من بنده گنهکار و آیا در حق بنده گنهکار جز خدای غفور که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی خدای غالب و قاهر و من بنده عاجز مغلوب و آیا در حق بنده مغلوب

مقهور جز خدای غالب قاهر که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من تویی پروردگار پرورنده خلق و من مربوب و پرورش یافته توأم و آیا در حق مربوبی

الْمُتَّحِنَ إِلَّا السُّلْطَانَ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا الْمُتَّحِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ

الْمُتَّحِيرَ إِلَّا الدَّلِيلُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغُفُورُ وَأَنَا الْمَذْنِبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَذْنِبَ إِلَّا الْغُفُورُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ

جز آنکه پروردگار اوست که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من

تویی خدای با کبریا و بزرگی و من بنده فروتن و عاجز و آیا در حق بنده عاجز فروتن جز خدای با کبریای بزرگ که ترحم خواهد کرد؟ آقای من ای آقای من برحمتت ترحم کن و به جود و کرم و فضل و احسانت از من راضی و خشنود باش ای خدای صاحب جود و احسان و فضل و نعمت به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان.

إِلَّا الرَّبُّ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنَا الْخَائِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخَائِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ ارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَارْضَ عَنِّي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ وَالطُّوْلِ وَالْإِمْتِنَانِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ص: ۷۷۶

زیارت اربعین

سلام بر تو ای ولی‌خدا و حبیب خاصّ خدا سلام بر تو ای دوستدار و محبوب و برگزیده خدا سلام بر بنده خالص فرزند بنده خاصّ خدا سلام بر حسین مظلوم شهید راه خدا سلام بر آن اسیر غم و اندوه و مصایب سخت عالم و کشته آب چشمان پروردگارا من گواهی می‌دهم که آن حضرت

ولی تو و فرزند ولیّ توست و برگزیده تو و فرزند برگزیده توست که به لطف و کرمت رستگار شد تو او را به فیض

السَّلَامُ عَلَيَّ وَ لِىِّ اللّٰهِ وَ حَبِيْبِيْ ، السَّلَامُ عَلَيَّ خَلِيْلِ اللّٰهِ وَ نَجِيْبِيْ ، السَّلَامُ عَلَيَّ

صَفِيِّ اللّٰهِ وَ ابْنِ صَفِيَّتِيْ ، السَّلَامُ عَلَيَّ الْحُسَيْنِ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِيدِ ، السَّلَامُ عَلَيَّ اَسِيْرِ الْكُرْبَاتِ وَ قَتِيْلِ الْعَبْرَاتِ . اللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَشْهَدُ اَنَّهٗ وَ
اِنَّكَ وَ ابْنُ وَ لِيَّتِكَ ، وَ صَفِيَّتِكَ وَ ابْنُ صَفِيَّتِكَ ، الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ ، اَكْرَمْتَهُ

ص: ۷۷۷

شهادت گرامی داشتی و به سعادت مخصوص گردانیدی و به پاکی نسل برگزیدی و او را امام بزرگی از بزرگان عالم و پیشوایی

از پیشوایان الهی جهان قراردادی و مدافع از اسلام مقرر داشتی و میراث تمام پیمبران را به او عطا کردی و او را از جانشینان پیغمبر و حجت خود بر خلق گردانیدی او هم در اتمام حجت بر خلق رفع هر عذر از امت کرد و اندرز و نصیحت امت را با عطف و مهربانی انجام داده و خون پاکش را در راه تو به خاک ریخت تا بندگان را از جهالت و حسرت و گمراهی نجات دهد و مردمی که مغرور دنیا شدند

بِالشَّهَادَةِ ، وَحَبْوَتِهِ بِالسَّعْيِ ، وَاجْتِنَابِهِ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ ، وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ ، وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ ، وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ ، فَأَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ ، وَمَنْحَ النُّصْحِ ، وَبَدَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ ، وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ ، وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا ،

و بهره آخرتشان را به متاع ناچیز بست دنیا فروختند و ظلم و جور کردند و در پیروی هوای نفس هلاک شدند و تو را و پیغمبرت را به خشم و غضب آوردند و از آن بندگان که از اهل شقاق و نفاق و دشمنی با تو بودند پیروی کردند در صورتی که آنها حامل بار سنگین گناه و معاصی و مستوجب آتش دوزخ بودند پس این امام بزرگوار با آن ستمکاران در راه تو جهاد کرد و به اخلاص کامل

صبر و تحمیل کرد و مشقت بسیار کشید تا آنجا که در راه اطاعتت خون پاکش بخاک ریخت و حریم مطهر و هتک حرمت خاندان پاکش را مباح شمردند و رو در گارا تو آن قوم ستمکار ظالم را لعن شدید کن و به عذاب سخت

وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَعْزَلِ الْأَعْذَنِي ، وَشَرَىٰ آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَعْوَكِسِ ، وَتَغَطَّرَسَ

وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ ، وَأَسِيخَطَكَ وَأَسِيخَطَ نَبِيَّكَ ، وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ ، وَحَمَلَهُ الْأَعْوَزَارِ ، الْمُسِيخِجِينَ النَّارَ ، فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُّحْتَسِبًا حَتَّىٰ سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُيخِحَ حَرِيمُهُ . اللَّهُمَّ فَالْعَنُهُمْ لَعْنًا وَبِيلاً ، وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا

ص: ۷۷۹

دردناک معذّب ساز سلام بر تو ای فرزند رسول خدا(ص) و فرزند سید

اولیاء و اوصیاء پیغمبر خدا گواهی می دهم که تو امین وحی خدایی و فرزند امین حق همه عمر با سعادت در جهان زیستی و با ثنای حق در گذشتی و از دنیا رحلت کردی و مظلوم و شهید راه حق گشتی و باز گواهی می دهم که خدای متعال وعده ای که به تو داده است به آن البتّه وفا کند و آنان که تو را خوار و مضطر گذاشتند همه را هلاک کند و قاتلان را عذاب سخت چشاند و باز گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفا کردی و در راه خدا همه عمر جهاد کردی تا هنگام شهادتت فرا رسید پس خدا لعنت کند

أَلِيمًا . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْأَعْوَصِيَاءِ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ ، عِشْتَ سَيِّعِيدًا ، وَمَضَيْتَ حَمِيدًا ، وَمُتَّ فَقِيدًا ، مَظْلُومًا شَهِيدًا ، وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ ، وَمُهْلِكٌ مَنْ خَدَلَكَ ، وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ ،

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ ، وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، فَلَعَنَ اللَّهُ

ص: ۷۸۰

آنان که تو را کشتند و یا درباره تو ظلم و ستم کردند و باز خدا لعنت کند آنکس را که به قتل و ظلم تو چون شنید راضی و خوشنود گشت پروردگارا من تو را گواه می گیرم که من دوست آن حضرت و دوست دوستداران او هستم و دشمن با دشمنان او پدر و مادرم فدای تو ای فرزند رسول خدا گواهی می دهم که

تو نوری در اصلاب پدران عالیرتبه و ارحام مادران پاک طینت بودی و انجاس جاهلیت تو را آلوده ساخت و جامه های تیره ظلمانی اعصار جاهلیت تو را نپوشانید و باز گزاهی می دهم که تو محققا

مَنْ قَتَلَكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعَتْ بِدَلِكِ فَرَضِيَتْ بِهِ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ ، وَعَدُوُّ

لِمَنْ عَادَاهُ ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ ، أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَعْضَابِ الشَّامِخِ ، وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرِ ، لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا ، وَلَمْ تُلْبَسْكَ الْمُدْلِهَمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ

از ارکان دین خدایی و اصل و اساس آیین مسلمین و پناه و نگهدارنده اهل ایمان و باز گواهی می دهم که تویی

محققا پیشوای نیکوکار با تقوای پسندیده صفات پاک و پاکیزه ذات و هدایت کننده خلق و هدایت یافته به حق و باز گواهی می دهم که نه تن از امامان امت که از فرزندان تواند همه با روح تقوی و راهنمای طریق حق و رشته محکم ایمان خلق و حجت خدایند بر تمام اهل دنیا و شهادت می دهم که من به امامت و حقایقت شما ایمان و به رجعت شما یقین دارم و در شروع به آیین و ختم کارم و قلبم

دَعَائِمِ الدِّينِ ، وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ ، وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى ، وَأَعْلَامُ الْهُدَى ، وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى ، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا ، وَأَشْهَدُ أَنِّي

بِكُمْ مُؤْمِنٌ ، وَيَايَاكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي ، وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي ، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ

تسلیم قلب پاک شما و همه کارم پیرو امر شماست و یاریم تا خدا اذن دهد برای شما مهیا است پس البتّه با شما هستم نه با دشمنان شما درود خدا بر شما و بر جسم و جان پاک شما باد و درود خدا بر شما باد از حاضر و غایب شما و بر ظاهر و بر باطن شما باد ای پروردگار عالمیان و عالم این دعای مرا اجابت فرمای.

سَلِّمْ وَ أَمْرِي لِأَيِّمَرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَ نُصَيْرَتِي لَكُمْ مُعَيَّدَةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَيْدُكُمْ صَيَلَمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ .

ص: ۷۸۳

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

